

ハイスクール ロ×ロ

9

修学旅行はパンデモニウム

石踏一榮

ICHIEI ISHIBUMI

ファンタジア文庫

High School DxD

Ichiei Ishibumi

Tập 09 – Hỗn loạn trong chuyến du lịch của Trường

- **Minh Hoạ**
- **Life 0**
- **Life 1 - Tuyệt vời, đi Kyoto nào!**
- **Life 2 - Đến Kyoto**
- **Life 3 - Nhóm các anh hùng đã có mặt**
- **Life 4 - Màn quyết chiến, nhóm Gremory VS Tập Đoàn Anh Hùng tại Kyoto!**
- **Maven**
- **New Life**
- **Boss X Boss**
- **Vali Lucifer**
- **Bael**
- **Heroes**

ハイスクール DxD

9

修学旅行はパンデモニウム

石踏一榮
ICHIEI ISHIBUMI

ファンタジア文庫

石踏一榮

●いしづみいちえい

1981年生まれ。生粋の千葉県民。修学旅行編です。そのため、昨年は京都へ取材旅行に行きました。これから京都へ修学旅行がある学生さんの必携の本になれば幸いです。と、4月25日は私の誕生日です。今年で30になります。まだ若い……はず、と言い聞かせながら第二次スバロポZの発売を待ちます。

イラスト：みやま零
カバーデザイン：元良志和

ハイスクール D×D

修学旅行はバンデモニウム

9

石踏一榮

ICHIGO ISHIBUMI

ファンタジア文庫

ハイスクール
D×D 9

石踏一榮

ファンタジア文庫

ハイスクール 9

修学旅行はパンデモニウム

「よし……。まずは……キスからか？」

……うう、なぜだか、
今日はゼノヴィアの
唇が官能的に
思えてしまう。
さっさと、アーシアと

チューしたから、
気分が高まっている
せいもあるんだろうか？

「え!?」ゼノヴィア、もうキスをすんの?!

「——召喚ッ！ おっぱいっすっすッ！」

魔方阵が輝き出した！

呼びだすのか！

ま、まさか、いま俺が

脳裏に思い描いたあの人を

9784829136287

120193006605

ISBN978-4-8291-3628-7

C0193 ¥660E

定価：本体660円（税別）

富士見書房

ハイスクールD×D9

修学旅行はハンデモニウム

京都です。修学旅行です！ 枕投げに消灯後の大告白大会楽しみだぜ。女子風呂はもちろん覗きます。だって礼儀なのでっ！

そうそう、京都には狐耳と尻尾の女の子もつきものだし！

——と俺、兵藤一誠は一大イベントに浮かれまくっています。

ん？ 最後になんか余計なモノ……なかったか？

「母上を返してもらおうぞ！」

突然俺たちを襲う妖怪軍団。なんだかあらぬ誤解を受けているみたいだけど……。どーやら〈禍の国〉が絡んでいるらしい。クソー、

せっかくの修学旅行がどんどん殺伐としてきたぞ！

学園ラブコメバトル（+エロ）ファンタジー、今回はお出かけっ！

ドラゴンコミックスエイジ

ハイスクールD×D

COMIC: みしまひろじ

6月9日（木）発売予定！！

ドラゴンエイジにて連載中！（毎月9日発売）

ファンタジア文庫

石踏一榮作品集

ハイスクールD×D1 旧校舎のディアブロス

ハイスクールD×D2 戦慄校舎のフェニックス

ハイスクールD×D3 月光校庭のエクスカリバー

ハイスクールD×D4 停止教室のヴァンパイア

ハイスクールD×D5 異界合宿のヘルキャット

ハイスクールD×D6 体育館裏のホールリー

ハイスクールD×D7 放課後のラグナロク

ハイスクールD×D8 アクマのおしごと

ハイスクールD×D9 修学旅行はハンデモニウム

Tập 9 – Địa ngục trong chuyến du lịch của trường học

Life 0

Ác Quỷ, Thiên thần sa ngã và Rồng, chúng đều là kẻ thù của nhân loại. Đây là điều hiển nhiên.

Và người, vừa là Quỷ, lại vừa là Rồng, loài người hiển nhiên coi người là mối hiểm họa.

Life 0

“Làm ơn mà... Ise-kun, cho chị đi...”

Đây là một đêm nào đó trước chuyến đi của trường.

Với mái tóc buông thõng, Akeno-san đang dồn tôi vào giường!

Akeno-san đang mặc mỗi bộ yukata mỏng tanh đầy gợi cảm của cô, nhưng nó cũng bắt đầu trượt xuống, và làn da trắng nõn mềm mại ở cổ của cô lộ ra. Không chỉ thế, ngay cả phần ngực cũng lộ ra khá rõ...

Ừc.

Tôi không thể không nuốt nước miếng, cũng không thể rời ánh mắt khỏi cái tạo vật màu hồng lấp lánh đang thập thò trước mắt kia. Cùng một biểu cảm quyến rũ, Akeno-san đang bò tới bằng cả tứ chi và tiếp cận tôi!

Với mỗi cử động, bộ ngực đầy đặn của cô rung lên, tạo nên cảnh tượng khiến tôi sẽ trân trọng trong nước mắt suốt cuộc đời này!

“...Ise-kun sẽ bỏ rơi chị và vui vẻ ở Kyoto...”

Akeno-san rùng rùng nước mắt buồn bã, hai cánh tay quàng lấy cổ tôi, cơ thể mềm mại ôm chặt lấy tôiiiiiiiiiiiiiiii!

“Sao, sao có thể thế được chứ, Akeno-san, chỉ có bốn ngày ba đêm thôi mà. Chúng ta sẽ gặp lại sớm thôi.”

Tôi trả lời với một giọng điệu phấn khích. Thành thực mà nói, tâm trí tôi gần như đã bị thổi tung đi bởi sự kích thích từ cơ thể của Akeno-

san.

Bộ yukata gần như đã tuột xuống và Akeno-san gần như không còn mảnh vải che thân!

Máu mũi chảy dòng dòng mất...

Đó-đó là hương thơm ngọt ngào từ mái tóc đen mềm mượt của Akeno-san ... Hơi ấm từ cơ thể, có phải chị ấy chỉ vừa mới tắm xong.

Akeno-san nằm trên ngực tôi và nói như thể cô sắp khóc.

“... Vậy là hẳn hai ngày, chị sẽ không được nhìn thấy em ...? Chị có thể chết vì cô đơn đây ...”

...Chuyện gì đang xảy ra thế này? Kể từ khi kết thúc cuộc chiến với Loki, Akeno-san đã có biểu hiện ham muốn mạnh mẽ hơn khiến tôi trở lên hư hỏng mỗi khi cả hai ở một mình . Khi xem tivi trong phòng khách, cô dựa đầu vào vai tôi; khi cô ấy rủ tôi đi mua sắm và bị tôi từ chối rằng “Nhưng mà lúc này em đang bận lắm...” cô ấy bấu môi với vẻ hờn dỗi rất dễ thương. Sau khi tôi thay đổi câu trả lời của mình “Đi thôi”, cô ấy ngay lập tức thay đổi, trở lên vui vẻ dễ thương. Cả giọng điệu và thái độ, cô ấy đã hoàn toàn thay đổi, trở thành một người con gái dễ thương, hay làm nũng, giống như là một cô gái cùng lứa hoặc thậm chí nhỏ tuổi hơn tôi.

Thậm chí nhiều khi cô ấy còn trở lên dễ thương hơn cả Hội trưởng trong nhiều tình huống. Mặc dù cô ấy vẫn giữ cái thái độ onee-sama ở trường, nhưng trước mặt tôi thì lại hoàn toàn khác hẳn ...

Hội trưởng và Akeno-san chắc hẳn phải có bí kíp “giết người chỉ với sự dễ thương”!

Akeno-san siết chặt tay tôi và đan mười đầu ngón tay của cô ấy với tôi.

“Vì vậy, tối nay, chị sẽ nạp đầy bốn ngày ba đêm năng lượng từ em.”

“Nạp, nạp đầy ...?”

Đầu tôi như sắp nổ tung, nhưng vẫn cố kìm lòng và hỏi cô ấy. Nếu như Akeno-san tiếp tục tấn công tôi với sự dễ thương này, có lẽ hôm nay chết cũng không có gì hối tiếc ...

“Phải, nạp đầy. Được quan tâm bởi Ise-kun, được vuốt ve bởi Ise-kun, cảm nhận sự nam tính, mạnh mẽ, trải nghiệm cảm giác của một

người phụ nữ.”

Những từ đó quá kích thích, tôi không tài nào kìm được máu mũi đang phun ra! Không ổn không ổn! Cô là một đàn chị đáng kính! Mặc dù cô ấy là vô cùng dễ thương mà người ta có thể nhầm lẫn với một cô gái trẻ hơn, tôi vẫn không thể ngừng kính trọng cô ấy!

“Làm sao có thể.-Em chỉ là một cậu nhóc đàn em ...”

“... Đừng sử dụng kính ngữ những lúc thế này chứ ...”

Akeno-san ngắt lời tôi. Đôi mắt với màu sắc tuyệt vời ấy như đang hỏi tôi “Tại sao?”

“Nhưng, nhưng, Akeno-san là senpai của em mà ...”

Akeno-san đột ngột nắm chặt cái ga trải giường.

“Không có chuyện đàn chị đàn em trên giường. Chỉ có đàn ông và phụ nữ. Đó là điểm duy nhất mà thôi.”

“Đàn ông và phụ nữ ...”

Ừc ... Nuốt nước bọt một cách khó khăn. Đ-đàn ông! P-phụ nữ! Cái gì thế này, loại sức mạnh thúc đẩy vô địch nào ẩn chứa sau những từ ngữ ấy thế này !?

Mặt Akeno-san tiến lại gần, đôi môi của tôi đang- Ah, những-những lúc như này, người thường sẽ xuất hiện-.

“Akeno? Cậu đang làm gì vậy ...?”

-.

... Cái cảm giác đáng sợ không thể lẫn đi đâu này, tôi thận trọng quay đầu lại phía onee-sama với mái tóc Đỏ Thẫm đang tỏa ra luồng sát khí ngất trời! Tất nhiên! Tôi biết mà!

Dải tóc dài đỏ thẫm tung bay trong cái luồng sát khí ngùn ngụt ấy! Lần này thì mình chết thật rồi!

Akeno-san lại bắt đầu “ufufu”, cười quyến rũ và bắt đầu vuốt mái tóc đen dài của mình.

“Ara ara, onee-sama-đáng sợ đang nhìn chăm chăm vào mình và Ise-kun kìa. Có thể nào, nhìn chúng tớ thế này, khiến cậu ghen? Ufufu.”

“Tớ chỉ vừa mới đi tắm vậy mà cậu đã tìm cách dụ dỗ Ise, cậu càng lúc càng trở lên bạo dạn đấy?”

“Tớ vẫn luôn bạo như thế mà, luôn luôn ấy. Nhìn-như thế này này ...”

Cô ấy càng đè lên tôi mạnh hơn, hai cơ thể đang cọ sát vào nhau.

Akeno-san ép cơ thể mềm mại của cô ấy lên tôi, với những động tác kích thích ấy, cơ thể ấy đang đè chặt lên tôi! Khuôn mặt! Vú! Cánh tay! Bắp đùi! Sự mềm mại từ cơ thể quyến rũ ấy như khiến cho toàn bộ hoạt động của cơ thể tôi ngừng lại!

“... Nói hay lắm. Akeno-san quả thật rất ranh ma.”

-! Một giọng nói thứ ba! Trí óc tôi như bừng tỉnh để tìm hiểu xem ai là người đang ôm đầu tôi từ phía sau. Sau khi quay lại nhìn thật kỹ.

“Koneko-chan !? Từ-từ lúc nào mà ...!”

Vâng, đó là Koneko-chan! Cô đã che giấu sự hiện diện của cô và lên vào phòng? Mặc một chiếc áo choàng trắng mỏng, tai mèo và đuôi đã hiện ra, ôm đầu tôi thật chặt với cơ thể nhỏ dễ thương của cô!

Mmmmmmm! Cơ thể Koneko-chan cũng rất mịn màng và mềm mại, với một hương thơm ngọt ngào ...

“...Em cũng không muốn rời xa senpai tối nay nữa... Senpai, chúng ta hãy thực hiện buổi điều trị sennjutsu cho cả mấy hôm chỉ trong đêm nay ...”

Koneko ép cơ thể của mình vào lưng tôi với khuôn mặt hiện rõ vẻ cô đơn!

Đây có phải là cái cảm giác tuyệt vời khi được ôm từ phía sau bởi một cô bé!? Cái đuôi dễ thương màu trắng của cô ấy đang quấn quanh cổ tay tôi. Ah, bộ lông mềm mại ở đuôi Koneko-chan đem lại một cảm giác thật tuyệt...

À vớ lại, Koneko-chan! Chẳng phải hình dạng khiêu gợi này vốn chỉ được xuất hiện khi chỉ có hai ta sao, bây giờ liệu có phải là lúc để cho những người khác thấy không!?

Hay là vì anh sắp đi dã ngoại với lớp, nên em mới cư xử như là Akeno-san !?

“Thậm-thậm chí cả Koneko ... Nhưng Ise rõ ràng là của tôi ... Cậu ấy

là Ise yêu quý của tôi ... Các người đang đi quá xa rồi đấy!”

Điều này thật không thể hiểu nổi. Trước mặt tôi, Hội trưởng đang run lên, khuôn mặt dễ thương đang xì ra trong nước mắt! Onee-sama! Cái biểu cảm ấy thật là quá dễ thương!

Rầm.

Tiếng cửa bật tung, đằng sau đó là Asia.

Ngay khi thấy tính thể này, cô lập tức òa khóc.

“Chuyện này! Chuyện này sao có thể xảy ra được ... Không chỉ Rias onee-sama, mà cả Akeno-san và Koneko-chan nữa! Ooh ooh ooh, chỉ có mình em là ra rìa sao ...? Không thể chấp nhận được, em cũng muốn tham gia! Này -!”

Asia nhảy lên giường! Nắm lấy chân tôi, cô ôm chặt như thể nhất quyết không chịu buông ra!

“Tớ sẽ không rời khỏi Ise-kun đâu! Chúng ta phải ngủ với nhau đêm nay!”

Mọi chuyện càng lúc càng trở lên điên rồ một cách khó tin! Akeno-san, Koneko-chan và thậm chí Asia đang ôm chặt lấy tôi ... Chuyện này, liệu có thể coi là sung sướng không? Nhưng có gì đó không ổn? Tôi thực sự cảm thấy rất hạnh phúc rồi, và nó dường như đã chiếm hoàn toàn tâm trí tôi, nhưng tại sao tất cả mọi người lại đấu đá nhau như thế !?

Chuyện này rõ ràng không ổn, bầu không khí dường như đang căng hơn bao giờ hết!

Hội trưởng cuối cùng cũng không thể chịu đựng được nữa và bắt đầu hét lên.

“Thực sự! Tất cả các người! Tại sao không ai chịu nghe lời tôi, chủ nhân của các người!”

Buchou hét lên ra mệnh lệnh. Tuy nhiên, các cô gái khác không có ý định sẽ tuân theo mà không có chút phản kháng.

” ” “Bởi vì cậu ấy là—” ” ” “Ise-san!” “...Senpai!” “Ise-kun!”

“Không! Cậu ấy là của tôi~~!”

Tiếng thét pha lẫn những giọt nước mắt của Hội trưởng vang vọng cả ngôi nhà.

Chuyến dã ngoại đang đến gần, chiếc giường của tôi thì đang biến thành bãi chiến trường với cảm xúc hỗn loạn giữa hạnh phúc và lo lắng của tôi.

.....Liệu chuyến dã ngoại này có thật sự diễn ra tốt đẹp?

Tập 9 – Địa ngục trong chuyến du lịch của trường học

Life 1 - Yeah, đi Kyoto nào!

Phần 1

“Sắp tới, nếu có thể tôi sẽ mở một trường dạy ma thuật Norse tại lãnh địa của nhà Gremory và bắt đầu huấn luyện các nữ quỷ thành những Valkyrie.”

Rossweisse đang nói về kế hoạch tương lai của mình.

“Là một thiên thần, mình chưa bao giờ nghĩ sẽ được đến thăm nhà của một ác quỷ thượng lưu, thật là vô cùng vinh dự! Đó hẳn là ơn huệ của Lord và... Maou-sama!”

Irina cũng đang rất vui nữa.

Khi thời gian cho chuyến đi đang dần rút ngắn lại, chúng tôi, những người hầu của nhà Gremory và cả Irina đang nói chuyện với cha mẹ của Hội trưởng trong lúc uống trà tại phòng ăn của nhà Gremory.

Để kỷ niệm việc thành lập nhóm, Hội trưởng cần giới thiệu lại cả đội chúng tôi với cha mẹ chị ấy.

Uống trà một cách thanh lịch trong khi nói chuyện, có phải đó là sở thích của tầng lớp thượng lưu trong xã hội không nhỉ? Hay có lẽ vì tôi chưa bao giờ có kinh nghiệm vừa uống trà vừa trò chuyện với những người hầu, cho nên tôi thấy thật bất tiện.

“Hahaha, Rossweisse-san có vẻ rất hứng thú với ngành công nghiệp của quỷ. Trên cương vị là người đứng đầu nhà Gremory, ta mong đợi những đóng góp từ cô.”

Cha Hội trưởng cười vang. Như thường lệ, ông ấy hành động đầy chất quý tộc.

Mẹ Hội trưởng nhấp một ít trà, đặt chiếc tách xuống, và thay đổi chủ đề cuộc nói chuyện.

“Nhân tiện, Ise-san và các thành viên năm hai sẽ sớm đi thăm quan, đúng không? Các con sẽ đi Kyoto ở Nhật à?”

“Dạ, vâng ạ. Theo như kế hoạch, chúng cháu sẽ đến Kyoto.”

Tôi trả lời. Mẹ của Hội trưởng có vẻ hơi nghiêm túc trong cách nói chuyện nên tôi sợ hãi đáp lại từng câu hỏi của bác ấy.

“Năm trước, Rias có mang từ Kyoto về một ít pickles Nhật và nó khá là ngon.”

Mẹ của Hội trưởng thật sự ăn pickles Nhật à? Không đâu, Hội trưởng toàn ăn chúng khi ở nhà. Tôi phần nào vẫn bất ngờ với phát hiện thú vị trên. Quả thật tôi không nghĩ là có thể khi kết hợp một Phu nhân quý tộc nhà Gremory với pickles Nhật cả.

“Con... Những người hầu hèn mọn của người sẽ mang một ít về từ chuyến tham quan.”

“Ara... Đó không phải là ý ta... Ta xin lỗi, con thật sự không cần phải làm vậy đâu, đúng không?”

Nghe câu trả lời của tôi, mẹ của Hội trưởng ửng hồng và lấy tay che miệng mình lại. Phản ứng đó dễ thương ngoài sự mong đợi luôn!

Sau khi tán gẫu những chuyện vụn vặt, tiệc trà kỷ niệm việc hoàn thành đội cũng đã kết thúc thành công tốt đẹp.

Sau tiệc trà, chúng tôi chuẩn bị về nhà bằng vòng ma thuật.

Nhưng vì Sirzechs-sama đột nhiên trở về lâu đài nhà Gremory, nên chúng tôi phải chào anh ấy trước khi rời đi.

“Con cũng muốn đi nữa!”

Millicas-sama cũng muốn gặp cha mình, nên em ấy đi với chúng tôi.

Trên con đường chính dùng khi Sirzechs-sama quay về lâu đài, anh ấy đang gặp gỡ một người—một vị khách có mái tóc đen.

Ah, nhìn kỹ hơn, người đó là Sairaorg-san trong trang phục quý tộc!

“Cảm ơn vì lòng mến khách. Trông vẫn khỏe nhỉ, Rias và Sekiryuutei.”

Thậm chí trong một tính huống bình thường như thế này, ta cũng có thể cảm nhận được sự mạnh mẽ từ anh ấy. Đôi mắt tím kia đang toát ra sự kiên định và đầy khí thế.

“Vâng, thật vui khi anh đến để chào bọn em. Anh cũng trông tuyệt

lắm. –Nhưng, hãy thứ lỗi vì chậm trễ trong việc chào hỏi. Xin chào Onii-sama. Chúng em nghe anh đã về và đến đây để chào hỏi.”

“Đừng trịnh trọng như thế, nó làm anh cảm thấy không thoải mái. Cảm ơn tất cả mọi người.”

Sirzechs-sama ẵm Millicas-sama lên và cười với chúng tôi.

Vậy lý do ngài ấy trở về là có việc với Sairaorg-san à? Nếu là đúng, thì chắc là nó có liên quan đến trận đấu sắp tới.

Khi tôi còn chưa có lời đáp cho câu hỏi của mình, thì Hội trưởng đã hỏi Sirzechs-sama.

“Onii-sama, Sairaorg đến đây vì...?”“Ừ, cậu ta đến đây cốt để tặng một ít trái cây, loại đặc biệt từ lãnh thổ Bael. Thật là một người anh em (họ) biết quan tâm tới người khác. Bọn anh đang nói về việc Rias nên đến thăm nhà Bael để bày tỏ lòng biết ơn vào một dịp nào đó.”

Sirzechs-sama nói. Vâng, Sairaorg-san là anh em họ bên mẹ của ngài ấy. Chỉ nghĩ như vậy thôi, vị thế của Sairaorg-san cũng đã khá cao rồi.

“Chúng tôi đang nói một số việc liên quan đến trận sắp tới. Rias, cậu ta không có yêu cầu đặc biệt gì về luật của trận đấu, ngoại trừ những giới hạn rồi rắc rối bị loại bỏ khỏi luật chiến đấu.”

“—”

Từ những lời của Sirzechs-sama, Hội trưởng đã ngạc nhiên nhưng ánh mắt chị ấy trở nên nghiêm túc.

“Sairaorg, nói chính xác hơn là, không quan trọng có bao nhiêu người trong đội của bạn, tôi sẽ chấp nhận tất cả, đó chính là ý của anh phải không?”

Từ câu hỏi nghiêm túc của Hội trưởng, Sairaorg-san cười một cách bạo dạn.

“Chính là nó đấy. Không cần biết là ma cà rồng dùng thời gian, hay là Sekiryuutei người có thể đọc suy nghĩ và thổi bay đồ của phụ nữ, anh sẽ chiến đấu với họ.—Nếu anh không thể đỡ được những đòn tấn công đó, làm sao anh có thể tự gọi mình là người thừa kế của nhà Bael được?”

[—!]

Sự chấp nhận của Sairaorg-san làm chúng tôi há hốc mồm đầy kinh ngạc.

....Một khí thế và sự kiên định tuyệt vời. Người đàn ông này muốn tất cả chúng tôi đem hết tài năng của mình gửi vào trận đấu.

Với cái nhìn sắc bén, Sairaorg-san nhìn Hội trưởng và sau đó chuyển sang tôi.

Một dáng vẻ uy nghi làm người ta cảm thấy ớn lạnh và sợ hãi, nhưng hoàn toàn không có ác ý. Nó không gây cho người ta cái cảm giác ác quỷ dù chỉ là một chút.

Chỉ có tinh thần chiến đấu thuần túy. Anh ta có một chiến ý điên cuồng như Vali, nhưng cả hai đều không có ác ý.

“...Thật đáng sợ. Người muốn năng lực của em được kích hoạt thật sự tồn tại sao... Điều đó thậm chí còn kinh khủng hơn nữa!”

Gaspar đang trốn sau lưng tôi, vô cùng hoảng hốt. Em ấy nói đúng, xét cho cùng thì năng lực của em ấy cũng là điều khiến thời gian mà.

Thậm chí cả tuyệt kỹ của tôi cũng được chấp nhận... Điều đó làm tôi vô cùng biết ơn! Tôi phải cảm ơn anh ta mới được.

Xem xét hết tất cả, Sirzechs-sama đã cho phép.

“Vâng, không có cơ hội nào tốt hơn lần gặp mặt này. Sairaorg đã nói rằng muốn đấu với Sekiryuutei—Ise-kun đúng không?”

“Đúng vậy, em đã nói thế lúc trước...”

“Vậy chỉ là một trận giao hữu thôi. Em không muốn trải nghiệm năm đấm của Thiên Long sao?”

...

Vì sự bất ngờ này, đầu tôi hoàn toàn trống rỗng... Nhưng sau đó, tôi đã có thể phản ứng.

C-Cái gìiiiiiiiiiiiiiiii?

Tôi phải đấu với Sairaorg ngay bây giờ, và tại đây à!? Thật sự à! Không, không, thậm chí ngài đã nói như vậy...!

Bơ luôn cặp mắt mở to vì ngạc nhiên của tôi, Sairaorg-san hỏi Hội trưởng.

“Rias, em quyết định như thế nào?”

Hội trưởng suy nghĩ một lát, sau đó trả lời với sự kiên định.

“...Vì Onii-sama... Không, Maou-sama nói thế, nên tất nhiên, em không có lý do nào để từ chối rồi. Ise, như vậy có ổn không?”

—!

Chị đang nói cái gì vậy? Thật sự à! Em phải đấu sao?... Uuwuwuwu, nếu Hội trưởng đã nói thế thì tôi làm sao mà từ chối cơ chứ... Trước mặt Asia, Akeno-san và tất cả thành viên nữ, tôi không thể yếu đuối được.

“... Vâng, vâng! Nếu mọi người đã nói như vậy!”

Tôi bước lên trước và tuyên bố như thế! Vì mọi thứ đã đến nước này, tôi không có lựa chọn nào khác ngoài cố gắng hết sức!

...Sau cùng, sớm muộn gì chúng tôi cũng phải chạm trán với ác quỷ trẻ tuổi và mạnh nhất, Sairaorg-san.

Nếu là vậy thì hãy để tôi đối mặt với anh ấy ngay bây giờ để tích lũy những kinh nghiệm cho trận đấu! Hơn nữa, việc xem tôi đấu với Sairaorg-san cũng sẽ giúp ích cho những người hầu khác.

Khi Sairaorg-san và tôi nhìn nhau, Sirzechs-sama gật đầu đồng ý.

“Vậy hãy cho ta thấy nắm đấm của người đứng đầu lớp quỷ trẻ và Sekiryuutei.”

Nghe thấy thế, Sairaorg-san—

“Cảm ơn ngài vì đã cho tôi cơ hội này. Tôi sẽ cho ngài thấy, nắm đấm của tôi...!”

Một nụ cười hiện lên trên khuôn mặt anh ấy.

Tầng hầm trong lâu đài nhà Gremory có một phòng tập luyện rất lớn, lớn đến nỗi có thể đặt cả sân vận động Học viện Kuou vào đó.

Chúng tôi, người nhà Gremory và Sairaorg-san cùng nhau đến đó. Còn về Millicas-sama, Grayfia đã đưa em ấy đến nơi khác để chờ.

Trước mặt tôi, Sairaorg-san cởi bộ đồ quý tộc, chỉ chừa lại áo xám.

... Mặc dù bị ngăn cách bởi lớp áo, thân hình tuyệt vời của anh ấy

vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng... Cơ bắp cực kỳ rắn chắc, bắp tay to khỏe, nắm đấm lớn. Những cơ trên vai và lưng anh ta trông thật khủng bố!

Hơn thế nữa, anh ta lại rất đẹp trai. Đúng là từ nhà mẹ của Hội trưởng có khác.

“Draig, lên nào.”

[Để nó cho tôi.]

Tôi triệu hồi găng tay và đếm ngược thời gian Balance Breaker bắt đầu.

Dù là chỉ cần không có gì đó nghiêm trọng xảy ra trong thời gian ngắn, Balance Breaker có thể duy trì khá lâu, nhưng không thể đoán trước được điều gì trên chiến trường cả và tôi sẽ luôn lo lắng trong khoảng thời gian giới hạn ngắn ngủi đó.

Nhưng trong lúc đếm ngược, Sairaorg-san kiên nhẫn chờ đợi tôi.

...Anh ấy tự tin đến vậy sao? Chắc hẳn là anh ấy muốn thấy toàn bộ sức mạnh của tôi và không muốn làm điều gì thừa thãi. Mọi người đều hiểu điều đó.

Tôi không thể nhát gan trước mặt các người hầu khác được, kể cả Hội trưởng. Dù cho có thua, tôi cũng phải chiến đấu đến cùng và làm mọi thứ thật tốt... —Bây giờ, đếm ngược đã hoàn tất!

[Welsh Dragon Balance Breaker!!!!!!]

Khi chiếc găng tay phát ra âm thanh ấy, ánh sáng màu đỏ thoát ra và bao phủ lấy toàn bộ cơ thể tôi. Aura đỏ nhanh chóng tạo hình thành một bộ giáp—Boosted Gear Scale Mail!

Pak! Từ sau lưng tôi, cặp cánh rồng to lớn mọc ra. Tôi đã sẵn sàng tấn công. Theo đó, Sairaorg-san cũng vào thế đứng.

...Dù tôi đã xem video trấn đấu giữa Sairaorg-san và tên lưu manh từ nhà Glasya-Labolos, tốc độ của Sairaorg-san vẫn nhanh hơn so với mong đợi.

Kể cả tốc độ thần thánh của Kiba cũng cảm thấy bị đe dọa trước nó. Và chắc chắn, nó nhanh hơn cả tôi nữa... Tôi không thể để đối thủ của mình chiếm thế thượng phong được.

Tôi phải chủ động đánh phủ đầu trước!

GOooooOOOO!

Đưa bộ tên lửa đẩy sau lưng tới cực hạn, tôi lao thẳng về phía trước!

Chuẩn bị một nắm đấm thẳng từ bên phải, tôi xông lên! Tiếp theo là cú đấm chỉ trong một chiêu—!

...Tại sao anh ta không né nó!? Đối đầu với nắm đấm thẳng đầy dữ dội này của tôi, Sairaorg-san không hề cho thấy bất cứ ý định nào là sẽ tránh!

Tên chết tiệt! Ý của anh là anh không cần phải né nó à! Tốt thôi, tôi có thể đấm thẳng tới!

Crash!

Một tiếng động inh tai vang lên, tay tôi đấm thẳng vào mặt của Sairaorg-san!

—! A-Anh ta thật sự không tránh nó! Không chỉ vậy, nó là một cú đấm rất hoàn hảo!

Ốn lạnh.

Trong cái chạm ấy, tôi cảm thấy sự ớn lạnh không thể diễn tả được, và bắt buộc phải nhanh chóng lùi về sau vài bước.

Sau khi lùi lại, tôi thủ thế để tấn công lần nữa.

... Không có vết thương nào trên cơ thể Sairaorg-san.

...Chờ chút đã. Lực đấm của tôi cũng khá mạnh mà... Vì không dùng Boost, tôi nghĩ anh ấy không bị thương dù không phòng thủ.

Sairaorg-san chỉ vào chỗ bị đánh và cười.

“Một cú đấm tuyệt vời. Thẳng và trúng mục tiêu, thuần túy đầy ý chí. Một con quỷ bình thường sẽ thua nếu dính phải một đòn đánh như thế. Nhưng—”

Sairaorg-san biến mất trước mắt tôi—

—“Tôi không phải là một con quỷ bình thường.”

Cú đấm của Sairaorg-san bỗng xuất hiện từ phía sau lưng tôi!

Crash! Kaching!

Nắm đấm của Sairaorg hướng thẳng vào tôi!

—! Anh ấy vòng ra sau lưng tôi từ lúc nào vậy! Chết tiệt! Mặc dù tôi đã đưa tay lên để đỡ, lực đấm vẫn còn rất mạnh!

Kể cả khi tôi bắt chéo hai tay trước ngực để chặn đòn tấn công... Nhưng cái găng tay! Nó vừa bị phá huỷ chỉ bằng một phát đấm, đúng không!?

Cơ thể tôi hoàn toàn mất thăng bằng, tôi nhanh chóng dùng quỹ lực kích hoạt bộ đẩy phía sau lưng để lùi lại.

...Nhanh quá! Mắt tôi không thể theo kịp! Nhân tiện, anh ấy lại biến mất! Tôi nghĩ rằng mắt tôi đã quen với các chuyển động có tốc độ cao khi tập luyện với Kiba!

Tôi đã đánh giá thấp anh ấy sao? Chắc là có một chút. Nhưng tôi biết đó không phải là lý do duy nhất. Tay tôi tê dại và không có cảm giác gì! Nó bị như thế là do ảnh hưởng của việc găng tay bị phá huỷ lúc này...

Không, ít nhất ngón tay tôi vẫn có thể cử động. —Tôi vẫn có thể chiến đấu! Xương tôi vẫn còn ổn!

Draig, làm ơn hãy tái tạo lại cái găng tay đi.

[Ah, hiểu rồi.]

Hào quang đỏ bao quanh tay tôi và một lần nữa chiếc găng hiện ra.

Sairaorg-san nở một nụ cười vì ấn tượng.

“Hoho. Cậu không bị đánh bay. Chà, đó mới chỉ là màn dạo đầu thôi.”

...Màn dạo đầu à!? Một màn dạo đầu phá huỷ cả lớp giáp của tôi! Đ-Đùa giỡn cái kiểu gì mà lạ vậy!

Chỉ với một nắm đấm, đây là lần đầu tiên có người phá huỷ được một phần Boosted Gear Scale Mail bằng tay không!

“Tôi có ba vũ khí thôi. Một cơ thể săn chắc, đôi chân nhanh nhẹn, và võ thuật—Tôi đến đây!”

Sairaorg lại biến mất một lần nữa! Tính đánh từ bên hông à!? Đối thủ của tôi ngay lập tức xuất hiện bên cạnh tôi! Tôi lùi lại để tránh đòn tấn công của Sairaorg-san—

Tiếng rít!

Đó là âm thanh xé gió của nắm đấm! Cú đấm mạnh vãi hà!

Rắc...

Với âm thanh đó, những vết nứt xuất hiện trên phần giáp che dưới bụng! Sao lại có thể như thế được! Chỉ đơn giản là sượt qua, thế quái nào mà giáp nó vẫn bị nứt!? “Chết tiệt!”

Tôi chửi thề và đấm lại.

Crash! Nhưng Sairaorg-san lại lấy mặt ra đỡ nó một lần nữa mà không né! —Không hề hấn gì!

Đi nào!

Cảm giác được đòn phản công sắp đến, tôi lập tức nhảy lùi về sau bằng bộ đẩy.

Gió rít mạnh.

Sairaorg-san đã hụt... Nhưng dư chấn của nó vẫn tạo ra một vết nứt lớn ở giữa khu huấn luyện và nhanh chóng lan ra khắp bốn bức tường!

Nếu cú đó mà trúng đích thì...

Tôi nổi hết cả da gà. —Chỉ thế thôi mà tôi đã thở dốc rồi. Một vài phép thử và nó đã vô cùng rõ ràng.

—Siêu mạnh. Không tưởng. Làm sao mà con quỷ này có thể cùng thế hệ với Hội trưởng và Diodora Astaroth được!? Sức Diodora so với anh ta còn thua xa!

[Ah, nó làm ta thật bất ngờ. Đưa trẻ đến từ nhà Bael đã tôi luyện sức mạnh của mình tới cực hạn. Nói theo Rating Game, đây là loại sức mạnh có thể tăng lực đánh lên liên tục. Thật thú vị. Người theo đuổi sức mạnh hủy diệt thuần túy. Hoàn toàn cực đoan. Nó làm ta thấy thật thú vị.]

Wow, Draig tỏ ra thích thú với một người không phải là Maou hay là rồng. Thật sự, đó là người mạnh đến nỗi Diodora không thể sánh bằng.

Có lẽ anh ta mạnh hơn Rias vài lần, không, hơn mười lần.

Một con quỷ sinh ra trong nhà Great King nhưng lại không thừa hưởng sức mạnh của sự huỷ diệt. Không có gì ngoài cơ thể đó, lựa chọn duy nhất là rèn luyện nó và thành công trong việc trở thành người thừa kế.

—Như tôi vậy, một con quỷ tái sinh vốn không có tài năng gì cả.

Đó không phải là kết quả của một quá trình tập luyện nửa vời.

Và nghĩ đến những quỷ trẻ cùng thế hệ với Hội trưởng.

...Hội trưởng thật sự khó có thể cạnh tranh với một người như thế.

Sairaorg-san chắc chắn là một bức tường lớn ngáng đường giấc mơ của Hội trưởng. Hơn thế nữa, bức tường ấy còn cao hơn, dốc hơn, một chướng ngại tuyệt đối chắn trước khát vọng của tôi.

“Tuyệt vời”

Tôi nói thế một cách tự nhiên. Từ những phép thử nhỏ, lòng tôi đầy sự kính phục và ngưỡng mộ anh ta.

“Vậy là anh có thể đạt đến mức độ đó hoàn toàn nhờ vào luyện tập sao?”

Đối mặt với câu hỏi, Sairaorg-san trả lời.

—“Tôi chỉ cần tin vào bản thân mình.”

Thật sự là một nhân vật thú vị. Câu nói đó là tôi hiểu ra được, con người này đã chinh phục hết những khó khăn và thử thách không tưởng.

Và vì thế, tôi phải cố hết sức và thách thức giới hạn của mình.

Kể cả khi đó là tôi, tôi cũng không thể thừa nhận mình bị đánh bại được!

...Đây là cơ hội tốt để thử lời đề nghị của Beelzebub-sama.

Sau khi Beelzebub-sama giúp tôi điều chỉnh những quân cờ trong cơ thể, ngài ấy cũng đã có một đề nghị cá nhân.

Về tôi và các quân cờ—

“Thăng cấp Xe!”

Spurt!

Máu chảy ra từ Sairaorg-san, nhưng cùng thời điểm đó—

Choke!

Máu vọt ra từ giáp mặt trên mũi trụ của tôi. Nó xuất hiện trong bụng và phun ra ngoài từ miệng...

...Cú đâm vào bụng đó mạnh đến mức nào vậy...? Xương sườn chắc đã bị nứt, có lẽ là gãy luôn rồi? Chỉ hít thở thôi mà đã gây ra cơn đau thấu xương trên khắp cơ thể.

Nhưng, tôi phải chịu đựng nó...! Áo giáp của tôi và tôi phải vượt qua nó!

Sau này, đối thủ là những kẻ có thể xuyên thủng lớp giáp của tôi dễ dàng và làm tôi nghĩ đến việc về việc tập trung sức mạnh vào việc phòng thủ. Well, đó là một suy nghĩ hết sức tự nhiên khi tôi cứ phải luôn chiến đấu với những kẻ mạnh hơn tôi.

Tuy nhiên, dùng sức mạnh để phòng ngự là một phép thử thú vị. Mặc dù nó đau thấu xương, song có một số điều đã trở nên rõ ràng: miễn là linh động dùng sức mạnh của Sacred Gear cho việc phòng thủ, việc nhận một đòn tấn công toàn lực trực tiếp và sống sót là hoàn toàn có thể.

Trong lúc chịu đòn, từ phòng thủ toàn lực chuyển sang phản công cũng là một chìa khoá dẫn đến thắng lợi.

Nhìn kìa, Sairaorg-san cũng đã chảy máu mũi rồi... Cuối cùng, là một cú phản đòn để đáp lễ.

Là nó đó, mặc dù không phải lúc nào cũng hữu dụng, đó là tất cả những gì tôi có. Thăng cấp thành Xe để tăng tấn công và phòng ngự đã chứng tỏ nó xứng đáng.

—Nó đã hoạt động rồi!

Tôi có thể chiến đấu với con người này! Một sức mạnh mới lạ thường và sự thúc đẩy chảy trong tôi chỉ đơn giản là từ việc nhận thức được nó.

Well, dù có nhìn theo cách nào thì tôi cũng là người bị thương nhiều hơn, nhưng đó không còn là tình huống tôi không thể làm anh ta bị thương. Có lẽ, thậm chí dù có thua đi nữa, tôi cũng có thể khiến anh

ta gãy tay.

Mặc dù hiện tại tôi vẫn chưa thể đánh bại anh ta, nhưng đến mức này hãy để tôi cố gắng hết sức mình!

Sairaorg-san quẹt máu mũi bằng mấy ngón tay. — Như thể thích thú từ tận sâu trong tim, anh ta cười.

“...Thăng cấp lên Xe à? Xem ra nó không phải là quyết định sai lầm. Đó là một năm đắm có khá nhiều sức mạnh. Khả năng tấn công và phòng ngự của cậu tốt như một quân Xe. Có lẽ quân Xe đặc biệt tốt trong việc chịu đòn và phòng thủ phù hợp với sức mạnh kiểu như cậu hơn là trở thành một quân Hậu đi khắp bàn cờ... Nó là gì vậy? Tôi thấy sự trăn trở trong mắt cậu. Cậu có vướng mắc gì với cuộc chiến của chúng ta à?”

“Không đâu, nên nói thế nào nhỉ... Những con quỷ cấp cao khác thường... umm, xem thường tôi... Nhưng Sairaorg đã thực sự nghiêm túc từ ngay khi bắt đầu, nó thật bất ngờ.”

Con người này, tôi có thể cảm thấy anh ta chấp nhận tôi từ ngay lúc bắt đầu. Vào những lúc như thế này, Raizer, Diodora và những con quỷ cấp cao khác, không một ai tôn trọng tôi, nên tình huống này làm tôi thích thú nhưng cũng có tí ngượng.

Nghe tôi nói thế, Sairaorg-san thở dài.

“Vậy à. Cậu đã luôn bị xem thường. Đừng lo, tôi sẽ không xem thường cậu! Để sống sót và chiến thắng trong các trận chiến chống lại phe cựu Maou cũng như với ác thần Norse Loki, tôi không có lý do gì để có thể xem thường cậu.”

Những từ đó... làm tôi sững run cả người. Sairaorg-san nở một nụ cười không lo sợ.

“Chiến đấu với cậu làm tôi rất vui. Năm đắm của cậu thật sự tốt đấy. Đã lâu lắm rồi mới có người đắm tôi chảy máu. Đối đầu với một đấu thủ cùng loại là điều làm tôi vui nhất. Cậu chắc đã luyện tập năm đắm đó đúng không? Đó là thứ có thể hiểu sau khi bị đắm. —Đừng lo, cố đắm tôi với tất cả sức mạnh của cậu đi. Đó không phải là lý do cậu đứng ở đây à?”

Tôi cảm thấy mình hoàn toàn bị thuyết phục bởi nụ cười của Sairaorg-san.

Chấp nhận tôi à... Tên khốn này. Ngay cả khi anh ta chắc chắn là đối thủ mà mình phải đánh bại...

Anh ta chắc chắn là đối thủ. Tôi chắc phải có một cuộc trò chuyện dài sau trận đấu này!

Tôi giờ nắm đấm lên và thủ thế! Giáp bụng cũng đã phục hồi! Tôi sẽ thực hiện lời hứa lúc này!

—Kể cả khi có thua, tôi cũng sẽ bẻ gãy hai tay anh ta!

Đây là sự trả lễ của tôi, nỗ lực hết sức mình!

“Đến đây nào! Hyoudou Issei! Chỉ cần tập trung vào việc đánh bại tôi thôi! Hãy cho tôi thấy sức mạnh của Sekiryuutei!”

“Ok, tôi đến đây!”

[BoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoost!!]

Tôi bắn Dragon Shot về phía Sairaorg-san, người đang tiến nhanh về phía tôi.

Smack! Crash!

Với một cú vẩy tay cực nhanh, Sairaorg-san làm lệch cú Dragon Shot của tôi vào tường của khu tập luyện.

Không hiệu quả! Xét cho cùng, tôi cũng không phải là Tượng, ma thuật của tôi quá yếu!

Ngay bây giờ tôi đang là Xe! Tôi phải hoàn toàn chiến đấu với nắm đấm! Bây giờ là lúc phòng thủ trước đòn phản công!

Tôi giữ chặt nắm đấm và thủ thế, đối mặt với Sairaorg-san đang lao tới!

“—! Vậy là cậu muốn đấu tay đôi với tôi à! Thật thú vị! Cứ thử nó đi!”

Khi Sairaorg-san hét lên, tôi tiến về phía trước—

“Ise-san!”

Bỗng nhiên, Asia òa khóc. Chuyện gì đã xảy ra? Tôi nhìn về phía cậu ấy và Asia tiếp tục nói.

“N-Nạp lại! Sau khi chạm vế-vế-vế-vế Ise-san sẽ trở nên mạnh hơn!”

...Eh?

Mọi người đều sốc trước câu nói của Asia. Về sau đó Xenovia “Hah!” như thể cậu ấy hiểu ra vấn đề và tiếp tục câu chuyện.

“Đúng đó! Ise là Vếu Long! Sức mạnh của cậu ta chắc chắn sẽ tăng sau khi chạm vào ngực! Hội trưởng! Làm ơn hãy hoàn thành nhiệm vụ của Switch Princess ngay bây giờ đi!”

“Rias onee-sama! E-Em sẽ không để ý đâu! Xin chị hãy cho Ise-san sức mạnh của vế-vế-vế đi! Nếu cứ như thế này, cậu ấy sẽ thua mất!”

Xenovia và Asia thiết tha nài nỉ Hội trưởng.

Mặt khác, có vẻ Hội trưởng gặp rắc rối với cái đề nghị đột xuất này.

...Asia! Xenovia! Tôi biết các cậu không muốn tôi thua, nhưng xin các cậu đừng hét lớn từ vế nữa.”

Nhưng hai người họ hoàn toàn nghiêm túc. Asia đắm nước mắt.

“Đ-Đó là sự thật! Miễn là anh ấy có vế của Hội trưởng bên cạnh, senpai có thể có nguồn sức mạnh vô tận!”

Kể cả Gasper nữa! Thật sự là đàn em đáng yêu nghĩ về tôi như vậy ư!

“Vâng! Ham muốn tình dục là nguồn sức mạnh của Ise-kun!”

Kể cả Irina!

...Mọi người vẫn quan tâm tới tôi nhiều vậy à. Đó chắc là vì mọi người không muốn tôi thua cuộc. Nó thật rắc rối, nhưng phần nào đó cũng là sự an ủi.

“...Chạm vào ngực sẽ thực sự tăng sức mạnh à? Tôi nghĩ đó chỉ là lời đồn thôi.”

Kể cả Sairaorg-san cũng hỏi về nó!?

“...Nó là sự thật.”

Koneko xác nhận một cách dứt khoát! Xin lỗi nhé, tôi làm một tên biến thái! Tôi là Vếu Long Đế Vương!

“Ufufu, cậu sẽ làm gì đây? Rias?”

Akeno đang cười tinh tướng với Hội trưởng.

“...E-Em có muốn chạm không...? N-Nếu em muốn mạnh hơn thì em có thể...”

Mặt onee-sama đỏ bừng lên khi chị ấy hỏi tôi!

Hộiiiiiiiii trưởnggggggggggg! Thật à!? Kể cả trước mặt anh họ của chị!? Nếu nó thật sự ổn tôi sẽ môn trốn vều để mạnh hơn!

“Đó là cách mà cậu mạnh lên à? Hmm, tôi chưa thấy kiểu đó ở Asgard bao giờ.”

Rosswisse-san đang nói với về mặt băng giá, cô ấy thức sự rất ư là hiểu lầm rồi!

Tôi cá là Kiba đang cười ngượng ngùng đầu đây, kiểu ara ara!

“Pu, puhahahahahahahahaha!”

Sairaorg-san cười lớn, như thể có rất nhiều chuyện vui vậy.

“Vậy là chạm vào ngực Rias sẽ làm cậu mạnh lên à. Hohoho, tôi sẽ ghi nhớ nó. —Sekiryuutei, hãy tiếp tục vào lần khác.”

Sairaorg-san đưa ra một lời đề nghị như vậy.

“Tôi vẫn có thể tiếp tục chiến đấu mà.”

Tôi có thể chiến đấu miễn là tôi được chạm vào ngực! Với bản chất biến thái của mình, tôi hiện tại có thể chiến thắng được!

“Tinh thần của cậu thật tuyệt. Tôi cũng vậy, vẫn có thể chiến đấu— Nhưng, nếu tiếp tục thì tôi sẽ không thể nào dừng lại được nữa. Tôi sẽ chiến đấu cho đến phút cuối. Điều đó có hơi xấu hổ. Xét cho cùng, không phải cậu đang trong quá trình thức tỉnh một vài thứ trong cơ thể cậu sao?”

—

Nỗ lực đột phá giới hạn thông qua trận đấu đã bị phát hiện rồi à?

Sairaorg-san mặc lại áo, bước tới trước và đặt tay lên vai tôi.

“Hãy đợi đến khi cậu hoàn tất nó. Chiến đấu với trạng thái tốt nhất của mình. Đó là trận chiến tôi trông đợi ở Sekiryuutei. Cuộc đấu tay đôi của chúng ta sẽ được quyết định trong trận Rating Game sắp tới.

Trước các VIP cũng như toàn thể khán giả định rõ sự hơn thua.— Không quan trọng là tôi hay là cậu, cả hai chúng ta đều có những ước mơ riêng, vậy nên hãy gặp lại nhau trong trận đấu tới. Rias và những người hầu, hẹn gặp lại lần tới, đó là màn trình diễn để hoàn thành ước mơ của chúng ta.—Hãy đến với tất cả những gì các cậu có và tôi sẽ đánh bại các cậu với tất cả sức mạnh của mình.”

Sau khi nói những điều đó, Sairaorg-san chào Sirzechs-sama và rời đi.

Sự căng thẳng của trận đấu tan biến, tôi cởi bỏ lớp giáp.

Sirzechs-sama đến và hỏi tôi.

“Những đòn tấn công của cậu ta như thế nào?”

“...Quá giống. Nó giống những nắm đấm của em đến nỗi làm em sốc.”

Sirzechs cười khi ngài ấy gật đầu.

“Đúng rồi, như em. Để khoả lấp đi sự thiếu hụt quỹ lực của bản thân, cậu ta đã tập luyện với tất cả những gì mình có. Đó là cách cậu ấy đạt được sức mạnh đó. Hoàn toàn là những đòn tấn công trực diện. Đó là thứ mà quý thường thiếu.”

Thật sự là Sairaorg-san giống như tôi. Trực diện một cách rõ ràng. Cùng loại. Do đó mà chúng tôi có thể hiểu nhau.

—Đó là cách duy nhất. Tấn công. Đánh bại đối thủ.

Và vậy là người đó đã luyện tập siêng năng đến thế à.

“Nhân tiện, ở trận đấu vừa nãy, cậu ta cũng đã phong ấn để tăng sức nặng ở cả hai tay và chân.”

...Sirzechs tiết lộ sự thật làm tôi vừa thấy sốc vừa thấy háo hức.

—Không cần biết là tôi mạnh bao nhiêu, người đó sẽ luôn đứng trước tôi.

Thật tốt khi có một mục tiêu để phấn đấu. Thật có giá trị để cố gắng hết sức.

Sirzechs-sama tiếp tục giải thích.

“Cậu ấy đã đạt đến trình độ King trong Rating Game, cũng nhiều lần chặn đứng các hoạt động khủng bố của Khaos Brigade. Tuy nhiên,

Ise-kun cũng rất tuyệt khi là một trong số ít người đấu với Sairaorg mà không mất đi ý chí trong trận chiến. Có rất nhiều trường hợp mà đối thủ của Sairaorg hoàn toàn mất đi ý chí để chiến đấu. Thấy được quỹ lực của mình vô dụng với anh ta, sự tự hào của quỹ đã bị giáng một đòn mạnh khi họ bị đánh bại bởi một cơ thể vật lý. Quỹ cấp cao có niềm kiêu hãnh rất lớn, nhưng mà nó khó có thể hồi phục lại khi đối mặt với thất bại.”

“Em... chỉ không muốn thua một lần nữa thôi. Em không muốn thất bại trong một trận Rating Game nào nữa. Em chưa bao giờ thắng trong một trận đấu chính thức cả.”

Trận với Diodora không tính. Tôi đã đánh hấn ta như tử, nhưng nó không chính thức. Trận với Raizer, Chủ tịch Sona, tôi đều thua.

“Vậy nên, lần tới, em chắc chắn—”

Đấu với nhà Bael, tôi nhất định sẽ sống sót tới phút cuối và giành chiến thắng.

Sairaorg-san, tôi sẽ đánh bại anh và vượt qua anh.

Hãy kiên nhẫn đợi trong khi tôi đuổi kịp anh.

Tôi gặm nhấm sự hối hận và lấy lại quyết tâm.

“Ise-oniisama. Khi Rias-oneesama tốt nghiệp, anh vẫn sẽ gọi chị ấy là ‘Hội trưởng’ chứ?”

Ngay khi tôi đang định về nhà, Millicas-sama để thương bé bỏng, nghiêng đầu hỏi tôi.

...Vậy...là, nếu Hội trưởng tốt nghiệp...

Tôi nên gọi Hội trưởng thế nào nhỉ? Nghĩ đến đó, hai onee-sama đã năm ba rồi và sẽ rời câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí không lâu nữa. Nếu là trường hợp đó, sẽ có một Hội trưởng mới.

...Vậy à, tôi, sẽ không thể nào gọi Hội trưởng là “Hội trưởng” nữa...

Lúc đó tôi nên gọi Hội trưởng là gì nhỉ? Rias-oneesama? Hay là “chủ nhân” cho thích hợp nhỉ?

...Nhưng, có một cái tên tôi vẫn muốn dùng nhất.

—Rias.

Vì chị ấy sống chung với tôi trong một gia đình, vì chị ấy là người mà tôi yêu nhất. Nếu chỉ một lần thôi, tôi ước mình được gọi chị ấy như thế.

Phần 2

Đây là ngày bắt đầu chuyển đi của trường.

Từ tối hôm trước, tôi đã không ngủ được vì háo hức. Khi Hội trưởng phát hiện ra, tôi đã được ngủ một cách đúng đắn trong vòng tay của chị ấy.

Được chôn mặt vào ngực của chị ấy đã đủ để làm tôi tạm quên đi chuyển tham quan và ngủ, nhưng vì cực kỳ háo hức, tôi đã không thể ngủ trong một lúc được! Thật sự, gối ngực của Hội trưởng là nhất!

Sau chuyện như thế, quan cảnh quay chuyển sang khu vực chờ của ga tàu cao tốc Tokyo. Nhóm chúng tôi tập hợp ở một góc phòng tiễn, ngoài tầm nghe của người khác.

Những người khác thì ở nhà, trong khi chỉ có mình Hội trưởng đến đưa chúng tôi đi. Mặc dù Akeno-san, Koneko-chan và Gasper cũng muốn đến, nhưng năm nhất và năm ba có tiết học rồi. Vì họ không được phép trễ tiết, nên chỉ có Hội trưởng đến ga. Nhân tiện, về việc chuẩn bị cho lễ hội trường, năm nhất và năm ba không có lựa chọn nào khác ngoài việc gánh luôn phần việc của năm hai. Còn về kế hoạch của câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí cho lễ hội thì đó là một bí mật.

“Đây là giấy thông hành cho mỗi người.”

Khi những năm hai chúng tôi chuẩn bị lên đường, Hội trưởng đưa cho chúng tôi một thứ giống như card. Mọi người đều được trao một cái và xác nhận.

“Đây là loại huyền thoại...?”

Kiba hỏi và Hội trưởng gật đầu.

“Đúng vậy, nó cần thiết để loài quỷ có thể tận hưởng được Kyoto, nên được gọi là ‘vé xe buýt miễn phí’.”

Vì hầu hết Kyoto là đền chùa, nói một cách khác, Kyoto đầy thánh lực, điều đó đương nhiên gây ra một số thứ không thuận lợi cho loài quỷ. Xét cho cùng, đền thờ và chùa là nơi cấm kỵ đối với quỷ. Tuy nhiên, quỷ có thể đi lại tự do bằng cách sử dụng chiếc thẻ vốn được

phát hành bởi các thể lực ở đây (như là onmyoji và youkai) từ văn phòng phụ trách Kyoto. Đương nhiên, những lý do đó đã được đoán trước.

“Chúng ta đã dùng cũng một loại thẻ vào năm trước. Miễn là lý do hợp pháp, thậm chí cả quỷ cũng được cấp cho. Người hầu nhà Gremory, Sitri, và sứ giả của Thiên Đàng, các em có nghĩ rằng mình may mắn như thế nào khi có thể lực nào đó chống lưng không?”

Hội trưởng nháy mắt và tôi hoan hô.

“Thật tuyệt vời! Nhà Gremory vạn tuế! Với nó, chúng ta có thể thăm Kiyomizu-dera (Thanh Thủy Tự), Kinkaku-ji (Kim Các Tự), Ginkaku-ji (Ngân Các Tự) à?”

“Đúng thế. Chỉ cần để trong túi quần hoặc túi áo bộ đồng phục là mọi người có thể vào được những ngôi chùa nổi tiếng rồi. — Hãy tận hưởng quan cảnh ở đó nhé.”

“ “ “ “ “Vâng ạ!” ” ” ” ” ”

Ngay sau khi trả lời, chúng tôi ngay lập tức để chiếc thẻ vào túi áo. Với nó, mọi chuyện sẽ ổn ngay bây giờ.

Điện thoại của Asia kêu lên.

“Chào, Kiryuu-san? Đúng rồi. Xenovia và Irina-san đang ở chung với mình.”

Có vẻ như đó là cuộc gọi của Kiryuu. Asia cúi đầu chào Hội trưởng sau khi nghe điện thoại.

“Vậy, Rias-oneesama. Chúng em lên đường đây!”

“Chúng em đi ạ.”

“Chúng em xin phép ạ.”

“Vâng, hãy bảo trọng nhé.”

Asia, Xenovia và Irina chào tạm biệt Hội trưởng và rời đi. Họ đang kiểm tra lại lần cuối à? Tôi dường như đã có khăn mùi soa, quần lót rồi, nhưng cũng nên kiểm tra lại lần nữa.

“Vậy là đến giờ em phải đi rồi. Em sẽ mang về một ít quà lưu niệm.”

Kiba cũng cúi chào và đi về chỗ lớp cậu ta tập hợp.

Chỉ còn lại tôi và Hội trưởng. Hội trưởng bắt đầu chỉnh lại cổ áo cho tôi.

“Cổ áo. Hãy để ý về ngoài của mình. Kể cả ở Kyoto, đừng quên em là một học sinh của Học viện Kuou.”

“Vâng, em hiểu ạ.”

Trong khi sửa cổ áo cho tôi, Hội trưởng tựa mặt vào vai của tôi.

“Hội trưởng?”

“Mặc dù chị đã cố gắng để giấu, nhưng chị cũng như Akeno vậy. Chị sẽ cảm thấy rất cô đơn trong những ngày em đi. Kể cả khi là như vậy, chị cũng đã có tiến bộ một chút rồi? Ở học kỳ một, chị thật sự không thể chịu nổi khi không có em bên cạnh, nhưng bây giờ chỉ có thể chịu đựng ít nhất trong một khoảng thời gian ngắn.”

Hội trưởng... Có lẽ là chị ấy đã dành quá nhiều tình cảm cho tôi suốt thời gian qua, nên vì thế mà chị ấy buồn khi phải xa tôi chẳng?

Và mới gần đây, chị ấy thật sự đối xử với tôi như người trong nhà. Những biểu hiện và hành động hiếm khi để lộ ra của chị ấy xuất hiện tự nhiên hơn.

Tôi nắm lấy tay Hội trưởng và cười.

“Điều đó có hơi cường điệu. Kể cả khi không có em ở đây thì cũng đã có Koneko-chan và Gasper rồi.”

“Chị biết. Nhưng... em vẫn chưa nhận ra sự hấp dẫn của mình. Nhưng một lần nữa, chị thích em như thế.”

Khi Hội trưởng cười chưa sót, chị đưa mặt đến gần hơn —và môi chúng tôi chạm vào nhau.

“—”

...Khả năng suy nghĩ của tôi hoàn toàn bị thổi bay đi mất, mặt tôi đỏ ửng lên, và tôi vẫn bất động!

Vì! Vì...! Đó là một nụ hôn bất ngờ!

“HỘ-HỘ-Hội trưởng.”

Hội trưởng cười một cách dễ thương trước sự sốc của tôi và nói.

“Đó là nụ hôn tạm biệt. Em hoảng sợ vì điều gì vậy? Đó thậm chí không phải là lần đầu chúng ta hôn nhau. Cứ cho rằng như thế đi, kể cả khi em là người chủ động, nó cũng hoàn toàn ổn thôi.”

“Nhưng, nhưng kể cả khi chị nói như thế...! Nó vẫn thật sự sốc!”

Nghe câu trả lời của tôi, Hội trưởng nở nụ cười tiếc nuối và nói.

“Chị thì hài lòng với nó. Kể cả khi em ở Kyoto, chị cũng có thể chịu đựng được nỗi cô đơn này. Bảo trọng nhé, Ise.”

“Em hiểu rồi! Em đi đây!”

Nụ hôn của Hội trưởng! Là tuyệt nhất! Ah, chị ấy đã chiều hư tôi rồi...

Đó có thể là một điềm lành! Chuyến đi này sẽ là một luồng gió mạnh đây!

Vậy là, chúng tôi bắt đầu chuyến đi!

Tập 9 – Địa ngục trong chuyến du lịch của trường học

Life 2 - Đến Kyoto

Phần 1:

Khoảng mười phút đã trôi qua sau khi chuyển tàu cao tốc rời khỏi ga Tokyo.

“Thực ra thì đây là lần đầu tiên tao đi tàu cao tốc đấy.”

Khuôn mặt của Matsuda tràn ngập sự thích thú trong lúc ngồi ở ghế trước, không ngừng luyên thuyên.

Tôi cũng có một vài hồi ức về lần đầu tiên đi tàu cao tốc. Dù vậy, đó là từ cái thời ấu thơ, khi tôi chẳng biết gì cả, cho nên thực ra, chẳng nhớ gì nhiều...

Tôi đang ngồi ở hàng ghế cuối cùng, một mình. Ghế ngồi bên cạnh tôi trống không, trong khi Motohama và Matsuda thì đang ở phía trước. Ở gần lối đi là ghế của Xenovia và Irina.

Phong cảnh bên ngoài thay đổi một cách nhanh chóng bởi tốc độ chạy của con tàu. Ở bên kia, Xenovia và Irina đang trò chuyện sôi nổi một cách vui vẻ trong khi nhìn ra ngoài cửa sổ.

Tuy rằng tàu cao tốc là một trải nghiệm khá mới mẻ đối với tôi, nó vẫn không để lại một ấn tượng sâu sắc như con tàu dưới thế giới địa ngục. Nên diễn tả thế nào đây nhỉ? Có lẽ là bởi vì tôi đã được tận mắt chứng kiến quá trình dịch chuyển đến một thế giới khác, cảm giác của việc tiến vào một chiều không gian khác biệt.

Xenovia tiến lại gần tôi và ngồi lên chiếc ghế trống. Câu đầu tiên cậu ấy thốt ra là:

“Ise, tớ muốn nói với cậu việc này.”

“Việc gì vậy? Xenovia.”

“Lần này, tớ không đem theo Durandal – tớ không có vũ khí.”

Oh oh. Cậu ấy đột nhiên nói ra một điều rất đáng kinh ngạc. Thật vậy

sao?

“Cậu không mang theo Durandal ư, tại sao vậy?”

“Phải, tớ nghĩ là do những giả kim thuật gia thuộc về nhà thờ Orthodox. Họ phát hiện ra một phương pháp để kim nén hào quang công kích của Durandal. Vì thế nên Durandal đã được gửi cho họ thông qua con đường vận chuyển của thiên đàng.”

Nhà thờ Orthodox là một đảng phái lớn mạnh thuộc nhà thờ, nhưng họ chẳng giúp đỡ gì mấy trong công cuộc phục hồi Excalibur...

Xenovia cười mỉa mai.

“Cho dù nhà thờ Orthodox có đến để giúp đỡ. Mà việc này chắc hẳn là nhờ vào nỗ lực của Seraphim dưới sự chỉ huy của Michael. Tuy nhiên, đây vẫn là một cơ hội hiểm hoai hoai để có những giả kim thuật gia đó rèn lại thanh kiếm.”

Nhờ vào quan hệ đồng minh hiện tại, có vẻ như những xung đột giữa các đảng phái Cơ đốc giáo cũng đã được giảm bớt.

Xenovia tiếp lời.

“Kim hãm hào quang công kích của Durandal mà không làm giảm đi sức mạnh của nó như một thanh thánh kiếm. Điều đó thật sự đã thu hút tớ. Tuy nhiên, thật là hổ thẹn khi tớ lại không thể điều khiển nó cho đúng cách cho dù là chủ nhân của Durandal đi chăng nữa... Làm sao mà tớ có thể gọi bản thân là một hiệp sĩ chứ? Phải chăng tốt hơn hết là tớ nên chết cho rồi...? Ôi chúa ơi...”

Ah, cậu ấy lại bắt đầu tự hành hạ bản thân nữa rồi. Thật đấy, làm việc ấy ngay tại đây.

“Tớ đã hiểu. Nếu có bất cứ chuyện gì xảy ra, chỉ cần mượn Ascalon của tớ là xong thôi mà?”

“Được rồi. Cảm ơn cậu nhiều. Lúc nào cũng cho tớ mượn thanh kiếm ấy.”

“Sẽ ổn thôi. Tuy rằng đôi lúc tớ cũng cần đến nó, nhưng nếu xem xét tình hình hiện tại thì, nó sẽ hiệu quả hơn rất nhiều khi đưa cho cậu mượn.”

“Nhưng mà tớ thấy Ise thực sự nên tập đấu kiếm đi. Đừng lãng phí món quà của cậu như thế chứ.”

“Tớ có mà. Khi có Kiba là cộng sự tập luyện của cậu, kiếm pháp của cậu nhất định sẽ được nâng cao.”

“Phải.”

Kết thúc cuộc trò chuyện, Xenovia trở về chỗ ngồi cũ của mình.

Sau đó, tôi nhìn ra bên ngoài một lúc, nhưng rồi tôi nghe thấy một tiếng thét chói tai phát ra từ hướng đối diện. Tôi nhìn thẳng về phía ấy – hóa ra là Kiba đang đến từ khoang tàu nằm trước khoang của chúng tôi. Ngay khi nhìn thấy tôi, cậu ấy bước tới.

“Eh...? Đến chỗ Hyoudou ư?”

“L-Làm sao có thể... Kiba-kun đang bước vào khu vực biến thái đó...”

“Hyoudou x Kiba chắc hẳn là một sự thật không thể chối bỏ được!”

Đám con gái bắt đầu than khóc! Khu vực của tôi bị cách ly ư!? Chết tiệt! Chẳng lẽ việc có một cậu bạn điền trai cũng là sai sao!

Tuy rằng tôi đã từng ghét Kiba bởi sự không công bằng trong đối xử, nhưng giờ cậu ấy là một chiến hữu quan trọng của tôi. Một lý do để ghét cậu ấy vào lúc này... tất nhiên là nó vẫn hiện hữu rồi! Những anh chàng đẹp mã thật sự là một dạng tồn tại không thể tha thứ được!

“Tớ có thể ngồi cạnh cậu không?”

Trong lúc đang bận rộn với suy nghĩ của mình, Kiba đã chiếm lấy chiếc ghế trống bên cạnh tôi.

“...Cậu thế nào?”

Tôi tựa đầu vào khung cửa sổ, híp mắt lại khi hỏi.

“Tớ muốn biết về lộ trình của cậu khi đến nơi. Để có thể lập kế hoạch phòng khi có trường hợp khẩn cấp xảy ra.”

“Ah-, dù gì thì chúng ta cũng khác lớp. Cậu dự tính đi đâu vào ngày mai?”

“Bắt đầu chuyến tham quan tại Sanjuusangen-dou, còn cậu?”

“Từ ngôi chùa Kiyomizu-dera. Rồi đến Ginkaku-ji và Kinkaku-ji. Tuy là những nơi này có hơi xa nhau một chút, nhưng nếu cố gắng kết thúc chuyến đi đến mấy địa danh nổi tiếng nhất trong hai ngày đầu

tiền thì bọn tớ có thể thông thả trong ngày thứ ba và tiếp tục từ Tenryuu-ji.”

“Tenryuu-ji? Lớp tớ cũng đang có kế hoạch đến đó trong ngày thứ ba. Chúng ta rất có thể gặp nhau ở cầu Togetsu đấy. Vậy còn ngày cuối cùng thì sao?”

“Kết thúc bằng việc tản bộ quanh ga Kyoto để mua quà lưu niệm. Nhân tiện, Irina cũng có nhắc đến việc muốn đi đến tháp Kyoto đấy.”

Lịch trình của mỗi lớp đã được chuẩn bị từ trước và được giao cho giáo viên. Có vài học sinh còn được yêu cầu làm ra cẩm nang du lịch cho cả lớp sử dụng nữa.

Sau khi trao đổi những thông tin về kế hoạch tham quan, chúng tôi đổi chủ đề.

“Ise-kun, cậu đã tham gia vào hoạt động với các Ma vương à?”

“Ah ah, nó là một hoạt động đã thay đổi hoàn toàn hình ảnh của tớ ở thế giới địa ngục.”

Một vài ngày trước, Hội trưởng và tôi đã tham gia vào một nghi lễ thần bí của gia tộc Gremory. Trong buổi tiệc tối hôm ấy, bố mẹ hội trưởng đã rất vui hết lời khen ngợi tôi.

Tại bữa tiệc cũng có những thứ như băng rôn công bố “Xin chúc mừng cô chủ, cậu chủ!”

Tôi có cảm giác như có một thứ gì đó đang âm thầm diễn ra sau lưng mà bản thân không biết. Nhưng dù sao đi nữa, việc này không thể nào tệ được nên tôi sẽ không quan tâm nhiều đến nó làm gì.

“Thực ra, sau khi nghi lễ kết thúc, tớ còn nhận được một lời đề nghị cá nhân đặc biệt từ Beelzebub-sama.”

Tôi thay đổi chủ đề và nói với Kiba.

“Đề nghị đặc biệt?”

“Phải, về khả năng tương thích giữa những thuộc tính của quân Tốt và sức mạnh của Sekiryuutei. Cho đến giờ, mỗi khi sử dụng sức mạnh của Sekiryuutei, tớ đã không thể nào giải phóng hoàn toàn tiềm năng của quân Hậu.”

Lời đề nghị đặc biệt của Beelzebub-sama là thế này: mặc dù việc thăng cấp lên quân Hậu sẽ giúp tăng sức mạnh tổng thể thì việc kết

hợp nó với sức mạnh của Sekiryuutei lại vượt quá giới hạn hiện tại của tôi. Đó là lý do tôi không thể điều khiển dòng chảy của sức mạnh đúng đúng cách.

Nhìn chung thì tôi đã rút ra được một kết luận: bởi vì đột nhiên có nhiều thứ cần phải chú trọng hơn, điều này đã làm tôi không thể điều chỉnh sự phân chia dòng chảy sức mạnh một cách thích hợp. Có vẻ như ngay cả Sairaorg-san cũng hiểu được tình hình chỉ sau vài câu trao đổi ngắn gọn.

Đúng là như thế. Tuy rằng quân Hậu có thể khuếch đại sức mạnh lên rất nhiều, tăng tốc độ và sức mạnh cho những phát Dragon Shoot, nhưng nó không có nghĩa là chúng có thể tự động được điều khiển một cách dễ dàng.

Không kể đến quân Xe, tôi vẫn còn chưa làm chủ được sức mạnh của quân Mã và quân Tượng nữa. Ngay cả khi tốc độ và quỹ lực gia tăng, tôi vẫn thường bị phụ thuộc vào việc di chuyển một cách điên cuồng và lao thẳng về phía trước. Điều này đôi khi lại dẫn đến một kết cục khá bi thảm.

Nhắc đến quân Tốt, thuộc tính lớn nhất của nó chính là khả năng thăng cấp, thế nên lên cấp là một việc hiển nhiên phải làm.

—Ngài ấy nói với tớ rằng: làm chủ quân Xe và quân Mã đầu tiên có thể đem lại sức mạnh lớn nhất cho Sekiryuutei. Cách tốt nhất để thuần phục dòng chảy sức mạnh chính là tập trung vào năng lực của Sekiryuutei trên cả hai phương diện sức mạnh và tốc độ.”

“Vậy ra đó chính là lý do cậu sử dụng quân Xe để đối đầu với Sairaorg-san?”

“À phải, so với quân Hậu thì nó dễ điều khiển hơn nhiều. Tớ có thể cảm nhận rõ ràng sự luân chuyển sức mạnh trên cả hai mặt tấn công lẫn phòng thủ. –Tớ nghĩ rằng đầu tiên tớ sẽ tập trung vào mỗi đặc tính của những quân cờ, và áp dụng sức mạnh của Sekiryuutei một cách linh hoạt.”

Nghe thấy điều đó, Kiba cười.

“Đột nhiên thử nghiệm một ý tưởng trong trận đấu với Sairaorg-san đúng thật là phong cách của cậu. Ise-kun sẽ lại trở nên mạnh mẽ hơn. Cậu thực sự rất cố gắng trong việc khám phá sức mạnh của bản thân đấy.”

“Cho dù tớ có sở hữu một sức mạnh vĩ đại đi chăng nữa, nếu tớ

không thể tự do điều khiển nó, tớ sẽ không thể nào hạ gục được Sairaorg-san hay Vali. Vậy thì, sau khi xem trận đấu giữa tớ và Sairaorg-san, cậu nghĩ thế nào?”

“Thật lòng mà nói thì, để cho một ác quỷ từ thế hệ của Hội trưởng chiến đấu một cách công bằng với cậu trong một cuộc chiến thuần khiết về sức mạnh, và chiếm ưu thế một cách áp đảo như vậy, anh ta đúng là một mối đe dọa lớn. Và bằng tay không nữa chứ. Trong số những ác quỷ trẻ, không, trong tất cả những ác quỷ thượng cấp, Sairaorg-san chắc hẳn là người duy nhất có thể phá hủy bộ giáp của Ise-kun bằng tay không đấy. Nói thật thì, khả năng phòng thủ của tớ chẳng khác gì là một tờ giấy với anh ta. Hơn thế nữa, tốc độ của anh ta thật đáng kinh ngạc, và anh ta rõ ràng là vẫn chưa đánh hết sức. Không chỉ có tớ, mà tất cả những người hầu khác sẽ bị thương nặng nếu trúng phải một đòn trực tiếp từ anh ta.”

Kiba đưa ra những ý kiến thẳng thắn như mọi khi. Đó là lý do tôi rất tin tưởng cậu ta.

“Khi chúng ta trở lại sau chuyến tham quan, hãy cùng bắt đầu luyện tập để chiến đấu với Sairaorg một lần nữa nhé.”

“Được. À nhân tiện, cậu có thể cho tớ biết khi nào thì các cậu mới đi mua đồ lưu niệm không?”

“Tại sao vậy?”

“Bởi vì tớ nghĩ rằng chẳng có nghĩa lý gì trong việc cố giấu những gì mà cậu mua cả.”

“À, tớ hiểu rồi. Được, vậy hãy giữ liên lạc trong ngày cuối cùng nhé.”

Sau khi thỏa thuận với nhau như thế. Kiba đứng dậy và trở về khoang tàu của lớp cậu ấy.

Cuộc trò chuyện với Xenovia và Kiba đã chấm dứt. Asia và nhóm của cậu ấy vẫn đang vui vẻ tán gẫu với nhau.

Hai tên gốc Matsuda và Motohama đang ngáy “...zzzz...” và ngủ thiếp đi rất nhanh.

Tôi đuổi thẳng người và nhắm mắt lại.

...Vẫn còn một ít thời gian cho tới khi chúng tôi đến Kyoto. Tôi quyết định tiến sâu vào không gian của Sacred Gear. Tôi đã làm điều này khá nhiều lần rồi. Sau khi làm công việc của ác quỷ, khi đang tắm, và

trước khi đi ngủ mỗi tối nữa. Cả vào cuối tuần.

Mỗi lần như vậy, chỉ có một mục đích duy nhất – để nói chuyện với những Sekiryuutei đời trước!

Nhắm mắt lại, giao phó ý thức của mình cho Ddraig, tôi lặn vào sâu bên trong Boosted Gear.

...

...Rời khỏi bóng tối, tôi đến một không gian trắng xóa. Một khoảng không mênh mông, thuần khiết và trắng tinh.

Trên những chiếc ghế và bàn xung quanh đó, các Sekiryuutei trong quá khứ đang ngồi, ngẩng đầu, những biểu cảm trống rỗng hiện lên trên khuôn mặt họ.

“Chào tất cả mọi người, lại là tôi đây.”

Ngay cả khi tôi cố khởi đầu một cuộc đối thoại bằng phong thái vui tươi, họ vẫn chẳng hề đáp lại.

Tuy rằng ở đó cũng có một người trẻ trung, tuổi tác và vóc dáng ngang tôi... nhưng người đó vẫn chẳng có phản ứng gì cả.

Từ phía trên, tôi nghe thấy giọng nói của Ddraig.

[Trong số những Sekiryuutei đời trước, tuổi cậu ta gần ngang với cậu nhất. Một thiên tài thực sự, là người đã đánh thức Juggernaut từ rất sớm. –Tuy nhiên, cậu ta đã bị say trong sức mạnh và sơ ý để cho một người sở hữu Longinus khác giết chết.]

“Không phải là Hakuryuukou ư?”

[Khi bị chìm đắm trong sức mạnh, họ cũng sẽ nổi điên lên kể cả khi đối phương không phải là Hakuryuukou. Cũng có một vài người như vậy trong số những Hakuryuukou. Juggernaut có thể cho phép con người trở thành một bạo chúa trong một khoảng thời gian... Nhưng dù cho ở thời đại nào đi chăng nữa, những kẻ như thế không thể thành công quá lâu, đó là một thứ gì đó không thể kéo dài. Đó là sự thật.]

Giọng nói của Ddraig nghe cứ như đang nói về chính mình vậy. Dù gì thì ông ta cũng từng bị lún sâu trong sức mạnh.

“Dù vậy, họ chắc vẫn có những thứ mà họ trân trọng.”

Tuy rằng những Sekiryuutei đời trước vẫn chưa nói một từ nào cả, nhưng điều này chắc hẳn là sự thật, họ chỉ bị lung lay bởi sức mạnh mà thôi. Cũng giống như tôi... nếu tôi có cảm thấy như mình sắp sửa mất đi một thứ gì đó quý giá, tôi sẽ tìm kiếm sức mạnh. Và điều này sẽ làm kích hoạt Juggernaut.

“Ta, kẻ sắp sửa tỉnh giấc. Hai Thiên long đã bị cướp đi lý do của khát vọng bởi Chúa trời...?”

[Cộng sự.]

“Tôi sẽ không niệm hết câu chú đâu. Quá đáng sợ. Nó là một thứ gì đó mà tôi không thể hiểu được. Sự vô hạn là gì? Và cả Giấc mơ gì đó mà tôi không hề biết. Rồi những lời chế nhạo và khinh bỉ gì đó nữa chứ.”

Ngay lúc tôi đưa ra những câu hỏi về những từ khóa trong câu chú Juggernaut.

[Vô hạn ám chỉ đến Ophis, trong khi Giấc mơ nghĩa là Great Red. Chế nhạo Ophis và khinh bỉ Great Red, một con rồng đỏ. Vẫn là một bí ẩn về người đã tạo ra câu chú này. Tôi tự hỏi không biết có phải là Chúa trời hay không?]

–! Một giọng nói thứ ba vang lên!? Tôi quay mặt lại để tìm một người phụ nữ trẻ có mái tóc vàng gợn sóng và một cơ thể mảnh khảnh đang đứng đó. Một quý cô xinh đẹp đang mặc một bộ váy xẻ cao ôm trọn cơ thể!

[Elsha!?] [Phải~, Ddraig, đã được một thời gian rồi.]

Người phụ nữ tình cờ mở lời chào.

[Cộng sự, đây là Elsha, đứng đầu toàn bộ Sekiryuutei đời trước. Trong số những người sở hữu là nữ giới thì cô ấy chắc chắn là người mạnh nhất.]

Nữ Sekiryuutei mạnh nhất! Nghĩ về điều này, tôi chưa từng gặp cô ấy trước đây! Cô ấy đến từ đâu vậy nhỉ?

[Khuôn mặt của cậu mang vẻ hoài nghi, chắc là do tôi nhỉ? Trong số tất cả những ký ức còn sót lại, chỉ có hai ngoại lệ. Tôi là một trong số đó. Và ngay cả khi ở bên trong Sacred Gear thì tôi bị ẩn giấu rất sâu, thế nên thông thường thì tôi cũng không lên đây nhiều lắm.] [... Tôi tưởng cô và Belzard sẽ không bao giờ ra ngoài này nữa.] [Đừng nói như thế chứ Ddraig. Tôi và Belzard vẫn luôn âm thầm hỗ trợ ông từ

sâu bên trong. Dù gì thì chúng ta cũng từng là cộng sự mà. Dù sao thì, cậu ta sẽ mất đi ý thức của mình sớm thôi...]

Người phụ nữ trông khá cô đơn.

[Có vẻ như Belzard cảm thấy thích thú với Sekiryuutei hiện tại, vậy nên tôi mới đến đây.]

“Nhân tiện, ai là Belzard vậy?”

Ddraig trả lời câu hỏi của tôi.

[Anh ta cũng được xếp ngang hàng với Elsha. Belzard là nam Sekiryuutei mạnh nhất. Thật thế, anh ta còn hạ gục được Hakuryuukou tận hai lần.]

“Hai lần ư! Điều đó thật tuyệt vời!”

Một việc như thế có thể xảy ra ư. Xảy ra đến hai lần trong một đời người.

Elsha-san tiếp lời.

[Mà dù sao đi nữa, tôi muốn cậu nhận thứ này.]

Thứ mà cô ấy lấy ra là – một chiếc hộp với lỗ khóa.

[Cậu đã nhận được một chiếc chìa khóa từ Beelzebub-sama phải không nào?]

“Eh eh?”

Cạch... Đột nhiên một tia chớp sáng lóe lên, một chiếc chìa khóa nhỏ xuất hiện trong tay tôi. Không cần phải động chạm gì đến ý thức của bản thân, nó đã tự động xuất hiện.

Elsha-san mỉm cười và nói.

[Vật gọi là là “chìa khóa” này không thể hiểu theo nghĩa đen đâu. Hộp và chìa khóa chỉ là một phép ẩn dụ để làm cho mọi thứ dễ hiểu hơn mà thôi. Thứ ẩn chứa trong chiếc hộp này chính là những tinh hoa của Sekiryuutei. Thuở ban đầu, đây là một thứ mà con người ta không thể mở ra hay đối mặt một cách bất cần. Tuy nhiên, Belzard có nói rằng ‘Có thể cậu sẽ làm được.’ Tất nhiên, bởi vì cậu chính là người đã nhận được những quân cờ tội lỗi, đây là lý do mà chúng tôi cảm thấy rằng cậu có thể làm được điều này.]

Đột nhiên, Elsha bắt đầu cười “fufufufu!”

[Vếu Long! Vếu Long Đế Vương! Tôi đã xem nó cùng với Belzard. Sau khi đến nơi này, đó là lần đầu tiên mà anh ta và tôi có thể cười thỏa thích đấy.]

Elsha-san đang không ngừng cười... Thật là xấu hổ quá! Những bậc đàn anh đàn chị của tôi đã thấy tất cả!

[Không phải ngại ngừng chi hết. Và cả Ddraig nữa, làm ơn đừng để bị suy sụp chứ. Vui lên một chút đi nào. Chưa từng có một Sekiryuutei nào lại vui nhộn đến mức này – để thổi bay bùa chú Juggernaut đáng ngại kia, bài hát về Vếu Long thật sự đã làm Belzard và tôi rất hạnh phúc. Bởi vì cho dù có là Belzard hay là tôi thì không một ai trong chúng tôi có được một kết cục đằng hoàng cả...]

Elsha-san trao chiếc hộp cho tôi.

[Vây, tôi và anh ta, chúng tôi quyết định đặt lòng tin nơi cậu.]

Tôi nhận lấy chiếc hộp và đưa chiếc “chìa khóa” vào lỗ khóa... Vừa khít. Nó chắc hẳn là đã được tạo ra theo một bộ.

[Cậu và Hakuryuukou hiện tại là những sự tồn tại đặc biệt. Không chỉ là sự cạnh tranh của hai người, nhưng mỗi người vẫn có những mục tiêu của riêng mình. Nên nói thế nào nhỉ, điều này làm tất cả chúng tôi trông như những tên ngốc vậy. –Hãy mở nó ra đi. Nhưng hãy nhớ chịu trách nhiệm và không được bỏ cuộc giữa chừng. Dù cho có chuyện gì xảy ra đi chăng nữa, cậu phải vẫn tươi cười mà chấp nhận nó.]

Nghe những lời nói của Elsha-san. Tôi vặn chiếc chìa khóa – trong một tiếng cạch, chiếc hộp đã được mở khóa.

—Ngay lúc ấy, tôi được bao phủ bởi một luồng ánh sáng chói lòa—

...Mở mắt mình ra, tôi đang ở trên con tàu cao tốc một lần nữa.

...Đó là một giấc mơ ư? Ddraig?

[Không, cậu đã nhận được chiếc hộp từ Elsha, và đã mở nó ra rồi.]

...Vây à? Thế chiếc hộp đựng cái gì?

[Ta chẳng biết.]

Này này này! Hmm! Tôi không cảm thấy có sự khác biệt nào trong cơ

thế.

Vậy còn Sacred Gear thì sao?

[Cũng không thay đổi gì cả... Tuy nhiên, ta đã nhận thấy một thứ gì đó thoát ra từ chiếc hộp ấy...]

...Cái gì!!?

Tôi cố gắng tìm kiếm xung quanh – nhưng chẳng thấy gì cả!

Gì thế này! Khả năng của tôi đã bay đi đâu mất ư! Nếu nó biến mất như vậy thì đây không phải là một vấn đề giỡn chơi đâu! Không chỉ làm Elsha thất vọng, mà tôi còn cảm thấy hổ thẹn nếu phải đối mặt với Azazel-sensei và Beelzebub-sama lần nữa! Đây là một cơ hội hiếm có để nhận được sự trợ giúp cơ mà!

[Đừng lo lắng. Nó là thứ thuộc về cậu, vậy nên nó chắc chắn sẽ quay lại thôi. Số phận của cậu đang nằm trong tay cậu đấy.]

Ngay cả khi ông nói vậy.

“Mmmmm, oh oh oh! Vếu!”

“Oooooah! Matsuda! Mày đang làm cái gì vậy hả! Là tao đây mà! Ngực của đàn ông có gì vui đâu chứ!”

...Đang ngồi phía trước tôi, Matsuda và Motohama đang vật lộn. Thật là! Ai lại muốn sờ mó lung tung với những tên gốc chứ! Cái quái gì đang diễn ra vậy!

“Ha! Tao đang làm cái quái gì vậy nè... Sự hồi thúc đột ngột đối với ngực này... Và rồi...”

“Matsuda, cái sự thiếu hụt ngực của mày đã đạt đến mức độ thế này rồi ư.... Được rồi, tối này chúng ta sẽ tổ chức một lễ hội DVD ecchi trong phòng khách sạn! Mọi trang thiết bị cần thiết đã được đóng gói trong hành lý!”

“Thật ư!”

Tôi nghe thấy vậy và không thể ngừng nghiêng người qua phía ấy một cách thích thú! Một điều tuyệt vời! Chúng tôi có thể thưởng thức những thước phim DVD siêu ecchi tại khách sạn!

“Oh oh, Ise! Đúng vậy! Được rồi! Hãy cùng xem tựa phim tở đã đặc biệt mua dành cho chuyến tham quan này: ‘Những quả dưa hấu

mộng nước: Kinkaku-ji' và 'Sự béo ngậy và gợi cảm của những hương vị: Ginkaku-ji'!"

“Ồ ồ!”

Matsuda và tôi trở nên cực kì phấn khích, đáp lại lời tuyên bố của Motohama! Mà cho dù cái thứ bên trong chiếc hộp kia có quay trở lại sớm hay trễ đi chăng nữa, hãy cứ thưởng thức những bộ ngực trước cái đã!

“Đi chết đi bộ ba dâm đăng!” “Trên tàu mà như thế này sao, thật là kinh tởm mà!” Là giọng nói của đám con gái trong lớp tôi ư? Tạm thời, cứ lờ họ đi đã.

Phần 2

Trên con tàu cao tốc, ngay lúc tôi vừa mới ăn xong mấy nắm cơm cuộn rong biển do Asia đặc biệt chuẩn bị trước đó thì...

“Chúng ta đã đến Kyoto.”

Loa tàu phát ra thông báo. Oh oh! Đã đến nơi rồi! Ngay khi con tàu cao tốc dừng lại tại sân ga, chúng tôi lấy hành lý của mình và ra khỏi tàu.

“Là Kyoto!”

Bước chân đầu tiên đến khu kinh đô cổ xưa đáng mong đợi này! Khi mắt của chúng tôi bị cuốn đi bởi cảnh tượng của ga tàu mà chúng tôi chưa bao giờ thấy trước đây, Kiryuu dẫn chúng tôi đến trạm soát vé.

Mái nhà của trạm Kyoto được bao phủ bởi một tâm nhĩ lớn! Bên trong trạm là rất nhiều thang cuốn tự động! Nơi này đúng là một ga tàu vĩ đại! Nó không thua kém Tokyo một chút nào! Là một địa điểm tham quan lớn, Kyoto xây dựng một ga tàu với quy mô lớn đến thế này là điều hiển nhiên. Nơi này thật đông đúc, hoàn toàn chật kín người!

“Nhìn kìa, Asia! Đó là I_tan!” (Cái tên này ám chỉ một cửa hàng bách hóa Nhật mang tên Isetan)

“Phải rồi, phải rồi! Xenovia! Đó chính là I_tan!”

Khuôn mặt của Xenovia và Asia tràn đầy hứng thú. Chỉ trở khắp mọi nơi và bàn luận về tất cả những gì họ trông thấy. Trông hai người họ rất vui.

“Tớ cũng rất muốn xây dựng trạm tàu ngoạn mục như thế này trên thiên đường.”

Irina thì lại rất thích thú theo một cách khác.

“Địa điểm gặp mặt chính là tầng trệt của khách sạn. Ngày mấy chàng trai, Asia và Xenovia, cả hai cậu, và cả Irina đang mơ mộng về ga tàu kia nữa. Nếu không đến đó nhanh nhất có thể, chúng ta sẽ không có thời gian cho các hoạt động tự do vào buổi trưa đâu.”

Đóng vai trò là người dẫn đường, Kiryuu nói với bộ ba chàng trai và nhóm Asia.

Tập hợp lại, Kiryuu lấy ra cẩm nang du lịch và xác định những địa điểm.

“Hmm, khách sạn khá gần với ga tàu... Giờ thì chúng ta vừa mới rời khỏi trạm kiểm soát phía Tây... Đi bộ về phía trạm xe buýt, rồi rẽ phải...”

“Thôi nào, hãy cứ ra ngoài trước đã. Cẩm rẽ bên trong ga tàu như thế này chẳng thể làm chúng ta biết đường đâu.”

Ngay khi Matsuda nói hết câu, Cặp mắt kính của Kiryuu lóe lên một tia sáng ớn lạnh.

“Matsuda, bị lạc tại một nơi xa lạ không vui chút nào đâu. Lời phán quyết tồi tệ của một người có thể dẫn đến rất nhiều thiệt hại đấy.”

“Đây có phải là chiến trường không vậy?”

“Không đâu Matsuda. Kiryuu nói đúng đấy. Tinh thần đồng đội là rất quan trọng. Chúng ta sẽ để Kiryuu lãnh đạo cả nhóm từ bây giờ. Ai mà biết được nếu Kyoto bắt đầu nhe răng nanh của nó trước chúng ta chứ?”

Matsuda chỉ có thể bẽn lễn gật đầu và nói ‘Tớ hiểu...’ để đáp lại lời cảnh báo đầy thuyết phục của Xenovia.

“Ah! Biến thái!”

Tiếng thét của một người phụ nữ trong ga tàu!

“Vếu....”

Một người đàn ông đang liên tục có những cử chỉ khiếm nhã, nhưng ông ta đã bị bắt giữ bởi những người đi đường khác.

“Hóa ra Kyoto cũng chẳng yên ổn gì lắm.”

Dưới sự chỉ dẫn của Kiryuu, chúng tôi rời khỏi ga tàu và lên đường đến cựu thủ đô.

“Ah, tháp Kyoto kìa!”

Nghe thấy tiếng của Matsuda, mọi người hướng về phía ấy. Oh oh! Ngay phía trước ga tàu chính là tòa tháp! Vậy đó chính là tháp Kyoto à! Chúng tôi đều dự định sẽ đến thăm thú tòa tháp vào ngày cuối cùng. Anh bạn Matsuda ngay lập tức lấy ra chiếc máy ảnh để chụp vài pô.

... Hóa ra là chỉ mất khoảng vài phút đi bộ để đến được khách sạn. Việc tìm kiếm cũng khá dễ dàng nhờ việc đi theo những học viên đang mặc những bộ đồng phục giống với chúng tôi.

Cách một vài phút đi bộ từ ga tàu là cảnh tượng của một khách sạn thượng lưu to lớn. Tên của nơi này là ‘Khách sạn Kyoto Sirzechs!’

...Có vẻ như cái tên của Ma vương rất có tầm ảnh hưởng ngay cả ở cựu thủ đô.

Ngoài ra, ở ngay bên cạnh là ‘Khách sạn Kyoto Serafall’ đang trong giai đoạn thi công. Một người đang chuyển hướng sang lĩnh vực bất động sản xung quanh ga Kyoto à Maou-sama!

Có vẻ như khách sạn được kiểm soát ngầm bởi gia tộc Gremory. Nhờ thế mà chúng tôi có thể thuê phòng với giá khá rẻ.

Sau khi trình thẻ xác nhận học sinh của chúng tôi cho tiếp viên ở cổng vào, chúng tôi được cung cấp những hướng dẫn chi tiết để đến tiền sảnh. Matsuda và Motohama và Kiryuu bị sốc bởi nội thất sang trọng bên trong khách sạn.

“Thật tuyệt vời... Nhưng liệu có ổn khi cho phép toàn bộ học viên năm hai sống trong một khách sạn như thế này không nhỉ...?”

Matsuda bày tỏ một ý kiến khá hợp lý, nhưng chỗ này chẳng phải là một nơi đơn giản. Sức mạnh và tầm ảnh hưởng của gia tộc Gremory không thể được xem thường.

Mặt khác, Xenovia thì điềm tĩnh hơn nhiều.

“Đúng vậy, thật là tuyệt vời, nhưng so sánh với nhà của Hội trưởng thì nơi này vẫn còn khá thua kém đấy.”

Đúng là vậy. Nơi đó mới là một tòa lâu đài thực sự. Lý do mà tôi không bị sốc trước sự lộng lẫy của khách sạn là vì tôi đã có trải nghiệm tại nhà của Hội trưởng rồi. Những ác quỷ thượng cấp, họ đúng là những người đặc biệt mà.

Đi vào bên trong một chút từ khu vực chờ, chúng tôi nhìn thấy lối vào tiền sảnh. Ở tiền sảnh rộng lớn và thoáng đãng ấy, rất nhiều học sinh của học viên Kuou đã tụ tập nơi đây.

Sau thời điểm gặp mặt, mỗi lớp bắt đầu đếm và xác nhận số thứ tự của họ.

Mọi người thì ngồi trên sàn nhà tại tiền sảnh trong khi nghe những thông báo của giáo viên.

Tuy nhiên, Azazel và Rossweisse-san có vẻ như đang bàn luận về điều gì đó với nhau...

Ah, đến lượt Rossweisse-san, và chị ấy đứng trước các học viên, chị ấy sẽ nói những điều gì để chúng tôi lưu ý nhỉ?

“Có một cửa hàng 100 yên ở trung tâm mua sắm ngầm của Kyoto. Nếu các em cần bất cứ thứ gì, hãy đi đến đó. Các em không thể không cẩn thận với túi tiền của mình được. Nếu các em bắt đầu tiêu xài nhiều khi đang còn năm hai, thì khi lớn lên các em sẽ trở thành những người lớn không đáng tin cậy đấy. Tiền là thứ giúp cho thế giới này hoạt động. Nếu mua tất cả những gì mình muốn thì các em sẽ sớm hết tiền thôi. Thế nên, hãy cứ yên tâm tại cửa hàng 100 yên là được rồi nhé –Cửa hàng 100 yên ở Nhật Bản là những kho báu đấy.”

Cửa hàng 100 yên!? Đúng là một bài phát biểu đầy nhiệt huyết! Vậy là chị ấy đã đi điều tra những địa điểm của tất cả các cửa hàng 100 yên ư!?

Rossweisse-san, tuy là chị đã hoàn toàn đáp ứng được những nhu cầu cơ bản của mình nhờ vào những cửa hàng 100 yên, nhưng chị cũng không cần phải bị ám ảnh đến thế này đâu! Có vẻ như những cửa hàng 100 yên rất có giá trị để lôi kéo một cựu Valkyrie. Mà cũng phải công nhận, những nơi ấy khá rẻ.

Ah, Azazel đang face-palm. Cuộc nói chuyện với Rossweisse-san lúc này chắc hẳn là tẻ lắm đây...

Ngay khi Rossweisse-san kết thúc bài phát biểu của mình, một giáo viên khác tiến lên và đọc lời tuyên bố cuối cùng.

Bắt đầu từ những ngày đầu tiên, Rossweisse-san đã rất nổi tiếng trong những học viên. Không chỉ là vẻ bề ngoài xinh đẹp mà còn với cả một thái độ hết sức nghiêm nghị nữa, nhưng chị ấy cũng có một vẻ rất ngây thơ rất đáng yêu. Cả học viên nam lẫn nữ đều rất thích chị ấy và họ gọi chị ấy là “Rossweisse-chan.”

—“Hãy lưu ý về một số vấn đề sau. Say khi cất hết hành lý vào phòng của mình, hoạt động tự do sẽ diễn ra cho đến 5 giờ chiều, nhưng đừng đi lang thang quá xa. Tốt nhất là ở trong phạm vi vòng quanh ga Kyoto. Và hãy trở về phòng của mình vào lúc 5 giờ 30.”

Sau khi nghe xong lời thông báo cuối.

“Vâng ạ.”

Tất cả các học viên năm hai đáp lời. Và như vậy, chúng tôi đã hoàn thành việc điểm danh ở tiền sảnh, cùng với một vài lời nhắc nhở về khách sạn và hoạt động buổi trưa.

Mọi người lấy hành lý và nhận chìa khóa của họ từ tiếp viên tại quầy tiếp tân gần đó.

Những căn phòng mang phong cách Châu Âu với giường ngủ đôi. Vì tôi là trường hợp đặc biệt nên tôi nhận được một căn phòng cho riêng mình! Sẽ tuyệt lắm đây. Mọi người cũng biết đấy, ngay cả trong một chuyến đi chơi, tuổi teen là một giai đoạn nhạy cảm đối với con trai và mỗi ngày, một thứ gì đó lại được “tích lũy”... Trong khi đang nghĩ về điều ấy, đến lượt tôi lên nhận chìa khóa.

“Ise, đây là cho em.”

Matsuda và những người khác đã nhận chìa khóa của họ... Nhưng tôi là người duy nhất nhận được nó từ tay Azazel-sensei.

Azazel-sensei đang cười thầm. Tôi biết ngay là có điều gì đó không đúng mà, nhưng rồi cuối cùng thì tôi cũng biết được câu trả lời.

Những căn phòng mà các học viên của học viện Kuou sẽ ở là những căn phòng rộng rãi kiểu phương Tây dành cho hai người, cùng với hai chiếc giường cực lớn và toàn vẹn cảnh quan xung quanh Kyoto nhìn từ cửa sổ.

“Tuyệt vời!”

“Một lần nữa tớ cảm thấy thật biết ơn khi ghi danh vào học viện Kuou!”

Matsuda thì reo hò ầm ĩ trong khi Motohama đang lặng lẽ xúc động.

Căn phòng này là của Matsuda và Motohama. Vậy thì, căn phòng còn lại dành cho tôi sẽ như thế nào nhỉ... Chỉ có phòng của tôi là nằm ở một tầng khác... Tôi bắt đầu có linh cảm xấu...

Hai tầng phía trên tầng lầu của nam sinh, trong góc là một căn phòng trông hoàn toàn khác với những phòng còn lại, với cánh cửa kéo kiểu Nhật.

—Mở ra...

“...Đây là phòng của mình...”

Tôi bước chân đến một căn phòng đơn, chỉ rộng tầm tám tấm chiếu tatami. Tôi nháy mắt. Một chiếc tivi thời cổ đại, kèm theo đó là một chiếc bàn tròn. Đây chẳng phải là tiêu chuẩn tối thiểu ư! Và tại sao mọi thứ lại trông cũ kỹ và tồi tàn thế này chứ!

“Ah hahahahaha! Thật ư! Chỉ có căn phòng này là kiểu Nhật! Và trông như nó chỉ rộng tám tấm chiếu tatami? Ah, thật là phù hợp cho Ise mà!”

“Không có giường, chỉ có tấm nệm. Và chỉ có duy nhất một bộ. Đây có phải là... dấu hiệu của sự phân phối ngân quỹ của chuyến tham quan không nhỉ?”

Matsuda đang cười phá lên, còn Motohama thì đang cố không cười trong lúc cậu ta phân tích một cách bình tĩnh!

Chết tiệt! Tại sao lại là mình chứ!

Có phải là vì? Bởi vì tôi cảm thấy nơi này không sang trọng như nhà của Hội trưởng hay không, liệu tôi có đang bị trừng phạt hay không nhỉ!?

Nhà vệ sinh và phòng tắm... Ít nhất là vẫn có những thứ này. Nhưng mà, nó còn lâu mới tốt như những căn phòng sang trọng kiểu Tây phương kia!

Nước mắt đang đọng lại trong đôi mắt của tôi. Ngay lúc ấy, có một ai đó gõ cửa.

“Ise-kun, em có ở bên trong không?”

Là Rossweisse-san, chị ấy đang mặc một bộ đồ thể dục. Vậy là chị ấy đã thay đồ à?

Tôi tiến lại gần Rossweisse-san và nói thầm.

(Rossweisse-san! Vì cái lý do quái quỷ gì mà em là cái người bị giao căn phòng này vậy...)

(Em làm ơn hãy chịu khó một chút, căn phòng này được Rias-san đặc biệt chuẩn bị để chúng ta có thể dễ dàng bàn bạc hơn.)

(Bàn bạc? Ah, về những vấn đề liên quan đến quỷ à?)

(Phải, gần như là vậy. Nếu có bất cứ chuyện gì xảy ra ở Kyoto, trước nhất chúng ta phải chắc chắn được một nơi để có thể bàn bạc công việc. Đó là lý do mà căn phòng này được giao cho Ise-kun, một đối tượng đặc biệt.)

Một căn phòng để những ác quỷ hội họp ở Kyoto.

Vậy căn phòng này chính là căn phòng kiểu Nhật biệt lập, nhằm thực thi những mục đích như vậy. Nhưng nó cũng đâu cần thiết phải là phòng của tôi đâu chứ... Dù gì thì tôi cũng muốn tận hưởng một căn phòng khách sạn sang trọng kiểu Tây phương trong chuyến tham quan của trường, giống như tất cả các học viên khác mà!

Tuy nhiên, bởi vì tôi cũng chẳng muốn có bất cứ chuyện gì xảy ra khi đang ở Kyoto, sẽ là tốt nhất nếu căn phòng này không được sử dụng cho những mục đích như vậy.

(Hãy chịu khó chút nhé Ise-kun.)

Như thể đang giảng giải, Rossweisse-san đặt tay lên vai của tôi và nói:

“Mà sao đi nữa, giờ chị phải đi gặp những giáo viên khác, vậy nên thời gian tự do của em bắt đầu từ bây giờ. Chị có cảm giác sẽ có rất nhiều rắc rối xảy ra trong thời gian cho các hoạt động tự do buổi trưa... Sẽ chẳng tốt chút nào khi mọi người bị mê hoặc bởi Kyoto.”

“Đúng là vậy.”

Cả ba người chúng tôi trả lời với một tinh thần hăng hái.

“Bây giờ, việc đầu tiên là tìm Azazel. Ông ta... trốn đâu mất ngay sau khi kết thúc việc thông báo cho học sinh ở tiền sảnh.... Vì điều này, thủ lĩnh của Grigori....”

Rossweisse-san lẩm bẩm khi rời khỏi phòng. Azazel-sensei, trốn sớm thế cơ à. Trước chuyển đi, ông ấy đã bắt đầu “Maiko! Đầu tiên là

Maiko! Tiếp theo, ta phải thưởng thức toàn bộ nền ẩm thực của Kyoto!” và lên kế hoạch cho việc vui chơi kiểu người lớn. Đúng là Sensei mà, ông ấy đã bắt đầu đi rồi!

Chết tiệt! Mình cũng muốn có thời gian vui vẻ với Maiko!

Motohama lấy ra một tấm bản đồ Kyoto, và nói với cái người đang thất vọng là tôi.

“Này, Ise. Trong thời gian rảnh vào buổi trưa, tuy là ta chưa lên kế hoạch cụ thể được, nhưng hãy cùng đến Fushimi Inari nhé?”

“Fushimi Inari? Ah, đúng rồi, là cái nơi mà có rất nhiều torii phải không?”

Tôi hồi tưởng lại khung cảnh mà tôi đã thấy trên tivi trước đây, rất nhiều torii đỏ.

“Chính xác. Nơi ấy cách ga Kyoto một trạm dừng. Lúc nãy tớ đã hỏi một giáo viên khác và ông ấy đã thông qua.”

“Eh, nếu chúng ta đã có sự cho phép của giáo viên, vậy thì đi một chuyến cũng hay đấy.”

Nghe thấy ý kiến của tôi, Matsuda dụi mắt.

“Nếu chúng ta bỏ lỡ bất cứ cơ hội nào để thăm thú những địa điểm nổi tiếng ở Kyoto, vậy thì đây không còn thực sự là một chuyến tham quan Kyoto nữa nhỉ!”

“Đúng vậy, vậy thì hãy mời Asia và những người khác!”

Cả hai người họ nhanh chóng đồng ý với ý kiến của tôi.

“”Được””

Nếu là như vậy thì chúng tôi sẽ đi thăm Inari-sama vào buổi trưa! Đây mới thật sự là khởi đầu của chuyến tham quan của chúng tôi!

Phần 3

Inari chỉ cách ga Kyoto một trạm dừng, và sau khi xuống xe, chúng tôi đã có thể thấy con đường dẫn đến Fushimi Inari.

“Này, nhìn kia, Asia, Irina. Những cửa hàng này bán nhiều thứ thú vị thật đấy.”

“Wa—những con cáo dễ thương quá.”

“Mình có đủ tiền lẻ để mua đồ lưu niệm ở đây không nhỉ?”

Ngay khi vừa đặt chân đến đây, bộ ba nhà thờ đã rất thích thú với bầu không khí ở Kyoto. Trong lúc Asia và những người khác tán gẫu, trông họ chẳng khác gì những nữ sinh bình thường.

“Bộ ba xinh đẹp trong khung cảnh của Kyoto ư. Phải chụp một pô thôi!”

Từ bên cạnh, Matsuda tận dụng thời cơ để chụp ảnh họ.

“Này này, còn tớ thì sao?”

Kiryuu nheo cặp lông mày để phản đối.

Đằng sau cổng đền là một cánh cửa lớn. Ở mỗi bên là một bức tượng con cáo, trông khá giống sư tử đá.

“...Tượng trừ tà. Bình thường thì sự hiện diện của chúng có khả năng đẩy lùi những tồn tại như ác quỷ, nhưng nhờ mấy tờ giấy thông hành nên mới không có rắc rối gì xảy ra.”

Xenovia nhìn vào con cáo với vẻ ngoài giống sư tử bằng đá kia khi nói.

“Hỏi thật nhé, chúng ta đang chịu sự giám sát à?”

Tôi nói ra cái cảm giác khó chịu đã xuất hiện từ khi rời khỏi ga tàu đến giờ. Đúng thế, cứ như chúng tôi đã bị theo dõi.

“Tất nhiên là thế rồi. Ác quỷ và thiên thần như chúng ta là những tồn tại ngoại nhập đối với chính quyền nơi đây. Tuy rằng trước đó chúng ta đã thông báo với họ, nhưng việc giám sát vẫn là cần thiết.”

Mà cũng có lý. Nghe nói Kyoto chính là trung tâm của những tồn tại siêu nhiên trên toàn Nhật Bản. Từ góc nhìn của họ thì chúng ta là những người ngoài.

Thận trọng hơn một chút, chúng tôi bước qua cánh cổng chính mà không gặp bất cứ vấn đề gì. Đi bộ thêm một quãng, chúng tôi đặt chân đến sảnh chính. Tiếp đó, chúng tôi tìm thấy những bậc thang dẫn lên núi Inari. Chúng tôi chụp một vài pô ảnh trên đường đi và bắt đầu thử thách tiếp theo là leo lên con đường núi và băng qua một nghìn torii.

Chúng tôi đã đi bộ được mười phút rồi.

“...Hooo – ha... đ-đợi tớ với... Sao mấy cậu lại tràn đầy năng lượng thế kia...?”

Motohama đang hết hơi. Matsuda thở dài khi nói lúc bước chân lên những bậc thang phía trước.

“Này này, Motohama. Thật là nhục nhã quá. Ngay cả Asia-chan và những người khác vẫn ổn kia mà.”

Matsuda thực ra khá là khỏe mạnh, thế nên mức độ gắng sức này chẳng là gì với cậu ấy cả.

Mà dù gì thì chúng tôi cũng là ác quỷ, thế nên những khả năng cơ bản của chúng tôi tất nhiên là cao hơn những người bình thường. Không kể đến việc chúng tôi có luyện tập, vậy nên những việc như thế này dễ như ăn bánh. Đối với tôi, nhờ vào đợt huấn luyện mùa hè sâu trong nơi miền núi hoang dã, cấp độ này còn chẳng thể làm gián đoạn nhịp thở của tôi.

...Tannin-ossan, tôi có thể leo lên ngọn núi như thế này mà không có bất cứ dấu hiệu mệt mỏi nào. Tôi gửi lời cảm ơn đến cựu Long vương, hiện đang dưới địa ngục.

Chúng tôi lướt qua những cửa hàng nhỏ ở điểm dừng chân nghỉ ngơi giữa đường, trong lúc tiếp tục thử thách là ngọn núi Inari. Motohama thì hoàn toàn đứt hơi ở thời điểm này.

“Oh oh, phong cảnh thật hùng vĩ.”

“Phải, tuyệt vời.”

“Vậy thì hãy chụp một tấm ảnh đi. Nhân tiện, có phải những trường học ở địa phương trong khu vực sử dụng lối đường núi này cho những cuộc chạy đua phải không nhỉ? Nhưng có vẻ như hôm nay không có người chạy đua nào cả.”

Xenovia và Asia xúc động trước cảnh tượng bên sườn núi Fushimi Inari, trong khi đó, Kiryuu biểu lộ kiêu hãnh của mình trong khi chụp những tấm ảnh phong cảnh.

Tuy nhiên, có cả tấn torii đỏ cho dù chúng tôi có đi được xa thế nào đi nữa. Và những cái tên của các công ti và cửa hàng thì được viết lên trên đấy. Họ chắc hẳn là đã biếu tặng cho những vị thần linh ở Fushimi Inari để cầu ước nguyện.

Tôi luôn có cảm giác như nếu đã đi tham quan một ngọn núi thì phải đi được đến đỉnh núi. Đó là điều mà tôi đã học được từ việc luyện tập trên núi.

Nếu bạn leo một ngọn núi thì hãy leo đến tận đỉnh núi cao nhất! Gì đó tương tự vậy.

“Xin lỗi, tớ sẽ đi lên đỉnh núi trước nhé.”

Tôi thông báo với những người khác, và chạy theo những bậc thang với tốc độ tối đa.

Ah, nếu tôi còn là con người thì leo lên ngọn núi này có lẽ sẽ làm tôi chết mất. Sau khi trở thành một con quỷ và trải qua những đợt tập luyện không ngừng nghỉ, việc này trở nên thật dễ dàng mà.

Tôi cố không làm phiền những du khách khác và tiếp tục bước theo những bậc thang. Và rồi, tôi bước chân đến đỉnh núi.

... Trên đỉnh núi là một ngôi đền cổ.

Phải, đây chính là đỉnh núi ư? Thật lòng mà nói thì, dọc đường có chẻ ra thêm một nhánh đường theo một hướng khác. Chắc hẳn là có những nơi khác để thăm thú.

Do những tán lá rậm rạp, gần như không có một tia sáng mặt trời nào, và tôi bị bao quanh bởi những bóng râm.

Những âm thanh xào xạc...

Những cơn gió thổi qua tán cây. Cảm giác thật hoang vu làm sao. Ngoài tôi ra thì nơi đây không có bóng dáng của bất cứ ai cả. Tôi nên làm gì tiếp theo đây nhỉ?

Hãy để tôi hành lễ trước ngôi đền này trước rồi quay trở xuống, lúc này thì mọi người có lẽ đã lên được đến đây rồi.

Tôi đứng trước ngôi đền và chắp hai tay lại.

“Hãy để con nhìn và chạm vào những bộ ngực mọi nơi mọi lúc! Giúp con tìm được bạn gái! Giúp con làm những chuyện bậy bạ với Hội trưởng và Akeno-san!”

Ngay khi tôi hoàn thành lời cầu nguyện xấu hổ những chân thành này và chuẩn bị rời khỏi—

“...Không phải từ Kyoto?”

—
Tôi chợt nghe thấy một giọng nói. Nhận ra sự hiện diện xung quanh mình...

Ah, có vẻ như, tôi đã bị bao vây? Rõ ràng là có rất nhiều thứ không phải con người.

... Những cá thể này không mạnh lắm, nhưng chúng lại rất đông. Heh, tôi chưa bao giờ biết rằng mình đã mài dũa giác quan đến mức này!

Mà dù gì đi nữa, tiếc là tôi chẳng cảm nhận được gì cho tới khi mình bị bao vây...

Trong lúc chuẩn bị tư thế, thứ xuất hiện trước mắt tôi – là một cô bé, khá nhỏ nhắn và rất dễ thương trong bộ đồ tu sĩ.

“...Một cô bé?”

Với mái tóc vàng óng ả, cả hai tròng mắt của cô bé cũng có màu vàng. Trông cô bé nằm vào khoảng độ tuổi học sinh tiểu học.

Nhưng rõ ràng là không phải con người bởi cái thứ trên đầu kia.

–Đôi tai thú.

Tương tự như của Koneko, nhưng trông nó không giống như của mèo. Cái đồng lông ở phía sau cô bé chắc hẳn là một chiếc đuôi! Một yêu quái chó? Không thể nào bởi nơi này là Fushimi Inari, đây chắc hẳn là cáo?

Mà tại sao Cáo-sama lại đi theo tôi? Bởi vì tôi là quý ư? Nhưng trên xe buýt...

Liệu cái cảm giác bị theo dõi có phải là từ những người này hay không nhỉ?

Ha! Chẳng lẽ cái lời nguyện cầu liên quan đến ngực của tôi bị cấm à!? Ngay lúc tôi bị cuốn đi bởi những suy nghĩ vừa bất chợt nảy ra trong đầu, cô bé với đôi tai thú liếc nhìn tôi, nghiêng răng trong cơn giận và quát:

“Người ngoài kia! Sao người dám...! Tấn công!”

Theo mệnh lệnh của cô bé, từ những lùm cây bước ra là rất nhiều anh bạn có cánh đen và đầu quạ, ăn mặc như những ẩn sĩ trên núi.

Cũng có những người khác đeo mặt nạ cáo và vận trên người trang phục tu sĩ.

“Oh oh oh! Gì thế này! Đây là karasu-tengu ...? Cáo?”

Những đối thủ này làm tôi khá ngạc nhiên. Không để tôi nghĩ ngợi, cô bé chỉ vào tôi và quát lên:

“Mau trả mẫu thân lại cho ta!”

Tengu và những tu sĩ cáo bắt đầu tấn công!

Tôi ngay lập tức vật chất hóa chiếc găng sắt và né những đòn tấn công của họ! Cấp độ này cũng không quá khó để xử lý!

“Mẫu thân ư? Nhóc đang nói về cái gì vậy? Tôi còn không biết mẹ của nhóc là ai nữa!”

Tôi gào lên trước cô bé. Tôi thực sự không biết! Về mẹ của cô ấy, làm sao mà tôi biết được khi vừa đặt chân đến Kyoto chứ!

Tuy nhiên, cô bé trông có vẻ như không chịu nghe tôi nói!

“Đừng nói dối! Đôi mắt của ta không thể nào bị lừa được!”

Tôi không nói dối! Cái quái gì thế này, tôi chỉ vừa mới đến Kyoto và chuyện này lại xảy ra!

Tuy rằng tôi muốn trốn thoát, một cây trượng của tengu đập thẳng về phía tôi. Tôi sắp sửa bị đánh trúng ư!?

Ngay khi tôi chuẩn bị tinh thần—

Clang!

Cái người đã chặn cây trượng của đối phương chính là—

“Có chuyện gì vậy Ise?”

“Cái gì đây? Yêu quái à?”

Xenovia và Irina đã đến!

Cả hai người đang cầm trên tay những thanh kiếm gỗ, họ chắc hẳn đã mua chúng từ những cửa hàng đặc phẩm quanh đây. Một lúc sau Asia cũng nhanh chóng chạy đến.

Nhìn thấy bốn người chúng tôi tập hợp, cô gái nhỏ và nhóm của cô bé trông ngạc nhiên nhưng ngay lập tức, họ trở nên giận dữ hơn nữa.

“...Vậy cơ à, tất cả các người là những người đã... mẫu thân của ta! Không thể tha thứ được! Những ác quỷ dơ bẩn! Các người đã làm ô uế chốn thiêng liêng này! Ta sẽ không tha thứ cho các người!”

...Không có cơ hội nào để nói chuyện! Quyết định một chiều của cô ấy thật là phiền phức!

Nếu là như vậy thì, hãy để tôi giải quyết tình huống như thế này.

“Asia! Cậu có cái thứ nhận được từ Hội trưởng hay không?”

“Có!”

Nghe thấy câu hỏi của tôi, Asia lấy ra từ chiếc áo khoác một tấm thẻ, được khắc trên đó là gia huy Gremory.

Nếu có bất cứ chuyện gì xảy ra ở Kyoto, tấm thẻ xác nhận này có thể thay thế cho sự hiện diện của Hội trưởng và cho phép tôi phong cấp. Asia đã đặc biệt nhận được nó từ Hội trưởng trước chuyến đi.

Nguyên nhân Asia có chiếc thẻ là bởi vì sẽ tốt hơn nếu nó được trông coi bởi người nào đó luôn ở gần tôi trong suốt chuyến đi. Đúng là Asia và tôi sẽ luôn đi cùng nhau trong suốt chuyến tham quan này!

“Biến đổi! Đ-Đó...”

Quân hậu! Tuy rằng tôi rất muốn, nhưng tôi phải làm quen với những quân cờ khác thông qua kinh nghiệm chiến đấu! Và Fushimi Inari cũng là một địa danh nổi tiếng, thế nên tốt hơn hết không nên sử dụng một quân cờ có sức công phá quá lớn.

Hội trưởng cũng có nhắc nhở tôi rằng “Hãy nghe kĩ này Ise. Đừng phá hủy Kyoto. Điều này không chỉ là xem nhẹ việc những đảng phái khác trở nên tức giận, mà thế giới ác quỷ cũng phải chịu trách nhiệm đấy. Em phải nâng niu Kyoto quý giá của chị!”

Làm sao mà tôi có thể làm hư hại nơi mà hội trưởng thích nhất chứ!

“Được rồi! Phong cấp Mã!”

Khi sức mạnh lan tỏa trong cơ thể của tôi, có cảm giác như nó trở nên nhẹ hơn! Nếu tôi chỉ trời trò chơi trốn tìm thôi thì điều này sẽ không làm hư hại Fushimi Inari-taisha đúng không nhỉ?

Hiện tại thì cứ hãy sử dụng ba mươi giây Boost!

[Explosion!!]

Sức mạnh của Sacred Gear đã được kích hoạt! Thế này là ổn rồi!

Xenovia và Irina đang mang những thanh kiếm gỗ. Nhưng hai người họ vẫn có thể tàn phá mọi thứ chỉ với vũ khí gỗ, tốt hơn hết là tôi nên nhắc nhở họ.

“Xenovia, Irina, tuy là tớ vẫn chưa hiểu được tình hình, nhưng hãy ghi nhớ, nơi này là Kyoto. Tuy rằng họ đã tấn công chúng ta một cách vô lý, sẽ rất tệ nếu làm họ bị thương hoặc gây hư hại đến cảnh quang xung quanh. Cố hết sức có thể, chỉ cần đuổi họ đi là ổn.”

““Hiểu rồi””

Cả hai người họ ngay lập tức đồng ý.

Whack!

Những người đi cùng cô bé đồng loạt tấn công!

Xenovia và Irina dùng những thanh kiếm gỗ để đánh ngất họ, phá hủy vũ khí của đối phương khi hai người ấy hạ gục được họ. Tôi cùng đứng bảo vệ Asia trong lúc nhanh chóng né tránh những đòn tấn công và đá họ đi.

Đúng vậy! Tôi, Xenovia và Irina sẽ hạ gục bọn họ! Hehehe! Tôi có thể cảm thấy kết quả của đợt luyện tập rồi! Những bước di chuyển của tôi, đến lúc này đã nhanh hơn bọn họ rất nhiều!

Để có thể thuần thục quân Mã trong chiến đấu, tôi cần phải nâng cao trình độ mỗi ngày!

Cảm giác được sự chênh lệch về sức mạnh giữa hai bên, những kẻ tấn công bắt đầu rút lui.

Cô gái liếc nhìn chúng tôi trong sự căm hờn và giơ cánh tay của mình lên.

“...Đi thôi. Chúng ta không đủ quân số để đánh bại chúng. Chết tiệt, những tồn tại xấu xa. Ta sẽ bắt các người trả lại mẫu thân của ta!”

Dứt lời, cô gái và những người đi theo biến mất như một cơn gió lốc.

...Thật ư, cái quái gì vừa mới diễn ra vậy!

Giải trừ trạng thái chiến đấu, chúng tôi bối rối vì bị người ta tấn công đột ngột trong khi chẳng biết nguyên nhân.

–Kyoto.

Tôi có linh cảm rằng chuyện gì đó không hay sắp xảy ra.

Phần 4

–Buổi tối đầu tiên.

“Cám ơn vì bữa ăn!”

Chúng tôi ăn bữa tối tại khách sạn. Nó là một bữa ăn sang trọng của nền ẩm thực Kyoto. Đậu phụ luộc, nó thật sự rất ngon! Lốp vỏ đậu thật là mềm mại... Rau quả ở Kyoto cũng ngon một cách khác thường.

–Cuối cùng thì chúng tôi cũng có thể nghỉ ngơi rồi.

Sau cuộc tấn công kia, chúng tôi nhanh chóng họp mặt với Matsuda và những người khác sau khi hoàn tất chuyến tham quan Fushimi Inari trong khi giữ trạng thái cảnh giác. Trước cái thái độ nghiêm trọng của chúng tôi, Matsuda và những người khác trông khá hoang mang.

Sau khi trở về, chúng tôi thông báo với Azazel-sensei và Rossweisse-san. Cả hai người họ trở nên cực kì bối rối.

“Tại sao chúng ta lại bị tấn công ở Kyoto chứ?” –Đây là điểm khó hiểu nhất.

Sự thật là việc tham quan Kyoto của ác quỷ chúng tôi đã được thông báo cho những người cầm quyền ở đây từ trước rồi.

Sensei nói rằng ông ấy sẽ xác nhận việc này một lần nữa. Tuy rằng tôi hơi do dự không biết có nên thông báo điều này cho Hội trưởng hay không, tôi đã bị sensei ngăn cản, ông ấy nói rằng “Bởi vì chúng ta vẫn chưa làm sáng tỏ một cách chính xác chuyện gì đang diễn ra, thế nên đừng làm em ấy lo lắng một cách không cần thiết.”

Đúng vậy, chúng tôi hiện có quá ít thông tin để báo cáo cho Hội trưởng.

...Nhân tiện, không biết cái khả năng của tôi đã bay đi đâu mất rồi nhỉ...

Tôi cũng nên báo cáo việc này với Sensei.

“Nếu chúng sẽ trở lại với em vào một ngày nào đó, vậy thì chờ đợi là biện pháp tốt nhất. Hãy cứ kiên nhẫn trong suốt chuyến đi. Tuy nhiên, ta sẽ nhờ một vài thuộc cấp của mình ở đây để trông chừng và báo cáo lại nếu có bất cứ thứ gì trùng với miêu tả của em.”

Sensei đáp lời.

Phải phải, nghĩ về quá nhiều thứ đã xảy ra ở Kyoto ngay khi chúng ta vừa đặt chân đến đây... Thế thì, về những vấn đề này, hãy cứ để nó cho cấp trên giải quyết.

Xong bữa ăn tối, tôi tập trung lại với bộ đôi biến thái và những cô gái để nói về lịch trình của ngày hôm sau rồi đến phòng của Matsuda và Motohama để chơi một lúc.

Sau đó, trở về phòng mình, tôi chui vào chăn và nghỉ ngơi khoảng chừng mười phút hoặc hơn.

—Đến lúc rồi.

Tôi đứng dậy, mở cửa phòng một cách nhẹ nhàng. Thăm dò xung quanh, không có một ai cả.

Được rồi! Tôi nhanh chóng ra khỏi phòng một cách thận trọng và mở cánh cửa dẫn đến lối thoát hiểm.

...Giờ là thời điểm mà bồn tắm công cộng được sử dụng! Đến lúc nhìn trộm rồi! Đám con gái mà lúc nào cũng xem thường mình! Kukukukuku! Hãy để ta thưởng thức cơ thể trần truồng của các người như thể đang liếm chúng bằng cái lưỡi của ta vậy!

Tôi không thể dừng cười. Dục vọng bùng nổ của tôi đang kéo tôi xuống những bậc thang.

Ngay lúc này, một bóng dáng đứng canh gác trên phần nổi giữa nhà tắm nữ đến lối thoát hiểm –

Nhìn kĩ hơn thì đó chính là Rossweisse-san. Chi ấy đã đứng đây đợi tôi trong bộ đồ thể dục.

Hoo... Tôi mỉm cười tự nhạo báng.

Vậy là họ đã nhìn ra ý định của tôi – kế hoạch nhìn trộm vĩ đại của tôi.

“Ngay từ ban đầu, bọn chị đã biết rằng em sẽ đến nhà tắm để nhòm trộm mà.”

Rossweisse-san chuẩn bị tư thế.

“Với tư cách là một giáo viên, chị sẽ canh giữ cơ thể trần truồng của các nữ sinh bằng cả mạng sống của mình!”

Tôi chậm rãi dừng bước và bình tĩnh nói.

“Rossweisse-san à... Tuy rằng chúng ta là đồng đội, đây là điều duy nhất mà em không thể thỏa hiệp được. –Em phải nhòm trộm nhà tắm nữ cho bằng được.”

Khi chúng tôi bắt đầu bước vào tầm tấn công của nhau, chúng tôi dừng lại, nhìn chăm chăm vào nhau và—

“Ha—“

Smack smack!

Rossweisse-san và tôi bắt đầu cuộc chiến trên trên lối thoát hiểm!

Bởi vì nơi này là một khách sạn, chúng tôi không thể dùng những đòn tấn công mạnh. Đây là cuộc chiến của phép thuật cỡ nhỏ và những đòn đánh.

Không có Balance Breaker. Tôi thực sự không cảm thấy tự tin trong việc hạ gục Rossweisse-san trong một trận đấu nghiêm túc. Tuy nhiên, lần này hoàn toàn khác bởi vì Rossweisse-san không thể sử dụng hoàn toàn sức mạnh phép thuật hùng mạnh của chị ấy trong khách sạn này.

Tôi vật chất hóa chiếc găng sắt và khai hỏa một vài phát bắn Dragon Shots nhỏ để làm chệch hướng bằng thuật của Rossweisse-san.

Huhuhu, chị không thể sử dụng hỏa thuật và phép thuật nổ ở nơi này!

Ngay cả khi những phét Dragon Shot bị phá xuyên qua, tôi có thể thổi ra lửa để làm tan chảy những mũi tên băng ngay lập tức! Dù gì thì tôi cũng là một con rồng, đòn tấn công kiểu như vậy nằm trong khả năng của tôi!

“Hmph! Những đòn tấn công của em vẫn mạnh như mọi khi! Miễn là việc ấy liên quan đến mấy chuyện bậy bạ thì em có thể nâng sức mạnh của mình đến mức này...! Thật là lỗ bịch mà!”

“Nếu nó cho phép em chứng kiến cảnh tượng cơ thể trần truồng của những nữ sinh cùng khối thì, em rất sẵn lòng chiến đấu đến hơi thở cuối cùng với chị trong ngày hôm nay!”

“Cấp độ biến thái gì thế này! Em! Chẳng phải em đã rất thỏa mãn thông qua việc nhìn và chạm vào cơ thể của Rias-san và Akeno-san gần như mỗi ngày ư?”

“Chuyện đó khác! Chuyện này khác!”

“Gì chứ! Cái tên rỗng dân chơi biến thái này thật là hết thuốc chữa mà!”

Thật ư? Tôi, một dân chơi? Ngay từ đầu, tôi đã luôn cảm thấy như những cô gái mới là những người “chơi” tôi ở nhà đấy...

“Mà cho dù em có vượt qua được chị đi chăng nữa, vẫn còn những nữ sinh năm hai canh gác để chống lại em. Kế sách cuối cùng là bọn chị sẽ để Saji đánh thức vua rồng để cản trở em. – Dù có thể nào đi nữa, em cũng sẽ không thể nào nhìn trộm phòng tắm nữ.”

Sao lại như vậy được! Một đội hình phòng thủ như vậy đã được chuẩn bị ư! Có vẻ như kế hoạch nhìn trộm nhà tắm nữ của tôi đã bị nhìn thấu ngay từ đầu rồi! Rossweisse-san và những đây tớ nhà Sitri thật là đáng tin cậy mà!

Mà cho Saji biến thành vua rồng để cản trở tôi không được nhìn trộm ư, họ nghĩ tôi nguy hiểm đến nhường nào vậy!/? Mang Vitra để ngăn cản Xích Long Đế Vương khỏi việc nhìn trộm, thế cơ à!

“Thôi nào, hãy thư giãn và cho em đi đi! Nếu chị không thả lỏng ra một chút, chị sẽ không bao giờ có bạn trai đâu!”

Nghe thấy những lời nói của tôi, ! Rossweisse-san đột nhiên trở nên buồn bã.

“Bạn, bạn, bạn, bạn, bạn, bạn, bạn, bạn, bạn trai thì liên quan gì chứ! Dù, dù, dù, dù gì thì chị vẫn là cựu Valkyrie trong trắng! Chị cũng muốn làm những điều ấy ấy với một người bạn trai đẹp mã cùng với một tương lai đầy hứa hẹn mà!!!!”

Trong khi Rossweisse hét lên, toàn bộ cơ thể của chị ấy bắt đầu giải phóng sức mạnh phép thuật!

Creak! Creak!

Cầu thang thoát hiểm đang run lắc dữ dội!

Ôi không! Do những lời nói chua cay kia mà áp lực mà Rossweisse-san khai triển đang ở mức báo động. Đôi mắt của chị ấy đầy nước mắt, tôi chắc hẳn đã chạm vào công tắc cấm rồi! Cứ thế này thì chiếc thang sẽ bị phá hủy mất! Tôi cũng sẽ chết!

Nếu thế thì, đành vậy! Tôi sẽ sử dụng “thứ đó” để dừng chị ấy lại!

“Chị sẽ không tha thứ cho em!”

Rossweisse-san giải phóng những tia sét, chúng nảy theo hình zigzag khắp cầu thang thoát hiểm!

Né đòn tấn công phép thuật của Rossweisse-san, tôi thu hẹp khoảng cách. Bị giật điện một chút, nhưng tôi phải cố chịu đựng!

Trong lúc này, tôi nâng trí tưởng tượng của mình đến mức tối đa, tập trung quỹ lực trong suy nghĩ của mình.

...Được rồi! Để trí tưởng tượng trở thành ảo ảnh! Và hãy giải phóng thứ sức mạnh được lưu trữ bên trong Sacred Gear!

[Explosion!!]

Giai đoạn chuẩn bị đã kết thúc! Tôi cởi bỏ phần trên của bộ đồng phục thể dục trên người và ném nó về phía trước! Làm lu mờ tầm nhìn của chị ấy trong tức khắc! Chị ấy sẽ không biết cái gì sắp sửa đến!

“Chỉ với cấp độ này?”

Rossweisse-san sử dụng phép thuật gió để thổi bay nó đi – nhưng một điểm bắt đầu đã được tạo ra trong lúc ấy! Đừng coi thường những hành động âm thầm của em! Rossweisse-san phản ứng trước động tác giả của tôi, và trong lúc lướt qua, cuối cùng thì tôi cũng đã có thể chạm vào quần áo của chị ấy!

“Hãy nát thành từng mảnh! Dress Break!”

Ngay khi tôi truyền phép thuật vào quần áo của Rossweisse-san, chúng đã bị thổi bay ngay lập tức!

Dress Break thành công! Cuối cùng thì, ngay cả Rossweisse-san cũng phải chịu thua trước chiêu thức này!

Oh oh! Một cảnh tượng tuyệt vời! Thật ra thì đây là lần đầu tiên tôi

nhìn thấy cơ thể trần truồng của Rossweisse-san đấy! Bộ ngực tuyệt đẹp kia làm tôi cảm thấy như muốn chạm vào! Thật tuyệt vời! Ngực của Hội trưởng cũng rất đẹp, nhưng không biết có phải là vì hình dáng chung hay là núm, bộ ngực của Rossweisse-san thật hoàn hảo theo mọi cách nhìn! Đôi chân tuyệt đẹp kết hợp với vòng eo nhỏ nhắn, vóc dáng mảnh khảnh, cứ như là một tác phẩm nghệ thuật vậy!

Rossweisse-san bắt đầu khóc. Liệu tôi... có phải... đã đi quá xa không nhỉ...?

“Ooh, ooh...”

“Em xin lỗi. Đó chỉ là một tai nạn thôi.”

Trước lời xin lỗi của tôi, Rossweisse-san khóc trong sự giận dữ.

“Em nghĩ xin lỗi là giải quyết được mọi chuyện à!? B-Bộ đồ thể dục đó ngốn của chị những 980 yên đấy! Sẽ mất ít nhất là gấp ba lần cái giá ấy để thay thế! Cái áo ngực và quần cũng được mua trong đợt giảm giá!”

Chị ấy tức giận trước chuyện đó ư!? So với chuyện bị nhìn thấy trong trạng thái nude toàn tập, bộ quần áo bị hỏng lại đáng phần nộ hơn nhiều ư!? Đây đúng là cựu Valkyrie rể tiền hay cần nhân mà!

“Ah! Iyaaah! Mình không thể kết hôn nữa rồi!”

Cuối cùng cũng nhận ra, Rossweisse-san che những vùng quan trọng của mình với hai tay! Tôi chẳng biết nên phản ứng thế nào với cái sự việc ngược đời hoàn toàn này nữa!

“Đến bây giờ chị mới nhận ra à!?”

“Ý em là gì chứ, chỉ mới nhận ra ư! Việc phá hủy quần áo thật là lãng phí! Chiêu Dress Break của em hoàn toàn không thân thiện với môi trường chút nào! Hơn thế nữa, ham muốn tình dục của em thật là quá mạnh! Khăn giấy, phải rồi, khăn giấy, em chắc hẳn là đã phải

dùng cả tấn khăn giấy phải không!? Với tư cách là giáo viên, chị không thể tha thứ cho em về việc này được! Làm ơn hãy trân trọng tài nguyên môi trường một chút đi!”

Bị giáo huấn về việc trân trọng những thứ bị hư hại bởi Dress Break! Đây đúng là lần đầu tiên đấy!

Và còn cả về ham muốn tình dục và cảnh báo tôi về khăn giấy nữa chứ! Mà đúng là thế thật, đối với một nam sinh cao trung trong độ tuổi dậy thì, khăn giấy là...

Rossweisse-san thật đúng là keo kiệt mà – không, không, phải là một người rất thân thiện với môi trường mới đúng!

Một Valkyrie trong trắng, yêu thích những cửa hàng 100 yên, cứ như một người chị lớn mà một người không thể không cảm thấy tiếc thay.

“Đây là lần đầu tiên em bị giáo huấn về việc này đấy! Em thật sự rất xin lỗi! Em xin lỗi!”

Giờ thì việc đã thành ra thế này rồi, tôi chẳng còn thời gian để mà nhìn trộm nhà tắm nữ. Ngay lúc ấy, một bóng dáng tiến đến gần tôi. Đó là –

“Ah, xin lỗi vì đã cắt ngang niềm vui tốt độ của nhóc nhé, lời xin lỗi của ta.”

Azazel-sensei. Với đôi mắt nửa nhắm nửa mở, lắc đầu trước cảnh tượng không tưởng trước mặt mình.

“Azazel-sensei! Ô-Ông đang làm gì ở đây vậy?”

“Oh, chúng ta được triệu tập. Đến một nhà hàng Nhật Bản ở gần đây.”

Được triệu tập ư? Chuyện gì thế nhỉ? Họ đã đến một nhà hàng gần đây à?

“Là ai vậy?”

Sensei mỉm cười ở góc môi trước câu hỏi của tôi.

“Đó chính là Ma vương thiếu nữ dễ thương.”

Chúng tôi, nhóm Gremory cùng Irina lặng lẽ rời khỏi khách sạn và đi theo Azazel-sensei đến một nhà hàng nằm ở góc phố.

“...Nhà hàng ‘Dairaku’, vậy là Leviathan-sama đang ở trong một nơi như thế này.”

Phải, có vẻ như Serafall Leviathan-sama đã đặt chân đến Kyoto.

Chúng tôi cùng với Sensei nhận được lời mời từ Leviathan-sama.

Lúc này, đi qua một con đường tràn đầy bầu không khí Nhật Bản truyền thống, một căn phòng đơn xuất hiện.

Mở cánh cửa ra — Serafall-sama đang lặng lẽ đợi chúng tôi, ngồi trong tư thế seiza và mặc một bộ kimono hào nhoáng.

“Xin chào! Sekiryuutei-chan, và cả những đầy tớ của Rias-chan nữa, đã lâu lắm rồi nhỉ!”

Leviathan-sama cũng chào đón chúng tôi một cách vui mừng và năng nổ.

Bộ kimono ấy trông rất hợp với chị ấy. Mái tóc dài của chị ấy được cột lại trong ngày hôm nay để phù hợp với bộ Kimono.

“Oh, là Hyoudou và mấy cậu.”

Saji và những nữ sinh Sitri năm hai. Họ đã đến đây trước à.

“Phải, Saji. Kyoto thế nào? Cậu đã đi đâu vào buổi trưa vậy?”

“Chúng tớ là Hội học sinh mà. Chúng tớ dành cả buổi trưa để giúp đỡ các giáo viên.”

Saji thở dài khi nói. Đúng thật là khó khăn đối với họ. Nhưng là một thành viên của Hội học sinh thì điều này không thể làm khác được.

Nhưng mà, với quân Mã Meguri-san, quân Xe Yura-san, và hai quân Tượng Hanakai-san và Kusaka-san, đúng thật là có rất nhiều nữ ác quỷ xinh đẹp trong số những học viên năm hai ở đây.... Điều này làm cho vị trí của Saji là anh chàng duy nhất trong Hội học sinh trở nên khá là đáng ghen tị đấy.

“Thức ăn ở đây rất ngon. Đặc biệt là món gà khá tinh xảo này. Sekiryuutei-chan, cậu và Saji-kun phải ăn nhiều lên.”

Chúng tôi ngồi xuống ghế khi Leviathan-sama ngay lập tức gọi thêm

nhều món ăn như điên. Nhưng chúng tôi vừa mới ăn bữa tối rồi...

Ah, nhưng rồi, thử đưa một miếng vào miệng, mùi vị ngon lành đó làm tôi có cảm giác như tôi có thể ăn thêm bao nhiêu cũng được. Có vẻ như mọi người cũng có cảm giác như vậy.

“Vậy, Tại sao Leviathan-sama lại đến một nơi như thế này?”

Trước câu hỏi của tôi, Leviathan-sama làm tư thế kiraboshi và trả lời.

“Ta đến đây để bảo toàn hoạt động của lực lượng yêu quái Kyoto.”

Đúng như mong đợi từ cái người chịu trách nhiệm cho vấn đề đối ngoại, chị ấy đang làm công việc của mình một cách nghiêm túc. Vậy thì, thương lượng với những lực lượng yêu quái à.

Nhưng rồi Leviathan-sama đặt đôi đũa của mình xuống và, khuôn mặt dễ thương của chị ấy trở nên cau có.

“Nhưng... có vẻ như hiện đang có một tình huống bất thường.”

“Một hiện tượng bất thường ư?”

Trước câu hỏi của tôi, Leviathan-sama trả lời.

“Theo như báo cáo từ những yêu quái Kyoto, thủ lĩnh của họ, kyuubi đã bị mất tích một vài ngày trước.”

Ngay khi tôi nghe được tin này, cái sự kiện ngày hôm ấy chộp lên trong suy nghĩ của tôi.

— Hãy trả mẫu thân lại cho ta!

Những lời nói của cô bé kia lặp đi lặp lại rõ ràng trong đầu tôi. Kyuubi có phải là cáo chín đuôi rất nổi tiếng không? Nó xuất hiện khá thường xuyên trong manga.

“—Thế có nghĩa là...”

Có lẽ bởi vì chị ấy đã hiểu điều mà tôi sắp nói. Leviathan-sama gật đầu.

“Phải. Ta đã nghe báo cáo của cậu từ Azazel-chan. Ta lo ngại rằng ... tình huống là như vậy.”

Azazel nốc rất nhiều rượu và nói:

“Vậy là thủ lĩnh của những yêu quái đã bị bắt cóc. Cái người chịu trách nhiệm cho việc ấy là—“

“Nhiều khả năng, đó chính là Khaos Brigade.”

Leviathan kết luận rất nghiêm trọng.

...

Tổ chức khủng bố đã đến nơi này rồi sao?

Cô bé với đôi tai thú kia – người mẹ cáo chín đuôi của cô bé đã bị bắt cóc bởi bọn chúng. Đó là lý do chúng tôi bị nhầm lẫn là một phần của những kẻ bắt cóc và đã bị họ tấn công.

“Cậu, các cậu, các cậu lại dính vào rắc rối gì nữa vậy?”

Mắt của Saji có hơi co giật. Xin lỗi nhé Saji, chúng tớ lúc nào cũng bị dính vào đủ thứ rắc rối!

“Thật đấy, chăm sóc cho lũ nhóc này trong chuyến đi đã đủ mệt rồi. Thật là phiền phức, đám khủng bố này.”

Sensei nhớ ra những lời nói ấy với sự khinh miệt. Đây, mà chẳng phải ông định đi vui chơi cùng với Maiko cho dù có ra sao đi nữa à...?

Leviathan-sama rót thêm một cốc nước nữa cho Sensei và tiếp lời.

“Dù gì đi nữa, tình hình hiện tại không thể công khai. Chúng ta sẽ phải tự giải quyết nó. Ta sẽ tiếp tục cố gắng thuyết phục những yêu quái kia hợp tác.”

“Hiểu rồi. Tôi sẽ hành động một mình. Thật đấy, những tên khủng bố kia mang rắc rối của chúng đến tận Kyoto.”

Azazel uống nốt cốc nước và chửi thề. Không nghi ngờ gì nữa, nhờ ơn của mấy tên khủng bố này mà Sensei bị mất cơ hội vui chơi với Maiko.

Chỉ mới là ngày đầu tiên của chuyến đi, vậy mà mọi thứ đã trở nên nghiêm trọng rồi... Chúng ta phải làm gì đây chứ? Thật tình mà nói, đây cũng không còn có thể được gọi là một chuyến đi nữa... Không không, chính xác là bởi vì đây là chuyến đi quý giá của những học sinh cao trung, chúng tôi phải cố hết sức để thưởng thức chuyến tham quan này mới được.

Tuy nhiên, bởi vì chúng tôi là những đầy tớ của Gremory, và là những ác quỷ, chúng tôi bị trói buộc bởi sự thúc thôi thúc để tránh việc hành động.

“Ummmm, vậy việc mà chúng em phải làm là...?”

Trong khi hỏi với sự lo âu, Sensei thở ra và gượng cười.

“Dù sao đi nữa, mấy đứa nên thưởng thức chuyến đi của mình.”

“Eh, những...”

Sensei bắt đầu xoa đầu tôi bằng tay của ông ấy.

“Nếu có bất cứ chuyện gì xảy ra, ta sẽ gọi cho mấy đứa. Tuy nhiên, đây là chuyến tham quan quý báu của mấy đứa mà đúng không? Người lớn chúng ta sẽ cố giải quyết vấn đề này bằng mọi thứ bọn ta có. Thế nên lúc này mấy đứa cứ thưởng thức Kyoto đi nhé.”

...Sensei. Những lời nói của Sensei làm tôi cảm động đến tận đáy lòng.

Đúng là một ông bạn quý quý. Một thủ lĩnh, người luôn hành động một cách cầu thả lại nói được những lời hay đến thế trong tình huống như thế này.

“Đúng vậy, Sekiryuutei-chan, và cả những đầy tớ của Sona-chan nữa. Hãy hưởng thụ khoảnh khắc của mọi người ở Kyoto. Ta cũng sẽ tự mình thưởng thức chúng đấy!”

Chẳng thể nói điều gì khác khi Leviathan-sama đã nói như vậy. Thật bất ngờ thay, có vẻ như Leviathan-sama mới là người muốn thưởng thức Kyoto nhất đấy.

Vì chúng tôi cũng không muốn tăng thêm gánh nặng cho họ, chúng tôi quyết định tiếp tục chuyến tham quan của mình.

Và chúng tôi chẳng thể nào báo cáo lại cho Hội trưởng... Nhưng nếu có bất cứ chuyện gì xảy ra, tôi sẽ hành động ngay.

Tôi sẽ bảo vệ Kyoto mà Hội trưởng yêu quý.

Tập 9 – Địa ngục trong chuyến du lịch của trường học

Life 3 - Nhóm các anh hùng đã có mặt

Phần 1:

“Tốt! Tiếp tục thôi nào!”

“Được!”

Hiện đang là sáng sớm trong ngày thứ hai của chuyến tham quan. Bầu trời cũng vừa hửng sáng. Asia và tôi đang dùng tầng thượng của khách sạn để tập luyện.

Tóm lại là, chúng tôi đang tập luyện những bước di chuyển cơ bản từ đầu đến cuối. Asia thì luyện tập việc tăng cường phản xạ để phóng thích sức mạnh phép thuật ở tâm gan. Tôi thì lặp lại việc tập luyện khả năng phản ứng và né tránh những đòn tấn công ở cự ly gần.

Cùng với việc huấn luyện cơ bản, những buổi tập luyện sẽ được tiếp tục cho tới cái ngày diễn ra trận đấu và phải được thực hiện cả sáng lẫn tối! Tập luyện dù có chuyện gì xảy ra đi chăng nữa. Tôi tin việc này là cần thiết để bắt kịp Sairaorg và Vali.

–tôi sẽ trở nên mạnh mẽ!

Vẫn sẽ ổn cho dù việc này có xảy ra chậm rãi từng bước đi chăng nữa. Để có được sự tiến bộ đều đặn này. Tôi phải tiếp tục rèn luyện!

“Asia, Tớ xin lỗi vì đã chiếm dụng thời gian của cậu để giúp tớ tập luyện trong chuyến tham quan này.”

Tôi nói và thở hắt hên. Asia lắc đầu.

“Không vấn đề gì. Thật hạnh phúc khi được ở Kyoto cùng với Ise-san từ sáng sớm thế này.”

Asia đang có một nụ cười sáng lóa. Ah ah, cậu ấy đúng là một cô gái tuyệt vời mà! Asia-chan là người quan trọng “nhất nhất nhất” đối với tôi, tôi thật tự hào về cậu ấy!

“Sẽ hiệu quả hơn khi có một người bạn cùng tập luyện phải không

nào?”

Là giọng của Kiba. Nhìn sang thì không chỉ có Kiba mà Xenovia cũng ở đó.

“Tớ cũng mới mua một thanh gươm gỗ, sao chúng ta không tập luyện đến mức độ mà không làm nơi này bị phá hủy nhỉ? Trận đấu tiếp theo với người thừa kế gia tộc của Đức vua sắp sửa đến rồi đấy.”

Xenovia...tớ biết là cậu đang rất vui, nhưng cậu định đem theo thanh gươm gỗ đó đến mọi nơi mà cậu muốn tham quan à? Nhưng đúng là, cũng chẳng có cách nào để phòng thủ trước sự tấn công của kẻ thù mà không làm hỏng những địa điểm du lịch này cả.

Ngay lúc tôi đang suy nghĩ về điều ấy, Kiba tạo ra một thanh gươm ngắn trong bàn tay mình.

“Xenovia, nếu có chuyện gì xảy ra, hãy dùng thứ này thôi nhé.”

“Ah, một thanh thánh kiếm? Thứ này sẽ dễ giấu trong chiếc cặp đi học hơn. Cảm ơn cậu nhé.”

Nhận được thanh gươm ngắn từ Kiba, Xenovia xoay tròn thanh gươm trong tay mình một cách điêu nghệ. Khi Kiba ở trong trạng thái Balance-Breaker, cậu ấy không chỉ có thể tạo ra quỷ kiếm mà còn có thể tạo ra cả thánh kiếm tùy theo những kích cỡ nhất định nữa. Tuy nhiên, nếu đem so sánh với những thanh thánh kiếm huyền thoại thì Kiba vẫn còn thua kém nhiều.....

–Tuy nhiên, kẻ thù ư?

Ngay lúc suy nghĩ của tôi đạt đến mức này, nó làm tôi cảm thấy như mình vừa bị mất đi động cơ thúc đẩy vậy.

Ngay cả ở nơi này, trận chiến vẫn không có vẻ gì là đã ngã ngũ cả. Có phải sức mạnh của rồng chính là thứ thu hút những rắc rối này hay không?.....tôi gét cái khả năng đó.

Tự tát vào mặt, tôi thay mới tinh thần mình. Tôi cần phải bình tĩnh lại.

“Phải! Hãy cùng làm những trận đánh tập trước khi bữa sáng vậy gọi nào!”

Và như thế, buổi luyện tập sáng sớm của chúng tôi bắt đầu một lần nữa.

Phần 2:

“Được rồi mấy đứa!! Chúng ta đi thôi!”

” ” “OK!” ” “

Kiryuu nháy mắt, cậu ấy chỉ tay về phía trạm xe buýt, và những nam sinh chúng tôi lớn tiếng trả lời.

Tuy rằng vấn đề trong ngày đầu tiên thật là đáng tiếc, nhưng Sensei và những người lớn đã nói như vậy thì, chúng tôi cần phải tận hưởng chuyến tham quan đến cùng. Nghe nói Saji và nhóm của cậu ấy cũng sẽ đi tham quan nhiều nơi khác nhau trong ngày hôm nay.

Hoạt động của ngày thứ hai bắt đầu bằng việc đi xe buýt từ gần trạm xe lửa Kyoto đến trạm dừng ở Kiyomizu-dera[1]. Chúng tôi đã mua vé một ngày ở trạm Kyoto và xếp hàng chờ xe buýt với những học viên khác.

Chúng tôi leo lên xe buýt và ngồi đầy cho đến khi dừng ở Kiyomizu-dera. Trong lúc chiêm ngưỡng những cảnh vật mới lạ, chiếc xe buýt dừng bánh tại điểm đến.

Sau khi tìm kiếm xung quanh nơi này, chúng tôi tìm thấy một con dốc dẫn lên Kiyomizu-dera. Oh, những gian nhà kiểu Nhật được xây dựng ở hai bên trông thật thú vị.

“Nghe nói nơi này được gọi là Con dốc ba năm. Nếu người nào bị ngã ở đây thì người ấy sẽ chết trong vòng ba năm, eh?”

Kiryuu cho biết.

“Ooooh waaaaa! Đáng sợ thật đấy!”

Asia rất hoảng sợ và ôm chầm lấy một cánh tay tôi. Eh, eh, eh, đây chỉ là một truyền thuyết mà thôi. Asia từng là một đứa trẻ hậu đậu và thường hay bị ngã, thế nên thật bình thường khi cậu ấy lại sợ hãi đến thế. Ôm lấy tay tôi sẽ an toàn hơn một chút đấy.

—Nhưng rồi, Xenovia, cậu ấy ôm lấy cánh tay kia của tôi.

“G-gì vậy Xenovia? Xenovia?”

Tôi ngạc nhiên hỏi, nhưng một cách ngây ngô, Xenovia tự lầm bầm.

“...Người Nhật hay đặt những câu thần chú đáng sợ lên những con dốc của họ thật.”

Cậu ấy thật sự tin điều này! Xenovia-san, mắc phải một việc dễ hiểu lắm thế này! Tuy nhiên, tôi nghĩ đây chính là một trong những điểm dễ thương của cậu ấy.

Và rồi nó trở thành tình huống mà tôi leo lên ngọn đồi cùng với hai người đẹp, mỗi người một bên cánh tay mình. Ngay lúc này, tôi có thể cảm thấy hai cái tên khốn kiếp kia đang nhìn chăm chăm vào tôi với lòng căm ghét... fufufu, cảm giác của lượng ghen ghét thích đáng này đúng là tuyệt thật đấy!

Đến cuối còn dốc, cánh cổng to lớn xuất hiện! Đây chính là Kiyomizu-dera!

Bước qua lối vào – cổng Niou, cùng đến với Kiyomizu-dera nào!

“Nhìn kìa, Asia! Ngôi đền này tụ họp những tinh hoa của nền văn hóa Ngoại giáo!”

“Phải, phải! Cậu có thể cảm nhận được bề dày lịch sử từ vẻ bên ngoài của nó!”

“Mừng cho Ngoại giáo!”

Trong niềm hớn hở của họ, bộ ba nhà thờ đang có những lời bình luận không mấy thích hợp! Mọi người, kami-sama và Đức phật đang ở đây đấy! Tôi có thể cảm thấy họ đang nhìn chúng ta, vậy nên đừng cư xử lỗ mãng có được không vậy?

Đây chính là phần Kiyomizu mà tôi đã thấy trên tivi! Nhìn xuống phía dưới từ trên này... Phải, tuy là nó rất cao, nhưng đối với tôi hiện tại thì rơi xuống không còn là vấn đề nữa nhỉ? Mà tại sao tâm trí tôi vẫn cứ suy nghĩ về những thứ như thế chứ? Không tốt chút nào. Những thứ gắn với việc chiến đấu có vẻ như đã hằn sâu vào xương tủy của tôi rồi!

“Hình như đã từng có rất nhiều người ngã xuống đây và được cứu.”

Kiryuu đưa ra lời giải thích như vậy. Eh, vậy là ngay cả con người cũng sẽ ổn. Mà nhân tiện, thật sự có người rơi xuống đó à?

Bên trong ngôi chùa là một ngôi miếu thờ nhỏ, nó từng được dùng để cầu nguyện cho việc học tập hay những lời nguyện ước về tình duyên.

Thôi thì cứ bỏ một ít tiền lẻ vào hộp cúng hiến và nói lời nguyện ước, dù gì thì tôi cũng là một học sinh mà. Nhưng bởi vì tôi là một con

quỷ, tôi chẳng biết mức độ mà phật tổ sẽ ban tặng cho điều ước của tôi. Nhưng mà tôi vẫn muốn vào một trường đại học.

“Hyoudou, sao cậu không thử một quẻ tình duyên giữa cậu và Asia đi?”

Trước những lời thúc giục của Kiryuu, Asia và tôi rút một quẻ bói tình duyên... Độ gần bó thề nào nhỉ?

“Nó nói là rất thuận lợi và tốt lành. Có vẻ như chúng ta rất hợp nhau đây Asia.”

Tôi nói tóm tắt phần chính của quẻ bói và giải thích nó cho Asia – khuôn mặt của cậu ấy trở nên đỏ ửng, và cậu ấy trông rất vui.

“Phải! Tớ vui quá... thật vui quá đi...”

Giữ quẻ bói thật thành tâm, nước mắt chảy ra từ khóe mắt của cậu ấy! Oh, oh, cậu ấy vui đến thế ư, việc này làm tôi cảm thấy hơi xấu hổ! Mà dù gì thì, cũng nên cảm ơn Phật tổ nơi đây đã bảo đảm mối quan hệ giữa Asia và tôi. Tôi rất cảm kích! Một lần nữa, tôi cúi người và bày tỏ sự kính trọng của mình với bức tượng Phật tổ.

“Tuyệt thật.”

“Eh, eh, thật lỏng lẻo làm sao.”

“Tớ cảm thấy thật nhẹ nhõm.”

Xenovia, Irina và Kiryuu đang cùng nhau gật đầu. Mấy cậu thôi đi có được không, xấu hổ quá đi.

“...chúng ta đang bị bỏ lại à?”

“Đừng khóc, Matsuda. Hãy cùng nhau xử thằng Ise khi chúng ta trở về khách sạn.”

Ah, hai anh chàng kia đang ủ rũ và hờn dỗi trong góc tối.

Chúng tôi đi dạo một vòng ngôi chùa, mua một ít đồ lưu niệm và tản bộ đến trạm xe buýt.

“Bên tiếp theo là Ngân Giác Tự Ginkaku-ji[2]. Nếu chúng ta không nhanh lên thì thời gian sẽ trôi qua trong một cái chớp mắt đấy.”

Kiryuu dẫn đường trong khi liếc nhìn đồng hồ. Đúng là vậy, tuy là chúng tôi không nhận ra bây giờ đã là mười giờ sáng rồi. Nếu chúng

tôi muốn đi thăm thêm hai địa điểm nữa thì chúng tôi cần phải nhanh chân như Kiryuu nói.

Tiếp theo là Ginkaku-ji! Lên chuyển xe hướng đến nơi này, chúng tôi rời khỏi Kiyomizu-dera.

“Nó không hẳn là được làm bằng bạc nhỉ!”

Đến Ginkaku-ji và nhìn thấy ngôi chùa, đó chính là những lời nói đầu tiên của Xenovia.

Không, đúng là ngôi chùa không được làm bằng bạc. Xenovia trở nên thất vọng một cách bất thường. Cậu ấy đang há hốc mồm.

“...Lúc này mắt Xenovia-san như sáng rực lên khi cậu ấy cứ tự nhủ rằng ‘Ginkaku-ji được làm bằng bạc, và Kinkaku-ji[3] được làm bằng vàng. Những nơi này nhất định là sáng chói lấp lánh lắm đấy.’”

Asia ôm lấy đôi bờ vai đang run rẩy của Xenovia và giải thích.

Tôi hiểu rồi. Cậu ấy có trí tưởng tượng thật là phong phú.

“Nơi này chứa đựng rất nhiều tin đồn, chẳng hạn như cái chết của thầy tu Ashikaga, người đã có tham gia vào việc xây dựng ngôi chùa, hay là bởi vì chính phủ Bakufu cạn ngân sách vào lúc ấy. Mà dù sao đi nữa, nơi này không được làm bằng bạc.”

Kiryuu giải thích. Trời, chẳng lẽ cô gái đeo kính này nghiên cứu mọi thứ liên quan trước khi khởi hành, để biết được nhiều đến thế về những địa điểm tham quan nổi tiếng ư?

Tuy nhiên, cái suy nghĩ đã đi vào tâm trí của tôi ở Fushimi Inari, phong cảnh mùa thu ở Kyoto với những ngọn núi và cây cối thật sự một cảnh tuyệt đẹp. Thật tuyệt khi có một kì tham quan trong mùa thu này. Mà mặt khác, liệu cảnh mùa đông có đem lại một trải nghiệm hoàn toàn khác biệt hay không nhỉ?

Sau khi đi một vòng Ginkaku-ji, chúng tôi dừng lại để ăn trưa ở gần đó và tiếp tục đến địa điểm tiếp theo, Kinkaku-ji. Và tất nhiên là chúng tôi cũng đã mua những món đồ lưu niệm liên quan ở Ginkaku-ji.

“Vàng! Lần này nó thật sự là vàng!”

Đến Kinkaku-ji, Kim Các Tự, đó chính là những lời nói đầu tiên mà Xenovia thốt lên.

Hoàn toàn khác với lúc này, giờ cậu ấy trông rất phấn khởi. Không, cậu ấy đang cực kì hạnh phúc mới đúng.

“Nó thật sự là vàng!”

Xenovia giơ cả hai cánh tay mình lên, khuôn mặt của cậu ấy thật sáng rực. Kinkaku-ji đúng là rất lấp lánh và sáng chói! Tuy là tôi đã từng thấy trên tivi trước đây rồi, nhưng cái hào quang thật sự của nơi này này đúng là vượt trội.

Những học viên khác cũng đang ở đây và mọi người đang bận chụp ảnh. Matsuda chụp hết pô này đến pô khác như thể đang bị thôi miên vậy. Tôi cũng chụp lại vài pô ảnh làm kỷ niệm. Rồi tôi gửi tám ảnh cho những thành viên khác của Câu lạc bộ nghiên cứu điều huyền bí ở học viên Kuoh.

Chúng tôi tham quan nơi này, mua đồ lưu niệm và rồi dừng lại để nghỉ ngơi ở một phòng trà.

“Xin hãy thưởng thức.”

Người phụ nữ mặc bộ Kimono chuẩn bị thứ bột trà xanh để phục vụ chúng tôi. Ở đây cũng có một vài đồ ăn nhẹ kiểu Nhật nữa.

Ném tách trà – nó không có vị đắng như tôi đã tưởng tượng. Mà đúng hơn thì tôi nên nói, thưởng thức thứ trà này cùng với những món đồ ăn nhẹ kiểu Nhật làm cho mùi vị trở nên hoàn hảo.

“Tuyệt, ngon lắm.”

Trông Irina cũng có vẻ thích thứ này.

“Nó có hơi đắng.”

Asia có hơi không quen với thứ này. Nhưng cậu ấy vẫn nhấp từng chút một, như vậy thì mùi vị sẽ không trở nên quá tệ đối với cậu ấy.

“...Nó thật sự là vàng và sáng bóng.”

Xenovia vẫn đang trong tình trạng mơ mộng và cậu ấy vẫn đang bị cuốn hút bởi hào quang vàng óng của Kinkaku-ji. Đôi mắt của cậu ấy sáng lấp lánh bởi luồng ánh sáng lộng lẫy ở đây và cậu ấy chẳng động chạm gì đến món trà của mình.

Hôm nay, Xenovia thực sự đã tỏ ra một phần hiếm thấy của bản thân mà tôi chưa từng chứng kiến bao giờ. Thật là thú vị. Cái người thích thú với đời học sinh nhất cũng có thể chính là Xenovia.

“Xenovia, hãy cùng nhau cầu nguyện để kỷ niệm đi.”

“Ý kiến hay đấy.”

“Cùng cầu nguyện nào!”

Asia cũng tham gia vào, và cả ba người họ đọc “Thưa chúa trời” Bộ ba ấy đang cầu nguyện với thiên đàng, cái kiểu kỷ niệm gì thế này...

Ah, đã qua hai giờ chiều rồi. Tuy là chúng tôi đã đi thăm những địa điểm tham quan với một cách nhanh chóng, nhưng có một thứ chạm vào tầm mắt của chúng tôi, thời gian trông như đang trôi qua rất nhanh.

Giờ nghỉ lại thì, chúng tôi đã đánh chiếc chuông chùa ngay khi bước vào Kinkaku-ji, nhưng tôi đoán là dòng người xếp hàng mất nhiều thời gian hơn tôi tưởng.

“Ah, biến thái! Hentai!”

Một giọng nói của nữ. Ngạc nhiên thay, tôi nhìn xung quanh để tìm người đàn ông đang bị ngăn chặn bởi những nhân viên.

“V-véu! Cho ta véu!”

Ngay cả ở Kinkaku-ji cũng có “yêu râu xanh”. Chà, việc này làm hỏng tâm trạng của chuyến đi thật đấy.

“Lại một tên “yêu râu xanh nữa”. Giờ nhắc lại thì hình như tin tức trên tivi hôm qua cũng có thông báo về những tên này. Cũng từng có một tên ở đền Sensoji. Và ở trạm xe lửa hôm qua nữa. Có vẻ như có hơi nhiều tên “yêu râu xanh” xuất hiện nhỉ.”

Những lời nói của Matsuda, Motohama đẩy cặp kính của mình lên và phản đối.

“Cậu đang nói cái gì vậy? Cậu chính là người đã tấn công tớ trên tàu siêu tốc hồi hôm qua còn gì.”

Vậy đó là chuyện đã xảy ra hôm qua.

“Không, nên giải thích thế nào đây nhỉ? Vào lúc ấy tớ chắc hẳn là khá chập choạng trong lúc ngủ say, nhưng đột nhiên tớ cảm thấy một sự thực giục đến việc chạm vào núm. Chuyên gì đã xảy ra vậy chứ, cảm giác ấy là gì?”

Matsuda nghiêng đầu mình, bối rối. Mà, với tư cách là một người đàn

ông, tôi hiểu cho cậu ấy, ham muốn được chạm vào ngực là rất đời bình thường.

“Tuổi trẻ mà.”

Motohama tuyên bố và Matsuda gật đầu mà nói “Sai lầm của tuổi trẻ”. Nhưng một lần nữa, làm ơn hãy từ bỏ núm của đàn ông đi.

Ngay lúc tôi định gật đầu cùng với họ – điện thoại của tôi reo.

Ah, là Akeno-san đang gọi, chuyện gì vậy nhỉ?

“Vâng, Alô, có vấn đề gì ư, Akeno-san?”

[Chào, Ise-kun. Không, không có gì nghiêm trọng cả... Koneko-chan vừa mới đề cập đến một vài mối quan ngại.]

“Quan ngại?”

[Phải, em vừa mới gửi những tấm hình đó phải không?]

Akeno-san trả lời trước sự ngạc nhiên của tôi.

[Trên tám ảnh đó, có vẻ như em đã chụp được thứ gì đó.]

“Chụp được thứ gì đó ư?”

[Phải, có một vài yêu quái hồ ly trong cảnh nền. Có chuyện gì đang xảy ra vậy? Tuy rằng yêu quái hồ ly cũng không hiếm lắm ở Kyoto...]

Giọng của Akeno-san nghe có vẻ như mang một nỗi lo ngại.

Nhận được cú điện thoại từ chị ấy, tôi cảm thấy lạnh hẳn.

“Không, bọn em vẫn ổn. Ah, hình như Asia đang gọi em, hãy cùng nói về việc này sau nhé.”

[...Nếu có bất cứ chuyện gì xảy ra, liên lạc với chị nhé?]

“Vâng.”

Tôi cúp máy sau đó... Được gọi bởi Asia thực ra là một lời nói dối.

Kiểm tra những tấm ảnh lúc này, vẫn trông như những phong cảnh bình thường của Kinkaku-ji... Tôi không thấy gì ở đây cả. Liệu đây có giống với những bức ảnh huyền bí mà chỉ có những người đặc biệt mới thấy không? Mà rốt cuộc thì chỉ có một nekomata như Koneko-

chan mới có thể nhìn ra chúng.

Dù sao đi nữa, tôi cần cảnh báo với Asia và những người khác về thông tin của Akeno-san.

Nhìn lại về phía phòng trà – Matsuda, Motohama và Kiryuu đã ngủ rất nhanh chóng! Chẳng thể khác được bởi vì cả ngày họ đã rất mệt rồi... Mà thật bất thường khi họ đã có thể ngủ say đến thế trong thời gian tôi nhận cuộc gọi lúc này.

Asia và những thành viên còn lại vẫn còn thức, nhưng Xenovia đang liếc nhìn nữ phục vụ với một biểu cảm đáng sợ.

Cô ấy đã lộ ra đôi tai của thú cùng với một cái đuôi... không phải con người. Nhìn xung quanh thì rất nhiều người mang tai thú này đang xuất hiện và tất cả những người khách bình thường khác thì đang ngủ say.

...Hahaha, chúng tôi thật là ngờ nghệch khi nghĩ rằng chúng sẽ không tấn công một địa điểm tham quan nổi tiếng. Kinkaku-ji có phải là một phần trong lãnh địa của yêu quái không?

Xenovia nhanh chóng lấy ra thanh thánh kiếm ngắn trong chiếc túi về che Asia phía sau cậu ấy.

Tôi sẵn sàng cánh tay trái của mình và chuẩn bị triệu hồi chiếc găng sắt –

“Làm ơn, đợi đã.”

Nghe thấy một giọng nói quen thuộc, tôi liếc sang. Xuất hiện ở phía ấy chính là — Rossweisse-san!

“Rossweisse-san! Sao chị lại ở đây?”

Thở hỗn hên, Rossweisse-san trả lời.

“Phải, chị được gọi bởi Azazel-sensei để đón mọi người.”

“Được gọi bởi Sensei? Chuyện gì đã xảy ra vậy?”

Tôi hỏi trong lúc khảo sát xung quanh... Nghĩ về điều này, tôi không cảm nhận thấy sự thù địch nào cả, hoàn toàn khác với những yêu quái đã tấn công chúng tôi hôm qua.

“Đình chiến. Nói theo một cách khác, sự hiểu lầm đã được làm sáng tỏ. – con gái của Kyuubi[4] muốn nói lời xin lỗi với tất cả mọi

người.”

Cùng câu trả lời của Rossweisse-san.

Ah, một cuộc đĩnh chiến? Hiểu lầm được làm sáng tỏ? Vậy nói theo cách khác là, sẽ không còn hồ ly nào tấn công nữa ư?

Cho sự những sự ngờ vực còn sót lại, một người phụ nữ mang tai thú bước lại gần tôi và cuối gục đầu.

“Tôi là một yêu quái hồ ly phục vụ cho chủ nhân của kyuubi. Chúng tôi thật sự xin lỗi cho lần trước. Làm ơn hãy đi cùng chúng tôi, công chúa của chúng tôi muốn nói lời xin lỗi với tất cả mọi người.”

Đi với họ? Đến đâu? – Ngay lúc tôi định nói điều đó, chị yêu quái hồ ly tiếp tục nói.

“Đến nội thành, nơi mà những yêu quái Kyoto sinh sống. Ma vương và thủ lĩnh những thiên thần sa ngã đã ở đó rồi.”

Phần 3

Nơi mà chúng tôi đặt chân đến – là một nơi mà chỉ có thể diễn tả là một thế giới hoàn toàn khác.

Nó giống với đường phố của thời Edo, những căn nhà cổ xếp thẳng hàng, và những sinh vật lạ kỳ lộ khuôn mặt từ những cánh cửa, cửa sổ và những con hẻm.

Thông qua một chiếc cổng đền hẻo lánh ở Kinkaku-ji, chúng tôi bước vào một thế giới khác lạ.

Một không gian đen tối cùng với bầu không khí đặc biệt. Những sinh vật mà tôi vừa đề cập. Rất nhiều cư dân ở đây chào đón chúng tôi ... Một yêu quái một mắt với một khuôn mặt lớn, yêu quái giống Kappa với một chiếc đĩa trên đỉnh đầu, con lửng chó đi đứng thẳng người và rất nhiều sinh vật khác trong thần thoại.

Tất cả họ đang nhìn chúng tôi một cách tò mò.

Chúng tôi đi theo nữ hồ ly đến nơi cư ngụ của Công chúa. Nơi này khá tối, và nguồn sáng duy nhất là một chiếc đèn lồng di chuyển trên con đường cùng với chúng tôi.

Wa! Đáng sợ quá! Chiếc lồng đèn đột nhiên lộ ra mặt và một cái miệng và bắt đầu cười! Đây có phải là quái vật lồng đèn không nhỉ?

“Cho tôi xin lỗi. Những yêu quái ở đây rất thích trò chơi khăm... Mặc dù tôi nghĩ là chẳng có tên nào có thể gây ra mối đe dọa với mọi người...”

Nữ hồ ly dẫn đường cho chúng tôi nói lời xin lỗi trên đường đi.

“Đây có phải là thế giới của yêu quái không?”

Đây là câu hỏi của tôi. Tuy là tôi đã nhận ra nơi này kết nối với Kyoto.

Người chị hồ ly kia cho tôi câu trả lời.

“Phải, đây chính là nơi mà phần lớn yêu quái ở Kyoto sinh sống. Tôi nhớ là ác quỷ như mọi người dùng kết giới trong các trận Rating Game. Vậy mọi người hãy nghĩ không gian này là một thứ gì đó được tạo ra tương tự như vậy. Chúng tôi gọi nơi này là ‘phố hậu’ hay ‘nội thành’ và những cái tên khác nữa. Tất nhiên, cũng giống với ác quỷ, cũng có những người sống ở bên ngoài bề mặt của Kyoto.”

Nội thành? Tôi hiểu rồi. Nó tương tự như sân đấu của những ác quỷ.

“...họ là con người ư?”

“Không, tôi nghe nói họ là quỷ.”

“Quỷ ư? Thật là hiếm thấy”

“Cô gái ngoại quốc dễ thương kia cũng là quỷ à?”

“Một con rồng, đây chắc hẳn có sự hiện diện của một con rồng. Ác quỷ và rồng...”

Từ những cuộc bàn tán của những yêu quái mà tôi nghe thấy, ác quỷ chắc hẳn là khá hiếm thấy ở nơi đây. Đúng là nơi đây là địa bàn của yêu quái, chỉ là phản ứng tự nhiên mà thôi.

Đi qua những dãy nhà, chúng tôi bước vào một khu rừng với một dòng sông chảy qua đó. Đi vào sâu hơn nữa, một cánh cổng đền khổng lồ xuất hiện.

Trước chúng tôi là một tòa dinh thự lớn, cho ra một cảm giác cổ kính.

Ah, ngay phía trước cánh cổng đền, Azazel-sensei và Leviathan-sama trong bộ Kimono đã ở đó trước rồi!

“Oh, mấy đứa đến rồi.”

“Ah, chào mọi người!”

Ngay cả khi họ đã đến thế giới của yêu quái, cả hai người họ vẫn cư xử như mọi khi.

Ở giữa họ là một cô gái tóc vàng. Chính là người đã dẫn đầu cuộc tấn công gần đây. Tôi có nên gọi cô ấy là Kyuubi-san không?

Thay vì bộ quần áo tu sĩ lần này, cô ấy đang mặc một bộ Kimono có lông vũ lạ mắt, trông giống như một cô công chúa trong thời kì chiến quốc vậy.

Ah, cô ấy thật sự trông như một cô công chúa nhỏ.

“Kunou-sama, tôi đã mang mọi người đến đây.”

Nữ hồ ly báo cáo lại – rồi biến mất trong một tia lửa.... Đó có phải? Cái gọi là Lửa hồ ly không?

Cô công chúa tiến tới và bắt đầu nói.

“Em là Kunou, con gái của Yasaka, là người cai quản những yêu quái sinh sống trong khu vực nội ngoại Kyoto.”

Sau khi tự giới thiệu, cô ấy cúi đầu xuống sâu.

“Em thật sự rất xin lỗi cho lần trước. Tấn công mọi người mà không điều tra kỹ lưỡng, làm ơn hãy tha thứ cho em.”

Vậy, cô bé đang nói lời xin lỗi với chúng tôi... Cô bé cho ra một biểu hiện khó xử và gãi mặt mình.

“Ồn rồi. Không phải thật tuyệt khi sự hiểu lầm đã được làm sáng tỏ hay sao? Tôi không cảm thấy phiền gì miễn là chúng tôi có thể thưởng thức chuyến đi đến Kyoto mà không có cơ sự gì xảy ra.”

Xenovia nói thế, cậu ấy chắc cũng chẳng mong muốn việc đánh nhau ở Kyoto này đâu.

“Vâng, một trái tim vị tha là một thứ rất quan trọng đối với một thiên thần. Chị không có chút ác cảm gì với Công chúa cả.”

Irina tiếp lời. Asia cũng nói, với đầy những nụ cười.

“Phải, hòa bình là quan trọng nhất.”

Vì cả ba người họ đã nói thế, tôi cũng chẳng có lý do gì để mà từ chối

cả. Nhân tiện, đề mọi người nói hết như thế, thật là hổ thẹn với tư cách là một người đàn ông mà.

“Đây chính là suy nghĩ của mọi người, chị cũng ổn với điều này. Vậy làm ơn hãy ngừng đây lên đi.”

“Nhưng, nhưng...”

Hmm, biến cô ấy thật ra gây rắc rối cho cô ấy nhiều hơn là cho chúng tôi. Tôi khụy người xuống và đưa ánh mắt mình vào ánh mắt cô bé – Kunou.

“Vậy, em tên là Kunou phải không? Nghe này Kunou, em đang rất lo lắng cho mẹ mình đúng không?”

“Vâng, dĩ nhiên rồi.”

“Nếu là vậy thì phạm sai lầm là điều dĩ nhiên thôi. Tất nhiên là việc này có thể gây rắc rối và làm cho người khác không vui. Nhưng Kunou này, em đã nói lời xin lỗi rồi mà. Em nói lời xin lỗi vì em hiểu rằng mình đã phạm sai lầm, có phải không nào?”

“Tất nhiên.”

Tôi đặt tay mình lên vai của em ấy và nở một nụ cười, tôi tiếp lời.

“Nếu là như vậy, chúng tôi sẽ không đổ lỗi cho Kunou đâu.”

Nghe thấy những lời của tôi, khuôn mặt của Kunou đỏ ửng lên và nói với một giọng rụt rè.

“...Cám ơn.”

Được rồi, Hiều làm đã được làm rõ.

Tôi đứng lên, nhưng Azazel-sensei đã đẩy nhẹ tôi một cái.

“Đúng là Vưu Long mà, em thật có cách với trẻ con đấy.”

“Làm ơn, thầy đừng đùa mà. Em đã đưa vào đây rất nhiều suy nghĩ của bản thân đấy!”

“Đừng ngại chứ, cậu đang sống xứng với cái tên Vưu long đấy.”

“Phải, một Vưu long thật sự! Thật là cảm động quá!”

“Đúng thật là anh chàng này rất tốt với trẻ con.”

Hướng đến tôi, cái người đang cảm thấy xấu hổ, Xenovia, Asia và Irina đang gật gù đầu mình cả cho tôi những lời khen ngợi.

“Em làm chị rất ngạc nhiên đấy. Với tư cách là một giáo viên, chị thấy rất tự hào về em.”

Ngay cả ấn tượng của tôi với Rossweisse-san cũng đã được nâng lên một chút... Mà ấn tượng của chị ấy về tôi lúc ban đầu là tệ đến thế nào vậy? Nếu tôi có thể tạo ra một cuộc nói chuyện về những cửa hàng 100 yên, liệu định kiến của chị ấy về mình có được nâng lên không nhỉ...?

“T-ta sẽ không thua đâu! Vưu Long đang quảng cáo cho chính mình, ngay cả ở nơi này! Chương trình tivi ‘Cô gái phép thuật Levi-tan’ của ta sẽ không thua đâu!”

Leviathan-sama dường như đã bị kích động bởi một động lực ngược ngạo thế này ư!? Thật đúng là, những ác quỷ này thật là an mình mà!

Rất lúng túng, Kunou nói.

“...Mặc dù rất xin lỗi cho những lỗi lầm mà em đã mắc phải... những làm ơn, em cầu xin mọi người! Hãy cho em mượn sức mạnh của mọi người để cứu mẫu thân!”

Tiếng khóc than đau đớn từ một cô bé.

Thủ lĩnh của những yêu quái ở Kyoto chính là cáo chín đuôi Yasaka. Bà ấy đã rời khỏi nhà một vài ngày trước để đi gặp người đưa tin của Sakra trên núi Meru.

Tuy nhiên, Yasaka-san đã không xuất hiện ở địa điểm gặp mặt, Những yêu quái bắt đầu điều tra và đã phát hiện một trong những hộ vệ đã chết của bà ấy, một Điều nhân.

Trước hơi thở cuối cùng, Điều nhân này đã thông báo với những yêu quái khác về việc Yasaka-san bị tấn công và đã bị bắt cóc.

Đó cũng là lúc họ bắt đầu điều tra những người mới đến khả nghi và họ đã tấn công nhóm của chúng tôi.

Sau đó, Azazel và Leviathan đã thương lượng với Kunou, bác bỏ sự tham gia của địa ngục vào việc này, đồng thời cung cấp manh mối rằng việc này rất có thể là hành động của [Khaos Brigade].

“...có vẻ như, mọi chuyện đang trở nên nghiêm trọng hơn rồi đấy.”

Sau khi nghe thấy mọi thứ liên quan đến sự cố này, đây chính là ý kiến của tôi.

Chúng tôi đã được dẫn vào một dinh thự. Ở sảnh lớn, Kunou ngồi xuống.

“Sigh, một khi những phe phái tiêu biểu quyết định trở thành đồng minh thì những việc như thế này cứ tiếp tục xảy ra. Lần trước là sự có mặt của Odin và Loki phải không nhỉ? Còn lần này, kẻ địch là khủng bố.”

Sensei phàn nàn một cách không vui. Sensei, người mà mang hy vọng hòa bình sẽ chắc chắn không tha cho bọn khủng bố. Tôi nghĩ ông ấy chắc hẳn phải đầy sự phẫn nộ.

Ở phía Kunou là nữ hồ ly lúc trước và một cụ già với cái mũi dài. Người cụ già đó chính là thủ lĩnh của Tengu, và có một mối quan hệ sâu với cáo chín đuôi từ lâu đời. Ông ta trông thực sự lo lắng về vụ Yasaka-san bị bắt cóc và cả về cô con gái của bà ấy Kunou nữa.

“Ngài thủ lĩnh, Quý vương, mọi người có thể tìm cách cứu Yasaka-hime không? Dù có bất cứ chuyện gì xảy ra, chúng tôi sẽ chấp nhận hợp tác.”

Tengu đã đưa ra một lời đề nghị như vậy.

Ông ta đưa cho chúng tôi một bức chân dung để bắt đầu tìm kiếm. Một Onee-sama tóc vàng xinh đẹp trong bộ quần áo nữ tu! Đôi tai thú dựng đứng trên đầu của cô ấy! Lẽ nào...

“Đây chính là chân dung của Yasaka-hime.”

Thật ư! Bộ vêu này thật là khủng! Nó là một thứ gì đó mà tôi có thể hoàn toàn nhìn rõ, dù cho có bộ trang phục miko đi chăng nữa! Bọn khủng bố kia muốn làm gì với cô công chúa hồ ly nóng bỏng này chứ? Ta-nếu các người dám làm bất cứ điều đáng xấu hổ nào. Ta sẽ không tha cho các người!

“Điều chắc chắn là những kẻ bắt cóc vẫn đang ở Kyoto”

Sensei nói.

“Tại sao thầy lại nghĩ vậy?”

Đó là câu hỏi của tôi. Sensei gật đầu và giải thích.

“Dòng chảy ki ở tất cả khu vực quanh Kyoto vẫn ổn định. Cáo chín

đuôi là một tôn tại chịu trách nhiệm cho việc duy trì sự cân bằng ki chảy trong các khu vực khác nhau của vùng đất này. Kyoto cũng có thể được coi là một vùng trường lực quy mô lớn. Nếu cáo chín đuôi rời khỏi vùng đất này hoặc là bị giết, Kyoto sẽ phải trải qua những sự thay đổi mãnh mẽ. Và bởi vì không có bất cứ dấu hiệu nào cho thấy việc này, điều ấy có nghĩa là Yasaka-hime vẫn ổn, và những kẻ bắt cóc ắt hẳn vẫn còn đầu đó quanh đây.”

K-Kyoto là một thành phố như thế ư! Đây đều là những sự tiết lộ đầy bất ngờ.

Tuy nhiên, nếu Yasaka-hime vẫn ổn, vậy thì khả năng cứu thoát cô ấy vẫn khá cao.

“Serafall, cấp độ điều tra của những ác quỷ ở bên đây được đảm nhận như thế nào rồi?”

“Tôi đã ra lệnh cho họ điều tra một cách tường tận. Những linh thú ác quỷ cùng với Kyoto cũng đã được huy động.”

Sensei chuyển ánh mắt và nhìn về chúng tôi.

“Có vẻ như lần này mấy đứa sẽ phải tham gia đấy, do sự thiếu thốn nhân lực ở đây. Đặc biệt là vì mấy đứa đã có kinh nghiệm trong việc chiến đấu với những sinh vật hùng mạnh, và chúng ta cũng sẽ cần đến sức mạnh của mấy đứa để đối phó với đảng phải Hero. Thật là hỏ thẹn, nhưng mấy đứa hãy chuẩn bị cho thử tòi tệ nhất. Ta sẽ chịu trách nhiệm liên lạc cho Kiba và những đầy tớ của nhà Sitri không có ở đây. Trước lúc ấy, hãy cứ thương thức chuyến tham quan này, nhưng chúng ta sẽ phải dựa vào mất đứa trong trường hợp khẩn cấp đấy!”

“Vâng!”

Chúng tôi đồng ý với những lời nói của Sensei.

Đến cuối cùng thì đây không còn là một chuyến tham quan bình thường nữa rồi. Mà, đi đến những địa điểm tuyệt vời kia là một ý kiến hay đấy chứ.

Kunou chấp hai tay lại và cúi đầu xuống sâu. Nữ hồ ly và ông già Tengu cũng cúi đầu theo em ấy.

“...Em cầu xin mọi người. Làm ơn... làm ơn hãy dùng sức mạnh của mọi người để cứu mẫu thân của em... không, làm ơn hãy cho em mượn sức mạnh. Em van xin mọi người.”

—
Một cô bé nhỏ tuổi phải cúi gục đầu và van xin trong dòng nước mắt với một giọng nói run sợ.

Mặc dù cách nói của em ấy cứ như là một cô công chúa của tầng lớp trên vậy, em ấy chắc hẳn vẫn còn ở độ tuổi phải phụ thuộc vào tình yêu của người mẹ của mình.

... Sự cảm phấn trong trái tim tôi chảy tràn.

Đám [Khaos Brigade] khốn kiếp, mặc dù ta vẫn chưa biết các người đang có kế hoạch gì. Ta sẽ tóm được các người! Đám bắt cóc một Onee-sama nóng bỏng thế này, không thể tha thứ được!

Và rồi tôi nghĩ! Sau khi chúng tôi cứu được Yasaka-san, cô ấy nhất định sẽ ban cho tôi một phần thưởng nào đó!

‘Ufufu, người là Xích long đế vương ư? Chính người đã đã cứu ta? Thật phi thường, ta nên thưởng gì cho người đây nhỉ... Hmm, người đang nhìn chăm chăm vào cơ thể của ta ư... Vậy là, người muốn cơ thể của ta à? Ufufu, không vấn đề gì, hãy để ta đưa sự hưng phấn của người đến tột đỉnh.’

Chạy chạy. Với những ảo tưởng gợi tình tràn đầy đầu óc tôi, máu mũi bắt đầu chảy ra. Cởi bỏ bộ Kimono một cách gợi tình, hình tượng của Onee-sama cáo chín đuôi trở nên thật đáng kinh ngạc! Vếu! Vếu!

“...Ise-san, chẳng lẽ ngay lúc này mà cậu lại còn đang nghĩ về những bậy bạ à?”

Asia đang nhìn tôi một cách không hài lòng. Asia-chan, ở những nơi như thế này, trực giác của cậu đôi lúc cũng rất sắc sảo đấy!

Tôi lắc đầu! Không không đời nào, đây là lời thỉnh cầu của cô công chúa nhỏ mà!

Với hình ảnh ấy trong suy nghĩ, tôi đổi mới sự quyết tâm của mình, và chuẩn bị cho cuộc chiến sắp xảy ra trong chuyến đi này.

Nhưng rồi, những khả năng mà tôi đã nghĩ tới đang ở đâu rồi... Cho đến giờ vẫn chẳng có chút dấu hiệu nào về sự trở lại của bọn chúng. Liệu chúng có còn ở Kyoto...?

Nhưng phần nào, tôi có cảm giác như chúng vẫn chưa đi xa...

“Wow-, đúng là một bữa ăn thịnh soạn mà.”

Đêm ấy, tôi đang nằm dài trên một tấm thảm trong căn phòng của mình. Sau khi ăn tối và đi tắm. Buffet đúng thật là tuyệt nhất mà. Và mọi thứ cũng trông thật là thời thượng.

... Sau khi trải nghiệm thế giới của yêu quái, chúng tôi một lần nữa trở về Kinkaku-ji. Đánh thức Matsuda và những người khác còn đang ngủ, chúng tôi tiếp tục chuyến tham quan và mua đồ lưu niệm. Chúng tôi dành thời gian của mình ở nơi đây cho tới thời điểm phải trở về.

Trở lại khách sạn, chúng tôi có cuộc gặp mặt với Kiba và những người đầy tớ của nhóm Sitri để lên kế hoạch cho bước tiếp theo.

Chúng tôi sẽ tiếp tục thăm thú theo như kế hoạch vào ngày mai, nhưng chúng tôi cũng sẽ mang theo những phiên bản di động của vòng tròn ma thuật dịch chuyển để chúng tôi có thể trở về khách sạn ngay lập tức. Ngay khi chúng tôi nhận được tin báo của Azazel-sensei, chúng tôi sẽ phải quay lại khách sạn ngay lập tức.

Thành thật mà nói thì chuyện này thật sự đã giết mất không khí của chuyến tham quan này... Chúng tôi đã dự định ngày mai sẽ đi thăm Lôi Sơn, Arashiyama[5], nhưng có vẻ như Kunou sẽ gặp chúng tôi ở đó với tư cách là hướng dẫn viên cho chúng tôi.

Hình như Kunou muốn xin lỗi bằng cách trở thành hướng dẫn viên cho chúng tôi. Lúc đầu chúng tôi đã định từ chối, nhưng em ấy nài nỉ rằng sẽ ổn thôi. Bởi vì em ấy muốn làm như vậy dù có gì đi chăng nữa, chúng tôi chỉ có thể chấp nhận lời đề nghị ấy mà thôi. Tuy nhiên, thực ra chính Sensei mới là người đã bảo chúng tôi chấp nhận ngay từ đầu.

Một điều gì đó về việc này chính là bước đầu tiên cho sự hợp tác giữa thế giới địa ngục với những yêu quái. Người con gái của thủ lĩnh những yêu quái chính là một super VIP. Và rồi nhiệm vụ này được giao lại cho chúng tôi... Ngày mai, chúng tôi phải chắc chắn là không có điều gì đáng xấu hổ xảy ra.

...Không biết giờ này Hội trưởng đang làm gì vậy nhỉ? Akeno-san... Koneko-chan... Ah, cả Gasper nữa chứ. Tôi thấy nhớ những thành viên khác của nhóm, những người phải ở lại học viên Kuou.

Họ chắc không tưởng tượng ra rằng chúng tôi đang bị liên lụy đến Khaos Brigade. Nhưng tiếc là vụ việc này vẫn còn khá bí ẩn.

...Mmm, tôi nhớ bộ váy của hội trưởng quá. Ngay khi quay về, tôi phải phải chôn mình vào bộ ngực của chị ấy ngay!

Mình nên làm gì cho thời gian trôi qua trước khi đi ngủ nhỉ? Matsuda và Motohama hình như đã đi đầu mất rồi, hình như liên quan đến việc nhìn trộm phòng tắm nữ thì phải... Lần này tôi không đi theo. Nhưng mà, có lẽ sẽ vui khi thách thức Rossweisse-san và cả đội bảo vệ Sitri... Hmm – mình nên làm gì đây nhỉ?

Trong lúc đang băng khoăn không biết có nên đi nhìn trộm nhà tắm nữ hay không.

Cốc cốc.

Có ai đó đang gõ cửa phòng.

“Tôi trong này.”

Trả lời từ bên kia cánh cửa–

“Ise, là tớ đây.”

Là giọng của Asia. Có chuyện gì vậy nhỉ?

“Cậu vào đi.”

Asia bước vào phòng, cậu ấy đang mặc chỉ một chiếc áo ngủ.

“Vậy có chuyện gì không, Asia?”

“Tớ đến đây chơi, Xenovia và Irina chốc nữa cũng sẽ đến. Kiryuu nói rằng cậu ấy bận tám với những nữ sinh của lớp khác, vậy nên cậu ấy sẽ không đến.”

Thật đấy à! Ba cô gái đẹp đến phòng của tôi để chơi! Thật là tuyệt vời! Chúng tôi nên làm gì đây nhỉ? Phải, phải! Ổn tù tù cởi đồ... hehehe! Những hoạt động như vậy thật là hoàn hảo trong những trường hợp như thế này!

“Ise!”

“Chúng ta sẽ bị phát hiện mất!”

–! Đó là giọng của Matsuda và Motohama từ ngoài hành lang! Họ đang định vào phòng tôi ư!

“A-Asia! Lối này!”

“Eh? I-Ise?”

–Vĩ lý do gì đấy, tôi đột nhiên không muốn bị trông thấy bởi hai tên khốn đó, và tôi kéo Asia bối rối vào trong tủ.

Đóng cánh cửa kéo lại từ bên trong, tôi đưa ngón tay lên và ra hiệu “Shhhhh—“ trong ánh sáng mờ để bảo Asia im lặng.

Sau một lúc, Matsuda và Motohama mở cửa và tôi có thể nghe thấy tiếng chân của họ bước vào phòng.

“Ah, Ise không có ở đây.”

“Lẽ nào, thằng ấy lại biết cái địa điểm cũ mà chúng ta đang định đến để nhìn trộm nhà tắm nữ?”

“Gi cơ!? Tệ thật! Thằng ấy sẽ thưởng thức mùi hương của cơ thể nữ giới trước chúng ta!”

“Ah, chắc là thế rồi! Đi thôi, Matsuda!”

“Được!”

Thud thud. Đó là những âm thanh phát ra từ những bước chân mạnh và nhanh khi họ chạy đua ra khỏi căn phòng. Hai đứa nó có vẻ như đã đi khỏi rồi.

Mà! Địa điểm cũ để nhìn trộm nhà tắm nữ?! Đó là chỗ nào vậy nhỉ! Nơi đó thật sự tồn tại ư... Chết tiệt! Tôi rất quan tâm đến việc này! Chuyện này là thế nào vậy chứ...!

Trong khi tôi đang cố vắt kiệt não mình để nghĩ về những lời nói của họ, Asia đột nhiên ôm lấy thật chặt cánh tay tôi.

Tôi quay mặt sang và nhìn vào Asia – trông cậu ấy như đang có điều gì đó muốn nói ra. Và rồi có vẻ cậu ấy đã đưa ra một quyết định, cậu ấy nói.

“...Ise, Lúc cậu còn ở sân ga xe lửa tại Tokyo cùng với Rias onee-sama... hai người đã hôn, phải không?”

–C-cậu ấy đã thấy điều ấy ư? Chẳng lẽ cậu ấy đã nhận ra điều gì đó, trở lại sân ga xe lửa và chứng kiến điều ấy một cách bất đắc dĩ? Mà dù gì đi nữa, có vẻ như cậu ấy đã thấy cảnh tượng đó rồi.

“Ah, đó là một nụ hôn tạm biệt...”

“...T..tớ hiểu rồi. Một cái hôn mật thiết như vậy... Đúng thật, Ise và Rias onee-sama là... Nhưng tớ cũng là—“

Asia nhìn thẳng vào tôi, biểu hiện của cậu ấy có một nét quyn rũ đặc biệt.

“Cậu ... có thể cũng cho tớ một nụ hôn không?”

Ngay sau khi kết thúc lời nói, khuôn mặt Asia đến gần hơn.

Nụ hôn thứ hai.

Một cách tự nhiên – đôi môi của chúng tôi đến với nhau khá tự nhiên. Không một chút lòng ham muốn hay sự giả tạo nào, nụ hôn này chỉ kết nối sự quan tâm lẫn nhau mà thôi...

Trong tức thời, đôi môi chúng tôi chạm vào nhau, tràn đầy tình yêu thương chăm sóc, một ý thức đáng sợ về hiện thức xung quanh tôi. Cái cảm giác ấy thật sự khắc sâu vào tôi rằng Asia quan trọng đối với tôi đến nhường nào, quý giá đối với tôi đến nhường nào.

Asia—

Asia của tôi. Chúng tôi phải ở bên nhau mãi mãi. Trăm năm, ngàn năm, 10 ngàn năm nữa—

Chúng ta phải ở bên nhau.

Trong lúc tôi đắm mình với không khí lãng mạn này –

Cánh cửa được mở!

“AH yaya! Umm, Xen-xenovia, mau đến đây mà nhìn này!”

Mái tóc xõa xuống và đang mặc một chiếc áo ngủ, Irina đã mở cánh cửa tủ và chúng tôi bắt đầu nhìn chăm chăm vào nhau.

“Gi vậy, Irina? Ooooooh, đây là khoảnh khắc hôn hít đáng quý của Asia. Đây Asia, đây chính là ý cậu khi nói đến phòng Ise chơi đấy à. Tớ thật sự rất ấn tượng đấy.”

Cái người đang nói là Xenovia, cũng trong bộ đồ ngủ!

Asia và tôi – đang hôn nhau ngay trước mắt họ!

Gi thế này!!!!!!

Làm cách nào họ bước vào đây mà lại không gây ra tiếng động chứ?! Phải rồi, Asia nói rằng họ sẽ đến trong giây lát!

Thật bất cần! Quá nhiều cách mở đầu trong một khoảnh khắc lãng mạng!

Họ đã nhìn thấy rồi! Họ đã nhìn thấy rõ ràng mọi thứ! Cái lúc mà tôi và Asia đang hôn nhau.

Tôi cuống cuống tách môi của mình ra khỏi Asia. Tệ thật! Nước bọt đang chảy ra! Đúng lúc thế này, lười , lười tôi như đang bị vướng khi cánh cửa tủ được mở!

“Có vẻ như đây không phải lần đầu? Hmm... Asia lúc nào cũng đi trước mình mà...”

“Phải phải! Asia đôi lúc cũng thật táo tợn, và tiến bộ một cách nhanh chóng ở những nơi này!”

Có vẻ như Xenovia và Irina đang bàn luận về vấn đề này một cách rất thích thú, hứng thú đến nỗi mặt của họ trở nên đỏ ửng!

Bang!

Có gì đó như vừa mới nổ tung! Khuôn mặt của Asia đang đỏ hết mức!

“Ah, ah wa ahahahahahahahah, fuwuwuwuwuwuwuwu...”

Ah~! Đôi mắt của Asia đang quay cuồng trong cơn xấu hổ tuyệt đối, và rồi cậu ấy ngã xuống bất tỉnh!

“Asia! Này Asia, bình tĩnh lại đi! Cậu còn có tố để chia sẻ nỗi xấu hổ này mà! Tuy nhiên, đây chính là kiểu tình huống mà Asia không thể nào chịu đựng được!”

“Xin lỗi vì đã làm phiền.”

“Đây cũng thế.”

Trong khi chăm nom Asia – Xenovia và Irina cũng bước vào cái tủ?!!!!

Và rồi đóng cánh cửa kéo một cách cẩn thận từ bên trong!

“Xin lỗi nhé, chúng tớ đến phòng cậu chơi, nhưng lại không thấy cậu đâu, thế là chúng tớ đã mở cánh cửa tủ ra.”

Xenovia giải thích một cách từ tốn như thế việc này hoàn toàn hợp tình hợp lý.

Đáng ra căn phòng của tôi được dùng trong trường hợp khẩn cấp, nhưng ai mà biết tình huống khẩn cấp kiểu này lại nảy sinh cơ chứ! –! Xenovia chậm rãi tiến tới!

“C-cậu đang làm gì vậy Xenovia?”

Xenovia thì trông hờ hững với câu hỏi của tôi và trả lời.

“Tớ sẽ tiếp theo Asia. Vậy đây sẽ là một nụ hôn hay thứ gì đó quyền rũ hơn nữa? Tiếp theo sẽ là Irina.”

Cái gì, cậu đang nói cái gì vậy?!!!!!!! Mọi chuyện lại trở thành như vậy là thế nào?

“Eh?! Cả tớ nữa ư?! Cậu đang đùa đấy à!”

Đôi mắt của Irina như bật ra trong sự ngạc nhiên trước những lời nói của Xenovia. Có vẻ như cậu ấy cũng đã bị kéo vào một việc gì đó vượt qua nhận thức của cậu ấy.

“Đây là một cơ hội tuyệt vời đấy Irina, cậu nên sử dụng nó để hiểu biết thêm về đàn ông.”

“Hiểu rồi, nhưng liệu việc này có biến tớ thành một thiên thần sa ngã không?!”

“Well, cậu sẽ phải vượt qua việc này bằng chính tinh thần của mình. Có lẽ đến cuối cùng cậu sẽ không biến thành như thế đâu.”

“Dùng tinh thần ư?! Phải, phải, chắc hẳn là thế rồi... Nhưng nhưng, nếu, nếu tớ làm một việc khiếm nhã như thế, làm sao mà tớ có thể, là một Ace của Michael-sama...!”

Lầm bầm một mình, Irina có vẻ như đang đấu tranh với bản thân.

“Ise là một sự lựa chọn tuyệt vời. Một anh chàng tốt, còn là Xích long đế vương nữa. Nếu cậu mang trong mình đứa con của con rồng huyền thoại này, điều này còn có thể gót sức vào tiềm năng chiến đấu của thiên đàng trong tương lai đấy!”

“...đứa con ... của Ise Xích long đế vương... tiềm năng chiến đấu của thiên đàng...”

Aaaaaaah, Irina đến cuối cùng trở nên khổ sở thế này! Thế này thôi ư! Ý nghĩa sự tồn tại của tôi có nằm trong đó chẳng!

“Ok, chúng ta nên làm thế nào đây. Trong không gian chật hẹp này, chúng ta có một người đàn ông và ba người phụ nữ.”

“Này, này! Xenovia, vậy còn giáo viên ở bên ngoài thì sao?”

Phải, họ cấm tiết quan hệ nam nữ. Ai mà biết họ sẽ làm gì nếu phát hiện ra một thanh niên trẻ tuổi và những cô gái đang ở chung trong một căn phòng chứ.

Phòng nam và nữ được ngăn cách bởi những tầng lầu và các giáo viên đang canh gác một cách nghiêm túc. Ngay cả trong thời gian tự do hoạt động trước giờ ngủ, họ vẫn lượn vòng quanh để kiểm tra các phòng. Sẽ rất tệ khi họ phát hiện ra tình huống như thế này!

“Ah, ý cậu là những giáo viên nam phải không. Chúng tớ đã dùng sức mạnh của thiên thần và ác quỷ để phong ấn căn phòng này trong một rào chắn. Sẽ chẳng có chuyện gì xảy ra cho dù có bất cứ ai đến đi chẳng nữa. Không vấn đề gì. Ngay cả khi có tiếng rên rỉ phát ra từ căn phòng này, không một ai sẽ bước vào.”

“Tớ không hiểu mấy, nhưng nơi này hiện đang tràn đầy phép thuật thần thánh và phép thuật ác quỷ!”

Xenovia và Irina đang làm một dấu hiệu đưa ngón tay cái lên! Đồ ngốc! Những đứa trẻ này đúng là ngốc mà! Cặp đôi nhà thờ đã đặt nhầm động lực của họ vào một vấn đề như vậy!

Khi tôi đang chỉ trích cái trò hề điên rồ của hai người ấy một cách gay gắt, Xenovia thu ngắn khoảng cách giữa tôi và cậu ấy!

“Được rồi... Đầu tiên... Hãy bắt đầu bằng việc hôn?”

...Hmmm, không biết tại sao, nhưng đôi môi của Xenovia hôm nay trông quyến rũ một cách đặc biệt. Lẽ nào là do nụ hôn lúc nãy với Asia mà trái tim của tôi vẫn chưa ổn định lại?

“Eh?! Xenovia, cậu định hôn rồi cơ à?!”

Irina trông có vẻ như chưa chuẩn bị.

“Phải. Tớ phải luyện tập việc tạo ra em bé với Ise. Chẳng phải Kiryuu đã nói rằng làm như thế này trong chuyến tham quan sẽ giúp cảm thấy thêm một phần đặc biệt hay sao?”

Kiryuu!!!! Con bé biến thái đó! Chẳng phải tớ đã nói với cậu rằng đừng có nhét vào não của họ với những thông tin vô dụng như thế này ư!!!!!! Nhưng mà, cũng phải cảm ơn cậu! Chuyện gì sẽ xảy ra với Xenovia nếu việc này tiếp tục?! Liệu cuối cùng tôi có được “chịch” hay không?!

“Phải! Đúng là vậy! Việc này quan trọng! Nhưng, tớ là một thiên thần, và cũng là thuộc cấp của Michael-sama... Một tín đồ đạo Cơ Đốc! Việc làm, việc làm kiểu này...”

“Thế thì cậu có thể quan sát từ một bên thôi cũng được. Tớ sẽ tạo ra một đứa bé dưới cái nhìn của một thiên thần. Hohohoho, không phải điều này tạo ra cảm giác như tớ đang tạo ra một đứa bé của thiên đàng hay sao? Irina, cậu có thể quan sát cảnh tượng đáng giá của những ác quỷ tạo ra em bé. Làm ơn hãy ban cho cảnh tượng này phước lành thần thánh nếu cậu có thể.”

Xenovia bắt đầu thoát y! Làn da của cậu ấy dần lộ ra... Những đường cong hoàn hảo ấy luôn luôn cướp đi trái tim tôi mỗi khi chúng xuất hiện! Chúng tôi là ác quỷ nên có thể nhìn được rõ ràng trong bóng tối. Chắc hẳn là như thế, mọi thứ thật là rõ ràng!

Nghe thấy những lời nói của Xenovia, Irina để lộ đôi cánh thiên thần và vầng hào quang. Luồng ánh sáng ấy đã nâng cao bầu không khí đến hơn thế nữa! Thật thuận tiện, sức mạnh của những thiên thần!

—Hãy để việc này cho tớ! Tớ đã luôn luôn muốn chứng kiến, như Gabriel-sama, thời điểm bí ẩn khi sự sống được tạo ra! Ah, ah, việc này còn gắn liền với ba đẳng phái, với thiên đàng, và với đức tin vào

Chúa trời!”

Plop!

Xenovia đã gỡ bỏ chiếc áo ngực!

Uuwaaaa! Máu mũi! Cô bạn chết tiệt này của tôi có ngực, tệt thật!

Xenovia không để ý gì đến Asia đang bất tỉnh và ôm chặt lấy tôi! Ah, ah, ah, cảm giác của bộ ngực đang được lan truyền đến cơ thể của tôi! Sự mềm mại ấy đang làm bộ não của tôi tê liệt!

“Đây là một cơ hội hiếm có. Cậu cũng phải ôm Asia như thế này ngay khi cậu ấy tỉnh lại. Bởi đây là lần đầu tiên cho cậu và Asia, sẽ là một thảm họa nếu cậu vẫn còn non nớt. Học về phụ nữ qua tở và ôm chăm lấy Asia với những kiến thức ấy. Đây là cho sự an toàn của Asia đấy.”

“Ah, ah, Xenovia! Cậu thật là hy sinh!”

Hai người họ đang nói cái quái gì vậy! Xenovia cời bỏ quần áo trong lúc vuốt ve cơ thể của tôi. Thật là kích thích quá! Và, và để tay tôi vào giữa hai bắp đùi của cậu ấy! Cái cảm giác mềm mại mịn màng này đang làm đầu óc tôi trở nên trống không.

“...Ahhhhh... Đúng là, làn da của một người đàn ông – làn da của cậu làm tở cảm thấy thật tuyệt vời. Chạm vào cậu thật sự khiến tở cảm thấy mình như một người phụ nữ vậy.”

Chảy chảy.

Cơ chảy máu mũi của tôi không thể dừng lại được. Cô, cô gái này có thể tự nhiên giết chết một người đàn ông chỉ bằng lời nói!”

Đến, đến nước này, tôi có thể làm gì ngoại trừ việc chấp nhận điều này?! Một việc gì đó rất lớn sắp sửa xảy ra với Xenovia và Asia trong căn tử này!

Tôi nuốt nước bọt, điều chỉnh lại nhịp thở, và vươn người ra để ôm lấy Xenovia—

“Ooooo,mmmmm... Eh, tở...”

Asia đã thức dậy! Ngồi lên một cách chậm rãi. Ngay khi tôi sắp sửa nằm xuống với Xenovia, đôi mắt của chúng tôi gặp nhau!

Quan sát chúng tôi, đôi mắt của Asia mở to!

“Oh – Asia, cậu dậy rồi. Tổ sắp sửa trích xuất một thứ Nguyên liệu di truyền từ Ise ở đây này!”

“Nguyên, nguyên, nguyên liệu di truyền ư!”

Giọng nói chói tai của Asia.

“Chỉ một ít thôi. Thư giản đi nào, tớ sẽ không lấy hết đâu. Có thể tớ sẽ mang thai sau vài lần trích xuất?”

Xenovia!!!!!! Nói chuyện cho giống một thiếu nữ một chút đi, làm ơn! Đó là những câu nói không bình thường đấy, cậu thật là!

“Không, không đời nào!!! Ise... không được phép!”

Asia ghen ngào bĩu môi.

“Thôi nào, chia sẻ một chút với tớ thì có sao đâu chứ?”

Xenovia nâng một phía lông mày lên, hơi bực tức.

Hai người họ sắp sửa tranh chấp!

“Không, đó không phải là vấn đề! Nhưng để trích xuất được nó... thì, thì cậu phải làm chuyện “đó” với Ise... Không được phép!”

“Asia, cậu am hiểu một cách đáng ngạc nhiên đấy. Cậu đã tốt nghiệp từ việc tin vào chuyện những con cò vận chuyển em bé.”

“Cậu, cậu đừng đánh giá thấp tớ vậy chứ. Tớ hiểu mọi thứ! Nếu cậu muốn điều ấy đến thế, tớ sẽ công bố việc này ngay tại đây!”

Ôm lấy tôi, Asia lớn tiếng hét lên:

“Tớ muốn mang đứa con của Ise!”

...Ngay tức thì, Xenovia, Irina và tôi trở nên sốc bởi những lời tuyên bố táo tợn của Asia! Và không kể đến việc cậu ấy đang cởi bỏ bộ áo ngủ trên mình! Làn da trắng như tuyết bắt đầu được lộ ra!

Lập tức, cơn chảy máu mũi của tôi bắt đầu nhỏ giọt thành tiếng.

T-tất nhiên là thế rồi! Bởi vì Asia thực sự đã nói rằng cậu ấy muốn, muốn, muốn đứa con của tôi...! Tôi biết là khuôn mặt của mình chắc hẳn đỏ ửng đến cùng cực!

“Thật tuyệt vời... đây chính là trận chiến giữa những người phụ nữ

cho một thứ nguyên liệu di truyền. Thật tuyệt vời làm sao...!”

Irina đang quan sát chúng tôi một cách bồn chồn. Im đi! Cậu chẳng phải là một thiên thần à!

“Ise, vì chúng ta sẽ bên nhau mãi mãi, có con chẳng phải là một điều bình thường ư?”

Asia hỏi tôi. Tôi đã mất hết khả năng phán xét, và trả lời một cách yếu ớt:

“Vậy, vậy ư...? Là vậy ư...?”

“Được rồi, Xenovia, tớ sẽ mang đứa con của Ise! Tớ sẽ có thật nhiều nhiều em bé!”

Xenovia kéo lấy cánh tay của tôi. N-ngực của cậu ấy đang đặt ngay trên đây!!!!

“Không, Nếu là như thế thì cậu phải cho tớ một vòng để lấy nguyên liệu di truyền. Tớ cũng muốn có em bé. Tớ cũng là một người phụ nữ và muốn trải nghiệm việc có một đứa con mà. Tớ cũng rất muốn trải qua việc nuôi dạy con trẻ.”

Mọi chuyện đang phát triển đến mức độ gì thế này...? Tôi thấy rất vui, nhưng cái cảm giác ngột ngạt này là gì vậy? Cái tử không chỉ chất hẹp mà lượng không khí bên trong cũng bắt đầu thừa thốt dần! Tình huống hiện giờ tương tự với lúc mà Hội trưởng, Akeno-san, Asia và Koneko-chan tranh đấu với nhau vào tối trước ngày diễn ra chuyến tham quan...! Con gái thật là khó hiểu mà!

Xenovia và Asia đang nhìn chăm chăm vào nhau. Tôi dần rút ra xa hai người họ, hy vọng có thể tạo khoảng cách, nhưng lại đập đầu mình vào tấm bảng gỗ với một âm thanh lớn.

Ouch... Nơi này chật quá, mình vừa mới va vào cái gì vậy... Lúc tôi đang ngã về phía trước –

Bàn tay tôi chạm vào một thứ gì đó mang một cảm giác mềm mại...

“...Wa, I, Ise-kun...”

— Trước mắt tôi là Irina, khuôn mặt cậu ấy rất đỏ! Khi tôi ngã vào Irina – tư thế của tôi đang ở ngay trên Irina! Tôi liếc mắt xuống – bộ đồ ngủ của cậu ấy đang mở toang, bộ ngực thuần khiết trắng toát đang lộ rõ! Wow, lớn thật, bộ ngực của Irina lớn thật đấy! Thật tuyệt

vời! Đây chính là núm của một thiên thần! Những đầu ti mềm mại và dịu dàng đang lộ ra! Nhân tiện, bàn tay của tôi hiện đang bóp một trong hai quả bưởi của cậu ấy!!!!!!!!!!!!

Việc này chỉ do tai nạn mà xảy ra, bởi vì không gian trong tử rất nhỏ!

Ngực của Irina rất mềm mại, nhưng lại đàn hồi! Cái cảm giác khi cả bàn tay tôi chìm vào bộ ngực ấy! Sự mềm mại, run ấy nhưng lại đàn hồi, cảm giác như một chiếc bánh pudding vừa mới ra lò vậy!

Sự mềm mại và mịn màng hoàn toàn sánh ngang với Akeno-san!!!!!!!!!!!!

Ah, đôi cánh thiên thần đang bập bùng một lần nữa! Cậu ấy đang đứng gần với bờ vực nguy hiểm của sự sa ngã đến thế ư...?

Khuôn mặt của Irina đầy sự hấp dẫn điển hình của nữ giới! Không ồn rồi! Irina dễ thương và ngây thơ lúc bình thường đang cho thấy một biểu hiện như thế, thật là hùng mạnh. Nó đang tạo ra một sức mạnh khủng khiếp và đang dao động trong cả cơ thể của tôi! Hơn nữa, mái tóc của cậu ấy đang xoắn xuống, tăng sức quyến rũ của cậu ấy lên gấp nhiều lần!

“X-xin lỗi!”

Tôi cố nói lời xin lỗi và bỏ tay của mình ra – ouch... Tôi va đầu vào tấm bảng gỗ một lần nữa...

Khuôn mặt tôi rơi xuống từ va chạm. Tất nhiên, đó là nơi...

Ngực của Irina. Cái cảm giác đàn hồi tuyệt đỉnh này đang chạm vào mặt tôi... Ah, ah, ngực của Irina thật là lớn, mềm mại và mịn màng... Đây có phải là cảm giác khi ôm chặt lấy một thiên thần hay không?

Tâm nhìn của tôi đang trở nên mờ dần, và cả ý thức của bản thân nữa...

Tôi chắc hẳn đã va chạm hơi mạnh, và cả cơn chảy máu mũi không ngừng này giờ đã...

“Ise! Cậu có sao không?! Ise?!”

“Này, bị bất tỉnh khi ôm lấy Irina lần đầu tiên ư, bản thân tớ không thể chấp nhận điều ấy—“

“Mình sẽ bị sa ngã mất... ah, ah, chúa trời, làm ơn hãy tha thứ cho con —“

Cả ba giọng nói đang trở nên mờ dần –

Sự hợp tác sức mạnh của bộ ba nhà thờ thật sự là một cảnh tượng đáng sợ!

Phần 4

Ngày tiếp theo, chúng tôi lên đường từ khách sạn đến ga Kyoto.

(Ah–, buổi tối hôm qua thật là...)

Tôi có cảm giác như mình vẫn còn trong tình trạng mơ ngủ và vẫn chưa tỉnh lại. Đêm qua, tôi trải nghiệm bao nhiêu là thứ gọi tình cùng với bộ ba nhà thờ bên trong ngăn tủ. Đó là một tình huống sung sướng, nhưng cũng cực cừ ngọt ngào...

Sau khi ngất đi khi mất một lượng máu lớn và va chạm đầu của tôi nhiều lần. Tôi thức dậy và nhận ra mình đang nằm dưới tấm chăn vào buổi sáng. Có vẻ như Rossweisse-san đã đến và đưa bộ ba nhà thờ trở về phòng của họ và chăm sóc cho tôi. Rossweisse-san đúng thật là tuyệt vời trong việc chăm sóc cho người khác...

Tuy nhiên, lời tuyên bố của Asia ‘Tớ muốn có em bé’ thật sự đã làm tôi rất hốt hoảng vào tối qua. Nhưng điều ấy thật sự làm tôi thật hạnh phúc... từ nơi sâu thẳm của trái tim tôi. Tuy đây là một cảm xúc rất phức tạp, tôi thật sự cảm động!

Mỗi lần việc như thế này xảy ra với tôi, tôi sẽ nghĩ. Nên nói thế nào nhỉ. Tôi luôn luôn chao đảo trước những thời khắc quan trọng. Tôi cũng nhận ra điều ấy. Nhưng tôi không thể nào tiến bước về phía trước... Cảm giác đau thương ở sâu trong trái tim tôi chắc hẳn đang trói buộc bản thân. Mỗi lần, tôi nghĩ rằng nếu đi bước nữa có thể sẽ làm những cô gái trở nên không thích tôi, và tôi sợ hãi đến chết lặng.

–Cuộc sống hiện tại là tốt nhất.

Đó là lý do tại sao tôi không muốn phá hủy tình hình hiện tại.

Trở thành một vua Harem sẽ là không thể nếu việc này cứ tiếp diễn! Tôi cũng biết điều đó!

...Nhưng, nếu là như thế, mối quan hệ với Hội trưởng sẽ chẳng bao giờ... là bất khả thi để đạt được. Mà thôi, ổn thôi mà.

Cho Hội trưởng, tôi sẽ luôn luôn –

...Có lẽ nếu có cơ hội, tôi có lẽ sẽ lấy hết can đảm để tiến thêm một

bước?

–Round tiếp theo.

Nếu chúng tôi chiến thắng trước Sairaorg-san, thì với Hội trưởng tôi có thể –

“Này, Ise, tại sao cậu trông như đang khóc vậy?”

Matsuda đưa khuôn mặt của cậu ấy trước mặt tôi và hỏi.

“Ah, không có gì đây... Nhưng khuôn mặt của cậu và Motohama mới là đáng sợ đấy...”

“Không có gì nhiều đâu.”

“Đây chính là những vết thương danh dự.”

Khuôn mặt của Matsuda và Motohama đầy vết trầy và bao phủ những miếng băng dán.

Hai người họ đã đến một nơi có tên là “cái nơi nhòm trộm nhà tắm nữ cũ”, nhưng hội học sinh – những người đầy tớ của nhà Sitri đóng quân ở khắp mọi nơi, vậy mà hai người họ vẫn cố tìm cách len lỏi vào. Vì vậy nên họ mới mang những vết bầm và khuôn mặt móp méo thế này.

...Họ không có cơ hội nào trước những cô gái nhà Sitri. Và sau đó, ngay cả tôi cũng trở thành nghi phạm, nhưng nhờ có Rossweisse-san đến phòng tôi mà tôi có bằng chứng ngoại phạm.

Nhưng mà, sáng nay, bộ ba nhà thờ và tôi được triệu tập bởi Rossweisse-san để thuyết giáo.

Rossweisse-san thật đúng là một người chỉ lớn đối với chúng tôi. Xin lỗi vì đã đem lại cho chị rắc rối.

Nhân tiện, làm thế nào mà tôi lại bị gộp vào những hành vi của hai tên gốc này cơ chứ! Mà cũng chẳng thế nào khác được khi mà chúng tôi đã được biết đến là bộ ba biến thái.

Chẳng lẽ tôi không có bất cứ sự tín nhiệm nào bởi vì trông tôi rất biến thái ư?

Dù gì đi nữa, hãy dừng những suy nghĩ này lại thôi.

Vậy là tôi cần phải ổn định lại và tiếp tục chuyến tham quan. Hôm

nay chúng tôi sẽ lên đường đến Arashiyama, và nơi đầu tiên chính là Thiên Long Tự. Tenryuu-ji[6].

“Làm thế nào để chúng ta đến được Tenryuu-ji vậy?”

Tôi hỏi Kiryuu. Cậu ấy nhìn vào lịch trình và trả lời.

“Ừm – bắt chuyến từ trạm Kyoto đến Arashiyama, và xuống xe tại trạm dừng gần nhất ở Arashiyama. Rồi đi bộ theo hướng đó.”

“Hiểu rồi. Vậy giờ chúng ta sẽ đến trạm. Hội trưởng đã nhắc về nó trước đây, nhưng đúng thật là có xe buýt và xe điện ở mọi nơi.”

“Vậy là, tất cả các địa điểm tham quan đều là những nơi kiểu như thế này ư?”

Matsuda nghe thấy lời bình luận của tôi và nói. Đúng là vậy thật. Tất cả đều như thế này.

Tại trạm Kyoto, chúng tôi bắt chuyến xe điện đến Arashiyama về hướng về địa điểm ấy.

“Đây rồi.”

Sau khi xuống xe, chúng tôi phải đi bộ đến Tenryuu-ji. Có những biển chỉ dẫn nên chúng tôi không thể nào đi lạc được.

Và như thế, chúng tôi cuối cùng cũng đến Tenryuu-ji. Những cánh cổng trang trọng kia chào đón chúng tôi.

“Đây chính là Tenryuu-ji. Vậy cái tên của nơi này có ý nghĩa gì quan trọng không?”

[Ai biết được. Có thể chúng tôi đã có một trận chiến ở nơi này, có thể là không.]

Ddraig, có lẽ kỉ ức của ông ấy vẫn mờ nhạt. Ngay cả khi nếu họ có chiến đấu với nhau ở đây thì đó cũng đã là chuyện của rất nhiều kiếp trước rồi, và cảnh vật cũng sẽ hoàn khác so với bây giờ. Sự lãng quên cũng có thể chỉ là lẽ tự nhiên mà thôi.

Chúng tôi bước vào cánh cổng to lớn và đang trả phí vào cổng.

“Xin chào, mọi người đi cùng nhau à.”

Đây là giọng nói non nớt mà tôi đã từng nghe. Quay đầu mình lại. Tôi nhìn thấy ở phía sau là một cô bé tóc vàng trong bộ quần áo tu sĩ –

Kunou.

“Là Kunou.”

“Phải, như đã thỏa thuận, em sẽ là hướng dẫn viên của mọi người cho các vùng lân cận Arashiyama.”

Hôm nay, em ấy đã giấu đi đôi tai và cái đuôi. Tất nhiên là thế, bởi vì có cả con người bình thường xung quanh chúng tôi.

Matsuda và Motohama rất ngạc nhiên khi thấy cô bé nhỏ nhắn dễ thương tóc vàng.

“Wow – cô bé dễ thương thật! Này Ise, cậu đi và tán tỉnh trẻ em như thế đấy à?”

Cái tên hói này thật là thô lỗ. Chúng tôi đã phải trải qua nhiều điều lắm đấy cậu có biết không. Mặc khác, Motohama –

“... thật là loli, thật là dễ thương làm sao... haha...”

Hơi thở của cậu ấy đang trở nên bất bình thường?! Tôi quên mất! Anh chàng này là một tên lolicon bất trị mà!

Kiểu của Kunou rất đúng với ý của cậu ta! Cặp kính của Motohama đang tỏa ra một luồng ánh sáng nguy hiểm. Tuy nhiên, mọi ai đó đã đẩy Motohama sang một bên và ôm lấy Kunou. Đó là Kiryuu.

“Ah–! Dễ thương quá! Hyoudou, làm thế nào mà hai người lại gặp nhau vậy?”

Ôm và cọ xát khuôn mặt vào nhau! Kiryuu, cậu cũng thích loli ư?

“Bỏ, bỏ ta ra! Đừng có hành động một cách thân thiết như vậy đùa con gái thấp kém kia!”

Kunou trông không bằng lòng lắm. Nhưng Kiryuu thì trở nên hào hứng hơn nữa.

“Phản kháng lời nói của một công chúa là tuyệt nhất! Thật là một hình tượng hoàn hảo!”

...Vô vọng, cô gái đeo kính này.

Thở dài, tôi kéo Kiryuu ra xa khỏi cơ thể của Kunou và tiếp tục cuộc trò chuyện.

“Đây là Kunou, em ấy đã biết tớ, Asia và những người khác.”

“Em là Kunou, hân hạnh được gặp mọi người.”

Kunou trở nên nghiêm túc một cách đáng ngạc nhiên. Đúng là một cô công chúa. Thái độ của em ấy mang một bầu không khí nhất định của sự lãnh đạm.

“Ah, cậu biết Gremory-senpai chứ? Tớ nghe nói khách sạn có quan hệ với công ty mà bố mẹ của senpai quản lý.”

“Giống như vậy đấy.”

Lời kết luận nhanh chóng của Kiryuu trở nên hữu ích cho lần này. Như thế thì tôi không cần phải giải thích quá nhiều nữa.

“Vậy Kunou, em nói rằng em sẽ là hướng dẫn viên, vậy chúng ta sẽ làm gì bây giờ?”

Kunou ưỡn ngực ra một cách kiêu hãnh và nói một cách tự tin.

“Em sẽ đi cùng mọi người và thăm những địa điểm tham quan nổi tiếng này!”

... Tôi hiểu rồi. Vậy thì tôi nên cảm thấy hân hạnh mới phải...

Gì cũng được, cuối cùng thì việc này cũng được tính là một loại tiếp xúc văn hóa mà.

“Vậy đầu tiên hãy cho mọi người xem vòng quanh Tenryuu-ji.”

“Tất nhiên là vậy!”

Sau khi nói thế, Kunou cho thấy một nụ cười sáng lóa hạnh phúc.

Và rồi, dưới sự hướng dẫn của Kunou, chúng tôi đã tham quan Tenryuu-ji. Một cách tự tin, Kunou liên hệ những mẫu chuyện mà em ấy đã nghe được từ những người khác và cố gắng rất nhiều để có thể diễn đạt lại cho chúng tôi. Điều này làm em ấy trở nên cực kì dễ thương.

Cùng lúc ấy, tôi cũng cảm thấy thoải mái khi nhìn thấy em ấy cố gắng hết mình để diễn tả những địa điểm tiêu biểu ở Kyoto.

Khu vườn nằm bên trong tu viện lớn thật là xinh đẹp. Được trang trí bởi những chiếc lá đỏ của mùa thu. Những bóng râm của khi vườn kiêu nhật trong mùa thu thật là ngất ngây. Những con cá chép bơi bơi

trong hồ là một nét bút hoàn hảo để hoàn thành cảnh tượng này.

“Phong cảnh nơi này thật là tuyệt vời. Dù gì thì nơi đây cũng là một Di sản thế giới.”

Kunou giải thích. Di sản thế giới ư! Thật đáng kinh ngạc, vậy đây là lí do tại sao nơi này lại đẹp đến thế. Để tôi chụp một bức ảnh bằng điện thoại!

Sau khi tham quan khu vườn, chúng tôi được dẫn đến Đại sảnh giảng giáo. Bước vào nơi đây, tôi ngước đầu mình lên để nhìn vào trần nhà – ngay tức thì, một kiến trúc hình rộng ngoạn mục đập ngay vào mắt tôi. Một con rồng phương Đông với thân mình dài và thon!

Có cảm giác như con rồng ấy đang nhìn chăm chăm vào tôi với một ánh nhìn đáng sợ vậy.

“Đây chính là Unryuu-zu nổi tiếng, hay ‘Ảo ảnh của rồng mây’, dù có ở hướng nào đi chăng nữa, mọi người đều sẽ có cảm giác như con rồng đang nhìn thẳng vào mình. Đây còn được gọi là “Quan sát lục phía.””

Đúng như những gì mà Kunou diễn tả, dù nhìn theo hướng nào đi nữa thì con rồng vẫn đang nhìn thẳng vào chúng tôi!

Cough – thật tuyệt vời. Này, tất cả những con rồng phương Đông đều cho ra một cảm giác thế này à?

[Phải, họ phần lớn đều như vậy. Nó làm tôi nhớ đến Long Vương Yu-Long – Rồng Jade.]

Vậy Rồng Jade là như thế này. Những con rồng Đông phương hoàn toàn khác với những con rồng ở Tây phương. Phần nào mang cái đáng vẻ đáng sợ, chúng mang trên mình một luồng khí bí hiểm.

Tiếc thay, chụp hình bị cấm ở Unryuu-zu và tôi không thể chụp được pô nào cả.

Sau khi tham quan Tenryuu-ji, chúng tôi ra ngoài.

“Kunou, tiếp theo chúng ta sẽ đi đâu đây?”

Tôi hỏi. Kunou chỉ rất nhiều địa điểm tốt khác, và vui vẻ trả lời:

“Nison-in[7]! Con đường tre! Jojakko-ji[8]! Em sẽ đưa mọi người đi đến mọi nơi!”

Oh—, tràn đầy tinh thần thể này. Bây giờ em mới thật sự hành động theo đúng tuổi của mình đấy.

Và rồi, dưới sự chỉ dẫn của Kunou, chúng tôi tiếp tục thăm thú xung quanh Arashiyama.

Phần 5

“Wow, chúng ta thật sự đã thăm thú rất nhiều nơi đấy.”

Matsuda cho ra một biểu hiện của sự nhẹ nhõm. Chúng tôi đã có một bữa ăn trưa tại một tiệm lẩu đậu hủ, được giới thiệu bởi Kunou.

Sau khi rời khỏi Tenryuu-ji, Kunou đưa chúng tôi đi tham quan vòng quanh Arashiyama. Thăm Siddhartha Gautama và cầu nguyện ở tượng phật Amitābha tại Nison-in, lái xe kéo qua con đường tre. Nghe những âm thanh của gió tràn vào những chiếc lá tre, thật là tao nhã.

Đây là lần đầu tiên tôi được lái xe kéo, thật là vui. Cái người kéo chiếc xe rất hay nói chuyện và diễn tả cảnh vật xung quanh khi đi cùng chúng tôi. Quan sát cảnh quan của Arashiyama từ chiếc xe kéo là một trong những trải nghiệm tuyệt vời nhất.

Ah – mùa thu đến thật là tuyệt.

“Em đã nói rồi, lẩu đậu hủ ở đây khá là ngon đấy.”

Kunou gấp đậu hủ ra khỏi nồi lẩu với đôi đũa và phân phát chúng vào những chiếc đĩa của chúng tôi. Haha, ngay ở trong bữa ăn em cũng hành động như một người chủ nhà vậy. Trông Kunou rất vui. Đây chắc hẳn là nụ cười thông thường của em ấy. Thật sự thì do điều này mà tôi cảm thấy thật đau lòng khi nhìn thấy em ấy van xin chúng tôi để cứu mẹ của mình.

...Giá như chúng tôi có thể đem mẹ của em về sớm hơn...

Đậu hủ mà Kunou đưa cho tôi phải được ăn ngay tức thì. Hmm, đậu hủ ở Kyoto thật là dễ vỡ. Và thứ này còn ngon hơn cả ở khách sạn! Tôi nghe nói đậu hủ nên ăn ngay khi mới ra lò là tốt nhất, có vẻ như những miếng đậu hủ này chỉ vừa mới được làm ngay đây thôi.

“Thứ này có một mùi vụ đậm chất Nhật Bản, tuyệt.”

“Phải. Nó hoàn toàn khác với đậu hủ thông thường, mùi vị rất tươi mới và rất ngon.”

“Đậu hủ này rất ngon...”

Khuôn mặt của Xenovia, Asia và Irina tràn đầy vui sướng. Một cách bất cẩn, ánh nhìn của tôi chạm vào Irina—

“...”

Khuôn mặt của Irina đỏ ửng! Việc này đã xảy ra suốt cả ngày hôm nay rồi, chắc chắn là do tối ngày hôm qua. Cũng là do lẽ tự nhiên, một việc như thế chắc hẳn là một sự cố lớn đối với Irina – một thiên thần trực thuộc nhà thờ. Bởi vì cậu ấy đã luôn sống trong sự trong trắng, để cho bộ ngực bị chạm vào bởi tôi chắc là nghiêm trọng lắm đây...

...Nhưng cái cảm giác từ bộ ngực của Irina vẫn còn đọng lại trong bàn tay tôi. Thật là mềm mại. Mềm và đàn hồi. Có cảm giác như tay tôi bị hút vào bộ ngực vậy...

Cách duy nhất để tóm gọn lại là – “bộ ngực của một thiên thần.” Nghe như một thứ sản phẩm nhĩ, nhưng đó là cách duy nhất để diễn tả điều này.

Irina, cảm ơn cậu rất nhiều. Ngay khi tôi đang cảm ơn Irina trong lòng mình.

“Ah, Ise-kun.”

Đột nhiên, có ai đó đang gọi tôi. Giọng nói này là—

“Ohoh, là Kiba. Phải rồi, các cậu cũng định đến Arashiyama trong ngày hôm nay mà.”

Nhóm của Kiba cũng đang ăn trưa ở bàn bên cạnh.

“Phải. Các cậu đã đến Tenryuu-ji rồi à?”

“Phải, có một con rồng hùng vĩ phía trên trần nhà ở đấy.”

“Chúng tớ đang định đi thăm Tenryuu-ji sau khi đi Togetsukyou[9]. Tớ rất mong chờ điều này.”

“Ah, Togetsukyou, chúng tớ cũng định đến đấy sau khi ăn xong đấy.”

Khi chúng tôi đang nói, một giọng nói quen thuộc khác cũng phát ra “mùa thu ở Arashiyama thật sự khá là thanh nhã.”

“Oh, vậy mấy đứa đang thưởng thức Arashiyama đấy à?”

Azazel-sensei! Đang uống rượu Sake ở giữa ban ngày!

“Sensei! Sensei! Thầy cũng đến à? Nhưng chẳng phải sẽ rất tệ khi giáo viên uống rượu giữa ban ngày à?”

Ngay khi tôi chỉ ra điều này, người phụ nữ trước mặt Sensei cũng đồng ý theo.

—đó chính là Rossweisse-san!

“Cái người này, chị không biết đã nhắc nhở ông ta bao nhiêu lần rồi, nhưng ông ta vẫn không chịu nghe. Chị thì vẫn cứ tiếp tục nhắc nhở ông ta không được hành động một cách thiếu trách nhiệm trước mặt học sinh...”

Những gân máu trên trán của Rossweisse-san đang căng lên trong cơn tức giận.

“Thôi nào, đây chỉ là thời gian nghỉ giải lao ngắn ngủi sau khi điều tra Arashiyama thôi mà.”

Sensei thực sự đang đi điều tra [Khaos Brigade] ư?

“Nhưng mà nè, Rossweisse, cô thực sự nên học cách cư xử dễ thương hơn chút đi. Chẳng phải đây là lý do mà đến bây giờ cô vẫn chưa tìm được một người đàn ông cho mình à?”

Crash! Nghe những lời bình luận của Sensei, khuôn mặt của Rossweisse-san trở nên đỏ ửng và tung nắm đấm của chị ấy vào chiếc bàn!

“Việc này, việc này, việc này không liên quan gì đến việc có bạn trai cả! Đừng đùa với tôi! Nếu ông muốn uống thì tôi cũng sẽ uống cùng với ông!”

Ah! Chị ấy giật lấy chiếc cốc của Sensei và bắt đầu uống!

Nuốt một cách từ từ, dáng uống của chị ấy trông rất tao nhã...

“Puwaaa –... Shay, cái t-t-thái độ l-lúc t-thôngg t-thường của ô-ô-ng khô-ôg tốt chút nà-o-o hết...”

Chị ấy, chị ấy say rồi ư! Nhanh quá! Chị ấy còn không thể nói một cách đàng hoàng!

“Cô, cô say chỉ với một ly thôi ư?”

Sensei bị sốc, nhưng Rossweisse-san rót thêm một cốc nữa và nốc một hơi ngay tức khắc! Đôi mắt của chị ấy nhìn thẳng. Rossweisse-san bắt

đầu lầy Sensei.

“...ôi không say! Tôi đã bắt đầu uống với ông ta từ cá.. ngày tôi trở thành hộ vệ của lão già Odin đó... Việc này nhắcc tôiii nhớ, lão già đó. Tôi đã dành rrrrrát nhiều công sức để chăm sóc cho ông ta trong chuyến đi ấy, nhưng như một lăooo ngooóc, tất cả những gì mà ông ấy có thể nói lại là những thứ rác rưởi như ‘ah, gáiiiiii! Ah, rựuuuuuu! Ah, véuuuuuu!’ Hoàn toàn khôngggg bbiết xấuuuuuu hổ! Tất cả những Valkyriesssssss ở Vallhala đều gọi tôi là đầyyyy ttttở của lão già kia. Với mức lươngg ít ỏi này, tôi còn phải chu cấp cho cuộc sống hàng ngày của ông ta nữa ư? Tất cả đều là lỗi của ông ấy! Đó lllllá lý do tôi không có bạn trai đấy, không có bạn trai, không có bạn trai!!!!!!!!!! Ooooooooooh!”

...Chị ấy đang khóc sướt mướt như một cơn bão... Làm chúng tôi và Sensei không rõ nên xử lý tình hình này như thế nào...

Sensei gãi đầu và nói:

“Tôi hiểu rồi, tôi hiểu rồi. Tôi sẽ nghe những lời phàn nàn của cô, cứ nói hết ra đi.”

Nghe thấy những lời của Sensei, Rossweisse-san đột nhiên trở nên vui vẻ hẳn ra.

“Thật đấy ư? Azazel-ssssssensei, tôi không hề biết là ông lại ccccó một voài mặt tóttttt đấy. Bồi bàn, mang thêm 10 chai đến đây—“

Thêm nữa ư? Chuyện đang bắt đầu vượt qua mức kiểm soát rồi... Ai mà biết tửu lượng của Rossweisse-san lại tệ đến thế này chứ.

“Mấy đũa, hãy rời khỏi đây ngay khi ăn xong nhé. Ta sẽ giải quyết chuyện này.”

Sensei thở dài trong lúc nói.

Mọi người nhìn nhau và làm theo như những gì ông nói. Hoàn tất bữa ăn một cách nhanh chóng, chúng tôi rời khỏi quán ăn.

“Cửa hhhhàngggg 100 yên là số zách! Ah hahaha!”

Ngay khi chúng tôi đang bước ra khỏi cửa, tiếng cười say xỉn của Rossweisse-san có thể được nghe thấy.

Rời khỏi quán ăn, chúng tôi đến Togetsukyou.

“Cái cảnh tượng vừa rời của Rossweisse-san thật là.”

“Phải, ai mà biết được tửu lượng của chị ấy lại kém đến như vậy chứ.”

Matsuda và Motohama trông rất thất vọng. Bởi vì Rossweisse-san là một người rất nổi tiếng trong cả nhóm nam lẫn nhóm nữ, chắc hẳn là rất khó để những chàng trai chấp nhận cái hình ảnh mà họ vừa nhìn thấy. Ngay cả tôi cũng khá sốc.

“Đừng để bị lung lay bởi cái dáng vẻ trẻ tuổi của chị ấy, nhưng Rossweisse-chan nhất định là đã có một cuộc sống khó khăn. Đi xung quanh với ông thầy Azazel đó, bất cứ ai cũng sẽ muốn tuôn trào sự bất mãn của họ.”

Kiryuu gật đầu, rất đồng cảm với Rossweisse-san. Tuy nhiên, chắc chắn là không chỉ là vì Azazel-sensei đâu. Đúng hơn là bởi vì cái người đầu tiên đã thu nhận chị ấy là một lão dê già. Thêm vào đó là việc chị ấy bị ngược đãi khi còn ở Valhalla từ cái ngày chị ấy trở thành hộ vệ của ông già Odin... Thật bất ngờ là có vẻ như chị ấy đã phải trải qua nhiều gian khổ đến vậy.

“Những người đầy tớ như các bạn đúng thật là mảnh mẽ nhỉ?”

Kunou hỏi.

“...Một...một chút thôi.”

Tôi chỉ có thể trả lời như vậy. Có rất nhiều người tốt trong các người đầy tớ của Gremory, nhưng đúng là một vài người trong số họ có những nét riêng biệt độc đáo.

Mà dù gì thì, tạm thời hãy đừng nói về Rossweisse-san nữa. Trạm dừng tiếp theo là Togetsukyou đấy! Rời khỏi nhà hàng và đi bộ dọc theo con phố ngắm cảnh trong vài phút, dòng sông Katsura xuất hiện trước mắt chúng tôi.

Cây cầu gỗ truyền thống, tràn đầy những cảm nhận mang tính lịch sử, chính là Togetsukyou. Nhân tiện, cảnh tượng của ngọn núi nhìn từ nơi này trông thật tuyệt vời! Màu đỏ trải dài xuyên suốt ngọn núi cho ra một cảm hứng mạnh mẽ về mùa thu!

“Mọi người biết không? Có lời đồn nói rằng cậu không được quay đầu lại khi đang giữa lúc băng qua Togetsukyou đấy.”

Kiryuu nói và Asia hỏi.

“Tại sao lại như vậy?”

“Asia, là như thế này. Nếu cậu nhìn lại phía sau khi đang băng qua cầu, trí thông minh được ban cho bởi thiên đàng sẽ bị lấy lại. Nếu bộ ba biến thái quay đầu lại, sẽ là sự kết thúc đối với họ. Họ sẽ hoàn toàn trở một đám ngốc.”

“Im đi!”

Matsuda, Motohama và tôi đồng loạt phản kích.

Kiryuu thì không hề bối rối chút nào, cậu ấy còn tiếp tục.

“Một truyền thuyết khác nói rằng nếu cậu nhìn lại phía sau, những đôi uyên ương sẽ bị chia lìa. Hmm, những điều này nghe có chút không tốt lành đấy—“

“Tớ sẽ không bao giờ nhìn lại phía sau đâu!”

Asia cắt ngang lời giải thích của Kiryuu, và ghen ngào tóm lấy cánh tay tôi.

“Ồn, ồn mà Asia, đó chỉ là truyền thuyết mà thôi.”

Tuy là tôi đã dỗ dành cậu ấy, nhưng Asia lắc đầu như thể cậu ấy đang nói “không chấp nhận thế được” và ôm lấy cánh tay tôi chặt hơn nữa. Dễ thương quá! Đó chính là Asia bé nhỏ của tôi! Ah – tôi thật vui quá đi.

Khi chúng tôi bắt đầu băng qua cây cầu Togetsukyou, nhóm của Kiba có thể được nhìn thấy ở phía trước không xa cho lắm.

Trong khi băng qua cầu, Asia nhứt quyết không quay đầu lại.

“Chết tiệt, Ise và Asia bé nhỏ, họ hoàn toàn trông như một đôi uyên ương vậy...!”

“Điều này làm tớ cảm thấy tức giận, nhưng có vẻ như họ sẽ sớm bước vào giai đoạn của sự những tên ngốc đầy đam mê trong tình yêu.”

Matsuda và Motohama đang nói sau lưng tôi. Gì chứ! Nói về những tên ngốc đầy đam mê trong tình yêu ư! Tôi thật sự có cảm giác như muốn quay đầu lại và cho mấy thằng này một cú đấm, nhưng tôi đã kiên nhẫn. Quay đầu lại bây giờ sẽ làm Asia khóc đấy!

“Em không nghĩ là mọi người nên quan tâm đến nó. Truyền thuyết về những đôi uyên ương này chỉ là một điều mê tín mà thôi.”

Cho dù Kunou có nói thế, nhưng Asia rất ngại thơ trong những việc như thế này.

Chúng ta cuối cùng hoàn thành rồi, băng qua cầu một cách yên ổn đến bờ bên kia. Asia hít một hơi sâu một cách nhẹ nhõm. Nhưng chẳng phải chúng ta còn phải băng qua cầu một lần nữa à? Chuyến phiêu lưu vĩ đại của Asia vẫn chưa kết thúc!

Đột nhiên, một cảm giác trợn trư ám áp bao phủ khắp cơ thể của tôi.

...mới lúc này, là gì vậy...? Tôi trở nên ngạc nhiên và nhìn ngó xung quanh – ngoại trừ tôi, Asia, Xenovia, Irina, Kunou và Kiba, những người khác đều đã biến mất.

Matsuda, Motohama, Kiryuu và tất cả những du khách bình thường khác đều đã biến mất!

Cái gì? Đây là? Chuyện gì vừa mới xảy ra vậy?

Tất cả những người đầy tớ khác cũng bị sốc như chúng tôi, và chúng tôi cũng đã chuẩn bị sẵn sàng... Tuy chúng tôi đã khảo sát một vòng xung quanh đây, nhưng không có bất cứ thứ gì đáng ngờ ở gần đây cả.

Sau một lúc, một làn sương kì lạ trông như đang nổi lên từ dưới chân chúng tôi.

“Làn sương này là...”

Nhìn thấy làn sương, Asia rất ngạc nhiên.

“Cái cảm giác này, không nghi ngờ gì nữa. Khi tớ bị bắt bởi Diodora, thiết bị nằm sâu trong ngôi đền đã giam cầm tớ lúc ấy cũng có làn sương kiểu như vậy.”

“...Dimension Lost.”

Kiba nói khi bước qua đây.

“Một trong những Longinus, chẳng phải Sensei và Diodora Astaroth đã nhắc đến thứ này rồi à? Tớ lo sợ đây chính là...”

Kiba khụy người xuống và thử chạm vào làn sương với bàn tay của cậu ấy. Longinus... Đó là một thứ gì đó cũng tuyệt vời như của Vali và Sacred Gear của tôi.

Một thứ gì đó như vậy đã được kích hoạt ở đây ư?

“Này, mọi người ồn cả chứ?”

Một giọng nói từ trên trời. Nhìn lên phía trên, Azazel đang bay trên bầu trời, vỗ những đôi cánh đen của ông ấy.

Ông ấy hạ cánh vào nơi mà chúng tôi đang đứng, và cất đi đôi cánh trong lúc nói.

“Mọi thứ trừ chúng ta đã biến mất hoàn toàn. Đúng hơn là chúng ta đã bị buộc phải dịch chuyển đến một chiều không gian khác và bị phong ấn bên trong ấy... Từ bề ngoài của mọi thứ ở đây thì nơi này là một chiều không gian khác và là một bản sao chính xác của Togetsukyou và những nơi lân cận.”

Thật đấy ư? Không có dấu hiệu gì của sự dịch chuyển lúc này cả. Từ cái lúc mà tôi có cái cảm giác âm âm ấy mà mọi chuyện đã trở nên như thế này – bị dịch chuyển đến nơi đây.

“Vậy nơi này được tạo ra tương tự như sân đấu của ác quỷ phải không nhỉ?”

Tôi hỏi Sensei. Tôi không thể cảm thấy một điểm giống nhau giữa hai thứ này.

“Ah, phải. Kỹ thuật của ba đẳng phái chúng ta có khả năng là đã bị rò rỉ. Nơi này rất có thể cũng áp dụng phương pháp của sân đấu. –thế nên, sức mạnh của làn sương này có lẽ cũng được truyền tải đến khu vực bản sao này. Liệu làn sương của Dimension Lost có khả năng dịch chuyển mọi thứ mà nó bao bọc xung quanh hay không?... Để có thể dịch chuyển ta và những đầy tớ của Rias cùng nhau trong cùng một lúc mà không có bất cứ dấu hiệu báo trước nào... Thật là một Longinus đáng sợ.”

Sensei giải thích. Tôi hiểu rồi, vậy không gian kiểu này thật sự là một áp dụng của kỹ thuật để tạo ra sân đấu. Khả năng mô phỏng của họ có vẻ như cũng tốt như của những ác quỷ.

Bên cạnh tôi, Kunou nói với một giọng run rẩy.

“...Trên bờ vực của cái chết, người hộ vệ sắp chết của mẫu thân đã thông báo rằng họ cũng bị mắc kẹt bởi đồng sương mù này mà không có cảnh báo nào cả.”

Vậy, hiện tượng này là... Bên cạnh đó, cái người sử dụng nó chính là

Linh cảm đáng lo ngại của tôi có vẻ như đã thành sự thật.

Ở phía Togetsukyou, sự xuất hiện của một vài sự hiện diện mới có thể được cảm nhận thấy. Từ làn sương mờ, những hình bóng ấy tiến đến gần và tiết lộ bản thân họ cho chúng tôi.

“Rất hân hạnh được gặp hai người, thủ lĩnh Azazel và Xích Long Đế Vương.”

Cái người đang chào chúng tôi là một chàng trai trẻ với mái tóc đen và mặc một bộ đồng phục trường học.

Bọc xung quanh bộ đồng phục là một thứ gì đó giống với trang phục của người Hán. Đó, được gọi là phục trang kiểu Hán, phải không nhỉ? Trong trường cấp hai, người giáo viên dạy lịch sử rất am hiểu về lịch sử Trung Quốc và giải thích cặn kẽ cho chúng tôi về phục trang của họ. Có vẻ như đây là một loại trang phục dân tộc truyền thống.

Mang theo một ngọn giáo trên tay... ngọn giáo cho ra một cảm giác không mấy dễ chịu. Đây chắc hẳn không phải là một ngọn giáo bình thường.

Chàng trai tóc đen ấy rất trẻ. Hình như trông anh ta chỉ lớn hơn tôi khoảng một đến hai tuổi mà thôi? Không, không thể nào đoán trước chỉ bằng vẻ ngoài được.

Những người bạn đồng hành của anh ta cũng đang mặc những bộ phục trang tương tự với đồng phục trường học. Nam và nữ, cũng tầm độ tuổi học sinh cao trung như tôi.

...Họ tỏa ra một sự hiện diện khá kỳ lạ, khác với ác quỷ và rồng.

Sensei bước lên trước.

“Mấy người chính là đảng phái Hero được đồn đại đấy à?”

Chàng trai trẻ tuổi kia đặt ngọn giáo lên trên vai trong khi trả lời câu hỏi của Sensei.

“Ta là Cao Cao, là con cháu của Cao Cao danh tiếng. Cao Mengde, được ghi chép lại ở Tam Quốc Chí. Thử gì đó giống như vậy.”

Cao Cao—Cao Cao...? Eh, Tam Quốc Chí!? Với một cơn sức mạnh, tôi nhanh chóng hỏi Sensei.

“Sensei, người đó chính là...?”

Sensei không rời mắt khỏi đối phương, và nói với chúng tôi.

“Nghe kĩ đây, mọi người, hãy cẩn thận với ngọn giáo của người đó, Longinus thực thụ. Là một Longinus mạnh nhất, được cho là có khả năng đâm xuyên qua cả Chúa trời. Ta đã không thấy thứ này trong một thời gian dài... Nhưng bây giờ thì nó đã rơi vào bàn tay của khủng bố.”

“—!”

Những lời nói của Sensei làm mọi người kinh sợ. Một mình ông thôi cũng đã đủ thú vị rồi, nhưng tất cả chúng tôi bị sốc và nhìn chăm chăm vào ngọn giáo.

“Đó chính là ngọn giáo thánh mà Seraphim của thiên đàng cũng phải sợ ư...?”

Irina nói, không thể kiềm nén sự run rẩy của bản thân, Xenovia tiếp lời, lầm bầm.

“Tớ cũng có nghe nói về thứ này từ cái ngày còn là một đứa trẻ. Ngọn giáo đã đâm xuyên Jesus. Ngọn giáo mang dòng máu của Jesus – Ngọn giáo tuyệt đối với khả năng đâm xuyên thân thể của Chúa Trời!”

Đó thực sự là một thứ rất mạnh! Tôi nghĩ là có vẻ hội trưởng đã từng nhắc về ngọn giáo này trước đây. Về một thứ gì đó liên quan đến ngọn giáo huyền thoại đã đâm xuyên qua Chúa Kitô. Giờ nghĩ lại thì, thứ này có liên quan mật thiết đến gốc rễ của tôn giáo mà Irina và Xenovia thuộc về. Với những người liên quan đến nhà thờ, có lẽ cũng không sai khi gọi nó là sự tồn tại tối thượng.

“Đó chính là ngọn giáo thánh...”

Bên cạnh tôi, cái nhìn đăm đăm của Asia có vẻ như tập trung vào ngọn giáo, cứ như sự tỉnh táo của cậu ấy bị hút hết, như bị thôi miên vậy—

Clap.

Sensei nhanh chóng che mắt của cậu ấy lại bằng bàn tay của ông ấy.

“Asia, con người với đức tin không nên nhìn chăm chăm vào ngọn giáo đó. Họ sẽ mất đi lương tri đấy. Dù gì thì, đó cũng chính là một trong các Thánh tích cùng với Cây thập giá thực thụ, Chén thánh, những chiếc Đỉnh thánh và Khăn liệm Torino.”

Một cách tức giận, Kunou hét vào chàng trai trẻ mang ngọn giáo – Cao Cao.

“Tên kia! Ta có câu hỏi dành cho người!”

“Arara, cô công chúa nhỏ này, có vấn đề gì vậy? Nếu có thể, tôi sẽ cố trả lời tất cả những câu hỏi của cô.”

Tuy vậy, Cao Cao vẫn nghe có vẻ bình tĩnh, hẳn rõ ràng là biết điều gì đó.

“Người chính là người đã bắt mẫu thân của ta đi ư?”

“Chính xác là vậy.”

Hắn thừa nhận một cách cởi mở. Vậy cuối cùng là do những người này à!

“Người đang định làm gì với mẫu thân của ta?”

“Chúng ta muốn mẫu thân của cô hợp tác với thí nghiệm của bọn ta.”

“Thí nghiệm? Các người đang tính làm gì chứ?”

“Đề ban ước nguyện cho ân nhân của bọn ta, đây chính là tư tưởng chính.”

Nghe thấy điều ấy, Kunou mở cặp răng nanh của em ấy ra, vô cùng tức giận. Đôi mắt của em ấy long lanh dòng nước mắt. Có vẻ như em ấy đang rất giận giữ. Không chỉ là việc mẹ của em ấy bị bắt đi, nhưng bà ấy sẽ bị sử dụng cho một thứ thí nghiệm hiểm ác nào đó.

“Ân nhân... Đó có phải là Ophis hay không? Và tại sao các người lại xuất hiện trước mặt chúng ta?”

Sensei đang tra hỏi một cách lạnh lùng.

“Không, không cần phải che giấu thêm nữa. Bọn ta chỉ quyết định nói lời chào trước thí nghiệm mà thôi. Chúng ta hãy hợp tác một chút đi nào. Ta cũng muốn gặp mặt Thủ lĩnh Azazel và Xích Long Đế Vương huyền thoại nữa.”

...Tên khốn này đúng là có cách với những từ ngữ thật đấy.

Mà nhân tiện, tôi thật sự nổi tiếng đến thế sao? Ah, tuy đúng là tôi đã đánh bại tên thủ lĩnh Cự Quỷ Vương ấy trong tác động của Juggernaut. Chỉ có tôi là không thực sự nhớ nhiều về cảnh tượng ấy thôi.

Sensei tạo ra một cây thương ánh sáng.

“Hãy để cho việc này đơn giản nào. Làm ơn hãy trả lại thủ lĩnh cáo chín đuôi. Chúng ta đang cố gắng hết sức để hợp tác cùng với những yêu quái.”

Nhìn thấy Sensei chuẩn bị cho trận chiến, mọi người tụ họp thành một đội hình và chuẩn bị sẵn sàng. Tôi cũng gọi ra Boosted Gear và bắt đầu bộ đếm Balance Breaker. Và triệu hồi thanh Ascalon –

“Xenovia”

“Cám ơn cậu!”

Xenovia bắt lấy thanh Ascalon và sẵn sàng tư thế.

... Nhân tiện, Rossweisse-san không có ở đây.

“Sensei, Rossweisse-san đâu rồi?”

Sensei thở dài trước câu hỏi của tôi.

“Cô bạn đó cũng dịch chuyển đến nơi này, nhưng cô ấy vẫn còn ngủ tại nhà hàng. Ta đã đặt một lớp lá chắn mạnh lên cô ta, nên tạm thời sẽ ổn.”

V-vậy đó là việc vừa mới xảy ra... Cùng phải, tôi chẳng thể nào nghĩ đến việc chị ấy chiến đấu trong tình trạng say rượu. Tuy nhiên, Sensei, em sẽ chịu trách cho việc hỗ trợ.

Trái ngược với trạng thái cảnh giác của chúng tôi, phe bên kia không có một dấu hiệu chuẩn bị gì cả.

...Họ tự tin đến thế ư? Hay là họ có một thứ vũ khí bí mật gì đó? Dù sao thì, đảng phải Hero đã thu nhập rất nhiều người dùng Sacred Gear. Thật là phiền phức khi phải chiến đấu với những Sacred Gear ấy. Có đủ thứ loại sức mạnh kì dị làm cho mọi thứ rất khó lường. Đó mới chính là điều đáng sợ nhất.

Dù gì thì, chúng tôi cũng không thể cho thấy một dấu hiệu yếu đuối nào được!

—Một cậu bé thấp người đứng bên cạnh Cao Cao. Cao Cao nói với cậu ta.

“Leonardo, ta sẽ để cậu giải quyết những con quỷ này bằng những con quái vật của cậu.”

Chỉ một lời yêu cầu, những cậu bé vẫn vô cảm, và gật đầu nhẹ nhàng. —Ngay lập tức, những cái bóng xuất hiện dưới chân cậu ta và nhanh chóng lan rộng ra xung quanh.

...Tôi có một cảm nhận như đang có thứ gì đó lạnh lạnh đang trườn lên lưng mình. Nên diễn tả thế nào nhỉ, một nỗi sợ hãi nhất định có thể được cảm nhận thấy từ những cái bóng ấy.

Trong lúc những cái bóng lớn dần, nó đạt đến một mức độ bao phủ hoàn toàn Togetsukyou. Chúng lan rộng ra và dần dần có hình dạng!

Tay, chân, đầu, mắt, cái hàm há hốc, đang phân tách ra – không chỉ là một! Mà là mười, không, là hàng trăm!

“Guuuu...”

“Chomp!”

“Gobble!”

Với một tiếng gầm rú chói tai, những con quái vật này xuất hiện từ bên trong những cái bóng!... Những cái bóng cùng với quái vật xuất hiện từ bên trong! Không phải là xuất hiện, có lẽ là được dựng nên, hay “tự tạo” là một cách diễn tả đúng hơn! Những con quái vật với màu da đen và đứng thẳng bằng hai chân. Những phần cơ thể của chúng được xây dựng vững chắc từ những tấm da thô cứng và dày. Chúng cũng có móc vuốt sắc bén và hàm răng trần. Những con quái vật này xếp thành hàng và đứng đầu.

...Đây là gì vậy, sức mạnh của cậu bé đó là...?

Tôi không thể ngừng cái âm thanh khi nuốt nước bọt trong cổ họng mình khi tôi bị sốc bởi sức mạnh của cậu bé đó. Lúc này Sensei nói khẽ.

“Annihilation Maker...”(Kẻ tạo dựng sự hủy diệt)

Annihilation ...? Maker? Maker nghĩa là tạo dựng... phải không?

Cao Cao bật cười khi đáp lời.

“Chính xác, đứa trẻ này mang một trong những Longinus. Một mối nguy hoàn toàn khác so với Longinus thực thụ của ta, tuy vậy nhưng đây vẫn là một Sacred Gear gây chết chóc.”

Longinus—cậu bé này cũng sở hữu một Longinus, một người sử dụng Longinus ư...?

Cái quái gì thế! Đây là một hội chợ Longinus à!? Cơ bản là tôi chẳng biết chút gì về những thứ này, ngoại trừ của Vali và của tôi, vậy là tất cả những sự mở mang mới mẻ này mới nổi phiền phức thực sự...

Và rồi, bộ đếm kết thúc và tôi bước vào trạng thái Balance Breaker! Luồng hào quang đỏ bao quanh tôi dựng thành một bộ áo giáp.

Giờ thì tôi có thể hoàn toàn chiến đấu được rồi, nhưng...

“S-sensei, em có một điều chưa hiểu...”

Hoàn toàn bối rối, tôi hỏi Sensei. Sensei bắt đầu giải thích.

“Giống với em, cậu bé ấy cũng sở hữu một trong những Longinus. Hiện tại thì có tổng cộng mười ba Longinus được xác nhận – Trong Grigori cũng có một số người sở hữu Longinus. Và trong tất cả các Longinus này, thuộc tính của Longinus đẳng gia – nói theo một cách khác, khả năng của nó mang đến sự chết chóc, còn hơn cả Boosted Gear và Divine Dividing.”

“Mạnh hơn cả em?”

“Nếu nói về sức mạnh thuần khiết thì tất nhiên, Boosted Gear của em và của Vali vượt khá xa. Tuy nhiên, nếu như xét về tính năng thì... Sword Birth của Kiba có thể tạo ra vô số quỹ kiếm, điều này em hiểu mà, đúng không?”

“Vâng, vâng.”

“Annihilation Maker cũng tương tự như thế. Nó có khả năng tạo ra vô

số những quý thú. Ví dụ như, những con quái vật to lớn thổi ra lửa và cao 100m mà em hay thấy trên những bộ phim có thể được tái tạo bằng ý chí tuyệt đối. Khả năng tạo ra quái vật bằng trí tưởng tượng. Chẳng phải đó là một thảm họa hay sao? Tính năng này, tùy thuộc vào khả năng của người sử dụng, có thể tạo ra số lượng từ hàng trăm đến hàng ngàn. Giống với Dimension Lost, đây là một lỗi tồi tệ nhất trong hệ thống Sacred Gear. Dimension Lost cũng cực kỳ nguy hiểm và phụ thuộc vào người sử dụng. Một khi làn sương mù đạt đến quy mô của một đất nước, nó có thể dịch chuyển cả một đất nước và con người bên trong vào Vô Thứ Nguyên để bị hủy diệt.”

–! K-không thể tưởng tượng nổi...!

“Cho dù có là cái nào thì chúng vẫn chính là những Sacred Gears tồi tệ nhất!”

Sensei chỉ có thể buột cười một tiếng.

“Mà, cho tới bây giờ, không có cái nào đạt được đến một cấp độ như thế cả, đã từng có một vài lần cận kề trong quá khứ. Tuy nhiên, chưa từng có lần nào mà ba trong số bốn Longinus hàng top lại tụ họp như thế này – Longinus thực thụ, Dimension Lost và Annihilation Maker. Từ thuở khai sinh, những người sở hữu này đã nên chịu sự giám sát bởi những thiên thần sa ngã, thiên thần và ác quỷ... Nhưng hai mươi năm đã trôi qua, chúng ta đã quá bất cần... Hoặc là có ai đó đã cố ý che giấu họ... Nếu so sánh với quá khứ thì phần lớn những người sở hữu Longinus hiện tại cực kỳ khó tìm kiếm.”

Sensei nhìn thẳng vào tôi.

... Vậy về cơ bản, tôi cũng là một trong những người được liệt kê hoàn toàn vào “Sacred Gear nguy hiểm, hãy giết kẻ đó” rồi “Thực ra là không phải” và cuối cùng là “không, đây thực sự là một Longinus!”

Liệu có liên quan gì đến việc này không nhỉ? Sensei tiếp lời.

“Chắc hẳn là có một nguyên nhân nào đó, và cả ảnh hưởng từ những mối quan hệ diễn ra ở lứa tuổi hiện nay? Có thể nói là những Sacred Gear Longinus đời đầu là một lỗi của hệ thống. Đổi lại, những Longinus này có một sự phát triển đầy biến động của chính nó, vượt qua cả dự đoán của chúng ta? Tuy rằng đây chỉ là một giả thuyết đầy hứa hẹn nhưng lại không cường điệu... Quan sát sự phát triển của Ise, làm ta cảm thấy như tất cả những Longinus hiện tại trong một nhóm đang trải qua những sự thay đổi đáng kinh ngạc... Lỗi liếc các thứ ư, không, sự tiến hóa? Dù gì đi nữa, tuy là cũng tính cả ta, có lẽ những người chịu trách nhiệm nghiên cứu và duy trì hệ thống này đã

quá ngây thơ ư? Michael, Sirzechs.”

Sensei có vẻ như đã bắt đầu một đoạn độc thoại không hồi kết.

Nhưng dù có nhìn như thế nào đi chăng nữa, chẳng phải một Sacred Gear với khả năng tạo ra quái vật thật sự kì lạ và nguy hiểm ư? Và nó được diễn tả như thế nó nguy hiểm hơn hẳn Sacred Gear của tôi! Điều đó cũng còn phụ thuộc vào người sử dụng nữa, nó có khả năng tạo ra những quái vật như Long vương – Tannin-ossan và Fenrir, con sói quái dị đó với một quy mô hàng loạt! Sự hủy diệt! Thế giới sẽ bị hủy diệt!

“Sensei, vậy những Sacred Gear chết chóc này có những điểm yếu gì vậy?”

Nếu như Boosted Gear và Devine Dividing có điểm yếu thì chắc hẳn là...?

“Nào cơ thể của người sở hữu – Tất nhiên là cũng có trường hợp khi mà phần cơ thể cực kì mạnh, nhưng nó vẫn chưa thể so sánh với mối nguy đến từ Sacred Gear. Người sở hữu Annihilation Maker hiện tại vẫn còn đang trong giai đoạn phát triển. Nếu cậu ta đã thành thực thứ này thì bây giờ chúng đã gửi những binh đoàn quỷ thú đến tất cả các đẳng phái rồi. – Cách duy nhất để hạ gục cậu ta là đưa cậu ta ra khỏi chuyện này ngay lúc này, trước lúc trưởng thành.”

Cao Cao cười một cách chế giễu khi nghe lấy những lời nói của Sensei.

“Arara, có vẻ Annihilation Maker đã bị đoán ra rồi. Đúng như ông nói đấy: Thủ lĩnh những thiên thần sa ngã. Đứa trẻ này vẫn chưa trưởng thành về trí tưởng tượng và hiệu suất — ngoại trừ việc cậu ta tập trung vào một đặc tính duy nhất. Những quái vật nhắm vào điểm yếu của đối phương — những Antimonster. Những quỷ thú hiện tại chính là những quỷ thú khắc chế ác quỷ.”

Cao Cao chỉ ngón tay vào một cửa hàng ở đây.

Một quái vật mở rộng miệng—

Bzzzzzt!

Một tia sáng xuất hiện. Và ngay lúc ấy—

Boom...!

Cửa hàng ấy bị thổi bay bởi một vụ nổ kinh hoàng!

“Đòn tấn công từ ánh sáng – đây là!”

Giữa những ngọn gió mạnh mẽ phát ra từ vụ nổ. Sensei gầm lên một cách giận giữ.

“Cao Cao, tên khốn kiếp! Người đã gửi sát thủ đến tất cả đảng phái lớn để thu thập dữ liệu cho những Antimonster ư!”

“Ông mới chỉ đúng một nửa thôi. Chẳng phải đã có những thành viên mặc đồ đen trong số những Sacred Gear mà bọn ta đã gửi đến hay sao?”

Phải rồi! Những chiến binh mặc đồ đen! Những thứ gổm giếc bị phân tán thành những làn sương khi bị đánh trúng!

“Đó cũng chính là những quái vật được tạo ra bởi đứa trẻ này. Những thứ ấy cố tình nhận những đòn tấn công từ các đảng phái – thiên thần, thiên thần sa ngã, ác quỷ, rồng, và thần thánh từ tất cả cách thần thoại. Tuy là chúng đã bị xóa sổ, nhưng chúng đã thu thập được rất nhiều dữ liệu quý giá cho Sacred Gear của đứa trẻ này.”

“—Những tên mặc đồ đen kì lạ đó được dùng để thu thập dữ liệu ư!”

“Không chỉ số lượng những con người sở hữu Balance Breaker đang tăng lên, mà sự phát triển của những antimonster cũng được nâng cao. Nhờ điều này, những antimonster nhắm vào ác quỷ, thiên thần và rồng đã được tạo ra. –Với số lượng ở mức tối đa, những antimonster chống ác quỷ có khả năng tạo ra ánh sáng ngang hàng với một thiên thần trung cấp.”

Thu thập dữ liệu cho antimonster đồng thời tăng cường số lượng Balance Breaker trong số những người sở hữu Sacred Gear.

...Hắn ta cố cho thấy sự chuẩn bị của chúng tốt đến thế nào, hay là chúng thông minh đến thế nào ư? Những con người này, họ nguy hiểm một cách không giới hạn!

Sensei liếc nhìn với sự khinh miệt rồi ngay lập tức bắt đầu cười.

“Nhưng Cao Cao, điều đó có nghĩa là người vẫn chưa thể tạo ra Sát thần thú.”

“...”

Cao Cao không phủ nhận lời nói của Sensei.

“Làm thế nào mà thầy lại biết được?”

Sensei trả lời tôi với một giọng mệt mỏi.

“Nếu chúng có thể thì chúng đã làm từ lâu rồi. Và rồi bọn chúng cũng sẽ sử dụng những quái thú đó với chúng ta. Chẳng có lý do gì mà chúng lại không thử dùng nếu như chúng có đủ nguồn lực để phát động đồng thời những đợt tấn công vào các đẳng phái khác nhau. Và không ai biết được thế giới sẽ thay đổi như thế nào khi các vị thần từ các thần thoại khác nhau bị giết. – Vào thời điểm này đây, bọn chúng vẫn chưa thể tạo ra những quỷ thú sát thần. Dù rằng đây là tất cả những gì mà chúng ta biết được, đây vẫn là những thông tin quan trọng.”

Tôi hiểu rồi! Chúng không hề sở hữu những quỷ thú sát thần! Ah, nhưng một thứ như thế thật sự tồn tại ư. Hình ảnh của con sói không lồ đó chợt xuất hiện trong suy nghĩ của tôi.

Cao Cao chìa mũi giáo vào chúng tôi.

“Nếu là một vị thần thì ta sẽ giết kẻ đó với ngọn giáo này. Đến đây nào, trận chiến bắt đầu – ngay bây giờ.”

Đây là một lời tuyên bố chiến tranh—

“Gobble!”

Tạo ra những tiếng gầm rú đáng sợ, những antimonster nhào về chúng tôi! Kiba và Xenovia đứng vào tiền tuyến.

“Kiba, hãy tạo cho tớ một thanh thánh kiếm.”

“Hiểu rồi. Dù gì thì cậu cũng hợp hơn với style song kiếm.”

Kiba nhanh chóng tạo ra một thanh kiếm trên tay mình và nhắm nó vào Xenovia, cái người đã bắt đầu tiến lên trước.

Bắt lấy thanh thánh kiếm trong không trung, Xenovia nắm lấy nó cùng với thanh Ascalon và nhào thẳng vào đội quân của địch!

Bị chém bởi những đòn tấn công càn quét của Xenovia, một số lượng lớn antimonster bị tiêu diệt một cách dễ dàng! Đúng là loại sức mạnh của quân Hiệp sĩ! Sức mạnh xuyên phá này thật không thể tin nổi!

Ah, một quái vật mở miệng ra và khai hỏa một chùm tia ánh sáng—

Bzzzt!

Tia sáng gần đến nơi của Xenovia, nhưng Kiba đã làm chệch hướng của tia sáng ấy bằng thanh thánh-quỷ kiếm. Đẩy nó vào một tòa nhà ở xa, làm tòa nhà sụp đổ.

“Nếu là cấp độ ánh sáng này thì chúng sẽ ổn miễn là không bị bắn trúng.”

Đúng là một quân Hiệp sĩ đẹp mã tuyệt vời! Đúng vậy! Sở hữu một tốc độ thần thánh, sẽ chẳng có vấn đề gì miễn là Kiba không bị bắn trúng!

“Không, hãy cứ giết hết bọn chúng trước khi chúng kịp bắn chúng ta.”

Chém và nghiền nát những con quái vật với ascalon và thanh thánh kiếm, Xenovia trả lời như vậy.

Tuy cả hai đều là Hiệp sĩ, nhưng cách chiến đấu của họ thì khác nhau hoàn toàn! Và những triết lý của hai người họ nghe đều đúng!

“Cao Cao, người có muốn bị hạ gục bởi ta hay không?”

Sensei lấy ra viên ngọc rồng – viên ngọc quý của Fafnir, và toàn thân của ông ấy được bao bọc trong một bộ giáp vàng óng từ Sacred Gear nhân tạo ấy. Cùng lúc đó, ông ấy giang rộng 12 chiếc cánh đen và nhào thẳng vào Cao Cao một cách nhanh chóng.

“Thật là một niềm vinh dự! Được chiến đấu với thủ lĩnh những thiên thần sa ngã được ghi chép trong kinh thánh!”

Cao Cao hạ cánh lên ven bờ sông Katsura, một khuôn mặt mỉm cười không chút sợ sệt, hấn ta giờ cao ngọan giáo thánh – Phần đầu của Longinus thực thụ mở ra và giải phóng một luồng hào quang vàng, tự tạo dựng thành một phần lưỡi giáo!

Ngay lúc nó mở ra, có cảm giác như có một bầu không khí đang rung chuyển.

...Thứ này chỉ có thể diễn tả như là một thứ thần thánh và oai vệ! Chỉ liếc nhìn vào đó một chút cũng đủ làm cơ thể tôi trở nên căng thẳng và ngộp ngạt! Ngay cả là đối với người không phải là một tín hữu, ảnh hưởng từ ngọn giáo đó mạnh đến thế ư?

Crash...!

Ngay lúc ngọn giáo ánh sáng của Sensei chạm vào ngọn giáo thánh

của Cao Cao, những chấn động mạnh mẽ được tạo ra! Sự va chạm này đã tạo ra những đợt sóng và rung động mạnh trên dòng sông Katsura, làm nước bắn tung tóe! Những giọt nước rơi xuống Togetsukyou như một trận bão kinh hoàng vậy.

Trong lúc Sensei và Cao Cao đang tấn công lẫn nhau và tiếp tục trận chiến, họ dần dần di chuyển về phía hạ lưu con sông dọc theo bờ.

Em sẽ để Cao Cao lại cho thầy, hãy cùng giải quyết đám còn lại nào!

Ưu tiên hàng đầu chính là chiếc chìa khóa cho đội hình chiến đấu của nhóm chúng tôi – xây dựng phòng tuyến cho Asia, người chịu trách nhiệm cho việc hồi phục sinh lực. Bình thường thì đội của chúng tôi có hội trưởng là chỉ huy và Akeno-san thì hỗ trợ chị ấy đồng thời cung cấp hỏa lực đàn áp, Koneko-chan thì cung cấp cả công kích lẫn hỗ trợ, và Gasper đứng ở vị trí trinh sát và hỗ trợ. Ngay cả sự oanh tạc tầm xa của Rossweisse-san cũng không có ở đây.

Nhưng chúng tôi vẫn có Sensei và thiên thần Irina cung cấp những đợt công kích rất mạnh, sự cân bằng trong đội hình của chúng tôi đã bị phá vỡ bởi sự vắng mặt của 5 người kia. Chúng tôi cần một đội hình mới.

Kunou cũng phải được bảo vệ bằng bất cứ giá nào. Ở nơi này, em ấy quan trọng hơn chúng tôi nhiều. Em ấy nên được xếp ở phía sau Asia.

Có nên cho Xenovia làm tiên phong hay không –

... Suy nghĩ kĩ lưỡng nào, suy nghĩ kĩ lưỡng, suy nghĩ kĩ lưỡng! Những từ ngữ như “Tôi không hiểu” hay “tôi không thể làm được” là không phù hợp đối với một vị Vua tương lai! Nếu là Hội trưởng, chị ấy sẽ hành động như thế nào nhỉ? Chị ấy sẽ làm gì vào những lúc như thế này? Tốt hơn hết là tôi nên suy nghĩ thật kĩ lưỡng!

Ooooooooooh...! Vất kiệt trí thông minh của mình, cuối cùng tôi cũng nghĩ ra một chiến thuật!

“Xenovia! Cậu sẽ bảo vệ cho Asia và Kunou! Còn nữa, hãy dùng hào quang thần thánh để thổi bay bất cứ kẻ địch nào lại gần!”

Tôi ra lệnh cho Xenovia! Tuy rằng tớ không phải là hội trưởng, nhưng làm ơn, Xenovia, hãy lắng nghe tớ đi!

“—Hiểu rồi!”

Oh oh! Xenovia đã trả lời tôi, và nhanh chóng rút lui để bảo vệ cho

Asia!

Nghĩ lại một lần nữa! Hội trưởng sẽ làm gì nếu chị ấy ở đây nhỉ? Tuy đây là một cuộc đụng độ bất ngờ, nhưng đây vẫn là một trận chiến thật sự! Tôi cần phải sử dụng đến mức tối đa khả năng của một học viên năm hai ở đây!

Những tế bào não đáng thương của tôi bắt đầu làm việc với tốc độ cao một lần nữa!

Spurt! Mũi của tôi đang chảy máu từ việc suy nghĩ quá nhiều!...? Chảy máu mũi ư, Vậy việc bị chảy máu mũi trong những trường hợp không liên quan đến những thứ gọi tình là hoàn toàn có thể ư!

Đối phương của chúng tôi đã bố trí những antimonster khắc chế ác quỷ. Dù chúng tôi có tránh né những đòn tấn công của chúng như thế nào đi chăng nữa, thiệt hại vẫn sẽ rất lớn nếu một đòn đánh của chúng trúng đích.

Ngay lập tức, khả năng của Kiba chớp lên trong suy nghĩ của tôi.

“Kiba! Cậu có thể tạo ra những thanh quỷ kiếm hút ánh sáng phải không?”

“Eh? Phải, –tớ hiểu rồi!”

Kiba nhanh chóng hiểu câu hỏi của tôi. Thật ấn tượng đấy Kiba!

Dưới chân Kiba xuất hiện một vài thanh hắc kiếm mà cậu ấy từng dùng khi đấu với Freed trong trận chiến với Raynare, và cậu ấy ném chúng cho những đồng đội ác quỷ của mình!

“Những thanh gươm này chỉ có phần cán trong trạng thái bình thường! Cậu phải truyền sức mạnh ác quỷ vào chúng để tạo thành một thanh hắc kiếm!”

Kiba bổ sung thêm. Cùng lúc ấy, tôi ra lệnh.

“Xenovia, trong lúc nguy hiểm, hãy dùng thứ này như một tấm khiên hấp thụ ánh sáng. Asia, tuy là cậu không quen sử dụng gươm, nhưng hãy cứ giữ lấy nó! Vẫn tốt hơn là không có gì mà!”

“Tớ hiểu rồi, Ise!”

“Được, được!”

Xenovia và Asia trả lời tôi! Xenovia cất phần cán kiếm vào túi. Cậu ấy

sẽ sử dụng nó trong trường hợp khẩn cấp!

Tôi nắm lấy thanh gươm của Kiba.

“Này Ddraig. Hãy áp dụng sức mạnh của thanh gươm này vào chiếc găng sắt.”

[Một hành động liều lĩnh như thế này có thể gây hại đến mạng sống của cậu... Nhưng trong trường hợp này, có lẽ sẽ ổn trong một thời gian ngắn. Đừng có làm quá mức đấy.]

“Thế là đủ rồi, tôi sẽ đặt nó vào chiếc găng sắt, nơi mà Ascalon đã được rút ra!”

Tôi đặt thanh hắc kiếm hút ánh sáng vào chỗ để của Ascalon! Ngay lập tức – Thứ gì đó trông như một tấm khiên bóng tối xuất hiện trên chiếc găng sắt bên trái. – nó hoạt động rồi!

Thứ này sẽ cung cấp một mức độ phòng thủ ổn định. Tiếp theo là—!

—thiên thần Irina!

Tôi quay sang Irina.

“Irina! Xin lỗi, nhưng liệu cậu có thể thay thế vị trí của Xenovia ở tiền tuyến cùng với Kiba không? Là một thiên thần, ánh sáng không phải là một điểm yếu của cậu mà phải không?”

“Tuy là thiên thần vẫn có thể bị thương bởi ánh sáng, nhưng đó không phải là một điểm yếu nghiêm trọng như là của ác quỷ. – Hiều rồi! Tớ-tớ sẽ làm! Tớ chính là quân Át của Michael-sama!”

Irina vỗ đôi cánh trắng tinh của mình và bay đến vị trí tiền tuyến lúc này của Xenovia.

Triệu hồn thanh gươm ánh sáng, Irina phóng đến hai bên tả hữu từ bầu trời, làm tan rã đội hình của những antimonster, rồi tìm cơ hội để tiêu diệt chúng trong một phát đột kích từ trên không.

...Tuyệt! Tuy rằng những chiến thuật có hơi phức tạp. Nhưng tôi đã ra lệnh cho tất cả mọi người rồi! Tôi đã không phạm thời gian khi quan sát những hiệu lệnh của hội trưởng từ bên cạnh chị ấy! Tiếp theo là tôi! Vị trí ở giữa nhóm tấn công của Kiba và nhóm phòng thủ của Asia – vị trí trung tuyến!

“Asia, hãy phong cấp tớ lên Tượng!”

“Được!”

Ngay khi tôi nói và nhận được sự chấp thuận từ Asia, tôi trở thành quân Tượng! Giới hạn của lượng quỹ lực thẩm hại trong tôi giờ đã được tăng cường. Lý do mà tôi chọn quân Tượng là để tập trung cho những phát Dragon Shot!

Hãy nằm mùi của nó đi nào! Tôi biết rõ thứ gì đã được cất giấu kĩ bên trong khả năng của thứ quỹ lực này, những đòn tấn công vụng về của sự tập hợp ma thuật thuần khiết – Nếu xét về sức mạnh thuần khiết thì chúng không tệ một chút nào!

“Đi thôi! Khai hỏa Dragon Shot!”

Doooo! Dooooooooonn! Doooo!

Trong lúc sử dụng tám khiên bóng tối, tôi oanh tạc những antimonster và đảng phái Hero bằng một đợt bắn phá trong quy mô ma lực tầm trung!

Tuy là những thành viên của đảng phái Hero đều né được, nhưng rất nhiều antimonster đã bị bắn trúng bởi những đòn tấn công ấy và đã bị tiêu diệt! Cùng lúc ấy, tám khiên bóng tối hấp thụ luồng ánh sáng được bắn ra từ kẻ địch! Thật tuyệt hảo!

Một chùm tia sáng nhắm vào Kunou cũng đã bị chệch hướng bởi một phát bắn dragon.

“Kunou! Em hãy dừng lùi lại một chút!”

“E-em xin lỗi.”

Nếu cô công chúa của Kyoto bị thương, chuyện sẽ trở nên nghiêm trọng. Dù gì thì em ấy vẫn chỉ là một cô gái nhỏ mà thôi, không thể nào để em ấy bước vào trận chiến này được.

Xenovia cũng tấn công từ phía sau, sử dụng những xung đập của thanh thánh kiếm để nhắm vào những antimonster ở phía trước.

Nhận phải những đòn tấn công của Xenovia và của tôi, đội hình của những antimonster nhanh chóng tan rã.

Tuy nhiên, những cái bóng khuấy động dưới chân cậu bé kia và tạo đi tạo lại những con quái vật mới. Chết tiệt! Không có cái kết cho việc này ư? Nhưng chúng tôi không thể từ bỏ được!

Đề sản xuất ra hàng loạt những thứ này, chắc hẳn là vẫn có giới hạn

về sức chịu đựng và sự tập trung! Nhưng tốc độ của cậu bé này thì thật là quá nhanh!

Thỉnh thoảng vẫn có một vài đòn tấn công từ lũ antimonster trúng chúng tôi, nhưng Asia có thể hồi phục nó ngay lập tức, thế nên đây không phải là vấn đề.

Phải, Asia chính là đường sống còn của chúng tôi! Asia quả là tuyệt vời!

...Chỉ gửi đám antimonster để đánh với chúng tôi, những tên khốn từ đảng phái Hero kia vẫn chẳng làm gì ngoài tránh né những đòn tấn công. Điều này làm tôi tức điên! Chẳng lẽ chúng định để lũ quái vật đánh và chỉ đứng ngoài nhìn thôi ư?

–Ngay lúc tôi nghĩ về điều này khi đang khai hỏa những phát Dragon Shot. Một vài hình thể mở ám đột nhiên phóng nhanh về phía tôi! Nhưng cô gái mặc đồng phục. Những bộ quân áo đó là là đồng phục của đảng phái Hero à?

“Hãy để chúng tôi xử lý Xích Long Đế Vương!”

Những ngọn giáo – cùng với những thanh gươm lóe lên một thứ ánh sáng ớn lạnh khi họ đang tấn công tôi.

“—Dừng lại ngay, Phụ nữ không thể chiến thắng trước Xích Long Đế Vương.”

Được cảnh báo bởi một người đàn ông trông cao quý với mái tóc trắng và một vài thanh gươm được treo ở thắt lưng.

Hmph, đúng là thế. Những cô gái không thể nào hạ gục được tôi! Tôi nhanh chóng tập trung ma thuật vào não của mình, đây là một trong số một vài loại ma thuật mà tôi có thể sử dụng...

“Véu, hãy phóng thích tiếng nói của các người! Bilingual!”

Tôi giải phóng ma thuật về phía của những cô gái, và ngay lập tức, một không gian bí ẩn được triển khai cùng với tôi ở giữa! Kỹ thuật này thật là hoàn hảo!

“Đến đây nào, véu của các cô gái! Hãy để ta nghe suy nghĩ của các người!”

Những bộ véu bắt đầu nói thành tiếng mà chỉ có thể được nghe bởi tôi và Ddraig!

“Hãy dùng mỗi nhử để chế nhạo hấn ta rồi tấn công cùng một lúc.”

Ah, vậy là họ đang lên kế hoạch cho một đòn tấn công gọng kìm.

“Tôi sẽ tấn công từ bên phải.”

Người này từ bên phải!

“Tôi sẽ tấn công trực diện.”

Người này sẽ nhào thẳng vào tôi!

Muahaha! Lắng nghe tiếng nói của những bộ ngực, tôi có một cảm giác thật thông suốt! Hmph, hãy để ta đọc thông suốt những bộ ngực này!

“Yo! Ho!”

Tôi đã tránh né tất cả những đòn tấn công của họ!

“Không thể nào! Làm cách nào mà hấn lại biết được tất cả các bước di chuyển của chúng ta chứ!?”

Một người trong các cô gái rất ngạc nhiên.

“Không đời nào, làm sao mà chúng ta lại bị đọc như vậy được chứ! Không hề có bất cứ sự mở đầu nào trong đòn tấn công phối hợp của chúng ta!”

Tôi biểu lộ một nụ cười cực kì nhảm chán về phía những cô gái đang ngạc nhiên kia.

“Tất nhiên là có thể rồi! Hãy để ta bộc lộ nó! Những bộ vêu của các người! Dress Break!”

Tôi hét to tên gọi của kỹ năng này! Phải, Trong khi tránh né những đòn tấn công thì tôi đã chạm được vào họ rồi, cùng với những bộ quần áo của các người!

Với những âm thanh “papaba”, trang phục của họ bị thổi bay thành từng mảnh một cách hoành tráng!

“I-iyaaaaaaaah!!”

“Hấn ta đã niệm một thần chú lên trên quần áo của chúng ta... Chúng đã biến mất hết rồi!”

Những cô gái hét lên trong lúc cố gắng che đi thân thể trần truồng của mình! Woohoo! Tất cả mọi người đều đã luyện tập rất tốt, quả là một kích thước vàng mà! Oh, máu mũi... cơn chảy máu mũi lại bắt đầu rồi...!

Vượt qua cơn xấu hổ, những cô gái chạy vào bên trong một căn nhà ở gần đó.

Hmph, chừng nào đối phương còn là nữ giới thì bàn tay này và cả cái sự ảo tưởng này sẽ không ngừng nghỉ! Ở cái nơi nào mà bạn lại có thể tìm thấy một thời điểm tuyệt vời để đánh bại kẻ địch với những kỹ năng thần thánh này chứ! Bilingual và Dress Break là bất khả chiến bại!

“Thật là một kỹ năng khiêm nhã! Em chưa bao giờ thấy thứ gì bàn tiện đến như thế này...”

Kunou hoàn toàn bị sốc bởi những kỹ năng của tôi. Được miêu tả bởi một cô bé như vậy. Có cảm giác như tôi vừa nhận một đòn đánh lớn vào lòng tự trọng của bạn thân vậy.

“Thật đúng là bất khả thi cho nữ giới chiến thắng trước Xích Long Đế Vương!. Trừ khi họ có một tinh thần đánh thép và khả năng phớt lờ đi sự xấu hổ... Đúng là quá khó đối với những cô gái trẻ. Thật không hổ danh là Vưu Long Đế Vương, giờ đây tôi đã chứng kiến những kỹ năng vưu huyền thoại. Nhưng chúng vô dụng đối với đàn ông.”

Người đàn ông thanh lịch lên tiếng. Tuy... đó là những lời phân tích điềm tĩnh, nhưng nó vẫn làm tôi cảm thấy thật nhục nhã. “Ai mà lại muốn dùng nó lên đàn ông chứ!?”

Tôi gượng ép đáp trả! Người đàn ông mỉm cười như cảm thấy rất thích thú vậy!

Người đàn ông ấy mỉm cười và quay sang những người còn lại trong đảng phái Hero!

“Mọi người hãy cẩn thận. Hẳn ta chính là Xích Long Đế Vương. Là người ít tài năng nhất trong lịch sử và thiếu thốn sức mạnh – Tuy nhiên, hẳn không lạm dụng sức mạnh và là một Xích Long Đế Vương nguy hiểm, một người mà không bị mất kiểm soát. Nằm giữ một thứ sức mạnh vĩ đại trong tay nhưng lại không bị rơi vào sự ngạo mạn của bản thân, là một người không sợ bất cứ thứ gì. Đừng có bất cẩn.”

...

Đấy thật là xấu hổ quá, thật nhiều lời khen ngợi.

“...Được mô tả như thế bởi kẻ địch.”

Phải, đây là lần đầu tiên tôi nhận được lời khen từ kẻ địch của mình. Không, đây cũng không hẳn là một lời khen ngợi, nó giống với một lời nhắc nhở hơn... Nhưng đây vẫn là lần đầu tiên.

Người đàn ông nghiêng đầu nhẹ khi nghe thấy những lời nói của tôi.

“Thế à? Xích Long Đế Vương hiện tại, trong góc nhìn của chúng ta, người nguy hiểm hơn những gì mà bản thân người nhận thấy đấy. Tương tự, người bạn đồng hành của người – Vali cũng như thế.”

Có cảm giác như tôi đang ngồi trong thế gọng kìm vậy! Chuyện gì đang xảy ra thế này, đây là lần đầu tiên! Tuy Sairaorg-san cũng đã từng có lời khen ngợi tôi, nhưng ngay cả những tên khủng bố cũng nói vậy thì ...

Những anh chàng này không khinh thường tôi, họ mưu mô xảo quyệt một cách đặc biệt!

“Tiếp theo thì, ta đoán là đã đến lúc hành động rồi.”

Người đàn ông tiến một bước về phía trước, và khai triển thanh gươm trên thất lưng.

“Thật hân hạnh khi được gặp mọi người lần đầu tiên, những đây tớ của nhà Gremory. Tôi là Sig, thuộc dòng dõi của anh hùng Siegfried. Những người đồng đội gọi tôi là Siegfried. Gọi tôi như thế nào là tùy vào mọi người.”

Người đàn ông lịch thiệp trắng trẻo kia – khuôn mặt của Siegfried làm Xenovia nhận ra thứ gì đó khi cậu ấy trở nên bị sốc và ngạc nhiên.

“...Tớ cảm thấy như mình đã gặp anh ở đâu đó rồi. Có đúng là như vậy hay không?”

Đến câu hỏi của Xenovia, Irina gật đầu.

“Phải, chắc hẳn là thế rồi. Từ rất nhiều thanh quý kiếm đeo ở thất lưng kia, không còn nghi ngờ gì nữa.”

...? Chuyện gì đang xảy ra vậy? Vì anh ta có một mái tóc trắng, tôi chỉ có thể được gợi nhớ về kẻ ấy – Freed.

“Chuyện gì đang xảy ra vậy, hai cậu? Các cậu biết điều gì đó về anh

chàng đẹp mã trông giống như một Kiba trắng kia ư?”

“Kiba trắng ư... Cậu đi hơi xa rồi đấy, Ise-san.”

Đừng nói thế chứ Kiba. Đó chỉ là ví dụ thôi mà.

Xenovia trả lời nghi vấn của tôi.

“Người đó là một thầy trừ tà – từng là đồng nghiệp của tớ và Irina. Là một chiến binh hàng đầu trong các tín đồ Công giáo, Tin Lành và các nhà thờ Chính thống giáo. ‘Quý Đệ Sig’. Anh ta có mái tóc trắng như của Freed bởi vì họ được huấn luyện trong cùng một tổ chức. Đó hình như là tác dụng phụ của một thí nghiệm nào đó.”

–! Thầy trừ tà! Một người có liên quan đến nhà thờ! Vậy là, anh ta cũng tương tự như Freed ư? Nghĩ về tên đó làm tôi muốn phát bệnh.

“Sig-san! Anh đã phản bội nhà thờ – phản bội cả thiên đàng ư!?”

Irina hét lên. Đôi môi của Siegfried uốn cong một cách vui vẻ.

“Ta đoán cô có thể gọi đó là phản đoán. Giờ đây ta thuộc về Khaos Brigade, đó là lý do đấy.”

Nghe thấy những lời nói ấy, Irina trở nên phẫn nộ.

“...Tại sao! Phản bội lại nhà thờ và tham gia vào một tổ chức tội ác dẫn đường đến khổ kiếp vĩnh cửu!”

“...Điều này đang làm tai của tôi đau đấy.”

Siegfried cười.

“Vậy thì có sao chứ? Ngay cả khi có sự vắng mặt của ta thì nhà thờ vẫn có những chiến binh mạnh nhất. Miễn là những người đó vẫn ở lại, sự mất mát đi ta và người sử dụng Durandal Xenovia vẫn có thể được che đậy. Tuy nhiên, ai mà lại có thể đoán được cái người đó lại trở thành ứng cử viên Joker cho các thánh hữu chứ? –Dù sao thì, nói nhảm vậy đủ rồi, chẳng phải những kiếm sĩ các người rất có khả năng hay sao? Người sử dụng Durandal Xenovia, Irina, quân Át của Michael – thủ lĩnh những thiên thần, và Kiba Yuto của thánh quý kiếm.”

Thách thức các kiếm sĩ – không, là ba người có liên quan đến nhà thờ, thanh gươm trong tay Siegfried bắt đầu thu thập quý lực.

...Thanh gươm này phát ra những xung lực cực kỳ khó chịu. Quý

kiếm ư? Có cảm giác như nó khá giống với khả năng tạo ra kiếm của Kiba.

–! Đột nhiên, thanh thánh quỷ kiếm của Kiba chém với tốc độ thần thánh.

Chặn lại hoàn toàn nhất chém của thanh thánh quỷ kiếm, không có bất kì thiệt hại nào với thứ quỷ lực khó chịu tập trung tại thanh gươm của Siegfried.

“Quỷ kiếm Đế Vương Gram. Với thứ quỷ lực mạnh mẽ nhất, đòn tấn công từ thanh thánh quỷ kiếm chẳng là gì cả.”

Hai người họ bước vào trận đấu cận chiến... Cũng đã một thời gian từ cái lần cuối cùng mà tôi chứng kiến Kiba chiến đấu một cách dữ dội với một ai đó như thế này!

Hai người họ nhanh chóng rút lui và chuẩn bị tư thế. Ngay lập tức, họ bắt đầu chặt chém dữ dội, tạo ra những tia lửa ở mọi nơi.

“...Một trận đấu cho Kiba... Không!”

Dần dần, Kiba trở nên bị đàn áp, và những biểu cảm hiểm thấy có thể được phát hiện trên khuôn mặt của Kiba! Tốc độ thần thánh của Kiba đã bị – bắt được! Với các bước di chuyển và tốc độ chém nhanh hơn cả mắt thường, đối thủ vẫn giữ vững sự điềm tĩnh và thực tế là cả đáng vẻ nữa. Hẳn ta có thể hoàn toàn nhìn xuyên suốt cái tốc độ như vậy ư...!

Ngay cả khi cậu ấy giả bộ tấn công, không một mảnh giả mạo nào của Kiba thành công trong việc nhử mồi Siegfried!

Mặt khác, hẳn ta dùng tối thiểu các bước di chuyển cần thiết để tránh né những đòn tấn công của Kiba. Khi hẳn bắt đầu công kích với thanh quỷ kiếm trên tay, Kiba phải né với đầy sự chú ý, không còn chỗ nào để phản kích nữa!

...Ngay cả Kiba trong Balance Breaker cũng bị chiếm ưu thế ư...!

Một người trong đẳng phái Hero giải thích với tôi, hiện vẫn đang kinh ngạc.

Trong tổ chức của bọn ta, tuy rằng họ ở trong các phe phái riêng biệt, ‘Thánh kiếm hoàng gia’ Arthur và ‘Quỷ kiếm đế vương’ Siegfried đều trứ danh như nhau. Thánh quỷ kiếm Kiba không thể nào so bì với họ.”

Ngang với Arthur đó ư? Người đó, cái người dễ dàng chơi đùa với đứa con của Fenrir! Vậy lúc này Kiba—

Tuy là tôi rất lo lắng, ai đó đã xuất hiện và tham gia vào trận so tài của họ – Xenovia.

Chắc chém không do dự từ một bên, cậu ấy bắt đầu hỗ trợ cho Kiba.

“Xenovia!”

“Kiba! Cậu không thể chiến thắng một mình đâu! Ngay cả khi chống lại ý muốn của cậu, tớ vẫn phải tham gia!”

“...Uh, cảm ơn cậu!”

Vào lúc này đây, Kiba đặt niềm tự hào của một kiếm sĩ sang một bên, và tấn công đồng loạt cùng với Xenovia.

“Tớ cũng sẽ tham gia!”

Từ rìa ngoài, Irina cũng bước vào trận chiến, tạo thành bộ ba trong một tình huống.

Song kiếm Xenovia, thánh quỷ kiếm Kiba, Gươm ánh sáng Irina, cả ba người họ tấn công cùng một lúc!

Không còn có thể bắt được tốc độ của những lưỡi gươm với đôi mắt của tôi nữa khi bốn người họ chiến đấu một cách dữ dội... Nhưng ngay cả khi phải chiến đấu với ba đối thủ một lúc, Siegfried vẫn chỉ sử dụng duy nhất một thanh kiếm!

Tốc độ thần thánh của Kiba đã tạo ra ảo ảnh khi cậu ấy liên tục thử làm gián đoạn những đòn tấn công của Siegfried từ góc mù. Từ phía trên, Xenovia đang chém xuống với một luồng hào quang thần thánh to lớn! Hơn thế nữa, Irina đang lượn xuyên qua bầu không khí rất nhanh khi cậu ấy đẩy thanh gươm ánh sáng tới phần mu bàn tay của Siegfried!

Đòn tấn công đồng loạt—!

Chiến thắng là điều chắc chắn. Tuy nhiên, Siegfried xoay bàn tay của mình và chặn đứng đòn tấn công của Irina một cách bình thường mà không cần phải xoay đầu về phía sau!

Cùng lúc ấy, hắn ta rút một thanh gươm khác từ thắt lưng với cánh tay còn lại.

Trong một tia sáng màu bạc – một thanh kiếm đang chém xuống của Xenovia đã bị bẻ!

Đó chính là thanh thánh kiếm mà Kiba đã tạo ra! Với một âm thanh như tiếng thủy tinh vỡ, nó đã bị phá hủy!

Siegfried nói một cách điềm tĩnh.

“—Balmung. Đây chính là sức mạnh từ một nhát chém của thanh quý kiếm trong thần thoại Bắc Âu.”

—! Một thanh quý kiếm nữa! Tuy nhiên, đòn tấn công từ góc chết của Kiba vẫn chưa kết thúc! Có một sự mở đầu và sẽ không thể nào né được đòn tấn công ấy, bởi cả hai cánh tay của Siegfried đang nắm giữ những thanh quý kiếm rồi! Với một tia chớp ngang. Kiba chém vào vùng bụng dưới. Ngay lúc ấy—

Clang...!

Âm thanh của kim loại.

Thanh thánh quý kiếm của Kiba đã bị chặn lại bởi thanh quý kiếm mà Siegfried lấy ra từ vỏ kiếm!

“Nothung. Đây cũng là một thanh quý kiếm huyền thoại.”

Thanh quý kiếm thứ ba ư!! Không, thứ đáng ngạc nhiên hơn nữa chính là việc hai tay của Siegfried đang nắm những thanh kiếm, và không thể nào có thể giữ được thanh thứ ba. Cả hai tay của hắn đều bận cả.

Tuy nhiên, một cánh tay thứ ba mọc lên từ sau lưng để mang thanh kiếm ấy, chặn đứng đòn đánh của Kiba!

Cánh-cánh tay đó là gì vậy!/? Một cánh tay bao phủ bởi những thứ giống như một lớp vỏ làm bằng bạc vậy. Nó cũng gần giống với cánh tay trái của tôi khi nó trở thành tay rồng!

Cánh tay ấy mọc ra từ lưng của Siegfried!

Siegfried cười cợt trước sự bất ngờ lớn của chúng tôi.

“Cánh tay rồng này? Nó chính là Twice Critical, một Sacred Gear khá phổ biến, nhưng của ta có hơi khác một chút, một loại phụ. Nó mọc thành một thứ gì đó như tay rồng từ lưng của ta.”

— Twice Critical! Tôi có nghe nói về nó! Một Sacred Gear hạ cấp,

dưới cơ Boosted Gear của tôi? Một Sacred Gear mà đáng lý ra phải có hình thù của một cái găng sắt... Một loại phụ! Mọc ra một cánh tay từ trên lưng một người ư!

Siegfried nắm hai thanh quỷ kiếm trên mỗi tay, với cánh tay trên lưng giữ thanh kiếm thứ ba... Thế tam kiếm!

Chứng kiến cảnh tượng ấy, biểu hiện của Kiba trở nên nghiêm trọng hơn nữa.

“...Chúng ta đều là những người dùng Sacred Gear. Tuy nhiên, ngay cả khi bỏ qua các thuộc tính của những thanh kiếm của hân, tớ vẫn không thể vượt qua hân ngay cả trong việc sử dụng Sacred Gear ư...?”

“Nhân tiện, ta vẫn chưa bước vào Balance Breaker đâu.”

–Một lời nhắc nhở khác nghiệt! Không ngừng lặp lại những thí nghiệm của họ, những thành viên của đảng phái Hero vẫn không thể sử dụng Balance Breaker của họ.

Áp đảo Kiba, Xenovia và Irina cùng một lúc chỉ trong trạng thái bình thường ư! Gã này thật quá mạnh!

Với những âm thanh té ngã xào xạt.

Sensei tiếp đất ngay trước chúng tôi, những người bị kẹt trong sự khủng hoảng. Cùng lúc ấy, Cao Cao trở về ngay giữa đảng phái Hero. Trong lúc họ tấn công liên tục, họ đã quay lại điểm khởi đầu? Tôi liếc nhìn về phía hạ lưu, nơi mà họ đã đến từ – mặt đất đã trở thành một bình địa bốc khói!

Waaaaaah! Một lúc trước, có những âm thanh chạm vỡ rất lớn làm tôi nghi ngờ đến sự xảy ra bị kịch. Cảnh tượng Arashiyama đã bị phá hủy hoàn toàn!

Sensei biết nơi này là một không gian nhân tạo nên ông ấy đã không thương tiếc mà sử dụng những ngọn thương ánh sáng lớn nhất của mình...

Một vài vị trí trên bộ áo giáp của Sensei bị phá vỡ... Những đôi cánh đen cũng trong tình trạng nhóp nhúa.

Bộ đồng phục và phục trang thời Hán của Cao Cao cũng bị rách nát ở nhiều chỗ... Tuy nhiên, tôi thấy thật là tuyệt vời khi một con người đã đánh tốt đến thế khi đối mặt với Thủ lĩnh những thiên thần sa ngã

huyền thoại! ...Đây có phải là người anh hùng của đảng phái Hero. ... Longinus thực thụ...

“Đừng lo, Ise. Chẳng ai trong chúng ta dùng hết thực lực cả. Chúng ta chỉ đang kiểm tra lẫn nhau một chút thôi.”

Cái gọi là kiểm tra của Sensei, dẫn đến sự hủy diệt hoàn toàn của khu vực hạ lưu!

Cao Cao nấn cổ mình thành tiếng và nói:

“Thật đúng là một nhóm ác quỷ tuyệt vời đấy. Ta đoán đây chính là những đầy tớ của Rias Gremory, rất có danh tiếng trong thế hệ ác quỷ mới. Bọn ta đã định chiến đấu mà không đem ra hết sức lực của mình, nhưng đổi lại thì các người lại có một màn trình diễn ngoạn mục đến như vậy. Nếu giả thiết của ta chính xác thì cái người đã tập hợp cái nhóm mạnh mẽ một cách bất thường này chính là Hyoudou Issei – sức mạnh của người. Mặc cho sự bất tài hoặc lượng quỹ lực, ta tin rằng khả năng thu hút những người khác nhờ vào việc nắm giữ sức mạnh của rồng của người là đỉnh cao trong số tất cả các Xích Long Đế Vương đời trước. Nhìn đi, chẳng phải con rồng đang thu thập sức mạnh ngay lúc này hay sao? Điều này thật là hiển nhiên, cả trong tình huống tốt lẫn xấu. Trong tất cả các cuộc tấn công từ những tồn tại trong thần thoại, người đã chạm trán từng Long Vương một, và đã thu thập được tất cả những người ủng hộ Vénus Long Đế Vương này. Đây chính là tất cả những bằng chứng cho điều này. Ngay cả trong sự vắng mặt vị Vua của họ, người vẫn xử lý được tình huống này và sắp xếp những đầy tớ với một sự điềm tĩnh vượt trội. Ngờ ngạc nhiên và thiếu sót... Tuy vậy nhưng hóa ra người vẫn là một đối thủ đáng sợ nếu có sự luyện tập tốt trong tương lai.”

“...”

Tôi chưa bao giờ suy nghĩ về những điều như thế này. Mọi thứ đã xảy ra đến bây giờ... đều là do tôi ư?

Ngọn giáo của Cao Cao chĩa vào tôi.

“Đó là lý do, bọn ta không dự định sa vào vết xe đổ của đảng phái cứu quỷ vương đầu. Bọn ta thật sự tin rằng, trong tương lai, người sẽ trở thành Xích Long Đế Vương nguy hiểm nhất. Điều này cũng áp dụng cho những người đầy tớ khác nữa. Nếu bọn ta trừ khử tất cả các người ngay bây giờ, không chừng bọn ta còn có thể thu thập được những dữ liệu quý giá để nghiên cứu nữa kìa.”

Đây là cách mà họ nhìn nhận tôi, không, sự phát triển của chúng tôi?

Đúng thật là có một sự khác biệt căn bản trong cái cách mà họ đối xử với chúng tôi, không giống như đẳng phái Cựu quỷ vương, những kẻ xem chúng tôi là một đám nhóc ngu ngốc.

...Thật là phiền hà! Làm thế nào mà tôi có thể giải quyết những đối thủ như thế này chứ! Cho đến lúc này, tôi chỉ mới đối mặt với những địch thủ coi tôi là một tên ngốc thôi,

Sensei ra câu hỏi với Cao Cao.

“Một câu hỏi nữa. Mục tiêu của đẳng phái Hero các người là gì?”

Cao Cao thu hẹp mắt mình và nói.

“Thủ lĩnh những thiên thần sa ngã. Ông có thể ngạc nhiên về điều này, nhưng nó cực kì đơn giản, bọn ta chỉ muốn biết giới hạn của cái gọi là “con người” này và thử thách nó. Hơn thế nữa, con người sẽ là kẻ tiêu diệt ác quỷ, rồng, thiên thần sa ngã và những giống loài siêu nhiên khác. –Không, chắc chắn là, con người sẽ là kẻ giành phần thắng.”

“Các người muốn trở thành những người anh hùng ư? Dù gì thì, các người chính là con cháu của, cough, những anh hùng.”

Cao Cao giờ cao ngón trở và chỉ vào bầu trời phía trên đầu mình.

“—Đây chỉ là một thử thách nhỏ được trình diễn bởi những con người thuần khiết mà thôi. Phía dưới thiên đàng, con người có thể tiến xa đến đâu, đó là điều mà chúng ta ước muốn được thử.”

—Con người, eh.

...Là những con người, họ có thể tiến xa đến đâu... Đây chính là mục tiêu của họ ư?

Không, chắc hẳn là phải có những động cơ khác.

Sensei thở dài và nói với tôi.

“...Ise, đừng có quả bất cần. Gã này là một kẻ địch còn tồi tệ hơn cả đẳng phái Cựu Quỷ vương – Shalba Beelzebub nữa. Tất cả các địch thủ của em ở đây đều rất mạnh, đặc biệt là gã này – một người mà cũng nguy hiểm như là Vali vậy.”

Như Vali... Vali cũng toát ra một cái cảm giác không có điểm cuối như thế này.

Sở hữu ngọn giáo thần thánh tối thượng cũng khá là một mối đe dọa...

Trong lúc Sensei tập hợp nhóm của chúng tôi lại, đảng phái Hero cũng đã biến đổi đội hình của chúng. Trong suốt thời gian ấy, chúng không ngừng tạo ra thêm những antimonster. Nó thật sự trông như không có giới hạn vậy. Thêm nữa, đảng phái Hero cũng bình chân mà không tấn công.

Tuy nhiên, đối thủ của chúng tôi có vẻ như đã sẵn sàng. –Có vẻ như đợt đánh thứ hai này sẽ là trận chiến thật sự. Họ có nhiều người dùng Sacred Gear hơn mà phải không? Và cũng có rất nhiều người đã có thể tiến đến Balance Breaker.

Tôi cứ tiếp tục bị cuốn vào những biến động này. Liều vị thánh ấy có xuất hiện và cứu tôi thêm một lần nữa hay không? KHÔNG, không đúng chút nào, tôi chắc chắn là không muốn nhận được sự bảo vệ trực tiếp từ Vị Thần vĩ đại của Veu...

Ngay khi tôi đang suy nghĩ—

Clap.

Ngay chính giữa tôi và đảng phái Hero, một vòng trong ma thuật sáng lóa xuất hiện... Một gia huy mà tôi chưa từng thấy bao giờ.

—“Đây là.”

Sensei có vẻ như đã biết. Ai vậy? Một thiên thần sa ngã? Trong lúc chúng tôi quan sát trong sự ngạc nhiên trước thứ ánh sáng trước mặt mình – một cô gái ngoại quốc cực kỳ dễ thương xuất hiện, ăn mặc như một pháp sư vậy.

...Một-một cô gái ư? Tôi bị sốc.

Cô gái ấy mang một cái nón lớn và một chiếc áo choàng. Đây thật sự là trang phục của một pháp sư... tuổi tác của cô ấy trong như của một học sinh trung học? Thân hình của cô ấy khá là mảnh mai.

Cô gái quay sang phía chúng tôi, những người đã tụ tập thành một vòng tròn, và cúi đầu sâu.

Một nụ cười sáng lóa hướng đến chúng tôi.

“Rất vui được gặp mọi người lần đầu tiên. Em là Le Fay, Le Fay Pendragon. Một pháp sư thuộc về đội của Vali. Xin hãy chiếu cố.”

–! Đội-đội của Vali ư! Tại sao, tại sao đồng đội của Vali lại đến nơi này!?

Sensei hỏi cô gái – Le Fay.

“...Pendragon? Nhóc là gì với Arthur?”

“Phải, Arthur chính là anh trai của tôi, anh ấy lúc nào cũng chăm sóc cho tôi.”

Em gái của cái quý ông lịch lãm kia ư! Nghĩ về việc anh ta có một người em gái dễ thương như thế này!

Sensei gãi cằm và nói:

“Vậy thì Le Fay. Giống với phù thủy huyền thoại, Morgana Le Fay ư? Đã từng có lời nói rằng Morgana và vị anh hùng đế vương, Arthur Pendragon có mối quan hệ máu mủ...”

Có những ngôi sao lấp lánh trong đôi mắt của Le Fay khi cô ấy nhìn về phía tôi.

“Um, ummmm...”

Em ấy bước đến gần tôi và đưa tay của mình ra.

“Em-em-em là một fan hâm mộ của Veu Long Đế Vương, Oppai Dragon! Tôi-Nếu anh không quá bận thì, anh có thể bắt tay với em được không!”

...

Eh, việc này...

Tôi hoàn toàn sửng sốt và chẳng biết phải phản ứng thế nào nữa. Khi một điều như thế được nói ra ở ngay giữa trận chiến căng thẳng này...

Dù vậy! Tôi nói “Cám ơn..” và bắt tay với em ấy.

“Xong rồi!”

Vô cùng hạnh phúc... Hmm... cô bé này muốn cái gì vậy?

Bên phía của Cao Cao cũng rất sốc và bối rối trước tình trạng hiện tại, rất bối rối... Cuối cùng, Cao Cao chính là người đã gãi đầu và hỏi.

“Vây là phe của Vali, có chuyện gì vậy?”

Không chút do dự nào, Le Fay trả lời câu hỏi của Cao với một nụ cười.

“Vâng! Em đến đây để đưa đến một lời nhắn từ Vali-sama! ‘ta nghĩ ta đã nói với người rằng đừng có làm phiền ta rồi cơ mà!’ – đó là lời nhắn oh ♪ – người phải bị trừng phạt vì dám đưa bọn ta dưới sự giám sát oh~~”

Crash...!

Ngay lập tức theo sau lời thông báo dễ thương của Le Fay, mặt đất bỗng rung lắc một cách dữ dội!

Chấn động này là gì vậy! Một cơn động đất ư? Đã rất khó để đứng vững! Asia và Kunou không thể giữ thăng bằng và ngã xuống.

Crack!

Một âm thanh như có thứ gì đó bị cắt mở! Nhìn về phía ấy, mặt đất đã bị trôi lên, như thể có thứ gì đó chuẩn bị phá vỡ xuyên qua đây! Phá nát mặt đất và tạo ra những đám mây đầy bụi đất, thứ xuất hiện là...!

“Guuuuuuuuuuutz!”

Một thứ khổng lồ đang rống lên!

Cái cái cái cái cái thứ gì thế kia! Cái thứ ấy to lớn một cách khủng khiếp ... như người khổng lồ vậy!?? Đất? Đá? Không rõ là thứ chất liệu gì, nhưng nó chắc chắn là được tạo dựng từ chất liệu vô cơ. Tay và chân của nó cũng thật khổng lồ!

Ít nhất phải là mười mét! Sensei ngược nhìn vào người khổng lồ và hét lên!

“—Đó chính là Gogmagog!”

Le Fay nhỏ nhẹ trả lời Sensei.

“Phải. Đây chính là một trong những nhân vật mạnh nhất của đội chúng em, Gogmagog hoặc Gogz-kun♪”

Gogz-kun♪, một thứ biệt danh dễ thương thế ư?

“Sensei, người khổng lồ đá kia là...”

Sensei giải thích cho tôi. Xin lỗi Sensei. Em vẫn tiếp tục cần những lời giải thích thì thầy trong hôm nay!

“Gogmagog. Thứ tương tự như một gargoyle được đặt trong Vô Thứ Nguyên. Trời nổi trong tình trạng ngưng đọng trong Vô Thứ Nguyên. Có vẻ như nó là một thứ vũ khí hủy diệt được sản xuất hàng loạt bởi những vị thần cổ đại... Đáng lý ra bây giờ chúng phải bị ngưng hoạt động chứ.”

Một người khổng lồ! Tôi hiểu rồi! Vậy đây là lý do mà trông nó “vô cơ” đến thế!

“Thứ như thế này tồn tại trong Vô thứ Nguyên ư!? Ngưng hoạt động gì chứ, thứ đó đang di chuyển kìa!”

“Ah, đây là con có thể di chuyển đầu tiên mà ta bắt gặp đây, ta có rất nhiều nghi vấn. Tuy nhiên, người ta có nói rằng chúng đã bị ngưng hoạt động và được đặt vào trong Vô Thứ Nguyên... Nhưng đề có thể di chuyển! Điều này làm ta cảm thấy thật thích thú...!”

Ồi không, lại nữa rồi, đôi mắt của Sensei sáng lấp lánh như một đứa trẻ vậy... Sensei vẫn cứ bị thu hút bởi những thứ như những tạo vật của thần thánh, vũ khí cổ đại hay những thứ tương tự.

Tuy nhiên, ông ấy ngay lập tức hồi phục và bắt đầu lẩm bầm một mình.

“Ta hiểu rồi. Lần trước, thứ mà Vali đã muốn kiểm tra khi đi lang thang vòng quanh Vô Thứ Nguyên không chỉ là Great Red...”

Le Fay trả lời trước mối quan tâm của Sensei.

“Phải, chính là Vali-sama đã phát hiện ra sự tồn tại của Gogz-kun. Orpis-sama đã từng có một lần đề cập đến việc khám phá ra người khổng lồ này có thể di chuyển trong Vô Thứ Nguyên, thế là chúng em đã đến và tìm cho ra nó.”

“Này. Vậy có những thành viên nào khác ở trong đội vậy...?”

Tôi hỏi Le Fay. Ngoài Bikou, Fenrir và tên Người khổng lồ này. Biết rằng một ngày nào đó mình sẽ phải đánh với Vali... Điều này thực làm tôi cảm thấy hơi lo ngại.

“Vâng... Hiện tại thì, có Vali-sama, Bikou-sama, anh hai Arthur, Kuroka-san, Fenrir-chan, Gogz-kun và cả em nữa, cả thầy là bảy người.”

Tôi thấy rồi. Chỉ có bảy người. Chỉ có vậy thôi ư? Nhưng mà, vẫn khá là nhiều người đấy! Tên Vali đó, cậu ta cứ tiếp tục thu nhập những tên tội phạm này!

“Những Sensei. Nếu Great Red ở đó, vậy tại sao Vô thứ Nguyên lại có loại không lồ này...”

“Vô Thứ Nguyên là một thứ khá phiền phức để quản lý, nhưng cũng có khá nhiều sự trôi dạt. Tất cả những gì mà Great Red muốn là được bơi xung quanh một cách tự do trong Vô Thứ Nguyên và không gây ra bất cứ mối đe dọa thực sự nào. Ông ta là một tồn tại đặc biệt thế nên không có một đảng phái nào đặt Great Red vào cấp bậc và chủng loại của họ. Tất cả những gì ông ta quan tâm là được bơi thỏa thích không bị cản trở bên trong Vô Thứ Nguyên mà thôi...” Ngay khi Sensei nói đến đây, con Người khổng lồ giờ nắm đầm khổng lồ của mình trước đảng phái Hero.

Roar!!!

Cùng với một thứ âm thanh đập phá kinh khủng, Người khổng lồ đã phá nát Togetsukyou trong một đòn!

Ồi khôngggggggg! Đó là một điểm tham quan nổi tiếng ở Arashiyama đấy! May thay đây chỉ là không gian mô phỏng của Arashiyama mà thôi!

Đòn tấn công của gargoyle ấy đã tàn sát một số lượng lớn antimonster trong lúc những thành viên của đảng phái Hero rút lui, trốn ở phía bên kia con sông.

“Hahahaha! Vali tức rồi đấy! Có vẻ như sự giám sát của chúng ta đã bị phát hiện rồi!”

Cao Cao cười to, và chĩa mũi giáo về phía người khổng lồ.

“Dài ra!”

Woosh!

Mũi của ngọn lao đột nhiên kéo dài, đâm vào phần vai của người khổng lồ!

Người khổng lồ đá mất thăng bằng và ngã xuống mặt đất! Wow, va chạm này! Người khổng lồ chắc hẳn là rất nặng! Chỉ ngã xuống mà thôi mà nó đã tạo ra một chấn động lớn đến thế, và tất cả mọi thứ xung quanh đang rung chuyển!

Ngọn giáo đỏ, xô ngã một người khổng lồ chỉ với một đòn! Nó có thể kéo dài, và cũng có thể tạo ra một lưỡi gươm năng lượng nữa, thật là nhiều chức năng!

Tuy nhiên, cây cầu đã bị phá nát. Chúng tôi chỉ có thể bay qua thôi nhỉ?

Trong lúc tôi đang xem xét bước tiếp theo, một bóng dáng bước vào tầm nhìn của tôi trên ven bờ. Ngay trước đảng phái Hero, có ai đó đang run rẩy và kinh ngạc, không thể đi đứng đàng hoàng được.

Một người phụ nữ với mái tóc bạch kim — Rossweisse-san!

“...Này. Thiệttt là ồn àoooo quá, cóa người hèm tài nào ngủ được ở đâyyy nè!”

—Vẫn còn say ư!? Và tức giận nữa!

Sự xuất hiện của một người đang say làm cho những thành viên trong đảng phái hero nhìn nhau trong bối rối. Tuy nhiên, họ định mở một cuộc tấn công, cho dù chị ấy có liên quan đến những đây tớ của nhà Gremory hay không ư!

Tệ thật! Trong tình trạng say bí tử đó, Rossweisse-san đang gặp nguy hiểm!

“Cóa chuyện gìề vậy? Mấy người mún đánh nhau à? Ta! Ta sẽ cho các người tttthấy sứcccc mạnh của một cựu vệ sĩ valkyrie của lão già Odin!”

Trong lúc Rossweisse-san la hét, một số lượng không thể tin nổi các vòng tròn ma thuật xung quanh chị ấy. Đó không chỉ là mười hay hai mươi!”

“Hãy ném mùi ma thuật Bắc Áuuu, thử cóa khả năng khắc chế mọi thuộc tính, mọi thần thoại và tất cả những tồn tại thần thánhhhhhhhh!”

Từ số lượng những vòng tròn ma thuật đáng sợ kia, bắn ra một số lượng kinh khủng những đòn tấn công ma thuật, bao phủ bầu trời, thay đổi quỹ đạo và cuối cùng thì rơi trên đảng phái Hero như một cơn mưa bão lớn mạnh!

W-woah! Thật không thể tưởng tượng nổi! Lửa, ánh sáng, nước và những đòn tấn công phép thuật mang theo đủ loại thuộc tính quét sạch mọi thứ sang một bên, và tiếp cận đảng phái Hero!

Dù là nhà cửa, cửa tiệm, đường xá hay cột điện, mọi thứ biến thành bụi đất và biến mất không một dấu vết!

...Dù rằng tôi đã biết rằng chị ấy là một bậc thầy về phép thuật, ah, Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng valkyrie vĩ đại này lại có khả năng thổi bay cả một thị trấn thế này!

Nghĩ về điều ấy, đáng ra là nó đã quá rõ ràng từ cái cách mà chị ấy tham và vào trận chiến với Loki rồi mới phải.

H-hội trưởng, đã thu thập một người rất mạnh... Nếu là như vậy, chị ấy nhất định sẽ tỏa sáng trong Rating Game.

Những đợt sương mù xuất hiện trong tầm nhìn. Tuy rằng có cảm giác những đòn tấn công ma thuật đó sắp sửa trúng đẳng phái Hero, nhưng một người trẻ tuổi đang mặc đồng phục cùng với một chiếc nón lông vũ đã tạo ra một làn sương mù từ cánh tay của mình và làm chệch hướng tất cả những đòn tấn công ma thuật ấy!

–! Đó là người sử dụng sương mù! Hẳn ta có thể phòng thủ trước đòn tấn công ma thuật loại như thế!

Làn sương chậm rãi lan rộng từ bàn tay của người sử dụng sương mù, dần dần bao phủ cả đẳng phái Hero.

Cao Cao nói bên trong làn sương ấy.

“Có hơi quá nhiều sự quấy nhiễu đây – tuy nhiên, đây đúng là một nghi lễ ra mắt thú vị đấy, thủ lĩnh Azazel!”

Như thể thích thú với những điều này, hẳn ta công bố trước chúng tôi.

“Đêm nay, bọn ta sẽ sử dụng dòng ley đặc biệt của Kyoto và thủ lĩnh cáo chín đuôi, và biến lâu đài Nijou[10] thành một thí nghiệm to lớn! Để có thể cản được bọn ta, hãy đến đó và tham gia!”

Làn sương trở nên dày hơn. Làn sương xuất phát từ dưới chân lan rộng về phía ngực và đến gần khuôn mặt của chúng tôi.

Và dần dần, tầm nhìn của chúng tôi bị chặn lại bởi làn sương và mọi thứ biến mất.

“Này, mấy đứa đã trở về thế giới thật rồi đấy! Cát vũ khí đi!”

Sensei nhắc chúng tôi. Cuối cùng thì chúng tôi cũng trở về với Arashiyama thực sự! Tệ thật. Ngay lập tức tôi tháo bỏ bộ áo giáp của

mình—

...

Trong một cái chớp mắt, làn sương biến mất – và chúng tôi đã trở về đường xá tấp nập bên cạnh Togetsukyou. Ngoài chúng tôi ra, những du khách vẫn băng qua cầu như chưa có chuyện gì xảy ra.

...Cây cầu vẫn còn nguyên vẹn. Mọi thứ đã trở lại với thể giới ban đầu.

“Này Ise, chuyện gì vậy? Mày đang có một khuôn mặt cực kì đáng sợ đấy?”

Matsuda nhìn chăm chăm vào mặt tôi. Tôi-tôi hiểu rồi. Chúng tôi chỉ vừa mới băng qua Togetsukyou mà thôi.

“...Không, không có gì đâu.”

Sau khi trả lời, tôi hít một hơi thật sâu. Những người đầy tớ khác cũng có biểu hiện khá nghiêm trọng. Trận chiến vừa mới diễn ra lúc này quả là quá nguy hiểm. Thật không thể hoàn lại khí sắc dễ dàng đến thế.

...Le Fay đã biến mất. Cùng với thứ không lồ kia. Họ biến mất cùng lúc với làn sương luôn ư?

Crash!

Sensei đâm vào cột điện một cách tức giận.

“...Nói năng bậy bạ...! Thử nghiệm trên Kyoto ư...? Đừng có coi thường chúng ta, mấy nhóc à!”

Wow... Sensei thực sự rất tức giận! Tôi không thấy Sensei tức giận đến thế này từ lâu lắm rồi.

“...Mẹ. Mẹ chẳng làm gì cả... nhưng tại sao...”

Thân thể Kunou run lên cầm cập. Tôi chỉ có thể xoa đầu em ấy, chẳng thể làm gì khác cả.

Cuộc tấn công bất ngờ của Cao Cao, và lời tuyên bố của hắn ta về cái thí nghiệm ở lâu đài Nijou.

Hội trưởng à, có vẻ như chuyến tham quan của trường đã đi đến một cực điểm hoàn toàn bất ngờ đấy.

Chú thích dịch thuật và tham khảo

- [1] Kiyomizu-dera: Một ngôi chùa ở phía Đông Kyoto.
- [2] Ginkaku-ji: Một thiền viện Phật giáo ở Kyoto.
- [3] Kinkaku-ji: Cũng như Ginkaki-ji. Ngôi chùa này được gọi là Kim Các Tự (dát vàng)
- [4] Kyuubi: Cáo chín đuôi
- [5] Arashiyama: Một địa điểm ở phía tây ngoại ô Kyoto
- [6] Tenryuu-ji: tại Kyoto, là đền thờ chính của nhánh Tenryuu của Phật Giáo Rinzai Zen.
- [7] Nison-in: Một đền thờ phật giáo Thiên Thai ở phía tây Kyoto.
- [8] Jojakko-ji: Một đền thờ phật giáo được xây trên một sườn núi, nổi tiếng với phong cảnh lá mùa thu.
- [9] Togetsukyou: Cầu Vượt Trăng? (Moon Crossing Bridge)
- [10] Lâu đài Nijou: một tòa lâu đài ở đồng bằng tại Kyoto, đây chính là nơi cư ngụ của Tokugawa Shogunate.

Tập 9 – Địa ngục trong chuyến du lịch của trường học

Life 4 - Màn quyết chiến, nhóm Gremory VS Tập Đoàn Anh Hùng tại Kyoto!

Part 1

“Ah, mình thật sự ăn quá nhiều rồi! Họ thậm chí còn có một tiệc buffet kết hợp đồ ăn Nhật Bản, Tây phương và Trung Hoa nữa nữa. Chúng ta thật may mắn khi là học viên của Học viện Kuou!”

“Quá đúng.”

Sau bữa ăn tối và một lúc ngâm mình trong bồn tắm, Matsuda và Motohama đang rảnh rỗi trong phòng họ, với những khuôn mặt tràn đầy sự vui sướng.

Sau trận chiến ở Togetsukyou, chúng tôi đã đi thăm Lâu đài Nijou và sau đó trở về khách sạn.

Bây giờ tôi đang ở phòng của chúng. Ngày mai sẽ là ngày cuối cùng của chuyến đi, chủ yếu để mua quà lưu niệm. Vì thế, chúng tôi quyết định sử dụng căn phòng này để chuẩn bị một chiếc TV màn hình phẳng để xem những tấm ảnh mà chúng tôi đã chụp lúc trước.

“Xin thứ lỗi vì đã tự tiện vào đây — bộ tứ xinh đẹp đã trở lại sau khi tắm táp xong, lũ biến thái.”

Kiryuu thông báo khi dẫn Asia và những người còn lại vào trong phòng, tất cả họ đều mặc đồ ngủ.

“Oh oh oh! Asia-chan trong bộ đồ ngủ là tuyệt nhất! Hãy bắt đầu thôi nào!”

Matsuda phấn khởi nhấn nút “play” và slideshow bắt đầu trên TV.

Bức ảnh đầu tiên được chụp trên chuyến tàu cao tốc, sau đó là ga Kyoto, và khách sạn. Ngoài ra còn có Fushimi Inari, Kiyomizu-dera và một số nơi khác. Tất cả các cảnh chúng tôi chụp ở Kyoto trong ba ngày qua đều đang được chiếu từng bức một trên chiếc TV kia.

“Đó là cảnh khi Motohama gần như ngã khỏi cầu thang.”

“Matsuda, đó không phải là lần cậu cố tọng hết snacks trong một hơi và cậu đã bị nghẹn à?”

“Tôi nói là, cả hai cậu, đừng tia gái trường khác với ánh mắt dâm dục như thế. Vì các cậu mang nhìn biểu cảm dâm dăng như thế trong cả chuyến đi đến Kyoto... Nó thật sự làm xấu mặt trường chúng ta đó.”

Mọi người đều cười phá lên bất cứ lúc nào Matsuda, Motohama và Kiryuu chia sẻ kỷ niệm của họ.

—Đó là chuyến đi vô cùng quý báu.

Chìm dần trong niềm vui của buổi tiệc, tôi lặng lẽ siết chặt nắm tay mình.

Dù có bất cứ chuyện gì xảy ra, tôi vẫn sẽ đối mặt với ngày mai cũng mọi người.

Và mọi người sẽ cũng nhau trở về, về Học viện Kuou –

Sau khi thưởng thức những bức ảnh xong, đã đến giờ ngủ. Nhóm Gremory cũng với Irina, nhóm người hầu nhà Sitri, Azazel-sensei và Leviathan-sama tụ tập tại phòng tôi.

Chúng tôi sử dụng phòng này để họp bàn về sự kiện sắp xảy ra trong đêm nay.

Tối nay, cuộc thí nghiệm của phe Anh hùng sẽ diễn ra ở Lâu đài Nijou.

...Nhân tiện, vì căn phòng quá chật nên mọi người đều phải đứng. Đó là điều có thể đoán trước. Dù sao, chúng tôi cũng đang nhét hơn mười người trong căn phòng tám chiếu tatami này mà.

Xenovia và Irina tham gia cuộc thảo luận trong khi vẫn ngồi trong tử đồ...Hai người thích chỗ chật hẹp đó đến thế à?

Sai khi say quá cần câu vào ban ngày, mặt Rossweissen-san có vẻ hơi nhợt nhạt nhưng chị ấy vẫn khẳng khái đòi tham gia...Mặc dù tôi có nghe rằng chị ấy đã uống thuốc chống say và hồi phục. Nhưng, chị ấy trông vẫn không được khoẻ lắm.

Sensei nhìn mọi người và bắt đầu. Bản đồ của toàn Kyoto hiện ra ở giữa phòng.

“Vậy, hãy bắt đầu giải thích kế hoạch chiến đấu của chúng ta nào.

Khu vực xung quanh Lâu đài Nijou và ga Kyoto bây giờ đang trong tình trạng báo động. Tất cả ác quỷ và thiên thần sa ngã đóng quân ở Kyoto đã được huy động để tìm kiếm những kẻ đáng ngờ. Kyoto youkai cũng giúp đỡ chúng ta. Mặc dù chúng ta vẫn chưa xác nhận chính xác các hành động của phe Anh hùng, chúng ta cũng đã thành công trong việc xác định trung tâm của sự hiện diện đáng quan ngại tập trung là ở Lâu đài Nijou.”

“Sự hiện diện đáng quan ngại?”

Kiba hỏi Sensei.

“Đúng vậy, từ thời xa xưa, Kyoto là một thành phố được xây dựng theo Âm Dương và Phong Thủy theo một hệ thống vòng tròn ma thuật khổng lồ. Và kết quả là, có những nơi mang sức mạnh đặc biệt, như Giếng Seimei của Đền Seimei, Đá Kofuku của đền Suzumushi, cây thông Hizamatsu-san của Fushimi Inari và những thứ khác nữa. Những nơi có nguồn năng lượng lớn gần như là không thể đo đếm được. Tuy nhiên, dòng chảy hiện nay đã trở nên hỗn loạn và tập trung tại Lâu đài Nijou.”

Saji nuốt nước bọt và hỏi.

“Chuyện gì, chuyện gì sẽ xảy ra tiếp đó.”

“Ta không biết, nhưng đây chắc chắn không phải là điều tốt. Vì bọn chúng định dùng thủ lĩnh kyuubi, người điều khiển long mạch của thành phố này để tiến hành thí nghiệm nào đó. Chúng ta sẽ dùng điểm đó để làm cơ sở cho cả kế hoạch.”

Mọi người đều gật đầu trước những lời nói của Sensei. Và sau đó Sensei chính thức bắt đầu giải thích kế hoạch.

“Đầu tiên là những dây tó của nhà Sitri. Mọi người sẽ bảo vệ khu vực quanh ga Kyoto. Và bảo vệ khách sạn này cũng là công việc của mọi người. Bản thân khách sạn đã có một màn chắn bảo vệ khá mạnh rồi, nên nếu không có gì xảy ra thì đây sẽ là nơi an toàn. Nếu có kẻ đáng ngờ nào tiếp cận, những dây tó của nhà Sitri sẽ chịu trách nhiệm chiến đấu với chúng.”

“Đã rồi!”

Cả nhóm Sitri đồng thanh trả lời.

“Tiếp theo là nhóm Gremory và Irina. Ta thành thật xin lỗi khi mọi lần đều đặt các cô cậu vào nơi nguy hiểm, nhưng mọi người sẽ là lực

lượng tấn công chính. Trong thời gian ngắn, mọi người phải đặt chân được đến Lâu đài Nijou. Thành thật mà nói, số lượng và năng lực của kẻ thù vẫn chưa được nắm rõ vào thời điểm này. Nó rất dễ trở thành một canh bạc đầy rủi ro. Ưu tiên của mọi người là giải cứu Yasaka-hime. Một khi thành công, phải rút lui ngay lập tức. Xét cho cùng, chúng đã cho ta biết rằng bọn chúng sẽ dùng Yasaka-hime cho cuộc thí nghiệm... Đến giờ, điều đó cũng có thể là một đòn nghi binh, mặc dù xét trên thái độ của Tào Tháo thì điều này có vẻ như là sự thật. – Có lẽ đó là lý do hãn ta rất háo hức muốn chúng ta tham gia vụ này.”

“V-vậy liệu chúng ta có đủ lực lượng chiến đấu không?”

Tôi hỏi. Mặc dù chúng tôi là lực lượng chiến đấu chính, kể cả Irina thì chúng tôi cũng chỉ có năm người. So sánh đến lực lượng chiến đấu của đảng phái Anh hùng, điều đó rõ ràng là không đủ!

“Đừng lo, tôi đã tuyển mộ một số chuyên gia chống khủng bố trước đó rồi. Họ là những viện binh mạnh nhất trong nhiều trận chiến đẫm máu với Khaos Brige. Với họ cơ hội để thành công về cơ bản sẽ tăng lên.”

“Tăng cường à? Tăng cường thêm ai?”

Kiba hỏi.

“Cứ nghĩ họ là những kẻ đặc biệt đi. Đó là một tin tốt rồi.”

Sensei cười vui vẻ đến độ hai khóe môi của ông ấy cong lên. Vì Sensei đã nói vậy, chắc họ phải mạnh lắm, đúng không nhỉ?

Có thể là ai nhỉ? Chắc không phải là Hội trưởng hoặc Akeno-san rồi.

Hay thậm chí là Satan Rangers? ...Không thể nào đâu. Nhưng trong tình huống này, một lần nữa hãy đến đây đi, Satan Rangers!

“Cuối cùng là một số tin xấu. Lần này, chúng ta chỉ có ba lọ Phoenix Tears mà thôi.”

“Chỉ có ba lọ à!? Chắc chắn là không đủ được!? Và kẻ thù của chúng ta lần này là những tên khủng bố đó.”

Saji khóc ré lên và hỏi Sensei.

“Vâng, tôi hiểu chứ. Nhưng vì những tên khủng bố của Khaos Brigade hoạt động trên khắp thế giới, nên Nước mắt Phượng Hoàng luôn trong tình trạng cháy hàng. Tất cả các thành lũy chiến lược của

các phe có số lượng dự trữ Nước mắt ít hơn cả tiêu chuẩn. Ngay từ đầu, Nước mắt Phượng hoàng thứ không thể sản xuất hàng loạt dễ dàng được. Nhà Phoenix đã bật hết công suất lắm rồi. Thứ vốn dĩ là giá trị nay lại càng trở nên quý giá hơn. Đối với Quỷ, họ đang đề nghị Rating Game nên thay đổi luật về việc dùng nó. Các cậu nên biết điều đó có thể ảnh hưởng đến tương lai của Rating Game.”

...Wow-. Vấn đề đã trở nên nghiêm trọng rồi. Tuy nhiên, đây chỉ là một điều hiển nhiên mà thôi. Khủng bố càng hoạt động mạnh bao nhiêu thì càng có nhiều người bị thương vong. Vì nó là một thứ công cụ phục hồi nên lẽ tất nhiên nhu cầu sẽ tăng lên. Nói đúng hơn là không thể từ chối được.

Sensei tiếp tục nói.

“Đây là bí mật, nhưng bây giờ nhiều phe đã liên kết lại với nhau, và cố gắng gấp đôi để tìm người sở hữu Twilight Healing. Dù nó là một Sacred Gear hiếm, nhưng không phải là độc nhất và những nghiên cứu của chúng ta cũng đã tìm ra được vài người sử dụng. Tìm được họ là một lợi thế lớn cũng như loại đi khả năng Khaos Brigade có thể sử dụng họ. Để họ trở thành những người chữa trị mạnh mẽ sẽ là một bất lợi cho chúng ta. Tuy nhiên, Beelzebub đương nhiệm – Ajuka đã tiến hành những nghiên cứu cá nhân về cách chữa trị mới... Đó là tất cả những gì ta có thể nói. Phe Thiên thần sa ngã cũng có những nghiên cứu riêng của mình về Sacred Gear nhân tạo loại trị thương. Sự thật là, Asia đã bí mật giúp chúng ta trong các cuộc nghiên cứu và những kết quả khả quan luôn được thu lại một cách liên tục.”

T-Tôi chẳng có ý kiến nào đâu! Vì đó là bí mật mà nên tôi đoán họ sẽ giam giữ tôi ở một nơi bí mật nào đó...Và tôi cũng biết, Asia cũng đang âm thầm giúp Underworld. Thật là một cô gái tuyệt vời! Cậu ấy đúng là danh dự và niềm kiêu hãnh của tôi!

Asia cũng đã tập luyện rất nhiều, nếu một cơ hội tốt đến, không biết cậu ấy có thể đạt được Balance Breaker không nhỉ?

Tôi thật sự muốn biết cậu ấy sẽ làm gì nếu chuyện đó xảy ra.

“Đó là tình hình hiện nay. Những lọ nước mắt này – sẽ được chia hai lọ cho lực lượng chính, nhóm Gremory. Và một cho nhóm Sitri. Làm ơn hãy sử dụng cẩn thận.”

“Vâng!”

Mọi người trả lời. Và sau đó Sensei quay sang Saji.

“Saji, cậu sẽ chiến đấu với nhóm Gremory.”

“T-tôi à?”

Saji chỉ vào mình. Mặc dù nó là sự sắp xếp bất ngờ, nhưng cậu ấy lập tức hiểu rõ nhiệm vụ của mình.

“...Long Vương?”

“Đúng, là nó đó. Vritra của cậu – Long Vương trong người cậu sẽ rất hữu dụng. Hắc hỏa có thể chặn các đòn tấn công của kẻ thù cũng như hút năng lượng của chúng. Cũng như trận chiến với Loki lần trước, cậu sẽ hỗ trợ nhóm Gremory.”

“Điều đó, không thành vấn đề. Nhưng tôi lại rất dễ bị bất tỉnh và mất kiểm soát khi ở trong trạng thái đó.”

“Không thành vấn đề. Ise sẽ giúp cậu tái kiểm soát như trong lần chống lại Loki. Ise, nghĩ về những lời nói lần ấy – vì cậu là Thiên Long, hãy cho tôi thấy cách cậu điều khiển Long Vương.”

“R-Rõ!”

Dù sao thì tôi cũng đã làm nó một lần rồi. Khi chuyện đó xảy ra, tôi sẽ giúp Saji.

Irina giơ cánh tay của mình lên.

“Những đảng phái khác đã nhận được tin này chưa?”

Đó là một vấn đề cấp thiết. Tình hình bây giờ như thế nào rồi? Trước đó, tôi đã bị chặn không cho báo cáo với Hội Trưởng.

“Đương nhiên. Bên ngoài Kyoto, một lực lượng hùng hậu quý, thiên thần, thiên thần sa ngã và yêu quái đã tập trung lại. Để ngăn chặn đường rút của bọn tội phạm, một lớp màn chắn đã được dựng lên. Nếu có thể, đây là cơ hội tốt để bắt tất cả bọn chúng.”

Leviathan-sama tiếp lời của Sensei.

“Ta sẽ chỉ huy lực lượng bên ngoài Kyoto ☆ Nếu có bất cứ đứa trẻ nào cố gắng trốn thoát, hàng loạt các lực lượng và chính ta sẽ hủy diệt chúng.”

Mặc dù Leviathan-sama nói với giọng vui vẻ, nhưng tôi biết nếu tình huống đó xảy ra, ngài ấy sẽ làm còn hơn thế...

“Chúng ta cũng đã liên lạc với Sona ở Học viện Kuou. Họ cũng sẽ sẵn sàng giúp đỡ bất cứ lúc nào chúng ta yêu cầu.”

Wow, Chủ tịch và Phó Chủ tịch cũng đã bắt đầu hành động rồi!

Vậy là chỉ còn phía của onee-sama và đàn em yêu quý...

“Sensei, còn về phía Hội trưởng và những người còn lại thì sao?”

Sensei nhăn nhó trán khi nghe câu hỏi của tôi.

“Vâng, ta cũng muốn cho họ biết lắm... Nhưng đây không phải thời điểm tốt. Hiện tại họ đã về lãnh thổ Gremory.”

“Chuyện gì đã xảy ra vậy?”

Sensei trả lời tôi.

“Đã có những báo cáo về các cuộc nổi loạn ở một số thành phố trong lãnh thổ Gremory. Họ phải đến để giải quyết chúng.”

N-Nổi loạn! Có thể là Khaos Brigade gây ra! Và chỉ có Hội Trưởng và các thành viên còn lại của câu lạc bộ! Tôi cực kỳ lo lắng, nhưng Sensei gượng gạo cười.

“Bọn chúng bị xúi giục bởi một số kẻ ủng hộ Cựu Ma Vương. Nó có vẻ là một nhóm không có liên hệ gì với Khaos Brigade. Thậm chí là như vậy, nhưng những rắc rối chúng gây nên là sự thật không thể nào chối cãi được, nên các cô gái của chúng ta đã hành động. Dù sao, nó cũng là lạnh nhạt của họ trong tương lai. –Thêm nữa, tôi vừa nhận được tin là Grayfia-san cũng đang tham gia. Vâng, vì Grayfia-san đã hành động rồi nên bọn chúng nên hôn mê mình để từ biệt đi là vừa. Tôi không biết là nó có chính xác hay không, nhưng tin đồn nói là thậm chí vợ của người đứng đầu gia tộc, Công nương Gremory, cũng ở đó. –Một khi tức điên lên, những quý cô Gremory cũng là một lực lượng đáng gờm.”

Sensei rung mình khi ông ấy nói.

Ah, không chỉ Grayfia-san mà còn có mẹ của Hội Trưởng hành nữa à!

Hội Trưởng, mẹ của Hội Trưởng, Grayfia-san. Chỉ cần biết có ba người họ là đã yên tâm. Có lẽ tất cả cả quý cô nhà Gremory đều cho cảm giác tin tưởng như vậy.

“Ara, ‘The Fläen-haired Madame of Extinction’, ‘Crisom-haired Ruin Princes’, anh ‘Silver-haired Queen of Annihilation’ đã tập hợp trong

một đội à ☆ Hmph, họ sẽ dạy bọn phản loạn một bài học nhớ đời.”

Levviathan-sama vui vẻ kể ra ba danh hiệu không lấy gì làm may mắn cả! Diệt vong, hủy diệt, tiết diệt... Đó là gì thế, nghe như là ‘Untouchable Queen’ hoặc một thứ đại laoị như vậy.

...C-Các quý cô Gremory đều có những biệt danh thật đáng sợ... Có vẻ cuộc sống riêng tư của cha Hội Trưởng và Sirzech-sama chắc là nhiều áp bức bởi các bà vợ của mình...

“...Cậu cũng sẽ có một tương đáng sợ thôi.”

Sensei đặt tay lên vai tôi avf gật đầu liên tục.

...Y-Ý ông là gvậy? Mặc dù tôi có chút không hiểu nó, nhưng tôi sẽ không bao giờ làm Hội Trưởng giận đâu? G-Gần như...

Sensei hần giọng và dặn dò mọi người một lần nữa:

“Đó là kế hoạch tôi trù định. Ta sẽ tìm kiếm những tên khủng bố từ bầu trời. Nên mọi người sẽ vào vị trí của mình trong một giờ nữa. Nếu tìm được gì đó khả nghi, báo có người khác biết ngay lập tức. – Và cố đừng bỏ mạng. Cho đến khi các cậu về đến nhà, chuyến du lịch vẫn là một chuyến du lịch. –Chúng ta sẽ bảo vệ Kyô với tất cả mạng sống của mình. Rõ chưa?”

“Đã rồi!”

Buổi họp chiến thuật kết thúc với câu trả lười của mọi người.

Sau khi chuẩn bị cho cuộc chiến, tôi đi đến hành lang. Tôi đã có hẹn với Asia và mọi người ở đấy.

Vậy là chauw có ai ở đây cả. –Oh, Sensei và Rossweisse-san đang ngồi trên băng ghế ở đằng kia.

Sensei đứng dậy khi thấy tôi.

“Ise, lại đây.”

“Vâng?”

Chuyện gì vậy? Tôi thấy tò mò khi Sensei lấy trong túi ra một vài thứ. –Nó hơi giống một viên ngọc đỏ đang tỏa sáng. Sensei nói:

“Mới đây thôi. Vừa có một vụ quấy rối nữa ở ngoài khách sạn. Ta đã thấy nó, nên ta đã tấn kẻ muốn sờ ngực phụ nữ một trận... Và thứ

ngày rơi ra từ trên người của tên đó. Ta đang nghĩ là nó có thể là...”

...V-viên ngọc từ trên người tên quấy rối à...? Tại sao ông ấy lại đưa cho tôi thứ này? Hơn nữa, lẽ nào bởi vì chúng tôi đến Kyoto nên các vụ quấy rối cũng đặc biệt xảy ra thường xuyên hơn à.

[Viên ngọc đó là-]

Giọng nói của Ddraig vang lên làm tôi và Sensei có thể nghe được.

“Nó là gì vậy, Ddraig?”

[Oh, nó đến từ cái hộp và thoát ra từ người của cậu khi đang ở trên tàu cao tốc.]

....

Ông, ông đang nói— ! Là nó à?! Viên ngọc đó á!?

“Đúng như ta nghĩ. Chúng ta đã phân tích viên ngọc và thấy trong đó có năng lượng của nhóc.”

Sensei gật đầu như thể nghi vấn đã được giải quyết.

Tôi đã báo cáo với Sensei về những gì xảy ra khi tôi đắm chìm bản thân vào Sacred Gear trong lần đầu tiên. Mặc dù Sensei đã dùng mọi nguồn lực để truy tìm, nhưng ông ấy vẫn ko phát hiện ra gì cả.

Tôi nhận viên ngọc từ Sensei.

...Hmm

...Tôi cầm nó trong tay, không có gì thay đổi hết à...? Chuyện gì đang xảy ra vậy Ddraig?

[Vâng, nếu tôi không lầm. Tôi có thể cảm nhận được nhịp đập của chúng ta trong nó. Không, khoan đã... Đây là gì.]

Đột nhiên, giọng của Ddraig đột nhiên hạ xuống.

[...Tôi phải tìm hiểu một ít về viên ngọc này... Thể tích của chiếc hộp, nội lực của cậu... Nó đã đi vòng quanh Kyoto và đi xuyên qua những người khác nhau. -B-Bằng cách chạm vào ngực người khác.]

...! Ô-Ông đang nói cái gì vậy...?

Tôi nghi ngờ đôi tai mình sau khi lắng nghe những lời nói khó hiểu

đó, nhưng bên cạnh tôi, Sensei đang cười chế giễu như thể ông ấy đã hiểu ra vấn đề vậy.

“Oh – Là vậy à. Hàng loạt vụ quấy rối trong những ngày qua, là do nội lực của cậu – viên ngọc này sử dụng những người đó như vật trung gian để đi vòng quanh Kyoto. Không cần biết làm nam hay nữ, miễn là họ có liên kết với viên ngọc, họ trở nên bị ám ảnh bởi việc phải sờ ngực.”

“T-Thật sao!? ...Làm sao có thể như vậy được, vậy là chuỗi quấy rối ở Kyoto tất cả là vì nội lực của tôi...”

Vì tôi là Oppai Dragon, vì tôi yêu vú, nên vật bên trong chiếc hộp cũng liên quan tới ngực à...?

Người đầu tiên chắc hẳn là Matsuda. Cậu ta ngồi trước tôi khi còn ở trên tàu và muốn nắn ngực Motohama.

Và rồi nó đi qua một số người khác nhau và sau cùng là ở đây. –Đại loại là như thế.

Đầu tiên, hãy để tôi gửi lời xin lỗi nồng thắm đến những tên quấy rối và các nạn nhân. Mà thật ra thì, tất cả kẻ quấy rối đều trở thành nạn nhân trong trường hợp này rồi!

“Vậy Ddraig, viên ngọc là như thế nào vậy?”

Dù sao thì đã có rất nhiều chuyện xảy ra trước khi nó quay về với tôi, nên chắc hẳn là có chuyện gì đó? Tôi nhất định là đã nhận được một thứ gì đó, đúng không nhỉ? Nhưng—

[...Ta không biết gì cả. Sức mạnh có lớn hơn... Nhưng, nhưng năng lượng đạt được từ việc chạm ngực một đồng người trong thành phố này, đây ... đây có thực sự là khả năng của cậu...]

Đừng nói thêm lời cay đắng nữa! Tôi thậm chí cũng chẳng biết gì đâu mà! Ai mà lại nghĩ rằng mọi chuyện lại thành ra như thế này chứ!

“...Gây ra quá nhiều rắc rối cho người dân Kyoto... Ise-kun nên tìm cách đền bù cho những nạn nhân bị bắt vì tội danh quấy rối đi.”

Rossweisse-san nghiêm trọng thông báo cho tôi. Đương nhiên, vì họ đã vô cớ bị bắt, họ phải được giúp đỡ, nếu không thì việc này chẳng công bằng chút nào!

“Ta sẽ nghĩ cách. Nhưng ta tự hỏi nếu khả năng của Ise đang cố tập

hợp một năng lượng đặc biệt nào đó thì sao? Ví dụ như là, cơ thể của Ise đang chứa đựng một thứ năng lượng khác với quỹ lực và long lực, có lẽ là ‘vếu lực’ à...? Nếu là Ise thì điều đó có thể lắm chứ.”

Sensei nói một cách nhẹ nhàng nhưng vô cùng thâm. “Vếu lực”...cái thứ đó có tồn tại à?

“Thật là, một tay thì cố cứu mọi người, tay còn lại thì tạo rắc rối cho người khác. Thật sự là không thể hiểu nổi cậu mà, Ise-kun... Hmmmmmm, tôi cảm thấy buồn nôn quá.....”

Mặc dù đã lấy tay che miệng để khỏi nôn, nhưng Rossweisse đã bị chỉ trích kịch liệt. Sensei thở dài.

“Cô ổn không? Nhưng cũng tại cô cả thôi, say xỉn và mất kiểm soát, rồi còn nôn không ngừng đằng sau khách sạn nữa, tôi cảm thấy không ở một vị trí nào để cô có thể thuyết giáo người khác cả.”

“T-Tôi không muốn bị chỉ trích bởi ông đâu! Tất cả là vì ông đã uống ở nơi đó vào ban ngày... Oooh, tôi nôn đây...”

“Dù sao thì tôi cũng xin lỗi. Vậy, cô có ổn không?”

“...Hãy để tôi vào phòng tắm.”

Ah, cuối cùng Rossweisse-san chạy vào phòng tắm! Chị ấy có thật sự ổn không nhỉ?

“...Valkyrie nôn mửa. Dù sao, với tư cách là chủ sở hữu thì nhóc nên giữ viên ngọc đó đi Ise. Ai biết được là do đâu mà năng lượng đó phát ra chứ.”

Sensei nói... Thật sự, tốt hơn hết là tôi giữ nó. Tôi không thể gây rắc rối cho những cư dân ở Kyoto hơn nữa!

Nhưng sau đó, tôi nên làm gì để viên ngọc phản ứng lại? Và có vẻ như Ddraig cũng bí luôn rồi, vậy là tôi phải giữ viên ngọc à? Chào mừng cậu về nhà, năng lực đáng yêu của ta à.

Ah, đúng rồi. Tôi còn một việc nữa muốn hỏi Sensei trước trận chiến.

“Uh, Sensei.”

“Có chuyện gì à?”

“Tào Tháo là người như thế nào vậy? Ý em là, người trong Tam Quốc Chí đó.”

Đây là bởi vì tôi không hiểu biết nhiều về Tam Quốc Chí cho lắm, vậy nên tốt nhất là tôi nên tìm hiểu trước.

“Vậy, cậu hiểu về cậu ta như thế nào?”

Sensei hỏi ngược lại tôi. Tôi đưa tay lên gãi mặt trong khi nói những gì tôi biết.

“..Uh, anh ta là đối thủ của Lưu Bị, là một kẻ xấu, đúng không?”

Anh ta là lãnh đạo của kẻ thù, người luôn cản đường của Lưu Bị—

Đó là những gì tôi biết qua manga và các buổi diễn rồi mà tôi xem trên TV khi còn nhỏ.

Sensei cười chế giễu khi nghe câu trả lời của tôi.

“Ấn tượng của cậu chỉ mới được tô vẽ từ Tam Quốc Chí mà thôi. Mặc dù Tào Tháo đã giết nhiều người vô tội, nhưng cậu ta chịu trách nhiệm cho những tiến triển chính trị quan trọng, và khả năng đặc biệt của cậu ta là phát triển tài năng của con người.”

“Tài năng?”

“Đúng vậy, không quan trọng gia cảnh ra sao, Tào Tháo sẽ sử dụng bất kỳ ai miễn là người đó có tài. Chính vì thế mà vị thế của Ngụy đã trở thành một chế độ nhân tài mạnh mẽ. Phe Anh hùng của Tào Tháo cũng để mắt đến tập hợp nhân tài, nhưng mải mai thay, với một định kiến mạnh mẽ. Có báo cáo nói rằng anh ta nhận tất cả những ai có khả năng đặc biệt. Tuy nhiên, Tào Tháo hiện tại thì khác xa trong quá khứ, trong việc tập trung vào con người. Bất kể là quỷ hay là thiên thần dưới quyền, cậu ta thu nhận tất cả, nhưng hạn chế con người. Đó là nguyên tắc mà phe Anh hùng cũng nhắc duy trì, và nó là điều khó hiểu nhất. Thậm chí để đạt được mục đích, họ sẽ tẩy não để tạo ra thành viên cho hội khủng bố. Để tăng thành viên sử dụng Balance Breaker và để phát triển Annihilation Maker thông qua tổ chức khủng bố, điều này đã đi quá xa.”

Con người. Tôi là quỷ và đối thủ của tôi bây giờ là một con người. Ở khía cạnh này, có vẻ như tôi đã chấp nhận những điều ấy một cách cởi mở hơn trong trận chiến của mình.

Điều bất ngờ là tình thế tiến thoái lưỡng nan như là ‘đối thủ là con người, nhưng bây giờ tôi là quỷ, nhưng tôi đã từng là con người’ đã không xâm chiếm trí óc tôi.

Việc tôi biến thành quỷ là một sự thật không thể thay đổi, và vì tôi bị thu hút bởi lối sống của quỷ nên tôi đã toàn tâm toàn ý tập trung vào cuộc sống hiện tại và tiến lên phía trước với tốc độ cao nhất.

Vì cuộc sống của tôi kéo dài vô tận nên một ngày nào đó, tôi sẽ phải nói lời tạm biệt với tất cả bạn bè và gia đình loài người của tôi. Đó là một điều vô cùng đau khổ nhưng không có nghĩa là tôi sẽ ngần ngại khi đối thủ là con người.

Phe Anh hùng, cái nhóm đó. Đó là những con người chiến đấu vì họ có một niềm tin mãnh liệt vào việc cái gì là đúng và cái gì là sai? Sau cùng, họ được ban thưởng với những mô tả của “anh hùng”.

Hmm, nó thật sự khó để hiểu được...

Tuy nhiên, khủng bố là không tốt. Ép người khác nghe lệnh mình bằng cách tẩy não là vô cùng độc ác. Không cần biết là lý do gì, từ cá nhân tôi, đó là cách làm “quỷ dữ”.

Trong khi tôi đang bối rối, Sensei có hỏi tôi.

“Có chuyện gì à?”

“Không nhiều lắm, em chỉ đang nghĩ về ý nghĩa của việc làm quỷ và làm con người là gì thôi, câu hỏi mà em không thường nghĩ tới... Và cũng cả anh hùng nữa. Những thành viên chính thức của phe Anh hùng là các hậu duệ của các cựu anh hùng, và đối địch với thiên thần và quỷ trong khía cạnh thể chất, đúng không? Vậy “anh hùng” có ý nghĩa là gì? Ah, em không muốn đề cập đến nghĩa đen, ý em là ở khía cạnh sự tồn tại của họ.”

Thậm chí là ngốc như tôi, tôi cũng biết là từ anh hùng là đáng cứu thế. Tuy nhiên, cũng gọi là “anh hùng” – điều gì làm họ khác những con người thường kia? Tôi luôn muốn biết điều đó.

“Cái được gọi là người hùng là những người nắm giữ những sức mạnh và những khả năng đặc biệt. Một cách lô-gíc, họ nên sử dụng sức mạnh và khả năng của mình để đem lại lợi ích cho con người thông qua những thành tựu vĩ đại, hoặc đánh bại những con quỷ hùng mạnh. Nói cách khác, nhóc có thể nói họ được sinh ra với sức mạnh để làm anh hùng. Tuy nhiên, những kẻ ở đây chỉ là người được sinh ra với Sacred Gear. Cũng gọi là Sacred Gear, nhưng là được Chúa ban tặng cho một cá nhân nào đó với mục đích cứu rỗi nhân thế... Những cũng không có nghĩa là tất cả những người sở hữu Sacred Gear đều trở thành anh hùng, hay là mang ý nghĩa là họ sẽ có sự hạnh phúc. Vì ‘sinh ra với sức mạnh để làm anh hùng’ thì không đồng

nghe với ‘thật sự là anh hùng’. Giữa những người sở hữu Sacred Gear, có nhiều người đã lạm dụng quyền lực của mình và trở thành kẻ xấu.”

Người được sinh ra với sức mạnh để làm anh hùng – thật tuyệt. Theo tôi, tôi thật ghen tỵ với họ.

“Anh hùng. Khi em vẫn là con người, một con người bình thường, họ là thần tượng mà em ngưỡng mộ và mong mỗi được hóa thân. Chiến đấu như anh hùng... Uh, bây giờ em là quỷ, cũng như là rồng, vậy nên từ quan điểm của anh hùng bây giờ em là kẻ xấu, phải không?”

“Nhóc đã nghĩ về nghi vấn việc trở thành ác quỷ, kẻ thù của anh hùng và nhân loại phải không? ...Này, chỉ nghĩ về những gì nhóc muốn trở thành thôi? Nhóc muốn hoàn thành việc gì vậy?”

Sensei hỏi. Khôngn ngần ngại, tôi trả lời ngay.

“Em muốn trở thành một ác quỷ cấp cao, trở thành vua harem! Hơn nữa, em sẽ làm việc chăm chỉ với Hội Trưởng và các thành viên khác!”

“Vậy nó có tuyệt không? Chỉ cần làm việc để đạt được thành quả đó thôi. Nhóc có thể điều đó đúng không?”

Khi Sensei cười, mọi thứ trở nên thông suốt trong đầu tôi.

“Ah, vậy đó là tất cả những gì cần thiết à. Dù sao thì, còn một việc nữa – em sẽ giúp mẹ của Kunou!”

Đúng rồi. Cô gái bé nhỏ đó chắc đang khóc và đau khổ. Tôi phải giải quyết vấn đề này!

Sensei nhẹ nhàng xoa đầu tôi.

“Nhóc sẽ ổn thôi, miễn là nhóc cứ như thế này. Nhưng ngoài nhóc ra, nếu Asia và những người khác phải đối mặt với con người, họ sẽ trở nên ngần ngại. Tuy nhiên, miễn là nhóc vẫn tiến lên phía trước, họ vẫn sẽ luôn theo sau bước chân của nhóc. Chỉ cần là chính mình. Đó cũng là điều quan trọng cho sự phát triển của những người đầy tớ khác..”

Tôi hiểu rồi. Tinh thần của tất cả những người đầy tớ đều phụ thuộc vào tôi.

“Em hiểu! Em, Hyoudou Issei! Từ bây giờ sẽ tiến đến kẻ thù với

những đồng đội của mình!”

Tôi tuyên bố như thế với Sensei, và sau đó tới gặp những người bạn của chúng tôi, những người vừa mới đến sảnh đợi.

Trong khi chúng tôi chuẩn bị rời đi, chúng tôi thấy nhóm Sitri tập hợp ở cửa tự động của khách sạn.

“Gen-chan, đừng tự ép mình quá.”

“Đúng vậy, Gen-chan. Chúng tôi đã đồng ý đi mua đồ cho Chủ tịch vào ngày mai.”

“Vâng, Hanakai, Kusaka.”

“Genshirou, hãy cho bọn khủng bố thấy ý chí người hầu nhà Sitri.”

“Hiểu rồi, Yura.”

“Làm ơn hãy chạy nếu tình hình trở nên nguy hiểm.”

“Mình đã thường xuyên tập luyện kỹ năng bỏ chạy, Meguri.”

Bạn của Saji đang cố vũ cậu ta. Tôi biết được rằng mối quan hệ với đồng đội của cậu ta đã phát triển kể từ hè.

Tuy nhiên, mối quan hệ với Chủ tịch vẫn chưa tiến triển gì thêm... Uh, chắc tôi cũng đang ở tình cảnh gần như tương tự.

Khi tôi thở dài, Kiba đặt tay lên vai tôi.

“Bây giờ, Hội trưởng không có ở đây, như sự thay thế, ‘Vua’ của chúng ta là cậu, Ise-kun.”

“–! T-Thật sao!...Cáiiii giiii!? Mình là ‘Vua’!? Được à!?”

“Cậu đang nói cái gì thế? Cậu luôn mong được độc lập khỏi Hội Trưởng trong tương lai để trở thành ‘Vua’ mà. Trong tình huống như thế này, đó là việc tự nhiên để các người hầu nhận mệnh lệnh từ cậu mà, đúng không?”

“Umm, ummm, mình đoán là đúng như vậy...”

Tôi thay thế vị trí của Hội trưởng? Đó là câu hỏi đầu tiên xuất hiện trong đầu tôi.

Trông khi tôi đang suy nghĩ, Kiba nói với tôi:

“Trong trận chiến ở Togetsukyou, cậu đã ra lệnh cho chúng tớ, mặc dù là trong tình huống khẩn cấp. Mặc dù chiến thuật và quyết định của cậu có thể thể hoặc không thể là tốt nhất, nhưng mọi người vẫn trở về an toàn. Nên mình tin rằng đó đều là những mệnh lệnh đúng đắn. – Vì thế, mình muốn cậu tiếp tục chỉ huy bọn mình trong đêm nay.”

...Kiba. Cậu ấy chấp nhận những quyết định non nớt mà tôi phải vất óc ra mới nghĩ được vào thời điểm đó...

Xenovia cũng tham gia.

“Đúng vậy. Irina, Asia và tớ có thể làm việc tốt hơn khi được nhận lệnh. Mặc dù cậu đã đột ngột nhận trách nhiệm hôm ấy, cậu cũng vẫn có thể sắp xếp đội của Hội Trưởng.”

“Đúng, đúng thế, nhưng mà Ise-kun, cậu quá bốc đồng, điều đó là không tốt, hiểu chưa?”

“Đúng vậy. Đừng để mất kiểm soát.”

Irina và Asia cũng cùng nói.

“Vì tôi chỉ mới tham gia nhóm gần đây, tôi sẽ để Ise-kun người có kinh nghiệm hơn trong nhóm làm nhóm trưởng.”

Thậm chí Rossweisse-san cũng đồng ý... Um, vậy là không còn vấn đề gì rồi, tôi đoán là vậy?

...Mọi người đều đã chú ý đến tôi, cho tôi lời khuyên, và lo lắng cho tôi. Một lần nữa, tôi cảm thấy những người hầu – người bạn của tôi tuyệt vời như thế nào.

Ah ah, Hội Trưởng! Em ước mình có thể tiếp tục ở trong đội, vượt qua cá thử thách và chịu khổ cực cùng mọi người, và tiến lên phía trước!

Hmm? Tôi không thể ngừng chú ý vật mà Xenovia đang mang theo... Nó có vẻ như là một thứ vũ khí được đặt trong một lớp vải với những dòng ma pháp – Ah, tôi nghĩ mình biết nó là gì rồi.

Xenovia thấy được biểu cảm của tôi và đưa vũ khí ại gần tôi để tôi có thể nhìn rõ.

“Oh, cậu muốn hỏi về nói đúng không? Mình vừa nhận được nó từ Nhà thờ. – Một thanh Durandal mới và được cải tiến.”

Nó là một thanh kiếm! Đó là điều tôi nghi ngờ vì cậu ấy nói với tôi trên tàu cao tốc về việc Durandal được cải tiến bởi Nhà thờ.

“Mặc dù mình sẽ phải dùng nó cho trận thực chiến mà không qua thử nghiệm, nhưng nó hoàn toàn phù hợp với Durandal và phong cách của mình, sẽ rất tuyệt đấy!”

Tôi thì quan tâm hơn vào việc thanh kiếm đã được cải tiến bao nhiêu. Sau cùng, nó cũng đã có danh tiếng với thứ sức mạnh tuyệt vời của mình rồi. Nếu nó trở nên dễ điều khiển hơn, thể lực tiêu hao và sự chính xác sẽ được cải thiện rất nhiều.

“Xin lỗi, mình nói chuyện hơi lâu.”

Saji ra hiệu xin lỗi với tay của cậu ấy khi đang chạy để hợp mặt với chúng tôi. Những người khác của nhóm Sitri thì gửi cho chúng tôi những lời cổ vũ như “Chúng tôi sẽ lại làm chương ngại cho các cậu” hay như “Ngày mai hãy cùng nhau đón bình minh nhé” và sau đó họ nhanh chóng chạy đến nhà ga Kyoto. Nhóm Gremory cộng với Irina và Saji. Đây là nhóm tấn công đến Lâu đài Nijou.

“Tốt, lên đường tới Lâu đài Nijou nào.”

Và như thế, chúng tôi thẳng tiến đến nơi mà Tào Tháo muốn ám chỉ, Lâu đài Nijou—

Part 2

Rời khỏi khách sạn, chúng tôi vội vã tiến về ga Kyoto

Tại nhà ga, chúng tôi lên chuyến xe tiếp theo tới Thành Nijou. Mọi người hiện đang mặc đồng phục mùa đông. Xenovia và Irina trông có vẻ như đang mặc trang phục chiến đấu nhà thờ của họ phía bên trong. Nếu có tình huống gì diễn ra, sẽ dễ dàng hơn để họ di chuyển nên họ cởi đồng phục ra.

“Oooh, puwaaa...”

Rossweisse-san lấy tay che miệng mình lại, chị ấy đang cố gắng chiến đấu cơn buồn nôn từ dưới dạ dày suốt thời gian. Chị ấy trông không thực sự khỏe. Thực sự chị ấy đã uống tổng cộng bao nhiêu vậy...?

Trong chuyến tham quan này, Rossweisse-san đã biểu lộ nhiều khía cạnh chưa từng thấy trước đây của chị ấy, tôi sẽ không bao giờ để chị ấy uống rượu một lần nào nữa.

Tại nhà ga, trong khi chúng tôi đang đợi xe buýt, có một cái gì đó đột ngột chạm lưng của tôi.

“Sekiryuutei! Cho em cùng đi theo với!”

Cô gái tóc vàng trong bộ đồ nữ tu — Kunou. Ch-chuyện gì với em ấy vậy? Em đang đáng ra nên ở thủ phủ của youkai mới đúng chứ?

“Này, Kunou, tại sao em ở đây vậy?”

Cười lên trên cổ tôi, em ấy liên tiếp vỗ trán của tôi rồi nói.

“Em cũng muốn cứu mẹ mình.”

—! Hey, hey hey!

“Việc này sẽ rất nguy hiểm, anh hi vọng em có thể ở lại và chờ đợi. Có phải Ma vương thiếu nữ-sama và Thiên thần sa ngã bọn anh đã nói với em rồi đúng không?”

“Vâng, họ đã nói! Tuy nhiên, e-em vẫn muốn đi cứu mẹ của mình! Làm ơn! Hay mang em theo với! Em cầu xin anh!”

...Để cầu xin ở mức độ như vậy. Nếu tôi gọi Sensei ngay lúc này, họ chắc chắn sẽ trực tiếp gửi ai đó đến để đưa Kunou đến nơi an toàn... Nhưng nó không giống như tôi thấu hiểu cảm xúc của đứa trẻ này.

Có lẽ đứa trẻ này theo có thể đem lại lợi thế để cứu lãnh đạo kyubi?

OK, tôi sẽ nhận lấy trách nhiệm — Cũng như tôi quyết định tôn trọng cảm xúc của Kunou.

— Một làn sương mỏng xuất hiện phía dưới chân của chúng tôi.

Cùng lúc đó, một cảm giác ấm mịn xuyên qua toàn bộ cơ thể của tôi.

...! Cảm giác này, Tôi đã từng trải qua một lần trước trong cùng ngày!

Vâng, đây chính là...! –Dimension Lost!

Giống như cảm giác nhận được, tôi thấy sân ga tàu điện ngằm ngay trước mắt.

Các biển báo biện lộ tên của nhà ga là “Kyoto”, nên đây hẳn phải là ga tàu điện ngằm Kyoto.

...Bằng các này, chúng tôi lại bị di chuyển lần nữa! Chúng tôi bị dịch chuyển một cách điên cuồng trong hôm nay!

Khảo sát khu vực xung quanh, không có lấy một linh hồn nào khác — không.

“...Đ-Đây không phải là sân ga tàu điện ngầm đúng không?”

Kunou đang ngồi trên vai của tôi. Trông có vẻ như em ấy cũng bị dịch chuyển cùng tôi.

“Ah, Đường như những gì đã xảy ra trong ngày lại xảy ra một lần nữa.”

“V-Vậy, đây là chiều không gian thay thế được tạo ra như một bản sao của Kyoto? Kỹ thuật của bọn chúng thật là tuyệt vời!”

Giống như Kunou vừa nói. Việc sương mù bao quanh chúng tôi mà không có cảnh giác đã rất đáng báo động, nhưng ai lại mong đợi việc bọn chúng có thể tái tạo lại toàn bộ khu vực xung quanh ga Kyoto giống như không gian mô phỏng ngay giữa ban ngày như vậy...

“...?”

Chuông điện thoại của tôi kêu lên — đó là Kiba. Cậu ấy cũng đi đến nơi này? Thêm vào đó, thực sự điện thoại vẫn hoạt động!

“Hey hey, Kiba? Cậu hiện đang ở đâu thế? Có phải cậu cũng bị dịch chuyển đến không gian kỳ lạ này?”

“Đúng vậy, bọn mình đang ở Cung điện Hoàng Gia Kyoto. Rossweisse-san và Saji-kun cũng đang ở đây. Còn các cậu thì sao?”

“Mình đang ở cùng với Kunou ở sân ga tàu điện của nhà ga Kyoto. Đợi một chút, để mình kiểm tra bản đồ”

Tôi để Kunou xuống khỏi vai, lấy bản đồ ra khỏi túi, trải nó xuống sàn của nhà ga.

...Cung Điện Hoàng gia Kyoto... cũng ở đây! Phía bắc của Thành Nijou. Gì cơ, đợi một chút.

“Chiều không gian này, liệu nó có thể rộng đến như vậy? Liệu nó có thể xảy ra khi so sánh với kích thước của tấm bản đồ này mà trung tâm là khu vực xung quanh Thành Nijou?”

“Đúng vậy, chiều không gian này đã tái tạo lại các đường phố lớn

của Kyoto với trung tâm là Thành Nijou. Mặc dù không ai ngạc nhiên về đấu trường của Rating Game với kích cỡ tương đương, nó trông giống như các thầy phép đã nghiên cứu kỹ đấu trường của Rating Game vậy.”

Tốt thôi, tôi đoán rằng mình có thể coi đây như một cơ hội hiếm hoi để luyện tập trước trận đấu tiếp theo. Sau tất cả, có rất ít cơ hội để hành động trong một không gian rộng lớn như thế này.

“Kiba, chúng ta sẽ đặt điểm tập trung tại Thành Castle, được chứ?”

“Được rồi, mình hiểu. Cậu đã liên lại với Asia và những người còn lại chưa? Mình nghĩ họ cũng đã đến không gian này. Chúng ta dường như rất được chào đón với các vị anh hùng đáng kính.”

“Ah, mình sẽ cố gắng gọi từ đây. Sao cậu không thử gọi cho Sensei hiện đang ở bên ngoài. Thật là, đúng là một sự chào mừng bất ngờ.”

Cuộc hội thoại với Kiba kết thúc. Sau đó, tôi đã có thể tới chỗ Asia và những người còn lại. Tam giáo hội vẫn đang ở cùng nhau. Tôi cảm thấy nhẹ nhõm vì Asia đã có Xenovia và Irina ở bên. Nếu Asia ở một mình, tôi sẽ rất lo lắng.

Tôi cũng nói với họ gặp nhau ở Thành Nijou.

Rồi Kiba gọi lại lần nữa. Có vẻ đó là điều không thể để liên lạc với Sensei ở bên ngoài. Tôi cũng cố thử tất cả mọi khả năng, nhưng nó không hoạt động dù cho không có vấn đề gì.

...Thật kỳ lạ. Rõ ràng chúng tôi có thể gọi cho những người khác trong này, nhưng lại không thể liên lạc ra bên ngoài. Rossweisse-san giải thích với tôi qua Kiba rằng, không gian này có thể có lớp chắn đặc biệt hoặc thần chú ngăn cản việc liên lạc ra bên ngoài... Nhưng nó vẫn cho phép chúng tôi liên lại với nhau phía bên trong. Ý định của bọn chúng thật khó tin.

Tiếp tục suy nghĩ này sẽ không đem lại bất kỳ manh mối nào, vì vậy trước tiên tôi phải gặp gỡ mọi người đã.

Bây giờ, tôi phải nhanh đến Thành Nijou. Sau khi chúng tôi tham quan nó trong ngày, một trong những cách để trở về khách sạn từ Thành Nijou là đi tàu điện ngầm từ gần Thành Nijou và chuyển sang xe điện để có thể trở lại ga Kyoto. Hiện nay, tất cả những gì tôi cần phải làm là tiếp tục đi về phía trước theo đường tàu điện ngầm để đến ga trước Thành Nijou.

Đề di chuyển dễ dàng hơn, tôi triệu hồi chiếc găng sắt và bắt đầu đếm ngược đến Balance Breaker. Kể từ khi chúng tôi bị kẻ thù đem đến đây, là lẽ tự nhiên để đoán trước những cuộc tấn công.

[Welsh Dragon Balance Breaker!!!!!!!!!!!!]

Vàng sáng đỏ bao xung quanh cơ thể của mình, và hào quang đó hóa thành hình dạng bộ giáp.

Nhìn thấy cảnh tượng này diễn ra, Kunou không thể không có ấn tượng.

“Hmm, mặc dù em đã từng nhìn thấy nó vào ban ngày, nhưng bộ giáp của Thiên Long trông thực sự đỏ và rất đẹp, đây đúng là con rồng huyền thoại mà.”

Em ấy vỗ nhẹ vào bộ giáp của tôi nhiều lần, và rất ngạc nhiên trước nó. Sự tò mò này cũng giống như những đứa trẻ khác hâm mộ tôi. Mặc dù em ấy nói như một nàng công chúa, nhưng trong tim em ấy thật sự vẫn còn trẻ con.

Nghĩ rằng ai đó đã đem người mẹ đi khỏi đứa trẻ này. Không cần biết lý do nào, ép buộc bắt cóc người vô tội là không thể tha thứ.

“Kunou, anh chắc chắn sẽ tìm ra cách để cứu mẹ của em. Đừng rời khỏi anh, anh sẽ cần thận bảo vệ Kunou.”

Nghe những từ đó, Kunou — mặt cô bé trở nên đỏ ửng.

“Mmmhmm! Nghe có vẻ ổn”

Đỏ mặt. Thật dễ thương! — Nhưng khi chúng tôi đùa cợt, tôi ngay lập tức nhận ra sự hiện diện của kẻ thù.

Nhìn lên sân trước của nhà ga, tôi nhìn thấy một tên đàn ông mặc đồng phục của đảng phái anh hùng đang tiến về phía mình.

...Sự thù địch của hắn ta nhằm vào tôi. Tôi chắc chắn là mục tiêu.

Hắn ta dừng lại khi đã gần tôi, và cười mỉm.

“Chào buổi tối, Sekiryuutei, nhớ ta chứ?”

...Không, chẳng nhớ gì hết.

“Trí nhớ của ta... có hơi kém một tý.”

Nghe thấy câu trả lời của tôi, người đàn ông cười gượng gạo.

“Tốt thôi, sao người có thể nhớ một con cá bẻ như ta chứ? –Nhưng phải cảm ơn sức mạnh ta đạt được lúc đó, giờ đây ta có thể chiến đấu chống lại nhà người.”

–Bóng của tên đàn ông bắt đầu di chuyển như thể nó có suy nghĩ riêng vậy.

Chứng kiến cảnh này, tôi nhớ lại ngay lập tức. Kẻ sở hữu bóng tối mặc một chiếc áo choàng đen lớn, tự do kiểm soát bóng tối, và có thể truyền các đòn tấn công qua bóng của những người khác–

“Ta hiểu rồi. Người là kẻ sở hữu Sacred Gear đã tấn công bọn ta trong thành phố bằng cách dùng những cái bóng.”

Nghe câu trả lời của tôi, tên đàn ông lại mỉm cười.

“Rất chuẩn, tại thời điểm đó, ta đã bị đánh bại bởi mấy người một cách cực kỳ thảm thương. Tuy nhiên, bây giờ đã khác rồi. Sự hối tiếc, sợ hãi, và tự căm ghét bản thân từ thất bại của chính mình đã đưa ta lên một tầm cao mới. Để ta cho nhà người thấy, các kỹ năng bóng tối thực sự...”

Một âm thanh xào xạc.

Tôi cảm nhận được một áp lực không thể diễn tả. Các bóng trong khu vực gần tên đàn ông, các cột trụ, máy bán hàng tự động, v.v..., tất cả chúng bắt đầu bò ngoằn ngoèo theo cách mà khiến cho tôi nổi da gà. Rồi tên đàn ông thì thầm.

“–Balance Break.”

Một loạt các âm thanh xào xạc tiếp tục...

Sự hiện diện của tên đàn ông tỏa ra được tăng cường. Tất cả bóng từ xung quanh tập trung lại bao phủ hẳn ta, xung quanh cơ thể của tên đó. Bóng tối bao bọc chính chúng xung quanh cả cơ thể của tên đàn ông... Và rồi, từ từ, bóng tối đó định hình, trở thành cái gì đó dạng như bộ giáp trên cơ thể của hắn.

...Toàn thân bao phủ bộ giáp làm từ bóng tối? Nó gần giống như Balance Breaker của tôi vậy.

“–Giống với Balance Breaker của chính người vậy. Đó có phải là điều mà nhà người đang nghĩ?”

Như thế đọc được suy nghĩ của tôi, tên đàn ông thì thầm vui sướng.

“Đúng thế, khi bị đánh bại bởi mấy người, ta đã lấp đầy những suy nghĩ của mình với việc tăng cường khả năng phòng thủ. Ta cảm thấy muốn bộ giáp của ta giống cái của người. Khả năng tấn công mạnh mẽ của Sekiryuutei thực sự gây ấn tượng cho ta nhiều như vậy. Đây là Sacred Gear Night Balance Breaker của Sự Phản chiếu, Night Reflection Death Cross. Tới đây, Sekiryuutei, để ta trả thù cho sự thất bại của chính mình!”

Mọi phần của bộ giáp bóng tối đó bắt đầu bò ngoằn ngoèo như thế nó còn sống vậy. Bóng tối bao phủ mặt của hắn ta, để lại đôi mắt nhìn chăm chăm về phía tôi. Nó giống như đôi mắt của một con quái vật...

Tiếp theo... Vì Asia không ở đây, tôi không thể thăng cấp. Thực sự, tôi đã không gặp may từ trước khi trận chiến này bắt đầu.

Oh tốt thôi, đây là cơ hội tốt để luyện tập. — Hãy để tôi cố gắng chiến đấu mà không cần thăng cấp.

Có vẻ như tôi đã trở nên can đảm hơn, có lẽ từ tất cả kinh nghiệm thực chiến của mình. Cảm giác căng thẳng cực độ đã biến mất. Không, cảm giác căng thẳng vẫn còn tồn tại, và cơ thể tôi run lên.

Tuy nhiên, nó không giống như run vì sợ hãi. Có lẽ, do chiến đấu trong nhiều trận đấu khác nhau chống lại Vali, Loki và những đối thủ mạnh khác, tôi đã không còn sợ hãi hay ngợp ngừng khi nhìn thấy đối thủ đạt tới Balance Breaker.

—Sau tất cả, người mà tôi đã luyện tập cùng mỗi ngày chính là Kiba, người sở hữu Balance Breaker thánh quỷ kiếm.

Bùm...

Tối nắm chặt tay, tên lửa đẩy sau lưng tôi bắn ra sức mạnh ma thuật để tăng tốc để tôi tấn công kẻ địch!

Bay sang trái, tôi lao vào tên đàn ông, tấn công với vận tốc lớn—

Đập...

Đòn tấn công của tôi đi xuyên qua cơ thể của hắn! Cơ thể của tên đàn ông đó rải rác như khói và sương mù, tại thời điểm va chạm, không có bất kỳ cảm giác nào của cú đâm! Đối thủ của tôi trông hoàn toàn không có thương tích gì... Cảm giác giống như xuyên qua sương

mù.

Tôi nhanh chóng quay lại, tấn công hẳn ta và đá vào lưng hẳn.

Đập!

Lại lần nữa, kiểu tấn công đơn giản này đi xuyên qua cơ thể hẳn!
Quay trở về vị trí ban đầu, tôi điều chỉnh lại tư thế... Đối thủ của tôi vẫn hoàn toàn không hề hấn gì.

“Đừng có bận tâm với việc tấn công trực tiếp vào bộ giáp bóng tối này, vô ích thôi.”

Tên đàn ông nói với một giọng điệu chế giễu.

Tôi hiểu. Do bộ giáp bóng tối bao phủ toàn bộ cơ thể của hẳn ta, tấn công hẳn trực tiếp là không hiệu quả.

Mặc dù tôi đã hiểu thực tế, như sức mạnh duy nhất của tôi là đòn tấn công trực tiếp!

Tôi bắn khu vực với một loạt đòn tấn công bằng Dragon Shot!

Dragon Shot của tôi biến mất khi nó chạm vào cơ thể của tên đàn ông đó! Nó không tấn công trực tiếp hẳn ta, như trông có vẻ nó bị hút vào bên trong hẳn...

Tôi ngay lập tức có một linh cảm — về khả năng ban đầu của hẳn ta!

Ngay khi tôi nhận thức được, các Dragon Shot đã phát tán đang bị bắn trở lại về phía tôi từ các góc tối khác nhau của nhà ga!

Âm thanh của Dragon Shot tiếp cận tôi!

“Tên khốn! Vậy loại khả năng đó vẫn không thay đổi!”

Trong trận chiến đó, đòn tấn công của chúng tôi bị hấp thụ bởi bóng tối, và sau đó giải phóng từ bóng tối ở nơi khác. Tôi bế Kunou trong vòng tay của mình, và không phải tránh né hoặc đã đi tắt cả các Dragon Shot vì tôi đã gạt chúng đi! Nếu tôi bị hạ bởi chính đòn tấn công của mình thì nó thực sự hổ thẹn!

Âm thanh xào xạc hơn...!

—! Bóng tối trong nhà ga tụ tập về phía tôi như thể chúng có suy nghĩ của riêng mình.

Bóng tối định hình thành lưới kiếm nhọn tấn công tôi... Như quá tệ cho chúng, bộ giáp của tôi khá cứng. Mức độ tấn công như thế này hoàn toàn không phải là một vấn đề. Tuy nhiên, Sairaorg-san có thể phá vỡ bộ giáp này chỉ bằng nắm đấm trần của anh ta, bây giờ loại sức mạnh tấn công đó giống như một con quái vật!

Cũng cảm thấy tự tin như tôi, một cái bóng bắt lấy chân trái của tôi, và tự bao bọc xung quanh nó để kéo tôi xuống. Cùng lúc đó, một số lượng lớn bóng định hình như những ngọn giáo sắc nhọn lao đang lao tới.

Tôi triệu hồi Ascalon và chém đứt bóng đổ lên chân tôi! Nhanh chóng nhảy lùi lại, tôi điều chỉnh tư thế.

...Loại kỹ thuật này thật phiền phức.

Với tôi điều đó thực sự khó khăn để xử lý. Tôi ghét những đòn tấn công đáo mà bất chấp cảm giác thông thường, và sự phòng thủ làm cho đòn tấn công trực tiếp thiếu hiệu quả. Tên này có cả hai.

“Hahahaha...! Rất tốt. Thật đáng mong đợi từ Sekiryuutei. Nhưng đòn tấn công của người vô dụng đối với ta. Trong một trận chiến tiêu hao sinh lực, ta là người có lợi thế.”

Oh oh, hẳn ta thật biết cách ăn nói. Vâng, hẳn ta đã đúng. Một trận chiến tiêu hao sinh lực sẽ khiến bộ giáp của tôi giải thể khi hết thời gian. Tôi nên là gì đây, tôi đang bị phản công. Người sử dụng phép thuật Rossweisse-san sẽ phù hợp nhất để xử lý tên này.

“Eh!”

Kunou, cô bé tôi đang bế bằng một tay, đẩy hai tay về phía trước và tấn công tên đàn ông bằng một quả bóng lửa. Một quả bóng lửa rất nhỏ. Tên đàn ông không có né tránh, và bóp chết nó bằng nắm tay của mình.

“Đây có phải là tiểu công chúa hồ ly không vậy? Đây là lửa hồ ly ư? Mức nhiệt này không đủ để tác dụng đến ta, người biết đấy? Không đủ nóng.”

“Chết tiệt, chết tiệt.”

Tên đàn ông cười một cách nhạo bào. Khuôn mặt Kunou tràn ngập sự hối tiếc.

...Eh? Không đủ nóng ư? Nói theo cách khác, hẳn ta có thể cảm nhiệt

mặc dù đã khoác bộ giáp đó?

Dạng tấn công này đã cho tôi một ý tưởng, vì vậy tôi mở đôi cánh rồng của mình để bao bọc lấy Kunou.

“Ddraig, hãy giữ cho Kunou an toàn dưới đôi cánh của ông.”

[Không vấn đề gì, nhưng này cộng sự, cậu đang nghĩ gì vậy?]

Ddraig hỏi tôi. Tôi hít một hơi thật sâu và đầy phổi của tôi bằng không khí. Và rồi tôi thả một ngọn lửa nhỏ trong bụng tôi.

— Tôi sẽ chiến thắng, Ddraig!

Boosted Gear Gift — Chuyển lửa vào trong bụng!

[BoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoostBoost]

[Transfer!!]

Định hình ngọn lửa lớn trong bụng, tôi thổi chúng bằng miệng của mình!

Bùm...

Những ngọn lửa khổng lồ nhấn chìm toàn bộ sân ga, và tràn ngập lên toàn bộ không gian.

Những chiếc bóng có thể dịch chuyển lửa nhưng toàn bộ sân hiện nay đã chìm trong lửa. Mặc dù bộ giáp bóng tối có thể bảo vệ toàn bộ cơ thể khỏi bị tổn hại, nhưng nhà người hắc vẫn có thể cảm thấy sức nóng từ bên trong, đúng chứ?

“Đây là ngọn lửa ta học trực tiếp từ một cựu long vương. Ta hoàn toàn có thể đảm bảo lượng nhiệt từ nó. –Biến đi!”

“Tên khốn nhà người~~! Sekiryuutei~~!”

Ngọn lửa hình thành một cơn lốc xung quanh tên đàn ông. Bị đánh bại bởi sức nóng từ đám cháy, tên đàn ông hét lên một cách đau đớn khi lăn lộn dưới đất.

Thậm chí nếu người có thể tránh đòn tấn công trực tiếp, nhà người cũng không thể tránh sức nóng từ ngọn lửa lớn tràn ngập trong ga tàu điện ngầm. Ta có bộ giáp của Sekiryuutei. Rõ ràng không sợ nóng. Thậm chí sau tất cả, rõ ràng có thể chịu được lửa từ phượng hoàng.

“...Lửa rồng...”

Từ bên dưới đôi cánh rồng, Kunou nói nhỏ—

Khói bốc lên mãnh liệt, trạm tàu điện ngầm bị cháy đen. Có vẻ như bọn chúng không tái tạo lại hệ thống phòng cháy chữa cháy.

Cỡ lẽ tôi đã đi quá xa. May mắn thay, đây thực sự không phải là Kyoto.

Tên đàn ông đang nằm trong khói dưới mặt đất. ...Bộ giáp bóng tối đã bị giải thể và cơ thể hắn ta bao phủ bởi nhiều vết bỏng nặng.

Sự hiện diện tôi cảm thấy cho đến giờ đã hoàn toàn biến mất. Để một mình đạt tới Balance Breaker, hắn ta có vẻ như không thể chiến đấu thêm nữa.

“...Quá mạnh. Mặc dù ta đã đạt tới Balance Breaker... Ta vẫn không thể đánh bại Thiên Long...”

— Run rẩy, tên đàn ông cố gắng gượng dậy.

“Vẫn còn muốn chiến đấu ư? Nhà ngươi sẽ chết đấy.”

Tôi cố gắng cảnh báo hắn ta vì lợi ích của riêng mình hắn, nhưng cơ thể tên đàn ông rung lắc như nhiều lần cố tránh khỏi bị ngã xuống.

“...Nếu ta chết, cứ để như vậy đi. Để cho người đó... để hi sinh vì Tào Tháo là ước muốn của chính ta.”

Tôi có thể nói rằng hắn ta đang rất chân thành.

“Nhà ngươi không bị tẩy não đấy chứ?”

“Đúng vậy... Ta đi theo Tào Tháo bằng tất cả ý chí của chính mình. Sao nhà ngươi lại hỏi? Hự hự...”

Tên đàn ông thở đau đớn khi hắn ta nói. Rõ ràng cổ họng hắn cũng bị cháy do nhiệt, nhưng hắn ta vẫn tiếp tục.

“...Nhà ngươi không thể biết được khi phải đối mặt với những bi kịch bởi những người sở hữu Sacred Gear.”

Tôi hiểu. Asia cũng đã gặp bi kịch bởi việc đó.

“...Không phải ai cũng có thể có một cuộc sống hạnh phúc dựa trên sức mạnh của Sacred Gear mà họ có được khi sinh ra... Nhà ngươi

nghe chuyện gì sẽ xảy ra đối với những đứa trẻ như ta, người có khả năng điều khiển bóng tối một cách tự do...?”

Tên đàn ông tiếp tục nói như thể tự nhạo báng.

“Nỗi sợ hãi và sự áp bức từ những kẻ khác. Bởi vì sức mạnh này, ta thậm chí còn không thể có một cuộc sống bình thường... Nhưng người đàn ông đó nói với ta rằng đó là một điều tuyệt vời khi được sở hữu sức mạnh này.”

— Tào Tháo.

“Anh ấy cũng nói với ta rằng, được sinh ra với sức mạnh này làm ta trở thành một sự tồn tại tài năng và quý giá... Anh ấy nói với ta rằng ta có thể trở thành anh hùng... Nếu nhà người nghe những lời này mà đã thay đổi ý nghĩa cuộc sống của chính mình, liệu người sẽ nghĩ gì? –Mong muốn sống và chết vì người đàn ông đó chỉ là lẽ tự nhiên.”

Tên đàn ông đang đọc thoai những lời từ sâu trong trái tim. Có phải hẳn ta dành cho Tào Tháo? Thật không may, người đó là một tên khùng bố. Thậm chí ngay lúc này, hẳn ta đã bắt cóc mẹ của Kunou và đang âm mưu một cái gì đó.

“Có thể hẳn ta chỉ lợi dụng nhà người thôi?”

Nghe thấy những lời của tôi, tên đàn ông đó cười lớn.

“Có gì không ổn với điều đó ư? Anh ta, Tào Tháo! Anh ta dạy cho ta cách sử dụng sức mạnh của mình và đưa lý do để ta sống. Thế là đủ rồi! Với điều này ta có thể sống, cuộc sống trước đây vô giá trị của ta cuối cùng cũng đã được đền đáp! Chẳng có gì không ổn cả!!! Sekiryuutei!”

Tôi im lặng trước những lời nói đầy nước mắt trong những suy nghĩ sâu sắc nhất của hẳn ta.

“...Đối với những người bị đối xử như rác rưởi giống chúng ta, anh ấy là ánh sáng...! Sức mạnh của ta là để đánh bại ma quỷ, thiên thần, và các vị thần...! Ta đâu có thể tìm thấy một cái gì như thế ở nơi khác...!? Ngoài ta, cho dù Ác Quỷ, Thiên thần Sa ngã và Rồng — chúng là những kẻ thù của nhân loại...! Đây là cảm giác chung! Và nhà người — vừa là Rồng vừa là Quỷ! Con người không thể coi nhà người như một bất kỳ thứ gì khác ngoại trừ một mối đe dọa!”

Một mối đe dọa? Đúng như vậy, nhìn từ góc độ của một con người, tôi như thể một sự tồn tại đáng sợ.

Tào Tháo — hẳn ta là người đã mang lại ý nghĩa cuộc sống cho những người sở hữu trải qua cuộc đời bi kịch do Sacred Gear của chính mình. Với tên đàn ông đứng trước tôi, có lẽ đây là cơ hội của cuộc đời.

Tuy nhiên—

Với đôi chân run rẩy, tên đàn ông đứng dậy. Hẳn ta chậm chạp bước về phía tôi vẫn giữ nguyên sự thù địch.

“Đừng đánh giá thấp con người chúng ta...! Bọn ác quỷ...!”

La hét, hẳn ta chậm chạp tiếp cận.

Vâng, tôi là một con quỷ, đây là thực tế sẽ không bao giờ thay đổi.

Tôi nắm chặt tay, tiến lên phía trước và đâm nó thẳng vào mặt của tên đàn ông...

“Vâng, tôi là, một con quỷ!”

Sầm...

Mặt hẳn ta bị dính đòn, tên đàn ông bay thẳng về phía sau, lưng hẳn đập mạnh vào một trong các cột trụ của nhà ga. Nằm dài trên mặt đất, tên đàn ông bất tỉnh.

Tôi nói nhỏ với con người đã sa ngã.

“Dựa trên những gì người làm, có những thứ khiến người khác khóc. Không cần biết vấn đề của người là gì, ta sẽ thổi bay nhà người.”

Nhìn tên đàn ông lần cuối, tôi tập trung ánh nhìn vào bóng tối trong đường hầm phía trước.

Chỉ thêm một chút nữa thôi, chúng tôi sẽ đi đến Thành Nijou, tiến lên thôi. Mọi người chắc chắn đã đánh bại những kẻ ám sát họ, và tiến đến lúc này.

“Kunou, đi thôi.”

“Mmmhmmm!”

Tôi cõng Kunou trên lưng, giang rộng đôi cánh rồng của mình và bay về phía cuối của đường ray.

Trong khi tôi lượn dọc theo đường ray xe lửa, tôi đá bay một đồng tên thợ săn quái vật và tới trạm tàu điện trước lâu đài Nijou.

Dẫn Kunou lên các bậc thang, tôi ra được bên ngoài.

Khi tôi bước tới Đông Môn, – mọi người đã có mặt đông đủ.

“Xin lỗi, tôi tới muộn.”

Tôi xin lỗi trong khi bước tới—

Cough... (tiếng ho ra máu)

Được bao phủ bởi lớp giáp valkyrie, Roseweisse-san tựa lưng vào một cây cột điện, ho ra máu liên tục.

...Nàng valkyrie thích cửa hàng 100 yên, nàng valkyrie xay xỉn, giờ là nàng valkyrie ho ra máu.

Hay thật, xuyên suốt chuyến đi này, chị ấy đã có được rất nhiều biệt danh mới trong tim tôi...

“Ah, thật tốt là các cậu cũng ổn.”

Kiba chào đón chúng tôi bằng một nụ cười. Tôi vẫn bối rối bởi tình trạng của Roseweisse-san, nhưng thật tốt là mọi người vẫn an toàn.

Oh! Có một vài hư hại trên quần áo nhưng cũng không có thương tích gì nghiêm trọng. Có vẻ mọi người đã bị tấn công trên đường tới đây.

Để đề phòng trường hợp khẩn cấp, Kiba và tôi, mỗi người mang một lọ nước mắt phượng hoàng. May thay, chúng tôi chưa cần sử dụng tới chúng.

“Asia, cậu không sao chứ?”

“Ừ, nhờ có Xenovia và Irina bảo vệ, lũ sát thủ đã bị đánh bại.”

“Cứ để đó cho tới!”

“Mà nhờ có một người với khả năng hồi phục đã mang lại cho chúng ta lợi thế cho chúng ta đây.”

Irina và Xenovia nói trong khi đã mặc sẵn giáp phục.

Nỗi lo duy nhất của tôi khi chúng tôi tách nhau ra là không cần thiết.

Chà, vì Xenovia và Irina đang có mặt ở đây, chẳng có gì đáng lo cả.

Thanh Durandal của Xenovia – đang được đặt trong một cái vỏ được chạm trổ! Nó cho ta một ấn tượng hoàn toàn khác khi được đặt trong vỏ. Luồng khí tấn công không lọt ra nữa, vậy là không cần phải để thanh kiếm ở một chiều không gian khác nữa?

“...Roseweisse-san, chị ấy sao rồi...”

“À, chị ấy đã đánh nhau với lũ sát thủ. Có lẽ do đã vận động quá sức nên chị ấy đã không thể chịu được...”

Kiba cũng không biết đánh giá tình hình hiện tại ra sao.

Crash...

Trong khi chúng tôi tập hợp lại, những cánh cổng phát ra âm thanh dữ dội khi mở. Kiba cười nhạt trong khi nhìn cánh cửa mở.

“Có vẻ chúng đang chờ chúng ta, và màn trình diễn chuẩn bị bắt đầu.”

“Đúng như cậu nói, có vẻ như chúng khinh thường chúng ta.”

Trong khi Kiba nói một cách mỉa mai bản thân, tôi thở dài.

Sau khi đã xác nhận với nhau, chúng tôi đặt chân vào lãnh địa lâu đài Nijou—

“Trước khi ngắt đi, tên sát thủ tứ hạ gục nói rằng Tào Tháo đang đợi ta ở cung điện Honmaru.”

Kiba nói trong khi đi. Lâu đài Honmaru hả.

Trong ranh giới lâu đài Nijou, chúng tôi đi qua những khu vườn trong cung điện Ninomaru, và đã có thể nhìn thấy con hào xung quanh cung điện Honmaru.

Nơi chúng tôi tới – có nhiều hàng ngói Nhật cổ. Khu vườn được quét sạch sẽ và thơm mát. Tất cả đều được soi sáng nên kể cả trong đêm nó vẫn sáng như ban ngày.

“Vậy là các người đã hạ được lũ sát thủ sử dụng Balance Breaker. Mặc dù chúng chỉ là lũ sở hữu Sacred Gear tầm trung, chúng vẫn có Balance Breaker. Ngạc nhiên là các người có thể đánh bại chúng.”

Tôi thấy Tào Tháo đang đứng trong vườn... Còn có rất nhiều tên khác

đang đứng quanh đó. Tất cả bọn chúng đều mặc một bộ đồ như lúc trước.

“Mẹ!”

Kunou kêu lên. Nhìn theo hướng của cô bé tôi thấy – một người phụ nữ xinh đẹp mặc kimono đang đứng đó. Tôi có thể thấy đôi tai hồ ly trên đầu cô ấy, cũng như vài cái đuôi nữa. Đây chắc là thủ lĩnh phái kyuubi. Đúng là một người đẹp.

“Mẹ! Con là Kunou đây! Xin hãy tỉnh lại đi!”

Mặc dù Kunou kêu thảm thiết, Yasaka-san không đáp lại. Dưới mắt cô ấy là một vẻ mặt vô hồn.

Kunou giận dữ nhìn Tào Tháo và đồng bọn.

“Các người là lũ dê tiện! Các người đã làm gì mẹ ta!”

“Chẳng phải ta đã nói rồi sao? Bọn ta mong mẹ cô hợp tác một chút trong cái thí nghiệm nho nhỏ này, công chúa bé nhỏ à.”

Tào tháo nói vậy trong khi gõ cái thương xuống đất. Ngay lúc đó –

“Oooh... ooh... ah... !”

Yasaka-san bắt đầu kêu một cách đau đớn, và cô ấy đột ngột thay đổi hình dạng! Cơ thể cô ấy sáng lên rồi dần thay đổi hình dạng! Đồng thời, chín cái đuôi cũng bắt đầu trở nên to ra.

Oh...!

Con quái vật khổng lồ màu vàng hồng vang xa trong đêm. Trước mắt chúng tôi, một con hồ ly lớn xuất hiện!

To quá! Cao ít nhất mười mét, có lẽ cô ấy cao bằng Fenrir? Đuôi của cô ấy chia ra làm chín, về tổng quan thì cô ấy trông còn to hơn Fenrir.

Đây chính là youkai huyền thoại – hồ ly chín đuôi! Fenrir có bờ vai mảnh và phần eo hẹp, và trông đẹp như tranh vẽ, nhưng hình dạng của thủ lĩnh kyuubi chỉ có thể nói là đẹp mê hồn.

Dáng của Tannin-ossan cũng rất ngẫu. Vậy là mọi quái vật huyền thoại đều đẹp như vậy sao?

...Không cần biết bạn nhìn bao nhiêu lần, đôi mắt đó không hề có

chút cảm xúc nào. Chắc chắn là cô ấy đang bị điều khiển... Liệu chúng tôi có thể khuyên ngăn cô ấy không? Chẳng nhẽ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đấu với Yasaka-san trong tình trạng này sao?

Tôi lạnh lùng hỏi Tào Tháo.

“Tào Tháo! Tào ra bảo sao của Kyoto và điều khiển thủ lĩnh kyuubi, người đang toan tính điều gì vậy!?”

Tào Tháo vác cây thương lên vai trong khi trả lời.

“Sự tồn tại của Kyoto thực ra chính là một thiết bị ma thuật cỡ lớn được bao quanh bởi long mạch. Những địa điểm nổi tiếng chính là những điểm tụ hợp sức mạnh, với nguồn sức mạnh ác quỷ, youkai và tinh linh phong phú. Những bậc thầy âm dương từ thời cổ đại (onmyouji) muốn biến thành phố này trở thành một nguồn ‘năng lượng’ khổng lồ. Chà, cũng chỉ vì điều đó, mọi thể loại quái vật đều bị lôi cuốn về đây... Không gian mà chúng ta tạo ra được đặt trong vô thứ nguyên, vừa gần mà lại vừa xa Kyoto. Sức mạnh của các dòng long mạch không chảy tới đây. Là quái vật mạnh nhất trong số các youkai, nghe nói hồ ly chín đuôi có sức mạnh sánh ngang Long vương. Mỗi quan hệ giữa Kyoto và hồ ly chín đuôi cũng được kết nối theo nhiều cách rắc rối. Vì vậy kế hoạch của bọn ta phải diễn ra ở đây.”

Sau đó, Tào Tháo tiếp tục nói.

“Bằng cách sử dụng Kyoto và sức mạnh của hồ ly chín đuôi, kế hoạch của bọn ta là triệu hồi Great Red tới đây. Thường thì điều này cần một Long Môn cũng như vài Long vương, nhưng để bắt chúng về một nơi là điều không thể kể cả với chúa và phật – Nên Kyoto và sức mạnh kyuubi sẽ thay thế.”

“... N-Người nói cái quái gì vậy... ?”

“Great Red? Tại sao người muốn triệu hồi con rồng khổng lồ đó? Tên đó chỉ muốn bay lượn xung quanh trong vô thứ nguyên thôi, và hẳn vô hại với mọi người mà, đúng không?”

“Phải, bản chất của con rồng đó là vô hại. – Nhưng với chỉ huy của bọn ta thì sự tồn tại của hẳn là một vật cản. Nó khiến cho việc quay về trở nên khó khăn.”

“Ophis?”

Hình dạng cô bé của Ophis hiện lên trong tâm trí tôi. Chỉ huy lũ khổng bố. Từ góc nhìn của ba Thế lực vĩ đại trong Kinh thánh, một sự tồn tại như Trùm cuối.

Để có thể quay về vô thứ nguyên? Nhưng làm vậy có thể gây vài ảnh hưởng xấu cho thế giới? Đây không phải chuyện đùa đâu!

“...Vậy là các người sẽ triệu hồi Great Red và giết nó?”

Tào Tháo lắc đầu trước câu hỏi của tôi.

“Chà, có lẽ bọn ta sẽ không đi xa tới mức đó đâu. Dù sao thì, bọn ta sẽ bắt nó trước khi quyết định nên làm gì. Còn rất nhiều ẩn số về sự tồn tại của nó, và còn rất nhiều điều cần phải tìm hiểu. Ví dụ, Long thần thực tử sẽ có tác dụng gì lên con rồng Tận thế. Dù gì thì, không cần biết điều gì xảy ra, nó chỉ là một thí nghiệm để xem liệu chúng ta có thể triệu hồi một quái vật mạnh mẽ không.”

– Long thần thực tử?

Đó là lần đầu tiên tôi nghe về nó. Tôi ngạc nhiên, nhưng chắc chắn rằng chẳng có gì tốt đẹp về nó cả.

“... Tôi không hiểu gì về mấy thứ này, nhưng tôi đảm bảo rằng những chuyện không hay sẽ xảy ra sau khi người bắt được con rồng khổng lồ đó. Đồng thời, trao trả thủ lĩnh kyuubi lại đây.”

Tôi vừa mới nói xong, thì Xenovia đã trở kiếm vào Tào Tháo.

Thanh Durandal đã tuốt vỏ, nhiều phần của vỏ kiếm bắt đầu di chuyển và biến đổi.

Woosh!

Với một tiếng động lớn, những phần di chuyển được của Durandal bắt đầu tỏa ra một luồng thánh khí lớn. Nó bao bọc toàn bộ thanh kiếm, và luồng khí ấy tụ lại thành lưỡi kiếm!

Đây là thanh Durandal mới sao? Luồng khí tấn công không ảnh hưởng tới mọi thứ xung quanh mà thay vào đó bao quanh thanh kiếm.

Kể cả khi đứng gần nó, tôi có thể cảm nhận được từng luồng xung khí sau bộ giáp. Tôi hiểu rồi, vậy là thanh Durandal mới đã kết hợp với cái vỏ? Cái vỏ kiếm giúp kiểm soát sức mạnh của thanh Durandal khá tốt.

“Như Ise nói, âm mưu của các người có thể nham hiểm, nhưng dù sao đi nữa, các người sẽ mang tai họa tới cho chúng ta và những người xung quanh.- Trừ khử các người, tại đây, là giải pháp tốt nhất.”

Kiba gật đầu đồng ý với lời tuyên chiến của Xenovia.

“Tôi cũng đồng ý với ý kiến của Xenovia.”

“Tôi nữa!”

Để đáp lại, Irina tạo ra một thanh kiếm ánh sáng trong tay.

“Luôn là một trận chiến sinh tử mỗi khi nhà Gremory có liên quan.”

Saji thở dài. Xin lỗi nhé Saji, đây là thứ mà bọn tôi gặp suốt ...

“Cũng được, dù gì thì đây là vì mọi người ở trường và những người bạn của ta” –

Nhiều con rắn đen xuất hiện từ tay, chân và vai Saji và bắt đầu bám vào người cậu. Trong khi cả người cậu ta được bao bọc bởi lũ rắn đen, một con rắn đen lớn xuất hiện từ dưới chân Saji.

Con rắn đen lớn hiện diện bên cạnh Saji và bắt đầu cuộn mình, toàn thân rực ngọn lửa đen. Mắt trái của Saji chuyển màu đỏ trông giống như xà nhân.

Sự hiện diện của Saji thật là đáng kinh ngạc! Sensei, thầy nâng cấp cậu ấy hơi quá rồi đó!? Cậu, cậu ta, trong dạng bình thường, đã khác xa cái hồi Rating Game ở âm phủ rồi!

“Vritra, xin lỗi nhưng hãy cho ta mượn sức mạnh. Hyoudou hãy yểm trợ cho tớ từ bên cạnh. Hôm nay ta sẽ quấy hết mình!”

Trong khi Saji lầm bầm, những đốm lửa đen xuất hiện khắp xung quanh.

Con rắn khổng lồ bắt đầu nói với giọng trầm!

“Ah bản thể khác của ta. Con mời ở đâu? Có phải là thanh thánh giáo không? Hay là con hồ ly kia? Tên nào cũng được. Lâu lắm rồi ta mới xuất hiện, ta cảm thấy thật tuyệt. Hay là thế này, không cần biết tên nào, cứ để ta nuốt chửng tất cả với ngọn lửa đen của ta?”

Wow... quả là một bài phát biểu đáng sợ, con rắn lửa này. Nhân tiện, nhân cách của nó đã hồi phục tới mức có thể nói được rồi hả? Vậy ra

đây là một phần của Long vương. Một áp lực hoàn toàn khác so với Tannin-ossan. Nó hơi đáng sợ và rừng rợn.

Tôi nghe nói là Vritra rất giỏi hấp thu sức mạnh của kẻ thù. Ngay khi tôi vừa định ra lệnh “OK, hãy bắt Yasaka-dạng-youkai đã”, và lúc ấy

Woooooooooooooh!

Đó là tiếng Xenovia nâng thanh Durandal lên cao và một luồng khí khổng lồ phát ra từ thanh kiếm!

Kéo dài ra hơn 15 mét trong chớp mắt, thanh kiếm tỏa ra luồng thánh khí ngay trước mắt tôi. Nó trông như chuẩn bị đâm xuyên qua thiên đường vậy.

Dài quáááááááá! Ngầu quááááááááá! Tuyệt quááááááááá!

Trước kia, sự kết hợp giữa Durandal và Ascalon cũng tạo ra một luồng khí lớn. Lúc ấy, có một xung kích năng lượng trông như một cột sáng, nhưng nó chả là gì so với cảnh tượng bây giờ cả.

Nhưng lần này, luồng khí không khuếch tán hay tỏa ra như trước. Tôi có thể thấy phần lớn năng lượng của nó tập trung tại một chỗ.

Tớ nói này, Xenovia-san! Trận chiến vừa mới bắt đầu, cậu lại đang cổ phá lụt bằng cách tấn công trước đó hả!?

“Tấn công trước và kết thúc trận chiến. Ném mùi kiếm của ta đi!”

Như để vận lại lời phản đối trong tim tôi, Xenovia vung thanh thánh quang kiếm xuống phe Anh hùng!

Giống như một thanh gỗ nặng, thanh Durandal mới đâm sầm xuống để nghiền nát chúng.

Crash!

Một luồng khí lớn nuốt chửng những tòa nhà, kiến trúc và cảnh vật xung quanh!

Mặt đất nứt ra làm hai, cơn chấn động khiến mọi người ngã xuống!

Sau đòn tấn công đó, toàn bộ khu vực – trở nên hỗn loạn. Đòn tấn công đồng thời xuyên qua hào của Lâu đài Nijou và còn phá hủy những tòa nhà bên ngoài và đường phố, không sót thứ gì!

...Ghê quá! Sức mạnh thật khủng khiếp!

Hoo...

Xenovia hít thở thật sâu và lau mồ hôi trên trán. Durandal lại trở về với trạng thái có vỏ.

Vậy là hết rồi hả! Và cái bản mặt ‘nhiệm vụ hoàn thành’ đó là sao chứ! Dùng một đòn quyết định ngay từ đầu! Không không, có khi thế lại là tốt!

“Hey Xenovia! Đòn phủ đầu như vậy có hơi quá không?”

Tôi hơi xúc động trong khi nói, nhưng tay Xenovia chỉ đơn giản ra hiệu chiến thắng .

“Đòn phủ đầu bao giờ cũng phải như vậy.”

“Vậy là trận chiến với Loki cũng cần có một đòn tấn công bất ngờ sao!? Hey hey hey...”

Nói chuyện với cậu ấy quả thực là phí thời gian!

“Bình tĩnh đi. Mặc dù trông nó như vậy, tớ đã chĩnh lại sức mạnh rồi. Nếu tớ muốn tớ đã có thể quét sạch mọi thứ. Mục tiêu của tớ thực ra là để đạt được một cái gì đó như Dragon shot full dame của cậu, nhưng có vẻ nó không đơn giản như vậy. Phải, loại sức mạnh của cậu chính là phong cách chiến đấu tớ muốn.”

“Đừng có mà chỉ nói ‘ừ’ và thế là xong chuyện! Tớ không phải là một đứa cuồng phá hoại!”

Cậu ấy rõ ràng là một quân Mã, nhưng lại thích sức mạnh... Hoàn toàn trái ngược với Kiba. Có lẽ cậu ấy làm quân Xe hợp hơn?

Xenovia chạm vào thanh Durandal .

“Thanh Durandal mới này là kết quả của việc dung hợp nó với Excalibur bằng thuật giả kim.”

-Với Excalibur? Thật chứ!

Irina bắt đầu giải thích.

“Để tớ giải thích. Cơ bản, họ dùng tất cả những mảnh Excalibur của nhà thờ để tạo ra cái vỏ cho Durandal. Sức mạnh của Excalibur giữ luồng khí của Durandal lại. Hơn nữa, sức mạnh của Excalibur có thể

tấn công cùng lúc với Durandal, khiến cho sức mạnh của chúng kết hợp lại với nhau... từ đó tạo ra sức mạnh tàn phá khủng khiếp!”

Irina chỉ vào vùng đất hoang tàn.

“Tớ hiểu rồi, vậy là Excalibur không những giữ khí của Durandal lại, nó còn Durandal còn tăng sức mạnh của nhau lên. Vì vậy việc kết hợp hai thanh thánh kiếm với nhau đã tạo ra đòn tấn công mạnh như vậy.”

“Phải, Ise-kun. Về việc khí của Durandal có thể dùng lên những thanh thánh kiếm khác hay không, thiên đàng đã bắt đầu nghiên cứu rồi.”

“Ah, trong trận đấu hồi hè, Xenovia để thanh Durandal trong một chiều không gian khác, nhưng vẫn có thể để khí của nó quẩn quanh Ascalon. Trong trận chiến giành lại Asia, cậu ấy đã dùng khả năng mở rộng với Ascalon để nâng cao khí của cả hai.”

“Phải phải. Phe thiên đàng bắt đầu nghĩ về một thanh Durandal mới ngay từ lúc đó.”

Irina gật đầu.

Ha... Sự kết hợp Durandal và Excalibur thành một thanh thánh kiếm duy nhất. Nhưng, chẳng phải nhà thờ chỉ giữ sáu trên bảy mảnh thôi sao, vậy là họ chỉ dùng sáu mảnh để tạo ra cái vỏ đó?

Xenovia nâng cao thanh kiếm và thì thầm.

“Ex Durandal. Đây là cái tên mới của thanh kiếm này.”

Ex Durandal. Một cái tên miễn bàn. Nó khá giống cái tên cũ. Chắc chắn rằng, tên của nó nên là vậy.

“Chà, nếu chúng bị hạ chỉ trong một đòn thì chúng ta đã thoải mái hơn.”

Xenovia nhìn về phía trước.

... Tôi hiểu. Tôi không nghĩ bọn chúng đủ yếu để bị hạ chỉ trong một đòn.

Clatter.

Từ đồng đồ nát – từ dưới đất, một bàn tay nhô lên. Một mảnh đất được nâng lên, từ sau xuất hiện nhiều thành viên phe Anh hùng, bao phủ bởi một lớp sương mỏng.

Tất cả bọn chúng đều trông hơi bẩn – nhưng hoàn toàn vô sự. Có phải lớp sương mỏng đó đã chặn sức mạnh của thanh thánh kiếm lại không?

Người đàn ông có cánh tay nhô ra đầu tiên là kẻ đầu tiên ra mặt, hắt cao tầm hai mét, và đang uốn cổ. Đằng sau hắn, Tào Tháo chạm vào ngọn thương trên vai hắn. Chúng đã được bảo vệ trước đòn tấn công của Xenovia. Chà, nếu không có thứ sức mạnh như vậy thì chúng đã không thể thực hiện những hoạt động khủng bố chống lại nhiều phe...

Tào Tháo vuốt cằm và cười.

“Ah, không tệ chút nào.”

Đó là một giọng vui vẻ tới từ sâu thẳm trái tim.

“Các người đã có thể tự lo cho mình một cách thoải mái chống lại gánh nặng từ những ác quỷ cao cấp – không, những hầu cận hàng đầu của các ác quỷ cao cấp. Em gái của Quý vương, cô đã tập hợp được một nhóm hầu cận xuất sắc. Một khi người đã chính thức tham gia vào Rating Game, các người sẽ nhảy hai bậc xếp hạng nhanh thôi – và đứng đầu sau vài thập niên? Đúng là một tương lai tươi sáng và rộng mở. Shalba Beelzebub quả thật đã đánh giá thấp các người. Hắn quả thật là một thằng ngu.

Siegfried cười nhạt trước lời của Tào Tháo.

“Bị trói buộc bởi lòng tự tôn lỗi thời, chúng không thể nhìn thấy một thể hệ mới đứng lên thay thế cái cũ. Ta nghĩ vậy đấy. Đây là lí do Vali không chịu giúp, mà để phe cựu Quý vương tàn lụi. – Dù sao đi nữa, chúng ta nên tiếp tục thế nào đây? Sau đòn vừa rồi, ta cảm thấy hơi háo hức rồi đấy?”

“Oh, phải rồi. Vậy thì bắt đầu thí nghiệm nào.”

Tào Tháo gõ cây giáo xuống mặt đất – thủ lĩnh kyuubi bắt đầu phát sáng! Chuyện gì đang xảy ra vậy!

“Tập trung năng lượng vào những tụ điểm sức mạnh của con hồ ly chín đuôi và chuẩn bị triệu hồi Great Red. Georg!”

“Đã hiểu.”

Theo lệnh Tào Tháo, tên thanh niên mặc một cái áo choàng phù thủy trên bộ đồng phục – Georg vươn tay ra. Vô số những vòng tròn ma

thuật xuất hiện quanh hắc! Những con số và kí tự ma thuật bắt đầu quay quanh vòng tròn!

Thậm chí còn ngang ngửa với Roseweisse-san về số lượng vòng tròn được triệu hồi!

“...Nhìn qua mấy cái vòng tròn ma thuật đó, tôi có thể thấy phong cách Bắc Âu, Quỷ, Thiên thần sa ngã, ma pháp bóng tối, ánh sáng, ma thuật tiên... khá nhiều ma pháp được phô ra...”

Roseweisse-san nói nhẹ nhàng và nheo mắt.

Một pháp sư ghê gớm sao? Nhưng hắc là kẻ tạo ra màn sương? Không những hắc là một kẻ sở hữu Longinus, hắc còn là một phù thủy mạnh nữa!

Một vòng tròn ma thuật lớn xuất hiện dưới chân thủ lĩnh kyuubi. Vòng tròn ma thuật đó, mặc dù trông khác, nhưng tôi thấy vài góc trông quen quen... Phải rồi, lần trước khi sensei đánh thức tên Long vương khổng lồ đó dậy – ý thức của Midgardsormr, cái vòng tròn ma thuật lúc đó trông rất giống!

Roar.....

Khi cô ấy rống lên, môn đệ đứng xung quanh Yasaka-san thừa dằn, ánh mắt cô ấy trở nên đáng sợ và bộ lông vàng của cô ấy dựng đứng lên!

Rõ ràng đó là một tình huống bất thường! Thật là nguy hiểm nếu việc này tiếp tục?!

Tên pháp sư sử dụng sương nói.

“Vòng tròn ma thuật và vật thể để triệu hồi Great Red đã sẵn sàng. Bước tiếp theo là để xem liệu Great Red có hứng thú với sức mạnh của thành phố và căn câu hay không. May thay, ta tình cờ có một Long vương và một Long Thần nữa. Xin lỗi, Tào Tháo, nhưng tôi sẽ bận điều khiển vòng tròn ma thuật. Đó là một công việc mệt mỏi.”

Tào Tháo vẫy tay trước lời nói của tên pháp sư.

“Hiểu rồi. Vậy tiếp theo là gì? Annihilation Maker Leonardo và phần còn lại đang đánh nhau với lực lượng liên quân bên ngoài. Tôi tự hỏi họ có thể câu được bao nhiêu thời gian? Báo cáo cho thấy không chỉ Thống Đốc Thiên thần sa ngã và Ma vương Leviathan, mà còn các thành viên của Seraphim cũng đã tới. – Jeanne, Heracles.”

“Rồi rồi.”

“Oh!”

Trước mệnh lệnh của Tào Tháo, họ tiến lên trước, một người phụ nữ ngoại quốc mang trên mình một thanh kiếm mỏng và tên to cao trước đó.

“Họ là những người kế thừa ý chí – tinh thần của các vị anh hùng Jeanne d’Arc và Heracles. Siegfried, muốn chiến không?”

Trước câu hỏi của Tào Tháo, Siegfried rút ra một thanh kiếm và chỉ vào – Kiba và Xenovia.

Nhìn thấy cảnh này, người phụ nữ tên Jeanne và tên to con Heracles cười.

“Vây, tôi sẽ đấu với Thiên thần-chan. Cô ta có vẻ dễ thương đấy.”

“Tôi chọn người phụ nữ tóc bạc. Mặc dù cô ta trông không được ổn cho lắm.”

Bọn họ lườm nhau... Kiba và Xenovia vs Siegfried, Irina vs Jeanne, Roseweisse-san vs Heracles...

“Vây là còn lại Sekiryuutei cho ta. Thế còn Vritra-kun ở kia thì sao?”

Tào Tháo nhìn Saji. Saji tăng cường ngọn lửa lên, nhưng tôi cản cậu ấy lại.

“...Saji, đối thủ của cậu là thủ lĩnh kyuubi. Cậu phải tìm cách giải thoát cho cô ấy.”

“Vây là tớ được tham gia vào trận chiến của những con quái vật... Hiếu rồi. Hyoudou, đừng chết nhé!”

“Sao tớ chết được, cố gắng hết sức nhé.”

“Dù gì đi nữa, tớ đã phong Hậu trước khi đến đây. Tớ tràn đầy chí khí từ khi bắt đầu rồi!”

Trong khi chúng tôi động viên nhau, toàn thân Saji đã được bao phủ bởi những ngọn lửa đen. Và rồi, những ngọn lửa bắt đầu lan ra và trở nên lớn hơn.

“Thăng cấp Vritra!”

Ngọn lửa cao vút như chạm lấy bầu trời! Ngọn lửa đen dần biến thành một cơ thể, tạo ra một con rồng phượng đông.

Roar!

Con rồng đen khổng lồ rống lên – Đối mặt với thủ lĩnh kyuubi. Saji đã biến thành Long vương thành công. Ngọn lửa đen dần biến thành những vòng tròn ma thuật và bắt đầu tỏa ra những đám mây khí đen. Nghe nói rằng có rất nhiều thành phần kì lạ trong sức mạnh của Vritra, và một vài cái đã được dùng một cách hiệu quả trong trận chiến với Loki. Mặc dù khác loài, mong rằng nó cũng có tác dụng với thủ lĩnh kyuubi...

“Asia, trông Kunou.”

“Được.”

“Kunou, anh có thể để Asia bảo vệ em không?”

“Để đó cho em! Nhưng –“

“Ah anh hiểu. Hãy để mẹ em cho anh lo – bọn anh sẽ cứu cô ấy!”

Tôi giờ ngón cái lên để đáp lại Kunou. Cùng lúc đó, tôi dang rộng đôi cánh rồng trên lưng. Đối thủ của tôi là — Tào Tháo. Thủ lĩnh phe Anh hùng. Kẻ nắm giữ Longinus tối thượng.

Thật sự thì, sao tôi luôn phải đối mặt với những tên trùm cuối thế nhỉ?

“Được thôi. Người, liệu người có mạnh hơn Vali?”

Tôi hỏi. Tào Tháo cười tự mãn và nhún vai.

“Ai biết. Nhưng chắc chắn, ta không yếu hơn hẳn, dù ta chỉ là một con người.”

“Đừng đùa. Bất kì ai có thể đối đầu Sensei thì không thể nào lại yếu được.”

“Hahaha, đúng vậy. Nhưng chẳng phải vị Sensei đó siêu mạnh sao? Ta nghĩ ta vẫn kém hơn một chút, Vưu Long à.”

Sau khi chúng tôi đấu khẩu, chúng tôi im lặng một lúc. Và rồi –

Howl!

Roar!

Saji và thủ lĩnh kyuubi bắt đầu chiến đấu!

Những ngọn lửa đen như nhảy múa trong khi vây lấy Yasaka-san. Và rồi ngọn lửa rung dữ dội khi thủ lĩnh kyuubi tỏa khí ra khắp xung quanh cô ấy. Có vẻ điều này khiến cô ấy đau đớn khủng khiếp.

Đây có phải là chiêu hấp thụ năng lượng như trận đánh với Loki không? Nếu tiếp tục, trận chiến có thể kết thúc mà không làm hại cô ấy! Đúng lúc tôi đang nghĩ nó thật tiện biết bao –

Thủ lĩnh kyuubi bắt đầu thở ra lượng lớn lửa từ trong miệng! Mặc dù nó không mạnh bằng lửa của Tannin-ossan, nhưng nó vẫn rất mạnh! Tôi còn có thể cảm nhận được hơi nóng qua bộ giáp của mình! Trừ khi đối thủ xứng tầm, những ngọn lửa này sẽ nướng chúng thành than ngay lập tức.

Sajin dạng Vritra cũng nhả ra ngọn lửa đen và hai quả cầu lửa va chạm giữa không trung bên trên Cung điện Honmaru, gây ra một vụ nổ lớn! Cùng lúc, ngọn lửa khóa cử động của Yasaka cũng biến mất. Một trận chiến quái vật lớn, đã không còn được thấy kể từ sau vụ Loki, đang diễn ra khốc liệt!

[Chết tiệt! Tôi không thể dùng tường lửa hiệu quả như hồi đấu với Loki...!] [Tập trung vào, nửa kia của ta. Để dùng sức mạnh của ta, cần có sự tập trung cao độ... Nhưng, đó chưa phải tất cả. Mặc dù được tăng sức mạnh bởi Kyoto, sức mạnh youkai của kyuubi rất ghê gớm, nhưng vòng tròn ma thuật của tên pháp sư kia lại tạo ra hiệu ứng lạ. Mấy cái ma thuật đó rất phức tạp, thật rắc rối... Nó giống như đang gián đoạn sức mạnh của ta, vô hiệu hóa ngọn lửa của ta... Sự kết hợp của Kyoto, sức mạnh kyuubi, Longinus và cả ma thuật nữa... Kể cả khi cậu muốn hút hết sức mạnh kyuubi, sức mạnh youkai của cô ấy sẽ được hồi lại ngay lập tức bởi dòng chảy từ Kyoto. Nếu điều này tiếp tục, có thể chúng ta sẽ là kẻ ngã gục trước.]

Cuộc trò chuyện của Saji với Vritra có thể được nghe qua Boosted Gear.

Thủ lĩnh kyuubi, dòng chảy sức mạnh của Kyoto, vòng tròn ma thuật, tất cả bọn chúng đều là những chướng ngại vật lớn. Đối mặt với từng đó kẻ thù cùng lúc đúng là rắc rối mà.

[Cần tớ transfer không?]

Tôi hỏi qua Sacred Gear. Có thể bằng cách dùng sức mạnh của tôi,

Saji có thể dùng sức mạnh của Long vương để phá hủy vòng tròn ma thuật...

[ĐỪNG! Vì cậu ta chưa thể hoàn toàn điều khiển sức mạnh của ta trong trạng thái này, nếu cậu thêm sức mạnh của Sekiryuutei vào sẽ chỉ khiến cậu ta cuồng loạn thôi. Cậu ấy chỉ có thể thuần thục sức mạnh của ta bằng trải nghiệm thực chiến thôi, không có cách nào khác đâu.]

Vritra trả lời.

Hiểu rồi. Saji, cố lên! Nếu tình hình trở nên tệ hơn, tớ sẽ cố gắng hết sức giúp cậu!

[...Hiểu rồi! Vậy thì đá đít bọn chúng nhanh nhanh lên nhé!]

Để đó cho tớ! Trong khi chúng tôi nói chuyện qua Sacred Gear, Vritra và thủ lĩnh kyuubi tiếp tục phun lửa vào nhau! Những quả cầu lửa khổng lồ lơ lửng giữa không trung, phản lại nhau!

Trận chiến tạo ra một cơn bão quét qua cả khu vực, nhưng cả phe Gremory và các thành viên phe Anh hùng đứng vững chống lại kẻ thù.

Giờ thì vì Saji đã đánh trận mở màn, đến lượt tôi tỏa sáng!

“Kiba! Xenovia! Hãy đánh xa ra một chút! Tớ muốn đưa thủ lĩnh kyuubi càng xa lũ khốn này càng tốt!”

“Hiểu rồi!”

Hai người họ trả lời và bắt đầu thay đổi địa điểm chiến đấu, Siegfried đuổi theo họ.

Clash! Clang!

Với cảnh những tia sáng bạc chớp nhoáng và tàn lửa bay tứ tung, Kiba và Xenovia bắt đầu trận chiến chống lại Siegfried.

Dùng trường phái tam kiếm, Siegfried cản lại những đường kiếm của Kiba và Xenovia với số lượng động tác tối thiểu, phản công với những đường kiếm sắc bén và chết người! Có vẻ thanh Ex Durandal của Xenovia có thể điều chỉnh phần vỏ để lộ lưỡi kiếm cho những pha giao tranh bình thường.

“Hãy dùng thanh khác nào.”

Xenovia nắm lấy một phần vỏ của Ex Durandal – với một tiếng động, phần vỏ biến đổi, và để lộ một cái chuôi kiếm! Xenovia nắm lấy nó và kéo, tách nó ra khỏi Durandal. Thứ chỉ trong như cán kiếm, giờ đã là một thanh kiếm hoàn chỉnh! C-Chuyện gì đang xảy ra vậy!?

Có phải thanh Durandal mới có những thanh kiếm phụ bên trong nó không? Vậy thì, nó có phải một mảnh của Excalibur không? Thanh kiếm này đa năng quá!

Thay đổi thành phong cách song kiếm, Xenovia chỉnh lại thế đứng, và tăng tốc những đường kiếm. Thấy vậy, Siegfried cười.

“Chuyện này ngày càng trở nên thú vị rồi đây. Tuyệt vời, đến lượt ta khoe hàng rồi!”

Slash!

Siegfried vung rộng thanh quý kiếm. Kiba và Xenovia né nó và tạm thời rút lui.

Gloom...

Cơ thể Siegfried tỏa ra áp lực khó tả...! Nó khiến cho ta ớn lạnh, và sát khí ngày càng tăng!

“Balance Break!”

Từ trên lưng Siegfried – mọc ra thêm ba cánh tay bạc! Wow, trông giống như Asura vậy! Những cánh tay mới rút ra ba thanh kiếm còn lại – phong cách lục kiếm!

“Quý kiếm Tyrfing và Dainsleif. Cũng như một thanh quang kiếm cho lũ quỷ. Mặc dù trông ta như thế này, nhưng ta từng chiến đấu cho nhà thờ đó.”

Mỗi tay hấn nắm một kiếm. Đó đúng là thế đứng của Asura.

“Đây là Chaos Edge Asura Ravage của ta. Là một mảnh của Twice Critical, Balance Breaker cũng chỉ là một mảnh. Sức mạnh thì đơn giản thôi – tay nhân bản. Một khả năng đủ hữu dụng với ta, kể chỉ sử dụng kĩ năng và quý kiếm để chiến đấu. Để xem hai người có thể tiếp tục được bao lâu?”

...Kiba, Xenovia !

Ngay khi tôi vừa lo lắng cho họ, Irina bắt đầu trận chiến khốc liệt với cô nàng tên Jeanne.

“Ồi ánh sáng! Ha!”

Irina đang rộng đôi cánh trắng muốt và phóng vài ngọn giáo ánh sáng vào Jeanne từ trên trời. Một đòn tấn công thật sắc sảo. Kích cỡ những ngọn thương ánh sáng cũng rất lớn. Nếu người thường hoặc quỷ cấp thấp dính đòn, chắc chắn là đi bán muối ngay lập tức.

Tuy nhiên, những đòn tấn công đó đều bị né bởi Jeanne. Cô nàng đó nhanh thật! Mặc dù kém hơn Kiba, nó vẫn rất khó để có thể nhìn thấy bằng mắt thường!

“Không tệ! Đòn tấn công của Thiên thần-chan đều rất chính xác, onee-san rất cảm động đấy!”

Sao cô ta trông vui vậy!

Jeanne vung thanh trường kiếm và chặn những đòn tấn công ánh sáng của Irina.

“Vậy thì, nhận lấy này!”

Irina bay xuống từ trên trời và lao tới Jeanne! Nâng cao thanh quang kiếm, cô ấy vung nó xuống Jeanne!

Tuy nhiên, Jeanne đứng vững, trực tiếp nhận đòn tấn công.

Clang!

Tiếng kim loại va chạm vang lên khi cả hai đang tử chiến! Họ ngang tài ngang sức! Jeanne cười đầy tự tin! – Cô ta hẳn đang có âm mưu gì đó!

“Thánh kiếm!”

Khi Jeanne triệu hồi, một thanh kiếm mọc lên từ dưới chân cô ta! Irina ngạc nhiên nhưng may thay cô ấy kịp né sang bên! Khi Jeanne nhân cơ hội đâm kiếm tới – Irina đang rộng đôi cánh và bay lên trời.

“Không tệ chút nào! Phải. Có vẻ như chị đã đánh giá thấp em rồi. Đó mới là Thiên thần-chan của chị chứ.”

“M-Mặc dù trông như thế này thôi, tôi là quân Át của Michael-sama, thủ lĩnh của những Thiên thần! Đừng đánh giá thấp tôi!”

“Vậy sao, Michael? Hiểu rồi, vậy thì cũng như Sig-kun, đến lúc onee-san thể hiện rồi.”

Mất Jeanne rung rung... Sig-kun? Là Siegfried phải không? Thể hiện? Có lẽ nào, giống như Siegfried cô ta định –

“Sức mạnh của onee-san là Blade Blacksmith, phiên bản thánh kiếm của tên giử Sacred Gear thánh quý kiếm kia. Có thể tạo ra thánh kiếm với đủ thể loại thuộc tính! Vào lúc này, có thể thánh kiếm của chị không thể thắng được. Tuy nhiên, các người có tin vào ngoại lệ không?”

Cô ta cười duyên dáng. Vậy là Sacred Gear của Jeanne chính là phiên bản thánh kiếm của Kiba. Tôi đáng nhẽ ra nên biết về việc này, suy cho cùng, Kiba có thể tạo ra thánh kiếm bằng cách đạt được Balance Breaker mà.

Tuy nhiên, ngoại lệ...? Tôi cảm thấy một điềm gở — Và rồi, nó trở thành sự thật.

“Balance Breaker?”

Crash!

Từ bên dưới cô nàng cười một cách đáng yêu, một lượng lớn kiếm – thánh kiếm, quy tụ lại thành một đồng! Những thanh thánh kiếm đó có vẻ đang tạo ra một vật gì đó rất lớn!

-Xuất hiện phía sau Jeanne, là một con rồng tạo nên bởi vô số thánh kiếm!

“Cậu bé này là Balance Breaker của chị. Stake Victim Dragon. Cũng như Sig-kun, nó cũng chỉ là một mảnh.”

Jeanne cười, trong khi Irina thì rất nghiêm túc.

“... Thánh nữ Jeanne d’Arc... Tôi cảm thấy bối rối khi phải chiến đấu với một người kế thừa ý chí của thần, nhưng tôi sẽ chiến đấu vì Michael-sama và mọi người! Hòa bình là điều quan trọng nhất!”

Wow, cô ấy nâng cao thanh quang kiếm, và nâng cao quyết tâm! Irina, cậu phải cố gắng hết sức đấy nhé!

Kaboom! Boom!

Hàng ngàn tiếng nổ bào hiệu trận chiến của Roseweisse-san với tên to con Heracles đang đến cao trào.

“Cái gì! Không bị ảnh hưởng bởi ma thuật sao!”

Roseweisse-san phóng ra một dòng phép thuật, những Heracles nhận nó trực diện bằng cơ thể của hắn, cười như điên!

“Hahaha! Tuyệt! Phép thuật này khá được đấy!”

! Cười đùa! Bị trúng mưa phép thuật Bắc Âu của Roseweisse-san, hắn vẫn có thể nói móc kẻ thù như không vậy. Không, hắn có bị thương! Mặc dù hắn chỉ bị thương nhẹ, cả người hắn giờ đầy vết thương.

Mà dù vậy, chỉ nhận một chút thiệt hại từ những phép thuật đó, cơ thể hắn lì đến mức nào vậy?!

Boom!

Mỗi lần Heracles đâm, một vụ nổ xảy ra! Cứ như thể hắn đang cầm bom trong tay khi tấn công vậy!

Roseweisse-san nhanh nhẹn né tránh, khiến năm đâm của Heracles trượt, đâm sầm vào cái cây ở sau. Ngay tức thì – khi nghe thấy tiếng nổ, cái cây hóa thành tro bụi.

“Sacred Gear của ta là Variant Detonation, làm cho mục tiêu của ta phát nổ khi ta tấn công! Ta cho rằng ta có thể tiếp tục như trước, đâm nát ma thuật của cô với năm đâm của ta như một màn trình diễn pháo hoa. Nhưng thấy những người khác đều dùng Balance Breaker, ta có lẽ sẽ bị cản nhằn nếu ta không làm theo! Xin lỗi nhé, ta sẽ dùng Balance Breaker và đánh bại cô ngay! Heya~~! Balance Break!”

Tên to con hét to, và cơ thể to lớn đó bắt đầu phát sáng! Ánh sáng dần tụ thành những vật thể lớn trên tay, chân và lưng hắn!

Khi ánh sáng mờ dần, kẻ đó – toàn bộ cơ thể của Heracles được bao phủ bởi những vật gì đó lồi ra! Những chỗ lồi ra đó... nhìn trông như tên lửa... Không, không, lẽ nào chúng là –

“Đây là Balance Breaker của ta! Mighty Comet Detonation!”

Heracles nhắm vào – Roseweisse-san! Roseweisse-san, đoán ra ý định của hắn, bắt đầu tránh né để tạo khoảng cách!

“Thế này thì, nơi này sẽ không còn an toàn...!”

Với cử chỉ chua chát, Roseweisse-san nhanh chóng tăng tốc về hướng xa Cung điện Honmaru! Roseweisse-san đang cố để chúng tôi không dính phải vụ nổ từ những quả tên lửa đó –

“Haha! Đúng là một người phụ nữ tuyệt vời! Cố gắng thu hút sự chú ý của ta để cứu những người đồng đội khỏi bị dính vào vụ nổ! Được thôi, ta chấp nhận bị lừa lần này vậy!”

Heracles hạnh phúc cười với sự phấn khích. Rồi khỏi Cung điện Honmaru, Roseweisse-san quay lại giữa không trung và gọi ra vô số vòng tròn ma thuật!

Tên lửa của Heracles đã sẵn sàng để phóng, và hân phóng hết cùng một lúc –

Làm như ta sẽ để người thành công ấy! Tôi nhắm về phía Heracles bằng tay trái, và chuẩn bị bắn Dragon Shot! Ngay khi Heracles bắn tên lửa thì tôi sẽ cố hạ càng nhiều càng tốt!

Nhưng ngay khi tôi vừa định bắn Dragon Shot –

“Hey, đối thủ của người là ta.”

Tào Tháo nhanh chóng xuất hiện ngay trước tay trái của tôi! Được thôi, người có thể ném mùi của nó!

Bắn!

Tôi bắn Dragon Shot – Crash! Tào Tháo nhẹ nhàng nâng giáo lên và làm lệch tay tôi lên trên. Dragon Shot bắn ra khỏi tay tôi và bắn lên trời!

Cùng lúc đó, hàng ngàn quả tên lửa của Heracles bay tới Roseweisse-san –

Kaboom!

Khi vô số những quả tên lửa va chạm vào những vòng tròn ma thuật của Roseweisse-san, một vụ nổ lớn được tạo ra trên không! Dư chấn của vụ nổ quét qua cả khu vực!

Từ sau đám khói xuất hiện một bóng người! Nhìn kĩ thì, Roseweisse-san chỉ có những vết thương nhưng chị ấy vẫn bình tĩnh hạ cánh.

Dù có sức phòng thủ tăng thêm của một quân Xe và ma thuật phòng thủ của mình, chị ấy vẫn nhận thiệt hại đáng kể.

Tệ nhất là, ma thuật tưởng như có thể thổi bay cả một thành phố có vẻ không hiệu quả khi đối đầu với Heracles.

Có phải tên to con này mạnh hơn Roseweisse-san cả về tấn công lẫn

phòng ngự không? Hay là hẳn có thể mạnh tấn công và phòng thủ trước phép thuật?

Dù gì đi nữa, đầu tiên phải chữa trị cho Roseweisse-san đã!

“Asia, hồi phục!:

Tôi ra lệnh cho Asia.

Smack.

Luồng khí xanh được gửi tới cơ thể Roseweisse-san! Asia đã phóng luồng khí hồi phục của mình về phía Roseweisse-san. Roseweisse-san giơ ngón cái lên để cảm ơn. Có vẻ như chị ấy gần như bình phục rồi. Tốt lắm, Asia!

“Ha! Hồi phục! Chà, đối với ta thì như thế cũng chẳng sao!”

Heracles xem ra vui vẻ chấp nhận sự hồi phục của Roseweisse-san. Đúng là một tên cuồng chiến mà. Heracles bắt đầu chạy, lao tới chỗ Roseweisse-san!

...Chết tiệt. Không cần biết là ai, tất cả lũ khốn này đều dùng Balance Breaker, tất cả bọn chúng! Như thể đọc được suy nghĩ của tôi, Tào Tháo cười vui vẻ.

“Tuyệt đúng không? Đây chính là Balance Breaker miễn phí cho mọi người. Không được trợ giúp một chút, sao mà con người có thể đối đầu được với những sinh vật siêu nhiên như các người chứ?”

Trong khi Tào Tháo quay cây giáo trong tay, tôi lui lại từ từ... Mặc dù trông có vẻ có nhiều sơ hở, tôi biết tấn công đột ngột sẽ bị phản công thôi.

Đó chỉ là bản năng của tôi, nhưng có vẻ gã đó là bậc thầy về kĩ thuật.

Nếu tôi tấn công một cách hấp tấp, thì như ban nãy, Tào Tháo sẽ dùng động tác tối thiểu để chặn và khiến đòn tấn công trở nên vô dụng. Thật là đáng sợ.

“Người không dùng Balance Breaker như lũ kia sao?”

Tôi hỏi nhưng Tào Tháo lắc đầu.

“Không cần không cần. Bọn ta có thể thắng mà không cần làm vậy. Tuy nhiên, hôm nay là cơ hội để ta được chiêm ngưỡng sức mạnh của Sekiryuutei.”

“...Có vẻ chúng ta đang bị xem thường. Tuy nhiên, nó không giống như một trò đùa.”

“Ah, ta vừa nghĩ làm thế nào để dùng sức mạnh của chúng ta, và có một trận chiến thật thỏa mãn.”

Tên này cũng giống như Vali. Phiên bản bình tĩnh của Vali. Trong khi những kẻ khác dùng vũ lực để đánh giá sức mạnh của tôi, kẻ này lại theo dõi từng nước đi của tôi để tiêu khiển.

Tào Tháo giơ ngón trỏ lên.

“Đồng đội của ta đã tìm ra cách đánh bại người. Họ muốn dùng một Sacred Gear tăng tốc thời gian để tấn công người. Thời gian sử dụng Balance Breaker sẽ bị rút ngắn, và bộ giáp sẽ sớm biến mất. Bọn ta đã có một tên dùng Sacred Gear như vậy, và nó rất hiệu quả với những kẻ dùng Sacred Gear có giới hạn thời gian như người. Tăng tốc thời gian trong chớp mắt, để lãng phí giới hạn. Tuy nhiên, nó không có khả năng tấn công hay khả năng đặc biệt nào khác. Chỉ có thể kiểm soát giới hạn thời gian. Dù vậy, nhắm vào giới hạn thời gian là một đòn chí mạng dành cho người. – Tuy nhiên, như vậy là chưa đủ để hạ gục người.”

...Hắn đang cố nói gì? Tôi không tài nào hiểu được mục đích của Tào Tháo khi nói với tôi về việc này.

“Người đã cố vào sâu bên trong Sacred Gear để hiểu được nó. Ví dụ, nếu người dùng Balance Breaker và chuyển sang dùng khả năng nhân đôi sức mạnh mỗi mười giây trong khi thời gian được gia tốc, chuyện gì sẽ xảy ra...? Người sẽ trở thành một sinh vật đáng sợ có thể gia tăng sức mạnh trong chớp mắt. Tất nhiên, vẫn chưa biết chắc liệu gia tốc thời gian có ảnh hưởng tới trạng thái bình thường của Sacred Gear nếu nó được dùng trong trạng thái Balance Breaker hay không. Nhưng với kẻ đã vào được tiềm thức của Sacred Gear như người, điều đó hoàn toàn có thể xảy ra.”

“Người đang nói cái quái gì vậy?”

Tôi không thể không hỏi. Tào Tháo nhún vai.

“Ta muốn nói là, thay vì sử dụng những cách gián tiếp như vậy, tốt nhất là trực tiếp hạ gục người. Người cảnh giác trước loại kẻ thù dùng kỹ năng, nên ta nghĩ rằng loại đó có thể sẽ không thể xử lý người.”

Hờ, phải rồi, ta mới là kẻ không thể chịu được những kẻ như người

đó. Ta chỉ vừa mới gặp mà người đã phân tích ta kĩ đến vậy rồi. Tên này đáng sợ thật.

“Nhưng, Hyoudou Issei, người có hai điểm yếu chí mạng – dragon slayer cùng với ánh sáng. Rồng và quỷ, sở hữu cả hai loại thuộc tính khiến người nguy hiểm hơn, nhưng tất nhiên là đồng thời, nó khiến người có thêm điểm yếu. Những yếu điểm đó rất rõ ràng với ta. Nó khiến ta muốn chứng minh cho cả thế giới thấy rằng một thực thể bất bại không tồn tại. Chà, nói thế đủ rồi. – Bắt đầu nào.”

Tào Tháo nâng cao cây giáo và chĩa mũi giáo về phía tôi... Vậy thì tôi cũng bắt đầu chiến thôi.

Tôi nên thăng cấp thành quân gì đầu tiên... Mã? Hay Tượng để tăng sức mạnh cho Dragon Shot? ...Không, tốt nhất là không nên luyện tập trên chiến trường. Phải dốc hết sức.

“Asia! Thăng cấp thành quân Hậ!”

“Được!”

Với sự đồng ý của Asia, tôi thăng cấp thành Hậ! Tôi có thể cảm nhận sức mạnh chảy trong cơ thể mình!

Kể từ lần trước, tôi đã cố gắng luyện tập! Tôi đã đạt tới cấp độ mà tôi có thể dùng được đặc tính của những quân cờ khác! Đến lúc tôi thể hiện kết quả luyện tập ở đây rồi! Tôi đang rộng đôi cánh rồng, phóng sức mạnh phép thuật ra từ bộ đẩy trên lưng!

[Jet!]

Tôi đuổi năm đám, lao tới Tào Tháo với tốc độ cao để đâm hấn! Sau khi suy xét nhiều lần, cuối cùng thì, một đám thẳng mặt vẫn là tốt nhất!

Tôi tăng tốc về phía trước! Tào Tháo khéo léo quay cây giáo, và nhẹ nhàng né sang bên trước khi tôi đâm trúng!

-! Hấn có thể tránh đòn của mình! Nếu vậy –

Tôi thay đổi quỹ đạo bay với bộ đẩy, và lao tới một lần nữa, về hướng Tào Tháo né!

Tôi dồn sức mạnh vào hai tay! Đoán trước được hướng Tào Tháo sẽ né, tôi định bắn Dragon Shot vào tên khốn đó –

Whack!

Tào Tháo đá tay phải của tôi trong khi gạt tay trái tôi ra bằng cách vung giáo! Một lần nữa, đòn Dragon Shot của tôi lại bay mất tiêu!

Tên khốn! Vô hiệu hóa đòn tấn công của tôi với rất ít những bước di chuyển

Clang!

Ngay khi tôi vừa thấy khó chịu, có cái gì đó ở bụng của tôi – Nhìn thấp xuống, tôi thấy cây giáo của Tào Tháo đâm vào đó –

“Gurgle...”

Một lượng lớn máu tươi chảy ra từ bụng tôi và phụt ra khỏi miệng tôi.

...Tôi, tôi thua rồi!

“Người không yếu, nhưng phong cách lao tới của người có quá nhiều sơ hở.”

Sizzle.

Tào Tháo từ từ rút cây giáo ra khỏi bụng tôi.

Ngay lúc đó, bụng tôi, không, cả cơ thể tôi, bị nhấn chìm trong nỗi đau đớn tột độ. Với vết thương ngay giữa bụng, cơ thể tôi bắt đầu bốc khói.

...Đau quá... C-Cái gì thế này... một cảm giác giống như thánh kiếm... Vết thương bốc khói cũng cảm giác y như vậy...!

T-Tất nhiên, nó là thánh giáo... Vậy là cơn đau và hiệu ứng đều là...

-Chết tiệt, ý thức của tôi chuẩn bị mất rồi-

“Ise-san!”

Smack.

Luồng khí xanh bao quanh cơ thể tôi. Cơn đau ở vùng bụng dần tiêu biến.

...Chắc hẳn là Asia đã gửi luồng khí hồi phục rồi. Vừa kịp lúc. Ban này, tôi thật sự cảm thấy rằng mình chuẩn bị bị mất ý thức.

Tuy nhiên, miệng vết thương vẫn mở. Và hơi bốc khói. Không đời

nào, nó trông như thể chuẩn bị mở ra lần nữa! Có phải vì lượng hồi phục nhận được từ xa là không đủ? Khả năng hồi phục từ xa của Asia rất hiệu quả nhưng vẫn không mạnh bằng khi cậu ấy chạm trực tiếp... Dù vậy, hồi phục từ xa đã rất hiệu quả rồi, nhưng sát thương từ cây giáo có vẻ còn vượt xa nó.

Tôi lấy nước mắt phượng hoàng từ túi áo ra, và xoa lên vết thương trên bụng... Vết thương cuối cùng cũng đóng lại. Wow, đúng như mong đợi từ nước mắt phượng hoàng.

“Người có biết là mình suýt chết không? Bị đâm bởi thanh thánh giáo, người suýt bị xóa sổ đó. Cái chết tới thật dễ dàng, đúng không?”

Tào Tháo cười nhạt.

...Người vừa nói là ta suýt chết sao? Thật chứ. Phải, nó là một vết thương chí mạng trên bụng, nhưng tôi đã bị như vậy trong quá khứ rồi, và tôi vẫn có thể di chuyển. Tôi thậm chí còn nghĩ về việc phản công bằng cách đâm vào mặt hắn.

-Suýt bị xóa sổ?

Có phải đó là việc xảy ra với những con quỷ biến mất không một dấu vết sau khi đánh một đòn tấn công thuộc tính thánh? ...Tôi vừa ở trong trạng thái đó sao? ...Khói bốc lên từ khắp cơ thể, sự tồn tại của tôi suýt bị xóa bỏ sao?

Nhận ra điều đó, tôi rùng mình.

... N-Nguy hiểm quá. Nếu tôi chết như thế, tôi không thể nhìn mặt Hội trưởng và Asia nữa!

Tào Tháo vác cây giáo lên vai. Đó, đó có phải là thói quen của hắn? Sao cũng được, điều đó không còn quan trọng nữa.

“Nhớ kĩ này. Vừa rồi là thanh thánh giáo đó. Không cần biết người mạnh tới đâu, người không bao giờ có thể sống nổi đòn tấn công đó. – Vì người là quỷ. Kể cả Vali, miễn sao hắn còn một phần là quỷ, sát thương của cây giáo vẫn là tuyệt đối.”

Bài học đã được rút ra. Tốt nhất là tránh xa cây giáo đó ra... Tiếp theo, tôi nên làm gì?

Tào Tháo nhìn thấy phản ứng của tôi, và ngạc nhiên.

“...Ah, người không sợ hãi. Ta đã nghĩ rằng sẽ thật vui nếu có thể

thấy người co lại vì sợ hãi...”

“Ah? Tất nhiên là ta sợ rồi! Nhưng ta sẽ không để nỗi sợ xâm chiếm. Ta sẽ không thể nhìn mặt mọi người nếu ta không thể đắm vào mặt người. Làm Sekiryuutei không dễ đâu!”

“Ah hahahaha!”

Tào Tháo bỗng nhiên cười lớn... Tên này là gì vậy. Biểu cảm của hắn thay đổi một cách chóng mặt.

“Hay thật đấy. Ta có thể hiểu được phần nào vì sao Vali thích người đến thế. Thú vị lắm. Vali, cuối cùng người cũng đã tìm được một đối thủ xứng tầm.”

Sau khi dùng tay lau nước mắt vì cười, Tào Tháo mở phần đầu ngọn giáo ra, tạo ra một lưỡi kiếm ánh sáng!

“Tới đây.”

Crackle.

Áp lực xung quanh Tào Tháo ngày càng tăng. Có vẻ hắn đang tràn đầy nhiệt huyết? Điều này ngày càng trở nên đáng sợ rồi.

Tôi duỗi tay về phía trước, chuẩn bị bắn phát Dragon Shot mạnh nhất!

[Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost!]

Boom!

Tôi bắn một quả cầu lửa lớn về phía Tào Tháo!

“Nếu ta dính đòn này, nó có thể nguy hiểm đây.”

Tào Tháo chuẩn bị chặn đòn tấn công bằng cây giáo – nhưng tôi đã đoán trước điều đó. Ngay khi bắn xong, tôi kích hoạt bộ đẩy trên lưng và nhảy!

Nhắm vào lúc Tào Tháo chặn đòn Dragon Shot, tôi đắm hắn từ bên hông!

Tào Tháo giơ cao cây giáo, và với một lần vung, cắt đòn Dragon Shot làm hai! Như thế cắt đôi một quả dưa hấu vậy! Tại sao tôi lại quan tâm về điều đó chứ! Hãy đắm hắn bằng tay phải trong khi hắn đang

vung cây giáo xuống!

[Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost!]

Tôi đâm Tào Tháo bằng nắm đấm đã được cường hóa của mình!

“Ta có thể cảm nhận được tiềm năng của người!”

Tào Tháo vui vẻ tuyên bố và nhanh chóng đưa cây giáo ra để chặn tay tôi – Ngay bây giờ! Nắm tay phải chỉ là nghi binh thôi! Nắm tay phải ngừng lại ngay trước Tào Tháo! Hẳn đỡ hụt rồi.

Tôi vung nắm tay trái về phía trước! Đồng thời chuyển năng lượng và thanh Ascalon trong giáp tay!

[Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost!] [Transfer!!]

Tôi làm cho lưỡi kiếm Ascalon xuất hiện từ giáp tay – rồi ngay lập tức nhảy về phía sau! Ngay khi tôi nhảy, tôi truyền một luồng xung lực và thanh Ascalon!

Bang!

Khi luồng khí của Ascalon bay về phía Tào Tháo, có vẻ nó đã vượt xa dự kiến của hắn, hắn không hề cố né tránh!

Slice!

Với một tiếng động lớn, tay trái của Tào Tháo bay lên không. Đòn tấn công bằng Ascalon đã cắt đứt tay trái của hắn! Thành công rồi! Hết đòn nhử này đến đòn nhử khác, và rồi đòn tấn công thật sự tới sau một đòn nhử khác!

Những ngày tập luyện với Kiba cuối cùng cũng đã kết trái. Tôi ra dấu thắng lợi trong tim. Phải, không cần biết hắn mạnh đến đâu, hay tôi có bao nhiêu điểm yếu, tên đó cũng có điểm yếu.

-Cơ thể mỏng manh của con người.

Về độ dẻo dai của cơ thể, tôi có lợi thế vì vừa là rồng và quỷ. Mặc dù Tào Tháo và phe Anh hùng đều mạnh hơn con người bình thường, chắc chắn chúng dễ bị thương hơn Vali và Loki.

Đúng như mong đợi. – Tôi có thể thắng, nếu không, thì vẫn có thể đánh một trận ra trò.

Tào Tháo cầm cây giáo xuống đất và nhặt lấy cánh tay trái bằng tay phải. Không một biểu cảm, hắn giữ tay trái trong nách và lấy ra một thứ gì đó từ trong túi. Trong khi tôi thắc mắc, tôi nhận ra một cái lọ quen thuộc!

-Đó là...

Tào Tháo mở nắp cái lọ, và đổ chất lỏng trong lọ lên vết thương, và đặt cánh tay trái của hắn trở lại. Khói bốc lên từ vết thương trên cánh tay trái – và rồi nó liền lại như chưa có gì xảy ra vậy!

Cái lọ đó... Không lẫn đi đâu được! ...Nước mắt phượng hoàng!

“S-Sao người cũng có!”

Tôi hỏi, và Tào Tháo cười.

“Chợ đen. Khi nào bọn ta còn giữ được mối, tất cả những gì chúng ta cần chỉ là tiền. Ta chắc chắn rằng nhà Phoenix không bao giờ muốn mấy thứ này rơi vào tay bọn ta đâu.”

...Sao chuyện này lại xảy ra chứ. Là một công cụ hồi phục quan trọng của quý, mấy giọt nước mắt đã quý lắm rồi, nhưng việc để chúng rơi vào tay lũ khủng bố thì...!

Hàng ngàn nạn nhân hứng chịu đòn tấn công của người đã có thể được cứu, nếu họ có những giọt nước mắt này!

“...Do bị kích động, luồng khí của người đã tăng lên. Để cho luồng khí thay đổi dựa theo cảm xúc, người có biết là điều đó có thể mang lại sự hủy diệt trong một vài trường hợp không? Đó là lí do người từng vào trạng thái Juggernaut Drive đấy.”

Không phải việc của người! Tên khốn! Những tên này, chúng xen vào việc của người khác nhiều quá rồi đấy!

Crack!

Đúng lúc này, bộ giáp của tôi vỡ ra! ...Điều này, là sao?

“Trong khi người nhảy về, ta tình cờ vung giáo vài phát. Mặc dù có một chút chậm trễ, có vẻ vài đòn tấn công đơn giản có thể phá vỡ bộ giáp của Sekiryuutei.”

...Có vẻ tôi đã bị tấn công trong khi không để ý.

Ddraig, tôi xin lỗi, nhưng đành phải để ông sửa chữa nó vậy.

[...Hiếu rồi. Tuy nhiên, có vẻ như vì ảnh hưởng của thánh giáo, việc hồi phục bộ giáp sẽ tốn thêm một chút thời gian.]

Thật sao. Cậy giáo đó phản lại sức mạnh của tôi tới mức nào vậy!

“Một đòn tấn công tốt. Mạnh lắm. Có vẻ ta phải nâng cấp Sacred Gear một chút.”

Tào Tháo, tên khốn đó nhìn trông thật vui vẻ... Chỉ cần đánh trúng một lần, tôi sẽ thắng. Tất nhiên, nếu hắn đánh trúng, tôi cũng sẽ chết luôn...

Trong khi tôi đang tuyệt vọng tìm cách đối phó với thanh thánh giáo của Tào Tháo.

“Irina!”

Giọng buồn rầu của Asia vang lên!

“Ara? Các cô vẫn cố đánh à?”

Giọng của một người phụ nữ — vọng lại, đó là Jeanne... Vác theo cơ thể đầy máu của Irina trên tay.

-Irina.

“Chà, là Sekiryuutei. Người nên đánh đấm tốt hơn lũ này một chút.”

Giọng của Siegfried... Giữ trên sáu tay cơ thể cũng đầy máu của Kiba và Xenovia... Hey, hey...

“Ước gì ta được đánh với Sekiryuutei.”

Tên to con Heracles ném thức gì đó xuống trước mặt tôi – Roseweisse-san, cơ thể chị ấy nhuộm đỏ màu máu.

...M-Mọi người... Sao lại có thể...? Tất cả bọn họ đều vậy sao...?

[Roar!]

Tôi nghe thấy tiếng gầm – Vritra đang bị trói lại bởi chín đuôi của kyuubi, và gầm lên đau đớn! ...Kể cả Saji...!

“Xin lỗi nhé Sekiryuutei. Có vẻ đến đây là kết thúc rồi. Mạnh, các người đều mạnh. Đây đã là ngoại lệ giữa lũ quỷ rồi. Nhưng ngưỡng sức mạnh này không thể nào thắng được chúng ta, những kẻ nắm giữ sức mạnh anh hùng. Hơn nữa, lũ quỷ, thiên thần sa ngã, rồng và

youkai tập hợp lại thành kẻ thù của nhân loại, rất đáng lo ngại đúng không? Chẳng nhẽ loài người không cảm thấy bị đe dọa sao? Phản kháng là lẽ tất nhiên thôi. –Là chuyện quá bình thường cho con người khi đánh bại Ma vương và lũ rồng. Đây chính là nguồn gốc cho những hành động của bọn ta, phe Anh hùng. Chà, dù là ta hay đồng đội của ta ở đây, đó là một trong những mục tiêu của bọn ta. –Dù sao đi nữa, Georg, vòng tròn ma thuật thế nào rồi?”

Tên điều khiển sương gập đầu đáp lại Tào Tháo.

“Mất một lúc nữa, nhưng liệu Great Red có đến không?”

“Kể cả khi nó không đến, chúng ta sẽ thu thập dữ liệu vì sao nó không đến. Chúng ta sẽ thử những cách khác nếu điều đó xảy ra.”

“Dù là vậy, làm thế này vẫn phải trả cái giá đắt đấy. Anh chắc chắn là muốn làm điều này bằng mọi giá chứ?”

“Đừng nhìn tôi, nếu có thể, tất nhiên là tôi muốn có một kết quả tốt.”

...Lũ này, chúng hoàn toàn quên chúng tôi và bây giờ thì bàn bạc về thí nghiệm.

Jeanne, Siegfried và Heracles để đồng đội của tôi lại đây, và rồi bắt đầu nói chuyện với Tào Tháo.

“Mọi người!”

Asia chạy lại chỗ mọi người, và bắt đầu hồi phục, nước mắt cậu ấy bắt đầu chảy ra không ngừng.

...Trong đầu tôi, là lời hứa của chúng tôi trước khi tới đây.

–Chúng tôi sẽ bảo vệ Kyoto bằng cả mạng sống.

Sensei... Em... không thể làm gì cả...

Tôi nhìn về phía Kiba đang nằm trên mặt đất.

–Vì hội trưởng giờ không ở đây, để thay thế, Ise-kun, cậu sẽ là ‘Vua’ của bọn tớ.

Kiba, mặc dù cậu nói vậy... Nhưng tớ lại chẳng thể làm được gì.

“Mẹ ơi, hãy thức tỉnh đi! Con là Kunou đây! Kunou đang ở đây! Mẹ ơi!”

Kunou khóc trong khi nói chuyện với mẹ cô bé – những thủ lĩnh kyububi còn không thèm nhìn mặt cô bé.

—Mẹ em—Bọn anh sẽ cứu mẹ em!

Chúng tôi đã cứu được ai chưa? C-Chúng tôi, chẳng làm được gì cả...!

“Xenovia-san! Irina-san!”

Asia tiếp tục hồi phục, lau nước mắt.

...Tôi đang làm gì thế này... Vì sao tôi lại trở nên thảm hại như thế này... Mặc dù bộ giáp Boosted Gear của tôi đã hồi lại, Tào Tháo và đồng bọn còn không thèm quay lại nhìn—

Mặc dù chúng cảm thấy chúng tooi mạnh, nhưng chúng không nghĩ rằng chúng tôi là đối thủ có thể đảo ngược tình thế. Bị coi thường như vậy, mặc dù chúng tôi đã cố hết sức, nó vẫn quá—

Ngay từ đầu, chúng tôi chỉ là một trò tiêu khiển của chúng, một món phụ cho thí nghiệm. Sự thật khiến tôi đau lòng ...

S-Sao tôi có thể gọi mình là Sekiryuutei chứ? Vếu long nào chứ, đúng là một trò đùa mà...

... –Không thể chấp nhận được.

Cơ thể tôi run lên sau bộ giáp, nước mắt hối hận chảy dài không ngớt... Tại sao tôi lại yếu đến thế? Luôn bất lực trong những tình huống như thế này.

Sao mọi thứ luôn nằm ngoài tầm với như vậy... Dù tôi có cố gắng bao nhiêu, vẫn có quá nhiều kẻ thù tôi không thể đánh bại...

Đây là giới hạn của tôi sao...? Tại sao tôi...?

Tôi quỳ trên mặt đất, đắm xuống đất với nỗi đau khổ và chán chường. Đồng đội của tôi đều đã bị chúng hạ, và cơ hội thắng Tào Tháo của tôi là... Thậm chí chỉ cứu mỗi mẹ của Kunou thôi, cơ hội là... zero.

Không, tôi không thể bỏ cuộc! Tôi không muốn mọi thứ kết thúc ở đây! Tôi phải tiếp tục chiến đấu!

...Nhưng, không có cách nào để chiến thắng... Tôi hối hận, và nỗi đau giằng xé con tim tôi...

[Khóc lóc sao?]

Tiếng của ai đó vang lên từ trong cơ thể tôi. Giọng này là của –
...Elsha-san?

[Phải, đúng thế. Tại sao cậu lại khóc?]

...Tôi, cảm thấy hận bản thân mình... Vì sao tôi lại yếu đến thế? ...
Đây rõ ràng là tình huống khẩn cấp, nhưng tôi lại thất bại...

[Phải, thật đáng tiếc. Nhưng cậu quên rồi sao? Thống đốc thiên thần
sa ngã đã từng nói – cậu là hiện thân của vô số triển vọng!]

Đến lúc này, tôi chợt nhớ lại lời của Azazel-sensei. Phải, là lúc trước
khi chiến đấu với Loki.

< < –Ta tin vào khả năng của em. Mọi Sekiryuutei trong quá khứ
đều bị sức mạnh nuốt chửng khi chết, không có ngoại lệ. Có thể em
là Sekiryuutei kém cỏi nhất. tuy nhiên, em đạt được Balance Breaker
bằng ngực phụ nữ. Em thoát khỏi tình trạng cuồng nộ cũng nhờ ngực
phụ nữ. Ta cảm thấy một người như em có thể được tả như một
hiện thân của vô số triển vọng > >

... Hiện thân của vô số triển vọng.

< < Vếu long! Vếu long! Chẳng phải là một cái tên rất hay sao? Đã
từng có con rồng nào sở hữu biệt hiệu như vậy chưa? Mặc dù cơ thể
của em và sức mạnh quý đều kém hơn so với Vali và những người sở
hữu trước, nhưng nhìn theo cách khác, em có cách riêng để dùng sức
mạnh của Sekiryuutei để trở nên mạnh hơn. Từ bây giờ, mọi chuyện
sẽ ổn thôi nếu em làm việc chăm chỉ và kiên định, đồng thời nghĩ
một chút về việc nghĩ ra kĩ năng mới > >

Phải, đó là những gì sensei nói với tôi lúc đó.

Ít nhất, tôi có thể dùng cách của riêng mình để thi triển sức mạnh
Sekiryuutei...

–Vì tôi là Vếu long!

[Phải rồi, thế mới giống cậu chứ. Sekiryuutei hiện thời, Vếu long.
Triển vọng mà ta và Belzard công nhận! Tiến lên, xả hết ra! Triển
vọng của cậu!]

Shine!

Một ánh sáng rực rỡ phát ra từ trong túi áo tôi. Tôi lôi ra nhìn, và thứ phát ra ánh sáng đỏ đỏ là viên đá quý.

Đ-Đây là...

[Giơ viên đá lên trời, và triệu hồi đi!]

T-Triệu hồi? Trong khi tôi còn đang thắc mắc, Elsha-san nói to.

[Đúng vậy, triệu hồi bộ ngực chỉ thuộc về cậu thôi!]

Ngay lúc đó – sáng rựựựựựựựựựự!

Viên đá trở nên sáng hơn nữa, và tỏa ra ánh sáng soi rọi toàn khu vực!

“...Chuyện gì đang xảy ra vậy?”

Tào Tháo nhận ra ánh sáng, và quay lại nhìn!

Ngay giữa ánh sáng tỏa ra bởi viên đá, có cái gì đó xuất hiện. Những thứ đó dần biến thành hình người, một, hai, chúng dần nhân lên.

C-Cái gì thế này... Elsha trả lời câu hỏi của tôi.

[Viên đá đã chuyển mọi người ở Kyoto, và những hình nhân này đều được tạo ra từ kí ức riêng của họ.]

Tôi nhận ra, đó chẳng phải là bóng dáng của những người đàn ông tội nghiệp bị biến thành những tên biến thái vì tôi ư...?

Số hình nhân tăng lên, nhanh chóng vượt qua con số một nghìn. Loại phong trào phá đám nào đang được viên đá tạo ra ở đây thế này! Quá nhiều người để tôi phải xin lỗi!

“Vếu...”

“V-Vếu.”

“Ah vếu.”

“Nhiều vếu quá.”

“Quá nhiều vếu...”

Những kí ức còn sót lại bắt đầu nhắc đi nhắc lại vếu! Hey hey hey! Từ khi nào nơi này trở thành triển lãm hentai vậy!?

“ “ “ Vếu! Vếu! Vếu! Vếu! “ “ “

Trong khi tất cả hình nhân đều hô “Vếu!”, chúng chậm rãi và từ từ bước đi, và dần tạo thành một đội hình hình đó.

“ “ “ “Vếu, vếu, vếu, vếu, vếu, vếu, vếu, vếu, vếu, vếu, vếu, vếu, vếu, vếu, vếu, vếu, vếu.” “ “ “

Chuyện này đang đi quá xa rồi!

Tôi không thể làm gì khác ngoài việc la lên trước quang cảnh này. Những kí ức còn sót lại liên tục nhắc lại từ “vếu” trong khi chúng chuẩn bị thực hiện một nghi lễ nào đó.

“...Vếu zombie sao?”

Tào Tháo nhẹ nhàng nói. Đúng rồi! Chúng nhìn giống y hệt zombie! Có phải những người bị bóp vếu, trở thành những kẻ phá đám bởi viên đá, bị nhiễm bệnh và biến thành zombie?

Hình nhân từ kí ức cũ – xếp thành một vòng tròn, lũ vếu zombie tan chảy xuống đất. Tiếp theo đó, ánh sáng di chuyển dần trong vòng tròn để khắc nên những biểu tượng trong trung tâm vòng tròn, tạo ra một vòng tròn ma thuật khổng lồ.

–Lũ vếu zombie biến thành một vòng tròn ma thuật khổng lồ!

Những sự kiện đáng kinh ngạc vừa rồi khiến tôi hết sức bối rối, nhưng Elsha-san nói với tôi:

[Mọi thứ đã chuẩn bị xong – triệu hồi!]

C-Cái gì? Tất cả những thứ khó tin này đã khiến tôi mất đi khả năng suy nghĩ rồi!

[— bộ ngực chỉ thuộc về cậu!]

Bộ ngực chỉ thuộc về tôi – hình ảnh đầu tiên hiện ra trong đầu tôi là onee-sama tóc đỏ —

[Tiến lên, hét to vào! Triệu hồi, ngực–!]

Tôi không thể theo kịp tiến độ của câu chuyện, tôi có cần thiết phải hét to lên không!

“Triệu hồi, ngực!”

“Boom!”

Vòng tròn ma thuật tỏa sáng rực rỡ, từ “vếu” phát ra từ những dòng chữ ma thuật, và thậm chí bên trong vòng tròn ma thuật còn có chữ ngực nữa!

[Đây là công tắc cuối cùng để mở khóa tiềm năng của cậu, nói cách khác, núm vú của Rias Gremory. Đây chính là công tắc – công tắc mở cánh cổng tiềm năng của cậu!]

Không đời nào. Cô điên rồi. Thôi nào, điều này nằm ngoài sức tưởng tượng của tôi rồi. Elsha-san, không đời nào núm vú của Hội trưởng lại là công tắc khai mở sức mạnh của tôi được!?

[Không, đây chính là công tắc khai mở sức mạnh của cậu. Xin hãy hiểu cho, tôi thật sự tin vào điều này sau khi quan sát cậu suốt thời gian qua.]

Quá xa rồi! Cậu nói đó đã đi quá xa rồi! Nhưng sao mà nghe thuyết phục thế!

Trong khi tôi cố gắng để hiểu, cơ thể Hội trưởng bắt đầu tỏa ra ánh sáng vàng!

“C-Chuyện gì vừa xảy ra thế!? Tôi đang bị bao quanh bởi ánh sáng!”

Hội trưởng choáng váng vì shock và có một cái nhìn bối rối, nhưng có cái gì đó khó tin đang xảy ra ngay trước mắt tôi.

Flash...

Lấp lánh☆ Lấp lánh☆ Lấp lánh☆

—Ngực của Hội trưởng lấp lánh với một thứ ánh sáng thần thánh nào đó—

...Elsha-san, đó là...

[Ngực của Rias Gremory đã kết nối với tiềm năng của cậu, và vào giai đoạn mới.]

Giai, giai đoạn mới... ?

[Hoho, bộ ngực đó đã vượt qua giới hạn, giới hạn của Switch Princess – đang vào giai đoạn thứ hai!]

Xin lỗi, tôi không hiểu. Giai đoạn thứ hai nào thế! Tất cả những thứ khó hiểu này khiến tôi bỗng dưng muốn khóc!

[Cứ chạm vào nó là cậu có thể thay đổi. Cậu sẽ nhận ra một sự thay đổi lớn. Sức mạnh của mọi quân cờ tội lỗi trong người cậu sẽ được giải phóng chỉ với một cái chạm. Nhấn–]

Switch – núm –

Spurt.

Chảy máu mũi. Cuối cùng tôi cũng đã hiểu. Tôi hiểu tình hình rồi.

Tôi bước tới chỗ Hội trưởng, thu giáp mặt vào trong, và mỉm cười.

“...Ise?”

Hội trưởng nghiêng đầu ngạc nhiên, trong khi tôi thu hết cam đảm để nói với chị ấy:

“Hội trưởng, hãy để em nhấn vào ngực chị.”

“–!”

Sự thẳng thắn của tôi khiến Hội trưởng – không nói nên lời.

Tuy nhiên, chị ấy chỉ nghĩ một lúc trước khi nói.

“...Chị không hiểu lắm, nhưng... được rồi!”

–Tuyệt vời!

Chị ấy hiểu lời của tôi! Sao tình huống này lại xảy ra chứ! Nó đã trở nên phi thường! Mặc dù tôi cố chế nhạo mình, nhưng chẳng thể làm gì khác!

Vậy thì tiến lên mà chạm thôi! Phải, chạm vào nó! Chạm vào nó ở Kyoto! Nhấn ngực Hội trưởng đi! Nhấn núm của Hội trưởng–!

Vì để người khác nhìn thấy núm vú của chị ấy sẽ rất xấu hổ, Hội trưởng quay đi để những người khác không nhìn thấy, và cởi bỏ áo ngực.

Click.

Khi cái móc được cởi ra, bộ ngực khiêu gợi được giải phóng hoàn toàn! Khi tôi nhận ra sự thay đổi của cặp núm quen thuộc ấy, tôi không thể làm gì khác ngoài ngạc nhiên.

–Quầng vú và núm vú hồng hào tỏa ra ánh sáng nhạt.

Quầng vú phát ra ánh sáng hồng! Chuyện gì đang diễn ra thế này! C- Có phải việc này xảy ra bởi giai đoạn hai không!? Tuyệt vời! Tôi là một thằng ngu khi cố gắng hiểu mấy cái thứ phức tạp đó!

Giờ thì, tất cả những gì tôi cần làm là chạm vào nó vì lợi ích chung!

Phải, phải, ngực có thể phát sáng...

Bỏ đi phần giáp ở các ngón tay, tôi dang rộng hai ngón tay và nhấn về phía trước, nhắm vào những núm vú phát sáng kia.

...Nghĩ lại thì, khi đạt được Balance Breaker, tôi cũng nhấn vào bộ ngực đó và thức tỉnh.

Tôi có cảm giác rằng cứ khi nào mình chạm vào bộ ngực ấy là lại có được thứ gì đó, thật là khiêu khích mà.

–Tuyệt vời, ngực của Hội trưởng thật tuyệt vời. Dù chuyện gì xảy ra đi chăng nữa, mọi thứ đều có thể được giải quyết bằng bộ ngực này.

Switch, Switch Princess! Hội trưởng cũng đang tiến bộ!

Ông sẵn sàng chưa, Ddraig?

[Ooooooooooh! Ooooooooooah! Ooooooooooh!]

Ddraig bắt đầu nức nở. Chẳng còn gì để làm ngoại trừ khóc lóc. Xin, xin lỗi, cộng sự! Nhưng tôi phải nhấn! Không nhấn không được! Tôi có lí do phải nhấn!

“Ta tới đây!”

Tôi tuyên bố thật to trong khi còn đang chảy máu mũi vì sờ ngực.

Cảm nhận được sự mềm mại khó tả từ bộ ngực và núm vú, nhìn thấy từng ngón tay chìm vào bộ ngực đó. Toàn bộ cảm giác ấy truyền khắp cơ thể tôi, khiến cho não tôi cảm thấy phê phê.

“...Hoo...”

Tiếng rên của Hội trưởng là cú chí mạng với tôi!

Ka!

Ngực của Hội trưởng bắt đầu phát sáng!

“Đây, đây là...! Ahahahah!”

Hội trưởng không thể không kêu lên khi mọi việc diễn ra như vậy.

Khi ngực Hội trưởng phát sáng, chị ấy bay lên trời và cả không gian

tràn ngập ánh sáng hồng!

...Tuyệt vời. Hội trưởng, Hội trưởng cô ấy đang bay lên thiên đàng!
Ngực cô ấy vẫn đang phát sáng!

Tôi không thể ngừng vỗ tay trong thán phục, mắt tôi đầm lệ.

—Ah, ngực.

Khi Hội trưởng bay lên trời và biến mất, ánh sáng và vòng tròn ma thuật cũng biến mất.

Eh eh, Elsha-san, Hội trưởng đi đâu rồi?

[Về nơi cô ấy ở trước đó.]

Thật chứ? Hội trưởng đã bị triệu hồi tới Kyoto chỉ vì thế!? Cái quái gì! Khi tôi trở về, tôi sẽ phải quỳ xuống và xin lỗi!

“...Chuyện quái gì vừa xảy ra vậy?”

Tào Tháo và đồng bọn đứng đần mặt ra. Chuyện vừa rồi đã vượt quá khả năng lĩnh hội của chúng rồi! Tất nhiên! Chúng muốn triệu hồi Great Red mà lại triệu hồi Hội trưởng thay thế!

—Beat.

Tôi cảm nhận được một nhịp đập mạnh trong tim.

—Beat.

Một lần nữa thật to, đó là—

[Nó đang đến đây, tiến lên!]

Khi Elsha-san cất tiếng, ánh sáng đỏ từ viên đá tuôn trào khắp bộ giáp... Hơi ấm có thể cảm nhận được khắp cơ thể tôi... như thể một loại năng lượng tuôn trào vậy... đang tuôn ra...!

Nó không thể bị nén lại sao! Đây có phải là năng lượng ngủ quên bên trong Sacred Gear? Có phải là Juggernaut không?

Không, không, không có cảm giác đáng sợ. Thay vào đó, nó là một loại xung năng tôi chưa bao giờ cảm thấy trước đây. Nhưng nó có cảm giác khá quen thuộc. Ddraig, đây là—

[Ta cũng cảm nhận được, cộng sự... Thật thân quen. Đây là, luồng

khí nguyên gốc của ta. Không giống như sức mạnh từ Juggernaut xuất phát từ cảm xúc cực đoan, không có lời nguyện hay cảm xúc tiêu cực. Cảm giác này giống như khi ta vẫn còn cơ thể của mình, khi mà tất cả những gì ta quan tâm chỉ đơn giản là đánh với tên Trắng để tìm ra kẻ thắng cuộc!]

Giọng của Ddraig vang lên đầy vui vẻ.

Mặc dù tôi không biết chuyện gì xảy ra với Ddraig, nhưng luồng khí đỏ đang tuôn trào từ phía trước cơ thể của tôi, bao quanh tôi và mọi thứ xung quanh—

Part 4

...Khi các giác quan của tôi trở lại, tôi thấy mình đang ở trong một không gian trắng xóa.

Hiện tượng này là gì? Lẽ ra tôi phải đang chiến đấu ở Điện Honmaru trong thành Nijou chứ. Và rồi hai người lơ mờ xuất hiện phía trước tôi. Elsha-san và một gã ăn mặc đúng mốt. Elsha-san and a fashionably dressed man.

Đây là bên trong Boosted Gear ư...? Vậy nên chỉ có ý thức của tôi bay bổng tại nơi này?

Đến giờ tôi vẫn chẳng hiểu chuyện gì đã xảy ra, nhưng rồi Elsha-san mỉm cười và nói.

[Cánh cửa của cậu giờ đã mở. Đây là một con đường khác thay cho Juggernaut.]

Elsa-san... Ngay lúc này tôi thực sự thấy biết ơn. Cảm thấy có điều gì đó quan trọng, thế nên tôi đã tiếp tục cùng với sự phóng túng một cách liều lĩnh bất chấp sự ngạc nhiên của mình.

[Điều này thật tốt. Cúng tôi cũng đặt cược mọi thứ vào nó – bởi vì, thứ cậu tìm kiếm là những bộ ngực mà.]

T-Thật sao? Hừm, tôi vẫn thường theo đuổi những bộ ngực ...

[Belzard và tôi giờ có thể tiến lên phía trước rồi]

Tiến về phía trước... thế nghĩa là.

[Đúng vậy, chúng tôi ở đây chỉ là những ký ức còn sót lại thôi, cũng đã tới lúc chúng tôi được giải phóng khỏi Sacred Gear này.]

...Ý mấy người là chết á?

[Chúng tôi chết từ lâu rồi. Những gì còn lại ở đây chỉ là chút ký ức. Thậm chí còn chẳng phải linh hồn. Điều này không phải nằm ngoài quy luật thông thường sao? Vì thế chúng tôi dự định sẽ biến mất]

N-Nhưng, tôi vẫn còn nhiều câu hỏi cần Elsha-san tư vấn thêm nữa!

Elsha-san lắc đầu nhìn tôi. Elsha-san shook her head at me.

[Cậu không cần chúng tôi nữa đâu. Bởi vì tôi thực sự chẳng quan tâm gì tới mấy bộ ngực cả. Chỉ có cậu, mới có thể làm ra tất cả những hiện tượng kỳ quái như thế bằng cách chạm ngực phái nữ.]

Vâng, vâng... Xin lỗi nha, tôi là Vēju Long mà...

[Cậu sẽ ổn thôi miễn là Ddraig còn đồng hành cùng cậu. Tiến lên, hồi Sekiryuutei đương nhiệm. Dù lời nguyện của Sekiryuutei chưa được thanh tẩy hoàn toàn, việc đó sẽ được giải quyết khi tới lúc thôi. Nếu đó là cậu, tôi chắc chắn rằng những mảnh ký ức còn lại khác cũng sẽ được giải thoát.]

Elsha-san... Tôi... Tôi đã bối rối và trào dâng những cảm xúc hỗn độn giữa lòng biết ơn cùng sự cảm tạ, nước mắt tôi gần như đã chảy ra. Trong số những người tiền nhiệm, thực sự vẫn tồn tại ai đó quan tâm tới tôi rất nhiều...

[Chúng tôi đi đây. Belzard, gửi cậu ta vài lời cuối cùng đi.]

Người đàn ông được biết tới là Sekiryuutei mạnh nhất từ trước tới giờ – Belzard-san đã cười với tôi. Cho tôi lời khuyên quý giá đi, xin anh đấy.

Gật đầu, Belzard-san đưa ngón tay chỏ của mình ra.

[–Click click, zoom zoom, iyaaaan~]

—

...Trong một chốc, tôi hoàn toàn không thể hiểu anh ta đang cố diễn tả điều gì...

[Nhìn anh ta có vẻ hài lòng. Giờ thì đi thôi, Belzard.]

Elsha-san mỉm cười nói.

Đợi chút, chờ đã nào! Lời từ biệt của Belzard-san là sao? Anh nhìn hài

lòng đó là ý gì vậy?

Click click, zoom zoom, iyaaan~! Không thể nào! Chẳng phải đây là lời của bài ca Vếu Long sao!

Ôi không, hai người họ bắt đầu mờ dần vào màu trắng của căn phòng! Thật không thể tin được! Những lời chỉ dẫn lúc chia tay của người tiền nhiệm mạnh nhất, lại chỉ là mấy chữ như vậy! Rồi cả hai vẫy tay từ biệt!

Lẽ ra anh phải có lời khuyên tốt hơn cho đàn em của mình chứ!

Và thế là Elsha-san cùng Belzard-san biến mất, họ hài lòng với sự tôn sùng ngực của tôi.

Thật vậy à, giờ thì tôi hiểu rồi.

Đề trở thành Sekiryuutei, gần như tất cả đều là những kẻ lập dị —

Part 5

“Sau tất cả, mình chỉ là một tên biến thái!!!”

Đó là những gì tôi hét lên ngay khi ý thức của mình vừa trở về thế giới thật.

Tâm trí tôi gần như sụp đổ!

“Lên nào! Boosted Gear!”

Cùng với tiếng hét của tôi, ánh sáng đỏ chớp chớp quang người tôi bắt đầu tỏa ra một vàng hào quang khổng lồ.

—Sức mạnh tuôn ra không giới hạn!

Từ sâu thẳm trái tim tôi, từ bên trong cơ thể tôi, nó chảy ra từ Sacred Gear. Vậy ra đây là sức mạnh nguyên thủy của Ddraig. Kết hợp với những cảm xúc tiêu cực của trạng thái điên loạn được biết tới với tên gọi Juggernaut, nó trở thành năng lực rất nguy hiểm.

Nhưng giờ thì khác. Ngay lúc này tôi chẳng cảm thấy tí tiêu cực nào cả, và ý thức của tôi còn nguyên vẹn!

[Ah phải. Cuối cùng tôi cũng nhớ ra. Sao lại quên được nhỉ...? Đúng rồi, đó là Chúa. Sức mạnh nguyên thủy của Albion và tôi từng bị Chúa Trời phong ấn —]

Thăng cấp thành Tượng! Tất nhiên, đây không phải Tượng bình thường.

Khi tôi trụ vững với đôi chân mình, hào quang đỏ tập trung lại trên vai tôi và thành hình.

“Thật thú vị, ta sẽ nhận lấy cú bắn này, hỡi con rồng huyền thoại!”

Heracles(Hercules) bước lên phía trước, có lẽ hẳn muốn thử đỡ đòn tấn công từ tôi–

“Đừng đỡ! Né ngay!”

Tào Tháo hét lên và lấy đuôi giáo của mình đánh Heracles bay ra khỏi đường bắn! Hẳn và những kẻ khác sau đó nhanh chóng thoát khỏi cú tấn công của tôi.

Không trúng ai, cú bắn tiếp tục bay ra xa phía sau họ.

KABOOOOOOOOOOOOOOOOOM!

Một vụ nổ lớn làm rung chuyển cả không gian trong khi thành phố bị nhấn chìm bởi luồng hào quang khổng lồ!

...Năng lượng tiếp tục lan ra, xung quanh cả khu vực với ánh sáng mãnh liệt!

Khi ánh sáng đã mờ đi, chẳng còn gì sót lại! Vụ pháo kích hủy diệt toàn bộ cảnh quan, thậm chí cả chiến trường của game cũng bị ảnh hưởng và không gian nhân tạo bắt đầu có dấu hiệu biến dạng!

“...Phá hủy toàn bộ thành phố! Ê! Nếu hẳn cứ bắn như thế, không gian này sẽ không tồn tại nổi đâu!”

Heracles cuối cùng cũng hiểu sức mạnh từ đại bác của tôi và kêu lên trong ngạc nhiên.

“Bóp méo cả không gian mô phỏng, nhưng nơi này được dựng lên cực vững chãi cơ mà... Loại hỏa lực gì thế này?”

Siegfried ngừng cười và nheo mắt lại.

Hehe, hãy để tôi trả thù nào. Tuy nhiên, điều này chưa kết thúc đâu!

“Tào Tháo!!!!”

Tôi hét tên gã đó, và giải phóng những khẩu pháo trên lưng mình! Khẩu pháo tan thành những hạt ánh sáng.

Tiến lên! Đây mới chỉ là khởi đầu!

Tôi điều khiển chế độ của Quân Cờ Tội Lỗi trong cơ thể mình! Phải rồi, lần này tôi cần tốc độ! Tốc độ vượt trội! Hãy tưởng tượng mình

Tào Tháo vào thế với cây giáo của hãn, và sẵn sàng tấn công! Tốt!

Hãy trực tiếp phân thắng bại nào!

Thắng tới mục tiêu, điều đó phù hợp với tôi nhất!

Smash!

Tôi đâm vào Tào Tháo với tốc độ thần thánh!

“Chết tiệt!”

Tào Tháo nôn nhẹ.

Tôi tóm lấy Tào Tháo và tiếp tục bay!

“—Cuối cùng cũng tóm được người. Giờ còn gì phản kháng không?”

Khi tôi nói, gã đó cười vui vẻ.

“—Ai mà nghĩ được rằng cậu thực sự đột kích thẳng từ phía trước chứ! Cơ mà bộ giáp mỏng này liệu có kháng nổi giáo của tôi không? Xin lỗi nhưng tôi vừa tăng sức mạnh của nó lên, hãy kết thúc chuyện này nào!”

Đúng vậy, nếu bộ giáp hiện giờ của tôi bị đâm bởi giáo của hắn, nó sẽ là cái kết của tôi ngay lập tức. Đường như việc xóa vị trí tiếp xúc ngay lập tức được hoàn thành

— Nhưng tôi đã biết rõ điều đó. Tôi hiểu chứ! —

Tôi điều chỉnh chế độ Quân Cờ Tội Lỗi một lần nữa!

“Chuyển dạng! Welsh Dragonic Rook!”

Giờ cái tôi cần không phải tốc độ nữa. Mà đó là sức tấn công và phòng thủ áp đảo. Hào quang đỏ tập hợp xung quanh tôi, khôi phục lại phần giáp bị mất. Tuy nhiên, hào quang không dừng lại chỉ với việc khôi tạo lại dạng nguyên bản, hơn thế nó còn tạo bộ giáp thậm chí dày hơn, một rào chắn nặng nề.

Lượng lớn hào quang rỗng tập trung vào đôi tay tôi, điều này phải được tăng gấp đôi—không, dày hơn găng tay bình thường những năm, sáu lần!

Mất tốc độ thần thánh do thay đổi dạng, Tào Tháo và tôi tiếp tục bay trong không khí với động lượng sẵn có. Tào Tháo nhắm bằng giáo của hắn và lưỡi đâm ánh sáng đến gần tôi!

...Tôi dùng găng tay sắt dày bên phải của mình như một cái khiên, và đón đòn tấn công từ cây giáo. Cây giáo thủng đâm vào nó, nhưng dừng lại nửa chừng và không xuyên qua chiếc găng hoàn toàn!

“Vậy là tôi sẽ cần tăng sát thương để hủy diệt bộ giáp này à? Mức độ hiện giờ đủ để khiến một con quỷ thượng cấp bốc hơi ngay lập tức rồi đấy!”

Đáp lại tiếng hét của Tào Tháo, tôi giơ cánh tay trái to lớn của mình lên, và chắc chắn sẽ không trượt.

Tiến lên, Ddraig! Tiến lên, mọi người!

“Đừng có đánh giá thấp Oppai Dragon như thế, tên khốn!”

[Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost
Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost
Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost!!!!]

Tôi đập nắm tay trái đồ sộ vào Tào Tháo! Trong khoảnh khắc đó, Tào Tháo rút ngọn giáo từ găng tay (phải) của tôi và dùng nó như một lá chắn.

“Chết tiệt!!!!”

Crash! (Xoảng!)

Khi nắm đấm đánh vào cây giáo, áp lực giáng xuống tiếp thêm từ khuỷu tay cẩu bộ giáp! Khi lượng lớn hào quang tỏa ra, nó ồ ạt làm tăng tác động của cú đấm!

Từ trên không, tôi nên Tào Tháo xuống dưới!

(Sầm!)

Nhân đòn của tôi, Tào Tháo ngã xuống mặt đất!

–Trong khoảnh khắc trước khi ngã, và sau khi lãnh đòn từ tôi, Tào Tháo vẫn mỉm cười.

Tác động từ cú ngã làm mặt đất vỡ tung, tạo ra một đám mây bụi khổng lồ.

Kết thúc gần 15 phút chiến đấu giữa không trung, tôi hạ cánh trong bộ trọng giáp của mình.

Sốt soát.

Trong trạng thái đó, bộ giáp nặng biến thành sương mù, rồi tan vào trong gió.

“...Ha ha...”

Tôi bắt đầu thở dốc và khụy gối xuống... những gì còn lại là cảm giác căng thẳng mệt mỏi.

—Sức chịu đựng bị tiêu thụ quả thật sự rất nhiều.

Từ tình hình hiện tại, có cảm giác như bộ giáp của tôi đã gần tới giới hạn.

Tôi đã nhận được sức mạnh mới. Đó là, khả năng thăng cấp thành những Quân cờ tội lỗi khác theo ý muốn của riêng mình mà không cần sự đồng ý của Vua.

Và sau đó kết hợp với sức mạnh được giải phóng bởi Sekiryuutei, nó đem lại cho tôi một mức độ sức mạnh đáng sợ với ma thuật, tốc độ, khả năng tấn công và phòng thủ.

Thăng cấp thành Tượng sẽ nâng cao sức mạnh phép thuật, và cho phép bắn ra một cú Dragon Shot siêu mạnh.

Quân Mã lược bỏ những phần thừa để trở thành một bộ giáp tốc độ cao. Sử dụng nó cùng với sức mạnh mới của Sekiryuutei đã cho tôi một tốc độ không thể tin được.

Cuối cùng, quân Xe lại hoàn toàn trái ngược với Mã, được trang bị áo giáp nặng nề, với khả năng công phòng được cường hóa. Điều này đòi hỏi bỏ qua tốc độ.

Mã, Xe, và Tượng. Quyền tự do sử dụng ba quân đó, khuếch đại tính năng của chúng tới giới hạn. Mặc dù nó làm giảm kỹ năng khác như một sự trao đổi.

...Ở mức độ sức mạnh hiện giờ, nó không đủ cho quân Hậu. Nếu tôi buộc phải thăng cấp, sức mạnh đó cũng sẽ làm tôi phát điên hoặc nó sẽ tiêu tan vì tôi không thể chịu được...

Beelzebub-sama đã cung cấp chìa khóa. Với sự giúp ích của những Quân Cờ Tội Lỗi đã được điều chỉnh, sức mạnh nguyên thủy của Sekiryuutei- Ddraig đã được đánh thức.

Đây là trạng thái về khả năng giải phóng của tôi... cánh cửa đã rộng

mở, tất cả những gì cần là cứ tiếp tục tiến lên phía trước thôi.

Nhưng sức chịu đựng bị tiêu thụ khá nghiêm trọng... nếu sử dụng nó liên tục, liệu tôi có đạt được sức mạnh ma thuật vượt trội ngay lập tức chứ?

[Cộng sự, do sự giải phóng năng lượng, đếm ngược của Balance Breaker đã giảm xuống nhiều hơn. Tổng thời gian Balance Breaker cũng tăng lên. Tuy nhiên, sức chịu đựng tiêu hao cũng tăng, đặc biệt do việc thay đổi chế độ liên tục. Điều này sẽ giảm đi khi cậu quen với nó thôi.]

Thật chứ, Ddraig? Vậy tôi vẫn còn nhiều cơ hội để luyện tập. Hừm, thức tỉnh cũng là một thứ gì đó có thể đạt được tới mức độ này thông qua việc tập tành chăm chỉ sao?

Nhân tiện, năng lực này không thể được dùng trong Rating Game. Nó bỏ qua sự hiện diện của Vua và thăng cấp một cách ép buộc. Beelzebub-sama đã đề cập đến nó rồi.

Tốt thôi, thực chiến thì được nên tôi sẽ tiếp tục sử dụng nó.

Khi tôi từ từ đứng dậy, tôi bắt gặp Tào Tháo, kẻ cũng vừa đứng lên.

...Tên khốn, hắn vẫn đứng được sau khi nhận đòn trực diện từ tôi sao...? Không phải, ngay trước khi nó xảy ra, hắn đã dùng giáo để phòng thủ, vì vậy hắn vẫn có thể chịu được...

Tào Tháo đứng dậy từ cái rãnh lớn tạo ra do cú ngã của hắn.

Mũi và mồm hắn toàn tiết canh. Tào Tháo lau máu đi và bẻ thẳng cổ lại.

“Vậy ra đây là Sekiryuutei. Xin thứ lỗi cho sự lúng túng của tôi lúc trước. Có vẻ như cậu đã đạt được một sức mạnh to lớn trong thời khắc tuyệt vọng nhỉ. Nếu tôi không phòng thủ với giáo của mình thì chắc giờ xác đã lạnh rồi.”

Tốt hơn người nên đi chết đi! Khốn nạn thật! Chính xác là Longinus tối thượng! Gã đó đang chiến đấu với một cơ thể bình thường, mà lẽ ra tôi đã thắng trong một cuộc đối đầu trực diện!

“Đây có phải một đặc tính mới mà cậu đạt được ngoài quy luật của hệ thống Quân Cờ Tội Lỗi? Nó giống như nước đi phạm luật vậy.”

...? Tôi bày tỏ sự nghi ngờ về một thuật ngữ tôi chưa từng nghe

trước đây. ...?

“Nước đi trái luật?”

Tào Tháo trả lời câu hỏi buột phát từ miệng tôi.

“Đây là một thuật ngữ trong cờ vua đề cập đến những nước đi bất thường chống lại các quy luật. Đòn tấn công vừa nảy của cậu rõ ràng trái quy tắc trong hệ thống Quân Cờ Tội Lỗi.”

Một nước cờ phạm luật? Nó thực sự giống như những lời mô tả. Năng lực này không thể được dùng trong một trận đấu được.

[Sức mạnh này gợi cho tôi cảm giác về Triaina]

Ddraig giải thích ý kiến của ông ta. Triaina? Điều đó có nghĩa là gì?

[Triaina là ngọn thương ba mũi của thần biển Poseidon trong thần thoại Hy Lạp. Thường được biết tới với tên gọi Trident. Tôi thấy cuộc tấn công liên tiếp từ ba Quân Cờ Tội Lỗi dữ dội như chính Triaina vậy.]

Nước đi phạm luật ... Triaina...

Không tệ, cái tên này, tôi sẽ sử dụng nó.

“Nước đi phạm luật cộng thêm Triaina. Rốt cuộc cũng không tệ. Vậy tôi sẽ gọi kĩ năng này là chuỗi tấn công Nước đi Phạm Luật Triaina.”

Hãy thử cái tên đó ngay nào. Một khi tôi làm chủ được sức mạnh của Hoàng Hậu, hãy nghĩ một cái (tên) mới sau.

“Đáng sợ thật. Xét về lực tấn công trực tiếp, kĩ năng này ngang ngửa Vali khi không có Juggernaut. Mà không, Vali đang mạnh hơn từng ngày, tôi tự hỏi không biết giờ anh ta mạnh cỡ nào...”

Cảm ơn lời khen. Ngay cả chính tôi cũng không nghĩ mình sẽ bắt kịp được. Gã đó là một thiên tài.

“Đòn tấn công đó chắc đã tiêu thụ nhiều thể lực và khí hơn dự kiến. Cậu cũng còn lâu mới làm chủ được nó. Không, ngay cả cậu có làm chủ được nó đi nữa, lượng tiêu thụ vẫn rất đáng kể ... Theo tính toán của tôi, cậu chỉ còn nhiều nhất là 10 phút Blance Breaker kể từ lúc này thôi.”

...Chết tiệt, đây gần như là câu trả lời đúng rồi. Gã này phân tích đầy đủ thật. Tất nhiên, tôi sẽ không nói ra rằng tôi còn bao nhiêu thời

gian đầu..

Tôi sẽ chiến đấu đến cùng.

Tôi thở dài và nói với Tào Tháo.

“Người thực sự quá khó để xử lý. Ta cứ nghĩ rằng người đánh giá thấp chúng ta, nhưng lúc này người vẫn bình tĩnh phân tích tình hình được.”

“Không, tôi đúng là ngu muội khi đã đánh giá cậu hơi thấp. Xin tạ lỗi. Là một trong những người biết đến bí mật của Sekiryuutei mà vẫn không chìm đắm vào sức mạnh vĩ đại đó, cậu đúng là một đối thủ đáng gờm. Tôi phải quay về và phản ánh việc này lại.”

Tào Tháo vác ngọn giáo lên vai.

“—Thật là phấn khích, tôi chưa từng cảm thấy điều này bao giờ kể từ lần cuối tôi đọ sức với Vali. Quả thật, đấu với những con rồng huyền thoại là tuyệt nhất. Đây cũng là bằng chứng rằng tôi là hậu duệ của những anh hùng.”

...Phấn khích. Tôi ghét tất cả những kẻ cuồng chiến đấu. Đến bao giờ tôi mới gây dựng được harem của mình và sống bình yên đây...

“Người định gây một cuộc chiến tổng lực với tất cả các phe phái như thế này à?”

Tào Tháo lắc đầu trước câu hỏi của tôi.

“Cậu nhầm rồi. Kiểu tổ đội này không hợp với chiến tranh trường kỳ. Mặc dù cá nhân chúng tôi rất mạnh, chúng tôi không thể chống lại những lực lượng liên minh. Đúng là chúng tôi sẽ gây tổn thất nặng nề cho họ, nhưng chúng tôi sẽ bị lợi bỏ. Nhắm vào những điểm yếu với những cuộc đột kích bất ngờ hiệu quả hơn nhiều, vì thế tôi sẽ tiếp tục ở trong tổ chức giống thế này.”

...Vậy là hẳn có lý do kiểu đó để ở lại dưới trướng Ophis. Ranh mãnh thật. Mà chắc phải có lý do khác nữa...

Bzzzz! Bzzzz!

Một tiếng động bắt đầu làm rung chuyển không gian thứ nguyên. Tôi đã từng nghe âm thanh đó trước đây, nó là tiếng vùng không gian bị rách ra.

Nhìn lên hướng tiếng ồn – một lỗ hổng được hình thành.

Đ-Đây là...! Nó xuất hiện trong tâm trí tôi, hình ảnh của con rồng đỏ khổng lồ trong vô thức nguyên.

“Có vẻ nó bắt đầu rồi.”

Tào Tháo cười sáng khoái. R-Rồi Great Red được triệu hồi bằng cách sử dụng thông đạo kyuubi và vòng tròn ma thuật...!

“Có lẽ là vòng tròn ma thuật đó cùng với sức mạnh to lớn của cậu đã thu hút con rồng chân chính tới đây.”

Tào Tháo nói với giọng chế giễu!

Gì cơ, vì tôi nâng sức mạnh lên á?

“Georg, chuẩn bị nghi lễ Long thần thực tử –“

Tào Tháo dừng lời nói giữa chừng. Hắn nheo đôi mắt và nhìn chăm chăm vào khoảng vô thức nguyên với biểu hiện nghi vấn.

“...Chờ đã, đây không phải là Great Red? ... Đó là, cộng với touki (tinh thần chiến đấu) này nữa!”

Roar!

Hiện ra từ vô thức nguyên là một con rồng phương Đông cực thanh thoát, dài đến vài chục mét.

Đó không phải, nó không phải Great Red! C-Con rồng nào thế này!

Toát ra một hào quang màu xanh lá khi nó uyển chuyển lướt ngang trên bầu trời đêm, điều này cứ như mộng cảnh vậy.

Tào Tháo bắt đầu hét lên.

“—Nó là con Rồng Tinh Quái, Yu-Long! (Vũ Long-Rồng mây gió?)”

Yu-Long—! Tôi nhớ rằng đó là một trong Ngũ Đại Long Đế!

Mặc dù Tào Tháo ngạc nhiên với sự xuất hiện của con rồng đó, hắn ta không tập trung vào Yu-Long mà là nhân vật trên lưng nó.

Tôi cũng nhìn về hướng đấy.

Trên đó là một hình thê bé nhỏ. Ồ, nó vừa ngã khỏi lưng của Yu-Long. Không, đợi đã, thứ đó nhảy sao? Từ độ cao như thế!

Nhân vật bé nhỏ hoàn toàn bỏ qua chiều cao, và hạ cánh trên mặt đất.

“Thật là một luồng youkai ki vĩ đại, cũng như nguồn năng lượng [Thông trị] vậy. Bởi thế, toàn bộ thành phố đầy những biến động kỳ quái.”

Hình nhân nhỏ có một giọng nam cao niên, và tiếp cận chúng tôi dần dần từng bước. Nhỏ quá. Hình nhân này thực sự bé con. Một đứa trẻ chẳng...? Hẳn ta có chiều cao của một đứa trẻ mẫu giáo.

Lông hăn phát ra màu vàng kim sáng ngời! Tấm áo cà sa của một tu sĩ dần hình thành trên cơ thể đó... hẳn thực sự giống một con khỉ... Khuôn mặt toàn nếp nhăn. Bằng cách nào đó, da hẳn có màu đen... một youkai? Một con khỉ youkai?

Mang theo một thứ vũ khí giống như cái trượng, vòng kim cô, và mặc thứ gì đó dạng lưới! Hẳn cười với sự tự tin tuyệt đối trong khi đang hút cần.

“Ê, cũng được một thời gian rồi nhỉ, kẻ dùng thánh thương. Tên nhóc khôn kiếp đó cuối cùng cũng đã lớn.”

Con khỉ già nói với Tào Tháo. Tào Tháo cười, gần như nhắm mắt lại.

“Đức Phật Chiến Giả Bất Bại vĩ đại, tôi không mong rằng ông sẽ đến. Tôi nghe nói rằng ông đã cản trở những nỗ lực của chúng tôi trên toàn thế giới.”

“Nhóc con, những trò đùa của người đã đi quá xa rồi đấy. Chẳng dễ dàng gì để ta có một cuộc hội đàm với các thủ lĩnh kyuubi thay mặt Ngọc Hoàng Đại Đế, và giờ nhà người bắc cóc cô ấy. Có nhiều anh hùng trở thành những vị thánh và cũng có những anh hùng, những kẻ mà hậu duệ của họ đang đầu độc thế giới này. Bao cháu và sự thống trị chỉ kéo dài một thế hệ, ta nói đúng không? Tào Tháo.”

“Đầu độc? Được người gọi là đầu độc, tôi lấy làm vinh dự.”

...Tôi có thể thấy Tào Tháo xử sự với ông già này với sự tôn kính khi họ nói chuyện. Nhân tiện, toàn bộ Đảng Anh Hùng dường như nhìn vào người đàn ông khỉ với ánh mắt cực kỳ nghiêm trọng? Hay tôi nên nói là căng thẳng nhỉ, có lẽ họ đang chịu áp lực nặng nề.

Mà nhân tiện, sứ giả của Ngọc Hoàng Đại Đế ư? Ngọc Hoàng là Sakra, phải không nhỉ? Thế thì người mà thủ lĩnh kyuubi sẽ đàm phán là ông khỉ già này sao? Để được làm sứ giả, đây chắc chắn phải là một con khỉ mạnh mẽ?

“...Ai kia, con khỉ đó như là... ông già?”

“...Có lẽ là Sun Wukong(Tôn Ngộ Không), và cũng là thế hệ đầu tiên.”

Kiba đã hoàn toàn hồi phục và nói trong khi bước tới chỗ tôi. Đ-Đ-Đ-Đ-Đ-Đó thực sự là ông ta! Lời nói của Kiba làm tôi ngạc nhiên từ tận đáy lòng!

“Ô-Ô-Ô-Ông Tổ Sun Wukong! Ông khỉ già đó là một người nổi tiếng trong Tây Du Ký...!”

Thực sự! Đáng kinh ngạc! Đúng, thật vậy đấy, Sensei đã nhắc tới tiếp viện quân—

Ông ta chắc đã nhận ra ánh mắt của tôi, và ông khỉ già mỉm cười với đôi môi nhăn của mình.

“Cậu bé Sekiryuutei, cậu đã cố gắng rất nhiều. Đó đúng là một cảm xúc tuyệt vời của rồng. Tuy nhiên, cậu không cần phải thúc ép bản thân nữa đâu. Ta chính là quân tiếp viện. Hãy để mọi thứ lại cho lão già này. Yu-Long, ta phó thác kyuubi cho đệ đấy.”

Ông khỉ già Sun Wukong ra lệnh cho Yu-Long đang bay trên trời. Và sau đó vua rồng-Yu-Long bày tỏ sự không hài lòng.

“Này Này, cứ như vậy ra lệnh cho những con rồng sao. Lão khỉ chết tiệt! Chỉ đến đây thôi đã làm đệ siêu mệt rồi! Dù sao, chuyện gì đã xảy ra với cô đồng đội phù thủy của Hakuryuukou thế này! Wow, nhìn xem, nó là Vritra! Này này này, người chiến đấu với con cáo là Vritra! Đó giờ đã bao nhiêu năm rồi nhỉ?”

...Thật là hăng hái, con rồng đó!

[Chẳng thay đổi chút nào]

T-Thật vậy sao, Ddraig...?

Ông Tổ rít cái râu của ông ấy và lên tiếng.

“Lát nữa đệ có thể ăn những đặc sản kyoto đến no căng thì thôi. Thế nào?”

“Hứa rồi nhé, lão già! Lát nữa huynh phải đãi đệ vài món ngon đấy! Ah! Đừng nhìn xuống khi ở trên Vua Rồng-sama! Quý cô cáo! Tôi đang phẫn khích đây!”

Vừa phàn nàn, Yu-Long bắt đầu đưa thủ lĩnh kyuuri đi.

“Ôn rồi. Xin lỗi người bạn màu đỏ, còn giờ ta sẽ trừng phạt hậu duệ của Tào Tháo.”

Ông Tổ tiến lại phía Tào Tháo. Siegfried dang đôi tay mình, và phóng một đòn bất ngờ vào ông!

“Siegfried! Đừng tấn công ông ta một mình! Nếu đó là cậu—“

Dù Tào Tháo cố gắng dừng hẳn ta lại, Siegfried vui vẻ xông vào!

“Hầu Vương! Nếu đây thực sự là Sun Wukong đó, thì tôi chẳng phản đối một kẻ địch như vậy đâu—“

“Trượng đâu, dài ra.”

Crash!

Khi ông ấy nói một cách bình thản, cây gậy trong tay Ông Tổ nhanh chóng dài ra, và dễ dàng đánh Siegfried bay đi!

“_!”

Crash crash crash crash crash!

Với một đòn, Siegfried bị thổi bay vào một đồng đồ nát.

M-Mạnh vãi! G-Gi thế này, Ông khi già đó! Đánh bại Siegfried với một đòn! Thậm chí Kiba và Xenovia với Durandal mới cũng không thể chiến thắng!

“Người chưa sẵn sàng để làm đối thủ của ta đâu, cậu trai dùng ma kiếm. Phần eo không đủ mạnh. Tốt hơn người nên tập luyện lại. Bắt đầu bằng việc chạy bộ đi.”

Khi Ông Tổ nhìn Siegfried. Lúc này Yu-Long đang than thở.

“Ooh wawawawa! Này lão khi khốn kiếp! Con cáo này khá mạnh đấy!”

Yu-Long bị bối rối bởi những cái đuôi của kyuubi!

Đ-Đúng là một trận đấu khó khăn! Cơ mà, con rồng này đúng là hăng hái thật đấy!

“Kéo người đệ theo luôn đi. Đệ là Long vương cơ mà, phải chứ?”

Ông Tổ thở dài nói.

“Trong số tất cả những Long vương, đệ là kẻ trẻ nhất! Và cũng tràn trề sinh lực nhất!”

“Đệ đúng là biết cách tranh luận. Đệ là Long vương trẻ nhất từng đề nghị đến việc về hưu sau khi kết thúc trận chiến lừng lẫy của mình đây. Dùng tuổi thọ của mình mà kéo nó ra.”

“Hiểu rồi. Đệ sẽ cố hết sức!”

Ah, họ đạt đến độ thấu hiểu nhau như vậy. Họ chắc chắn là những đồng đội tốt.

Người sử dụng Thứ Nguyên Thất Lạc giải phóng vòng tròn ma thuật ràng buộc Kyuubu và chia tay về phía Ông Tổ. Nó trông cứ như triệu hồi Great Red, xử lý ông khi gài này là điều quan trọng hơn!

—Bắt giữ và trói buộc. Sương mù!”

Sương mù dâng trước bắt đầu bao quang Ông Tổ và tập trung lại.

—Hỡi công lý của thiên đàng, sấm sét kìn hàm rồng. Hãy phủ trên mặt đất.”

Uych.

Ông Tổ niệm thần chú, sau đó đập cây trượng xuống mặt đất một cái, và sương mù biến mất! Ông ta phá hủy lọ sương mù đó chỉ bằng cách như vậy!

“Việc luyện tập Sacred Gear của người rất kém. Người nên nhập vào một không gian đối thoại giống như con rồng màu đỏ trên kia, làm cách nào đó?”

Ah, tôi được ca ngợi kìa. Hạnh phúc vãi!

Người dùng sương mù rất ngạc nhiên. Tất nhiên rồi, hẳn ta nắm giữ sức mạnh của một Longinus hàng đầu, nhưng nó hoàn toàn không hiệu quả!

Ting!

Tào Tháo bắt đầu vung rộng lưỡi thương, định phục kích Ông Tổ.

Với một ngón tay, Ông Tổ chặn cây thương! Thôi nào, điều này có thật sao! Ông ấy phòng thủ trước cây giáo đó mà chỉ cần như vậy thôi!

“...Một đòn không tồi. Nhưng chỉ thế thôi, người còn rất trẻ. Ở mức độ mà có thể bị chặn lại bởi ngón tay ta, người không thể giết được những vị thần và phật khác. Dù có là người hay kẻ dùng sương mù đi nữa, cũng chẳng dùng được một đòn tấn công nghiêm túc. Đừng đánh giá thấp ta.”

Nghe những lời của Ông Tổ, Tào Tháo cười.

“...Tôi hiểu. Sức mạnh khổng lồ đó vẫn còn tồn tại... Chúng tôi vẫn nghe kể rằng hồi trẻ ông mạnh như thế nào. Nhưng giờ thì sao?”

Với câu hỏi của Tào Tháo, Ông Tổ chỉ nhún vai một cách vô lo.

Siegfried tự đứng dậy từ đồng đồ nát và nói với Tào Tháo.

“Tào Tháo. Kết thúc rồi. Sun Wukong nổi tiếng về việc ngăn chặn bọn Khaos Brigade rất nhiều lần. Nếu ta cứ tiếp tục liều lĩnh tấn công, năng lực quý giá có thể bị tổn hại. Tôi đã quá ngây thơ. Ông ta mạnh một cách lộ bịch.”

Nghe vậy, Tào Tháo hạ giọng của hẳn xuống.

“Đến lúc rút lui rồi. Chọn sai thời điểm có thể dẫn đến việc bị thương nghiêm trọng.”

Smack!

Băng nhóm Anh Hùng nhanh chóng tập hợp tại một chỗ, và người dùng sương mù bắt đầu kích hoạt một vòng tròn ma thuật khổng lồ dưới chân mình. Đó là một vòng tròn ma thuật dịch chuyển. Chắc họ đang cố thoát khỏi đây! Tào Tháo để lại vài từ. “Ngày hôm nay kết thúc tại đây, Ông Tổ-dono, bây tôi nhà Gremory, cũng như Sekiryuutei, hẹn gặp lại lần sau.”

Đợi đã! Đừng nghĩ người có thể thoát!

D-Dám làm việc đó trong chuyến dã ngoại học đường của tôi! Và còn bắt mẹ Kunou nữa-

Tôi tích tụ hào quang, hình thành một khẩu pháo ở găng tay bên trái. Đòn sức mạnh còn lại của tôi vào nó, tôi tập trung vào một đòn này!

Buzzzzz...

Với một âm thanh trầm, năng lượng tập trung vào găng tay pháo. Không cần một đòn cực đại, chỉ cần trúng gã đó là đủ!!

Ông Tổ cười với tôi.

“Cậu sẽ hoàn thành nhiệm vụ của ta? Tất nhiên rồi, ồ thôi. Ta sẽ để cậu trừng phạt đứa trẻ đó. Điều này chỉ được một thời lượng ngắn thôi, nhưng ta sẽ tăng sức mạnh cho cậu.”

Ông Tổ gõ nhẹ vào giáp của tôi với gậy của mình

—Và rồi, hào quang chảy ra từ cơ thể tôi! Đây là sức mạnh của sennjutsu à?

Cơ thể tôi, đã bao giờ nó có nhiều hào quang thế này chưa? Không, nó chưa thức tỉnh sao?

Cảm ơn nhiều, ông khỉ già! Với nó tôi đủ sức để nã pháo rồi!

Tôi khóa mục tiêu của hòng pháo vào Tào Tháo.

—Người nghĩ người có thể trở lại mà không bị trừng phạt sao? Đây là món quà cho người, quà lưu niệm từ Kyoto này!”

Boom!

Một vụ nổ ma thuật đùng bắn ra từ khẩu pháo trên tay!

“Tên khốn kiêu ngạo!”

Heracles và Jeanne bước lên trước, định chặn cho Tào Tháo. Chính nó! Tôi tưởng tượng ra ma thuật mà Sirzechs-sama trong đầu mình.

—Đó là những luồng tấn công vô tận!

Không, không, tôi chẳng cần đạt tới cấp độ của kỹ năng đó! Chỉ cần thay đổi quỹ đạo bắn thôi!

“Bẻ cong!” “Bend!”

Khi tôi hét lên, tôi giải phóng trí tưởng tượng trong tâm trí mình! Trong khoảnh khắc đó, cú đạn pháo thay đổi quỹ đạo và uốn cong quanh Heracles và Jeanne!

Smack!

Đòn tấn công bất ngờ trúng ngay mặt Tào Tháo!

“Oooh ooh ooh...”

Khói màu đỏ nổi lên, như là Tào Tháo đã che mặt lại!

Nó đi theo đường cong! Tôi đã chinh hướng đòn tấn công của mình! Thực sự còn nhiều thứ cần cải thiện, cơ mà nếu muốn, tôi có thể đổi hướng cú Dragon Shot mình đã bắn ư? Trận chiến với Sirzechs-sama không phải vô ích!

Mắt phải của Tào Tháo chảy máu, nhưng hắn vẫn nhìn chăm chăm qua đây!

Khuôn mặt hắn nhuốm đỏ.

Gã đó che mắt phải của mình lại, và biểu hiện niềm vui sướng điên cuồng.

“...Mắt ta... Sekiryuutei!”

Nâng ngọn giáo lên, Tào Tháo bắt đầu niệm một câu thần chú mạnh mẽ.

—“Hỡi ngọn giáo! Ngọn giáo thần thánh chân chính thậm chí đâm xuyên cả chúa! Hấp thụ tham vọng bạo chúa ngủ trong ta, phương lành và sự hủy diệt sẽ—“

Siegfried chặn họng Tào Tháo lại và giữ hắn xuống!

“Tào Tháo! Dừng niệm chú đi! Còn quá sớm để lộ ra Balance Breaker của Longinus thực sự- Chân Lý”

Những lời đó làm Tào Tháo bình tĩnh lại và hắn hít thở sâu. Rồi Siegfried nói.

“Rút lui. Kẻ hủy diệt Leonardo đã đạt tới giới hạn. Với tốc độ này, không thể chờ những thành viên ở ngoài lâu hơn được nữa. Sau tất cả, chúng ta đã có được một lượng lớn dữ liệu hữu ích, và thu được kinh nghiệm cực kỳ quý giá.”

Siegfried nhìn vào Ông Tổ. Trông cứ như là hắn có thể tấn công ngay bây giờ vậy.

Tào Tháo lườm tôi với con mắt trái của mình. Thật là một ánh mắt sắc bén... Lườm kiểu gì ghê thế?

“Hiểu rồi. Ông Tổ, và Sekiryuutei-... không, Hyoudou Issei. Hãy để chúng tôi rời khỏi đây. Thực sự, tôi không thể cười Vali nữa. Tôi đang trong tình trạng tương tự rồi. Cuối cùng cậu luôn có cách để chọc tức chúng tôi nhỉ.”

Hắn ta đang nói về trận chiến tại học viện Kuou với Vali à?

Ánh sáng từ vòng tròn ma thuật rực lên. Ngay trước lúc biến mất, Tào Tháo nói với tôi.

“—Hyoudou Issei, hãy mạnh hơn nữa. Mạnh hơn cả Vali. Nếu điều đó xảy ra, tôi sẽ cho cậu thấy sức mạnh thực sự của ngọn thương này.”

Bỏ lại những loeif đó, Tào Tháo và băng đảng Anh hùng biến mất khỏi thứ nguyên này.

...Ngay khi họ biến mất, một mối tuôn trào ra. Thậm chí việc duy trì áo giáp cũng là tất cả những gì tôi gắng gượng.

Băng đảng Anh hùng. Tào Tháo... Longinus tối thượng... tất cả đều thật bí ẩn.

Tôi chỉ có thể nói vậy.

Băng đảng Anh hùng, đặc biệt là tên đó, mạnh một cách đáng sợ. Sau khi Băng đảng Anh hùng đã thoát đi, những gì còn lại là chúng tôi, Sun Wukong và Yu-Long đến tiếp viện. Cũng như thủ lĩnh Kyuubi.

“Ah, một vãi, nếu Vritra không ở đây thì đã rắc rối to rồi...”

Yu-Long hạ cánh và thở dài.

Thủ lĩnh kyuubi đã bị chặn bởi Yu-Long và Saji-Vritra, kẻ mới hồi phục. Sau đó, Saji trở lại hình người nhưng bị ngất trên mặt đất. Và giờ đang được Aisa hồi phục. Cảm ơn vì đã làm việc chăm chỉ, Saji.

Tuy nhiên, thủ lĩnh kyuubi vẫn không trở lại dạng người, và con mắt hiện giờ của bà vẫn mang màu xám, chưa thể phục hồi ý thức.

“Mẹ! Mẹ ơi!”

[...]

Kunou khóc khi em gọi Yasaka-san... nhưng không có phản ứng nào cả.

“Giờ ta nên làm gì? Dù ta có thể dùng sennjutsu để loại trừ ác ki (ác khí), việc này sẽ mất một thời gian dài.”

Rit cái đầu của mình, Ông Tổ cân nhắc giải pháp khác. Rồi ông ta nghĩ ra điều gì đó, và nhìn về phía tôi.

“Nhóc màu đỏ. Có vẻ như cậu sở hữu một sức mạnh kỳ quái cho phép nói chuyện với ngực phụ nữ hả?”

Gì cơ, sao ông ta biết...? Năng lực của tôi nổi tiếng đến vậy á? Ah, nếu ông ấy có xem truyền hình Rating Game, ông ta biết điều đó cũng không phải chuyện lạ.

“Eh, eheh, vâng, đúng vậy.”

“Tốt. Giờ ta sẽ hỗ trợ. Dùng kỹ thuật đó lên cô nhóc này và quý cô kyuuri đằng kia đi.”

Dùng Bilingual lên cả hai? Ông ta hi vọng tìm ra điều gì bằng cách hỏi những bộ ngực nhỉ?

Dù tôi không hiểu lắm, tôi sử dụng lượng sức mạnh ma thuật còn lại để tiến vào lãnh địa bí ẩn của những bộ ngực.

Truyền năng lượng đến trí não, nâng cao ý nghĩ tâm đang đến mức tối đa, sau đó giải phóng hết khả năng!

“Tiến lên! Bilingual!”

Tôi dùng kỹ năng đó vào Kunou và Yasaka-san! Cùng lúc tôi giải phóng bộ giáp. Hãy hoàn thành nhiệm vụ tập trung tất cả sức mạnh ma thuật của mình!

Xác nhận kỹ năng đã được kích hoạt, Ông Tổ xoay gậy và đập xuống đất. Trong khoảnh khắc đó—nó tạo ra một không gian lạ bao trùm cả lãnh thổ vú chỗ chúng tôi.

Không gian xung quanh dường như xoay liên tục... và tầm nhìn của tôi bắt đầu mờ dần?

“Đây là cách sử dụng sáng tạo trong kỹ năng của cậu, chàng trai màu đỏ ạ, Hãy thay đổi nó để kết nối trái tim với trái tim. Một cuộc đối thoại giữa cô bé và mẹ mình.”

Ông Tổ nói với Kunou. Kunou nhắm mắt lại. Và rồi tôi thấy giọng của Kunou trong tim mình.

“...Mẹ ơi... Mẹ ơi. Mẹ nghe thấy không, mẹ ơi...”

Đó là giọng của Kunou. Trái tim tôi được lấp đầy bởi giọng nói đó.

“Mẹ ơi... xin hãy trở lại bình thường đi... Con xin mẹ, làm ơn...”

Tuy nhiên, Yasaka-san vẫn không hồi đáp.

Nước mắt lăn xuống trên mặt Kunou khi cô bé tiếp tục.

“...Con sẽ không bướng bỉnh nữa... Con sẽ ăn món cá mà con ghét. Con sẽ không bay khỏi Kyoto trong đêm đầu... Thế nên làm ơn, xin hãy trở lại là mẹ lúc bình thường... Xin mẹ... Tha thứ cho Kunou... Mẹ ơi...”

...Thật là một lời kêu gọi trong tuyệt vọng. Kunou tiếp tục xin lỗi Yasaka-san nhiều lần.

Đúng lúc đó—

“...Ku... nou...”

Nó thực sự rất nhạt nhòa, nhưng chắc chắn tôi đã nghe thấy giọng nói đó! Kunou ngẩng đầu lên, và bắt đầu gọi một lần nữa.

“Mẹ ơi! Kunou ở đây! Xin hãy hát cho con nghe một lần nữa! Xin hãy dạy con nhảy thêm lần nữa! Kunou, Kunou sẽ là một cô gái tốt từ giờ! Con muốn được ở bên mẹ... ở Kyoto! Con muốn ta sống cùng nhau ở Kyoto...!”

Flash.

Một ánh sáng nhẹ nhàng vây lấy Kunou, và rồi ánh sáng bắt đầu bao phủ Yasaka-san. Cơ thể của thủ lĩnh kyuubi bắt đầu phát sáng, và từ từ, giảm kích thước lại.

Khi ánh sáng tan đi, Yasaka-san đã trở lại dạng người.

Tuyệt vời! Trở lại bình thường! Tôi chẳng giúp gì được ngoài việc giờ tay lên ăn mừng!

“...Nơi này là?”

Cơ thể Yasaka-san run rẩy vì lo lắng. Tuy nhiên, Mặc dù nhận thức có chút mờ, ít nhất cô ấy cũng đã trở lại!

Kunou-san chạy tới bên Yasaka-san. Nhảy thẳng vào lòng mẹ, rồi khóc như mưa.

“Mẹ ơi! Mẹ ơi!”

Yasaka-san dịu dàng ôm lấy Kunou, vuốt ve mái tóc em ấy.

“...Giờ thế này, Kunou. Con luôn là một đứa trẻ hay khóc nhè nhỉ.”

Chết tiệt... Tôi đang khóc vì cảnh tượng cảm động này.

“Oh... Kunou-chan, điều này thật tuyệt...”

Chữa trị xong cho mọi người, Asia cũng rời lệ.

Ah ah, đây đúng là một cảnh tượng cảm động mà. Thật tuyệt vời, Kunou!

Xác nhận rằng Yasaka-san đã lấy lại sự tỉnh táo, Ông Tổ công bố rằng rắc rối đã kết thúc.

“Hừm, không cần biết vấn đề là gì, sự việc này đã được giải quyết.” ”

Và như vậy, trận chiến đã kết thúc cũng như việc giải cứu thủ lĩnh kyuubi đã hoàn thành sau bao nhiêu thăng trầm và biến động.

Tập 9 – Địa ngục trong chuyến du lịch của trường học

Maven

Trận chiến dự dội đã đến hồi kết, và mọi người đều trở về thế giới thực, tụ tập tại mái của khách sạn nơi chúng tôi đang ở.

Sensei đặt tay lên vai của tôi và bảo:

“Cậu thực sự đã làm được, Ise. Hãy đi nghỉ bây giờ đi. Đội y tế đâu! Hãy cẩn thận kiểm tra các đây từ nhà Gremory cũng như Irina và Saji! Họ có thể không bị thương nhiều, nhưng ma thuật và thể lực đã bị giảm nghiêm trọng.”

Sensei đưa ra chỉ dẫn cho các nhân viên khác.

Suy nghĩ của Sensei giống như sự ban phước vậy. Tuy vậy... một muốn chết. Chắc chắn rằng không thể đạt tới Balance Breaker lần nữa tối nay...

Trận chiến kết thúc với sự rút chạy của Heroes Faction. Sau khi bọn chúng chiến đấu mãnh liệt với Dimension Lost và các antimonster (phản quái vật), các phe phái khác nhau đã tham gia làm chướng ngại vật Kyoto bây giờ đang xử lý hậu quả. Tuy nhiên, Heroes Faction có thể chạy qua chướng ngại vật và tẩu thoát... Chỉ từ thực tế này cho thấy rằng Heroes là những đối thủ rất khó chịu.

Nó có vẻ như bọn chúng sử dụng đĩa trẻ Annihilation Maker để tạo ra một số lượng lớn các quái vật như một sự chuyển hướng, nó cho phép Heroes Faction vượt qua và tẩu thoát.

Khi chúng tôi trở lại, mọi người hầu như đã quy xuống. Chân tôi run và tôi khó có thể đứng vững, nó hoàn toàn kiệt sức...

Asia cũng mệt mỏi từ việc chữa bệnh cho đồng đội và sự căng thẳng từ trận chiến, cô ấy đã dựa vào người tôi thiếp đi.

Sự chữa trị cho mọi người đã hoàn thành, nhưng để cho an toàn, chúng tôi đang được đẩy trên xe lăn.

“Xin lỗi Ise-kun, bây giờ tớ thật vô dụng.”

Kiba xin lỗi tôi. Tôi thấy tay. Nó là một nỗ lực đáng kể.

“Gen-chan!”

“Genshirou!”

Đây tớ nhà Sitri kèm Saji đang nằm trên cáng, khuôn mặt họ tràn đầy nước mắt lo âu. Biến thành Long Vương tiêu thụ một lượng lớn thể lực, và Saji đã bất tỉnh sau trận chiến. Từ khi cậu ấy không cần phải hội thoại với tôi để giữ kiểm soát, có vẻ như cậu ấy đã hết sức cố gắng. Saji đã trưởng thành. Theo cách này, Saji, cậu cũng được yêu mến bởi những người đồng đội.

Sau đó, tôi cũng nhận được cuộc gọi từ Hội trưởng. Tôi đã báo cáo lại một cách ngắn gọn nhưng cũng sẽ cần đưa ra một lời giải thích đầy đủ khi tôi quay trở lại.

...Liệu tôi sẽ bị giết?

Khi tôi đang đắm chìm trong những suy nghĩ đen tối của chính mình, ông nội Khỉ – Sun Wukong đệ nhất đi qua.

“Này, nhóc.”

“Ah, vâng!”

“Có vẻ như cậu đã đạt được sức mạnh chính mình, một sức mạnh tuyệt vời khác với Juggernaut. Thật là một cậu bé tốt. Juggernaut là một thủ thuật ngớ ngẩn. Nó đơn giản chỉ là sức mạnh ngoài tầm kiểm soát, thuần bạo lực. Và rồi cậu chết. Nhóc, cậu có một cô gái quan trọng với nhóc, đúng không? Sau tất cả, nhóc là người được gọi Vếu Long.”

Mình, mình đang được khen ngợi sao! Thật là vô cùng vinh dự khi được ca ngợi bởi nhân vật chính của Tây du ký! Dù sao, về các cô gái! Đệ nhất chỉ về phía Asia.

“Không, hahahaha. Eh eh, cháu đoán thế.”

“Vậy đừng để cô bé khóc. Cậu là người sẽ trở nên mạnh mẽ cho những ước mơ và các cô gái. Ngoài ra, Sekiryuutei và Hakuryuukou đã là tập trung của sức mạnh. Thậm chí nếu cậu không dựa vào Juggernaut cậu có thể trở nên mạnh hơn tới bất kỳ mức độ nào — tuy nhiên, cậu vẫn trong nguy hiểm.”

Đệ nhất nhìn chăm chăm vào tôi, và gật đầu.

“?”

Tôi không hiểu ý của ông ấy, nhưng Đệ nhất chỉ đơn giản thở ra khói và cười lớn.

“Ngoài ra, thằng ngốc từ gia đình của ta đã gây ra rắc rối cho cậu. Thật lòng xin lỗi.”

Ah, đó là Bikou. Hẳn ta chắc chắn rất phiền phức. Hội trưởng của chúng tôi khác tức giận vì cái biểu hiệu “Switch Princess”.

Đệ nhất xoa đầu tôi.

“Cảm xúc sẽ mang đến Juggernaut, hãy nhớ lấy điều đó. Và cú đánh cuối cùng vào Cao Cao là một đòn tấn công tuyệt vời. Cậu nên tập luyện chăm chỉ theo hướng đó. Đừng bao giờ từ bỏ ước mơ và luyện tập chăm chỉ. — Tiếp theo, vì nhiệm vụ sứ giả của Sakra đã kết thúc, ta sẽ đi tìm thằng ngốc đó. Lang thang với Vali, ta sẽ dạy cả hai một bài học. — Bảo trọng. Jade Dragon, hãy đến chỗ kyuubi.”

“Hiểu rồi, ông già chết tiệt. Tạm biệt Ddraig!”

Trước khi giọng nói của họ nhỏ dần, Đệ nhất và Jade Dragon đã rời xa.

...Còn lại một mình, tôi nắm run rẩy nắm chặt đôi bàn tay... Chúng đã tê liệt. Đây là bằng chứng cho sự mệt mỏi. –Sức mạnh nằm ngủ trong Sacred Gear đã kết hợp với những Quân cờ Tội lỗi trở thành sức mạnh mới.

Có nhiều chỗ cần phải cải tiến, cần phải luyện tập hơn nữa.

Sairaorg-san, Vali... và Cao Cao.

Tôi sẽ không thua, chắc chắn, tôi sẽ trở nên mạnh mẽ hơn. Mạnh mẽ hơn nữa.

Tôi tin rằng, rồi một ngày, ước mơ của tôi sẽ thành sự thật —

Elsha-san, Belzard-san, mặc dù chúng ta đã chia tay một cách kỳ cục nhất, những hãy tiếp tục theo dõi tôi từ bất cứ nơi nào mà tiền bối đang ở.

Là Sekiryuutei, là Vưu Long, tôi sẽ làm những gì cần phải làm.

Trong đêm cuối cùng ở Kyoto, tôi nhìn lên bầu trời và đổi mới quyết tâm của mình.

Tập 9 – Địa ngục trong chuyến du lịch của trường học

New Life

Part 1

Vào ngày cuối cùng của chuyến đi dã ngoại .

Có lẽ do đã cạn kiệt hết sức lực vào đêm qua, chúng tôi đều cảm thấy mệt mỏi sau giấc ngủ. Chúng tôi, những thành viên của nhóm Gremony đều phải cố nhắc cái cơ thể mệt mỏi này ra khỏi giường để hoàn thành việc mua quà lưu niệm trong ngày cuối cùng này.

Mặc dù việc đi lòng vòng xung quanh khiến cả bọn thở hổn hển, cuối cùng chúng tôi cũng thấy tháp Kyoto.

Công việc mua quà lưu niệm đã xong, đến lúc rồi khỏi Kyoto rồi.

Tại sân ga tàu cao tốc Kyoto, Kunou và Yasaka đang đứng đón chúng tôi.

“ Sekiryuutei “

Kunou mỉm cười và gọi tên tôi trong khi đang nắm tay Yasaka-san.

“ Gọi anh Ise là được rồi “

Nghe vậy, khuôn mặt Kunou đỏ ửng và cô bé xấu hổ đáp :

“... Ise, anh, anh sẽ trở lại Kyoto chứ ? “

“ Ah, chắc chắn rồi “

Một loạt tiếng ồn đến chói tai chói tai vang lên.

Âm thanh của con tàu vang vọng khắp sân ga. Kunou hét lên :

“ Anh phải trở lại đây! Kunou sẽ mãi đợi anh !“

“ Vâng, cùng với mọi người nữa. Lần tới em phải cho bọn anh thấy phần còn lại của Kyoto đây. “

“ Vâng ạ ! “

Nghe thấy cuộc đối thoại của chúng tôi, Yasaka-san liền nói :

“ Azazel sama, Sekiryuutei sama, cũng như mọi quý tộc, thiên thần, thiên thần sa ngã, đây là lời xin lỗi của tôi. Tôi muốn cảm ơn tất cả mọi người. Tôi chuẩn bị gặp và nói chuyện với Leviathan sama và ngài Đấng chiến thắng Phật (Tề thiên đại thánh). Tôi luôn hi vọng mọi người có thể xoay chuyển tình hình và tăng cường hợp tác, và đừng bao giờ để Kyoto rơi vào tình trạng khủng bố một lần nữa. “

“ Ah, tôi sẽ để mọi thứ lại cho cô, thủ lĩnh của Youkai “

Sensei mỉm cười, bắt tay với Yasaka-san. Nhưng Leviathan-sama bất ngờ đặt tay lên đầu hai người bọn họ :

“Ufufu, mọi người đều trở về bây giờ à. Về sau, Yasaka-san, ông bác khỉ ấy và tôi sẽ cùng nhau tận hưởng sự hấp dẫn của Kyoto đấy. “

Leviathan-sama trông có vẻ rất vui. Có vẻ như bà ấy sẽ ở lại Kyoto một khoảng thời gian và có thêm những cuộc đàm phán với Youkai.

Sau một lúc vui vẻ, mọi người đều đã lên tàu.

Tại nhà ga, Kunou vẫy tay và nói với tôi :

“ Cảm ơn, Ise! Tất cả mọi người ! Chúng ta sẽ gặp lại nhau sớm thôi ! “

Chúng tôi cũng vẫy tay đáp lại Kunou.

Với một tiếng động vội vã, cửa tàu đóng lại. Mặc dù chuyến tàu đã khởi hành, Kunou vẫn tiếp tục vẫy tay đưa tiễn.

—Kyoto, chuyển đi 4 ngày và 3 đêm.

Từ khi bắt đầu cho đến bây giờ, rất nhiều chuyện đã xảy ra chỉ trong một khoảng thời gian ngắn. Kiyomizu-dera, Ginkaku-ji, Kinkaku-ji, Arashiyama, Lâu đài Nijou.... Và hơn thế, chúng tôi đã có rất nhiều kỉ niệm.

Hãy trở lại một lần nữa. Để cùng nhau hội họp với Kunou và Yasaka-san—Lần tới, hãy dẫn Buchou và mọi người theo nữa.

...Ah, tôi bất chợt suy nghĩ về một vài thứ.

“ Tôi đã quên bắt Yasaka-san cho tôi chiêm ngưỡng bộ ngực của cô ấy như là phần thưởng rồi!!!! “

Chết tiệt! Tôi đã làm việc rất chăm chỉ! Nhiều chuyện xảy ra và tôi đã quên mất điều đó ! Chết tiệt ! Có lẽ bầu không khí ở Kyoto đã làm tôi rối trí !

“ Khôngggggggg!!!! Những bộ ngực Kyuubi !!!! “

Tôi lượn quanh cánh cửa, kêu gào trong hồi hận.

Part 2:

Vừa trở về từ Kyoto, chúng ta đã bị lên lớp bởi hội trưởng ở một trong những căn phòng ở nhà Hyoudou.

Chúng tôi đều bị bắt quỳ xuống. Asia, Xenovia, Kiba, và không ai biết lí do tại sao, Irina cũng bị liên lụy. Do phải đi lại trong tình trạng mệt mỏi, Rossweisse-san đã trở về phòng ngủ của mình. Có vẻ như chị ấy đã tiêu tốn nhiều năng lượng. Trở thành một giáo viên đã rất vất vả rồi, và nó còn đi kèm những cơn nôn mửa do say rượu nữa.

Hội trưởng nheo mắt lại như thể đang tra hỏi chúng tôi

“ Tại sao các em không báo cáo lại với chị ?—Dù đó là những gì tôi yêu cầu, nhưng chúng ta cần phải xử lí trong lãnh thổ nhà Gremory. Sona có biết gì về chuyện này không ?

“ Có, có... “

Chúng tôi lí giải mọi thứ có thể. Tuy nhiên, Akeno-san và Koneko-san cũng có vẻ giận dữ.

“ Khi chị gọi cho em, chị đã mong rằng em có thể bàn bạc những chuyện này với chị...” “ ... Đúng đó. Sao cậu có thể gạt chúng tôi như vậy ?”

“ Nhưng, nhưng mọi người đều đã về nhà an toàn... “

Ồi Gasper ! Em ấy đang cố giúp mình. Đúng là một đàn em tuyệt vời !

“ Oh well, Ise đang trở nên gần gũi với một cô gái mới ở đó “

Ngồi điềm tĩnh trên ghế, sensei dường như đang đổ thêm dầu vào lửa. Ông đang cố gắng làm cái khỉ gì vậy !

“ Và đó là con gái của Kyuubi “

Hình như họ đang nói về Kunou ! này này này !

“ Không, không phải như vậy đâu ! Thật sự, Sensei, ông đang khiến mọi thứ tệ hơn đây ! “

“ Không, chỉ cần nhìn vào Yasaka và cậu biết đấy, cô ấy chắc chắn sẽ trở thành một người phụ nữ đẹp giống như vậy, đúng không ? “

Tôi bỗng tưởng tượng đến thân hình của Kunou trong tương lai. Đúng, chắc chắn nó sẽ là một bộ ngực vĩ đại cho xem !

“... C-có thể lắm. Nhưng dù cho vậy ! Tôi sẵn sàng nói rằng tôi không quan tâm về điều đó cho lắm! “

Bộp ! Tôi vừa bị ăn một đập của Koneko !

“ Ui da ! ... Em bị sao vậy ?”

“.... Không có gì đâu “

Là, là như vậy sao.... Trái tim của Koneko sama khó hiểu thật nhỉ.

“ À đúng rồi Rias, sức mạnh của Ise đã có một bước nhảy vọt khổng lồ, tại sao cô không cắt giảm chúng một chút nhỉ “

Sensei cuối cùng cũng chịu giúp tôi một tí.

Hội trưởng thở dài và gật đầu.

“ Điều đó, tôi rất vui khi biết đc.... Nhưng bất ngờ được triệu hồi tới Kyoto, và ng-ngực... ! “

Hội trưởng bỗng nói lắp bắp với một khuôn mặt đỏ ửng.

Đó chỉ là một sự cố thôi mà ! Nó cũng đem lại cho tôi khá nhiều sợ hãi ! Những người nghe về nó có lẽ cũng khó mà tin được, nhưng nhờ vào những lời giải thích đầy cảm động của Ddraig mà cuối cùng họ cũng bị thuyết phục.

Thật là một sự phát triển không thể tin được ! Ngực của hội trưởng trở nên bình thường và mất hẳn đi sự nổi bật vốn có . Đúng là một cú sốc mà.... Tôi không ngờ rằng những bộ ngực cũng có thể tỏa ra hào quang như vậy.

Nhân tiện, với những người bị tôi dụ dỗ trở thành những kẻ quấy rối, tôi chỉ muốn giúp đỡ để họ có thể quay về cuộc sống bình thường như trước. Mọi người, tôi thực sự xin lỗi !

Azazel cũng nói với tôi rằng :

“ Ise, tôi nghĩ cách cậu lựa chọn sức mạnh thật tuyệt vời. Đối thủ của cậu, Vali đang cố gắng đạt được giới hạn sức mạnh của Juggernaut, để trở thành vị vua chính thức, Heavenly Dragon . Dù cho cậu có cùng sự lựa chọn với hắn, nó cũng chỉ có thể tiến hành giống như lần cuối khi mà phe Old Maou tấn công, và bị ăn thịt bởi nó. Ise, đừng chọn con đường của một kẻ độc tài mà hãy chọn con đường của một đế vương. Mơ ước trở thành một vị vua là một ý tưởng hợp lý. “

Con đường của một đế vương, là vậy sao ?

Sau cùng, nếu tôi có bắt chước Vali, tôi sẽ không bao giờ bắt kịp được hắn. Thôi kệ sao cũng được.

Akano-san dường như vừa chột hồi tưởng về điều gì đó và vỗ tay.

“ Nhân tiện, thế giới youkai vừa quyết định phát ssng một buổi diễn về Oppai Dragon. Ngày Ise-kun, có vẻ như em ngày càng trở nên nổi tiếng rồi đó. “

“ Thật ư. Nhìn mọi thứ dần mất khỏi tầm kiểm soát như thế này.... Cảm xúc của tôi bỗng trở nên khó tả đấy. “

Xenovia gật đầu.

“ Ise sẽ trở thành người hùng của mọi đứa trẻ trên thế giới vào một ngày không xa. Vâng, không chừng ước mơ vượt lên trên những chuẩn xã hội tầm thường của cậu sẽ sớm đạt được. “

Tôi đắm chìm suy nghĩ vào điều mà Xenovia vừa nói.

“ Thật vậy ư ? Nhưng tôi có linh cảm rằng tôi sẽ không được đón chào bởi phụ nữ đâu....Nếu nó cứ tiếp diễn, tôi sẽ chỉ được vây quanh bởi bọn trẻ, chứ không phải là một đàn harem “

Trong lúc tôi đang suy nghĩ một cách bi quan, Sensei bỗng “ah” lên như thể mới nhớ ra điều gì đó.

“ Oh nhân tiện, con gái của gia tộc Phoenix sẽ chuyển đến Kuou trước khi lễ hội văn hóa bắt đầu đấy. “

Không chỉ Hội trưởng, Akeno-san và Koneko-san, tất cả mọi người đều hết sức ngạc nhiên.

“Ravel, thật sao ?”

Tôi hỏi và Sensei đáp lại :

“ Đúng vậy, có vẻ cô bé bị ảnh hưởng bởi hình tượng của Rias và Sona, và đề nghị được học ở Nhật Bản. Cô ấy sẽ là học sinh năm nhất. Mọi thủ tục đều đã hoàn tất. Cùng khối với Koneko, đúng không nhỉ ? Nhưng mèo với chim thì thường có vẻ không được hòa thuận cho lắm.... Chứng kiến chúng ở cùng nhau sẽ rất vui đây. “

“ Dẫu sao đi nữa... “

Eh, Koneko-chan có vẻ không được hài lòng. Eh, Koneko-chan ghét Ravel ư ? Nhắc mới nhớ, tôi chưa bao giờ thấy 2 cô bé nói chuyện với nhau bao giờ. Đều là năm nhất, hãy hòa thuận nhé.

“ Nhưng khoan, tại sao cô ta lại chuyển đến đột ngột vậy ? “

Sensei ném cho tôi một cái nhìn khinh bỉ và nhìn chăm chăm tôi một cách chăm chú.

Gì thế, ông đang cố nói cho tôi cái khỉ gì với cái biểu cảm như vậy.

“ Vâng, có thể chỉ là suy đoán của ta, nhưng Rias có vẻ sẽ có một quãng thời gian khó khăn đấy. “

Sau khi nghe những lời từ Sensei , không chỉ Hội trưởng, mọi khuôn mặt của các cô gái ở đây đều bộc lộ những biểu cảm phức tạp.

“ ..Ngay cả khi đã trở về, em vẫn không thể nghỉ ngơi được “

Asia nói bằng một giọng chán nản.

“ Kiên nhẫn nào, Asia. Để phát triển mối quan hệ với tên này thì cần phải chịu đựng đấy. Tôi cũng mới ngộ ra điều này gần đây. “

“ Đúng, có lẽ tớ không có sự lựa chọn nào ngoài việc nhẫn nại ngay lúc này đúng không... ?”

Cả Xenovia và Irina cũng đang nói thầm với nhau điều gì đó.

“ Hơn cả sự nhẫn nại, chị muốn chủ động cơ “

Akeno-san nở một nụ cười đầy thách thức.

Tôi th-thật sự không hiểu họ đang nói về cái khỉ gì nữa ? Ravel không phải là một cô gái xấu...

Hội trưởng thở dài và ném cho tôi một nụ cười méo mó.

“ Được rồi, mọi người đều đã trở về an toàn. Hôm nay tạm thời đến

đây thôi. Chị sẽ điều tra thêm một vài thông tin từ Onii sama thông qua Grayfia sau. “

Ah, sắc mặt của Hội trưởng cuối cùng cũng cải thiện đôi chút.

“ Và bây giờ, lễ hội trưởng sắp đến rồi. Chúng ta phải gấp rút chuẩn bị thôi. Đồng thời–“

Hội trưởng tiếp tục với một vẻ mặt nghiêm túc

“ Trận đấu với Sairaorg. Hãy coi đây là trận đấu cuối cùng của tuổi trẻ. Chúng ta được phép xảy ra sơ suất nào. Hãy cùng nhau chuẩn bị nào. “

‘Vâng ạ “

Đúng vậy, Lễ hội trưởng vô cùng quan trọng, nhưng trận đấu với Sairaogr-san cũng quan trọng không kém.

“Ise-kun, hãy đấu với nhau khi chúng ta hồi phục. Tôi cảm thấy thật vô dụng lúc ở Kyoto, hi vọng rằng cậu sẽ tiếp thêm cho tôi sức mạnh.
“

“Được thôi, Kiba. Hãy bắt đầu vài trận đấu tập trước trận đấu chính thức nào”.

Cuộc huấn luyện với Kiba lại bắt đầu một lần nữa.

Tôi thật sự muốn thử sức mạnh lên một ai đó và xem xét những hiệu quả mà nó mang lại. Và hãy để nữ hoàng thức tỉnh trong trạng thái đó. Có quá nhiều thứ phải làm. Liệu sức mạnh mới có được cho phép trong Rating Game “

“ Nhưng dù có thế nào, Hội trưởng và em cũng như mọi người chắc chắn sẽ giành được chiến thắng .”

Tôi nhấn mạnh lại lòng quyết tâm của mình một lần nữa.

–Chúng tôi phải đánh bại Sairaorg-san ! Không gì có thể ngăn được chiến thắng này !

Tập 9 – Địa ngục trong chuyến du lịch của trường học

Boss X Boss

“Sirzechs, chúng tôi sẽ gửi lại dữ liệu chúng tôi đã thu thập được từ Heroes Faction. Chúng có vẻ là có ba Longinus cao cấp, cũng như một tập hợp các Balance Breaker. Chúng không chỉ cổ triệu hồi Great Red, nhưng chúng trông như có những kế hoạch khác vậy. Những tên khủng bố đáng ghét.”

“Bọn chúng hoạt động dưới biểu ngữ ‘Hủy diệt Liên minh Ác Quỷ và Youkai’, Azazel. Không kể đến những thành viên cốt cán, đây là điều mà những thuộc cấp thấp hơn tin nó là ‘Công lý’. Đó là lý do mà các phe phái dựng trướng ngại ở Kyoto chịu tổn thất nặng nề. Bọn chúng không chỉ sở hữu Annihilation Maker, mà còn có nhiều kẻ sử dụng Balance Breaker, đây là điều đã thay đổi tình huống nhiều hơn so với sự tưởng tượng của chúng ta.”

“Từ quan điểm của loài người, ác quỷ, thiên thần và youkai tất cả đều là kẻ thù— Bọn chúng chỉ xem chúng ta như những con quái vật. Sự liên minh của ba phe phái trong Kinh thánh dường như là tia lửa thắp sáng cho bọn chúng hành động. Ác quỷ hòa hoãn với Thiên thần sa ngã đã thực sự gây sốc, nhưng Thiên đường làm việc với Địa ngục thậm chí còn không thể tin nổi. Không phải đáng ngạc nhiên nếu loài người cảm thấy sự đe dọa và giận dữ với các sự kiện không tự nhiên này. — Dù sao, cuộc đàm phán với youkai như thế nào rồi?”

“Vô cùng tốt. Họ cũng muốn đàm phán tiếp với các Thiên thần Sã ngã.”

“Thật chứ, có vẻ như đề nghị của Shemhaza đã đẩy tất cả mọi thứ bắt đầu. Ngoài ra, ngài có biết rằng Sakra đã gửi Sun Wukong đệ nhất và Jade Dragon đi khắp nơi trên thế giới? Ở điểm này họ cũng giúp đỡ rất nhiều.”

“Kể từ khi Thiên chúa từ trần, và giờ đây, Indra — Như các vị thần tối cao, nếu Sakra và Zeus bị ám sát bởi True Longinus, sau đó cán cân quyền lực giữa các phe phái sẽ bị phá vỡ thêm lần nữa. Liệu gửi Sun Wukong đệ nhất để đối phó với bọn khủng bố có phải là cách tốt nhất?”

“Tuy nhiên, nếu những anh hùng, hay nói cách khác là nhân loại, là kẻ thù của chúng ta, liệu chúng ta những trùm cuối mà những chiến binh cuối cùng phải đánh bại? Hay là trùm ẩn?”

“Nhân loại luôn là sự tồn tại không thể dự đoán và đáng sợ.”

“Đúng vậy. –Bằng cách này, Ise và những người còn lại đã hoàn thành thắng lợi mới ở Kyoto. Sẽ không có câu hỏi gì cho sự thắng cấp của cậu ta, đúng chứ?”

“Đúng thế, nhiều đó là đủ. Nếu mọi thứ đi theo đúng kế hoạch, tôi sẽ khuyên cậu ta sau Rating Game kế tiếp.”

“– Ngài đề cập tới trận đấu với Sairaorg. Sairaorg cũng đã đánh bại nhiều kẻ khủng bố.”

“Chỉ có những ma quỷ trẻ sở hữu sức mạnh ở cấp độ này là Bael, Agares, Gremory, và Sitri. Đề có thể đối mặt với các cấp trên của các lãnh đạo nòng cốt, tôi sợ chỉ có đầy tớ của Sairaorg và Gremory có sức mạnh để làm thế. Do đó, có nhiều kỳ vọng đặt trên vai các đầy tớ của cả hai bên.”

“Eh, đã sẵn sàng so sánh với những con quỷ chuyên nghiệp cao cấp rồi cơ à?”

“Đúng vậy. Khi họ bắt đầu một trận đấu chính thức, cả hai người họ sẽ dành danh hiệu chiến thắng một cách nhanh chóng. Ngoài ra, có rất nhiều người trong nhà Gremory lạc quan về Ría, và họ háo hức dự đoán màn trình diễn tương lai của Ise. Như là anh vợ tương lai của cậu ta, tôi cảm thấy vô cùng tự hào.”

“Haha, trở nên tự hào về em rể của mình sớm như thế chứ? Vừa là cả Maou lẫn một người anh, danh tính của ngài chắc hẳn phức tạp.”

“Tôi rất hạnh phúc. Ise-kun và Rias là hi vọng của mình. Tôi muốn theo dõi suwaj trưởng thành của chúng. Nhưng sau đó...”

“Chuyện gì thế?”

“...Azazel, Tôi muốn hỏi. — Rias, chuyện gì đang xảy ra với bộ ngực của Rias vậy?”

“Bộ ngực của Ría đã vượt quá ranh giới trong vụ việc này. Có vẻ như chúng đã bước vào pha thứ 2. — Vì thế Rias đã trở thành Super Switch Princess.”

“Ah, trong trường hợp đó.. Liệu có phải hàng hóa Vếu Long cũng bước vào giai đoạn mới...”

“Ý của ngài về kinh doanh đã trở nên sắc bén hơn... Liệu sức mạnh mới của Ise sẽ được cho phép trong trận đấu tới? Tôi nghĩ đó là một khả năng thú vị.”

“Tất cả những người cấp cao đều cảm thấy ổn với điều đó. Họ nghĩ nó thực sự vui vẻ. Những gì còn lại là Sairaorg... Những tôi sợ anh ta có thể –“

Tập 9 – Địa ngục trong chuyến du lịch của trường học

Vali Lucifer

“–Và đây là tất cả. Báo cáo của em đã hoàn thành. Vali-sama.”

“Ah, cảm ơn, Le Fay. Cảm ơn em đã dụ Sun Wukong đệ nhất và Jade Dragon đến chiều không gian đó. –Còn về Hyoudou Issei?”

“Em đã vô cùng cảm động khi được gặp Chichiryutei-san mong đợi rất nhiều!”

“...Đó là như vậy à. Đúng vậy, tuyệt vời.”

“Thêm một điều nữa. Đệ nhất-sama có vẻ như đang tìm kiếm Vali-sama và Bikou.”

“Chúng ta sẽ sớm chạm mặt họ. Để hoàn toàn khỏi Đệ nhất sẽ khá khó khăn... Nhưng sâu bên trong Sacred Gear, Hyoudou Issei đã bắt đầu liên hệ với những người sở hữu tiền nhiệm.”

“Vali-sama?”

Thuyết phục bằng lời nói không phải phong cách của tôi. –Tôi sẽ đạt được những thử thách lớn hơn bằng cách thống trị những người sở hữu tiền nhiệm, nó sẽ trở nên thú vị hơn theo cách đó. Cao Cao, nếu nhà người muốn đánh bại bọn ta nhà người nên làm điều đó trong khi nó còn có thể. — Trước khi ta và Ise hoàn toàn vượt qua sức mạnh của người.

Tập 9 – Địa ngục trong chuyến du lịch của trường học

Bael

“Sairaorg, cậu có nghe không?”

“Có vấn đề gì không, Seekvaira Agares?”

“Tin đồn nói rằng Sekiryuutei dưới Rias Gremory đã thức tỉnh một sức mạnh mới.”

“Điều đó không tuyệt sao. Đúng thế, cậu ta cuối cùng cũng thức tỉnh. Tôi cũng đang mong đợi nó.”

“Nhưng sau đó, họ nói rằng khả năng nó đủ mạnh để khiến cho Rating Game trở nên không công bằng.”

“Không vấn đề gì. Tôi sẽ cho phép chúng.”

“Tôi cũng được biết rằng Ajuka Beelzebub-sama ủng hộ cậu ta.”

“Không vấn đề gì.”

“Kể cả đối thủ của cậu sẽ trở thành em rể tương lai của Sirzechs Lucifer?”

“Đó là điều tuyệt vời.”

“Cậu ta ở cấp độ ngang với lãnh đạo của phe Anh hùng — cậu ta đã chiến đấu với thánh giáo và còn sống.”

“Dĩ nhiên. Nó sẽ không phá vỡ thỏa thuận mà chúng tôi đã có. Liệu cậu có đồng ý không, Hyoudou Issei!”

Tập 9 – Địa ngục trong chuyến du lịch của trường học

Heroes

“Dự án Kyoto đã thất bại, nhưng kế hoạch khác đang được điều chỉnh. Cậu sẽ sớm thấy nó, Tào Tháo.”

“Thật vậy sao? Tốt. Siegfried.”

“Theo kế hoạch, tôi sẽ lấy một trong số những thứ này. — Tào Tháo liệu cậu có sử dụng chúng?”

“Ngọn giáo này là đủ đối với tôi.”

“—Còn về mắt bị đả thương bởi Sekiryuutei?”

“...Không tốt, nó không thể sử dụng thêm một lần nào nữa. Hoho, hẳn ta thực sự đã bắt được tôi lần này.”

“Điều gì khiến cậu mang theo nước mắt phượng hoàng và không sử dụng chúng... Sau đó hay chuẩn bị một sự thay thế. Liệu cậu có khiến hẳn ta phải trả giá cho mắt này?”

“Dĩ nhiên là không. Tôi không phải kiểu phản diện hạng ba. Đây là một bài học đáng giá. Vết thương trên mắt này là một lời nhắc nhở. — Với tôi, Hyoudou Issei và Vali là những Thiên Long tuyệt nhất. Thật là vui.”

Table of Contents

High School DxD

Tập 09 – Hỗn loạn trong chuyến du lịch của Trường

Illustration

Life 0

Life 1 - Tuyệt vời, đi Kyoto nào!

Life 2 - Đến Kyoto

Life 3 - Nhóm các anh hùng đã có mặt

Life 4 - Màn quyết chiến, nhóm Gremory VS Tập Đoàn

Anh Hùng tại Kyoto!

Maven

New Life

Boss X Boss

Vali Lucifer

Bael

Heroes